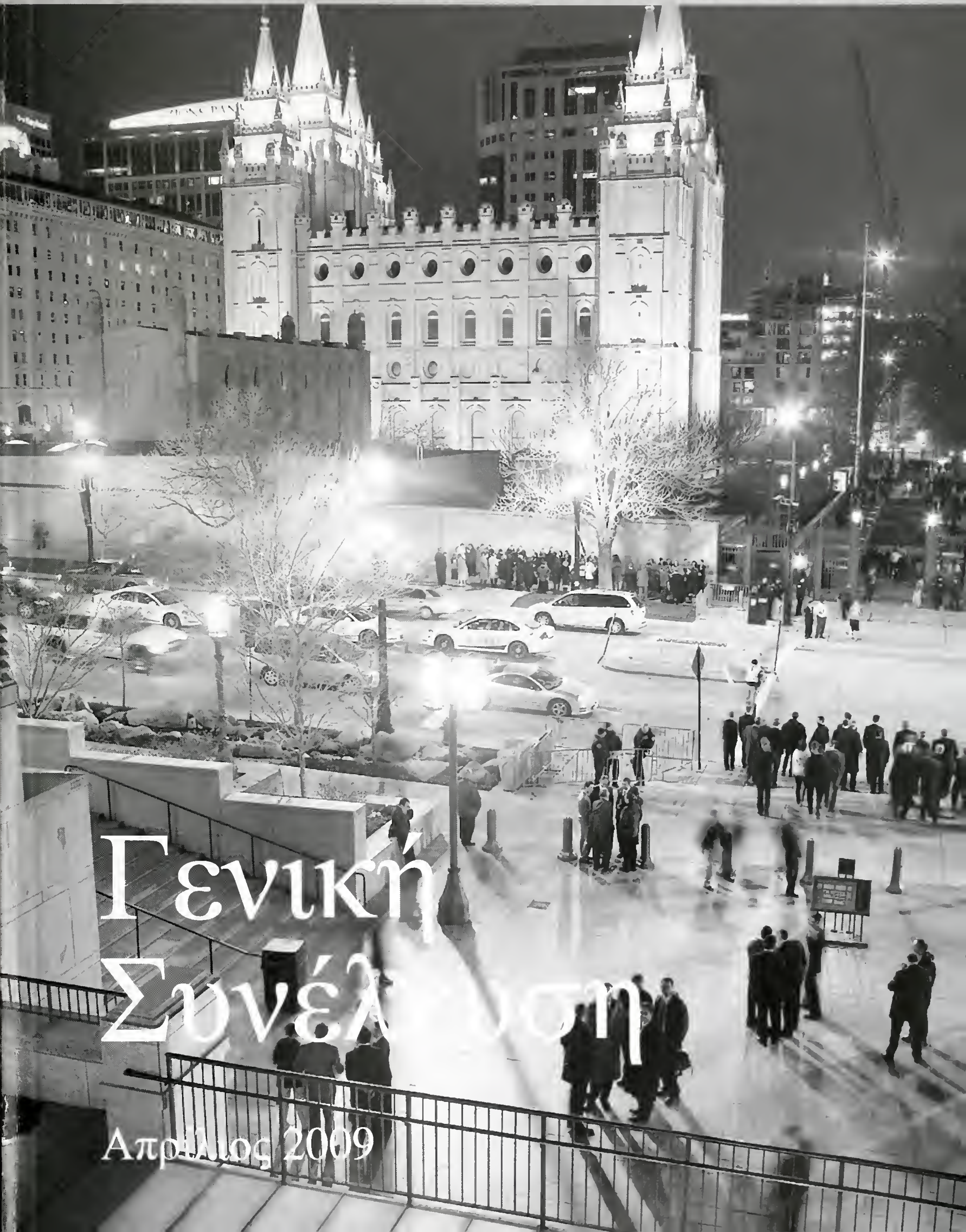
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Γενική Συνέλευση

Απρίλιος 2009

179η Εαρινή Γενική Συνέλευση
Σωλτ Λέηκ Σίτυ
Απρίλιος 2009

GREEK
133

Translation of: April *2009 General Conference Talks*
08349 133 Greek

Περιεχόμενα

Συγκέντρωση πρωινού Σαββάτου

Καλωσόρισμα στη Συνέλευση

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Αδελφοί και αδελφές μου, είμαι στην ευχάριστη θέση να αναφέρω ότι η Εκκλησία πηγαίνει πολύ καλά. Το έργο του Κυρίου συνεχίζει να προχωρεί ανεμπόδιστο.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, καθώς ανοίγουμε αυτήν την 179η Εαρινή Γενική Συνέλευση, παρατηρούμε την απουσία του Πρεσβυτέρου Τζόζεφ Γουέρθλιν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Πενθούμε για την εκδημία του. Μας λείπει. Αποστέλλουμε την αγάπη μας στην οικογένειά του. Δεν έχω καθόλου αμφιβολία ότι συνεχίζει αυτό το σπουδαίο έργο από την άλλη πλευρά του πέπλου.

Λόγω της εκδημίας του Πρεσβυτέρου Γουέρθλιν, υπάρχει ένα κενό στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Ύστερα από πολλή νηστεία και προσευχή, έχουμε καλέσει τον Πρεσβύτερο Νιλ Λίντεν Άντερσεν να συμπληρώσει αυτό το κενό. Σας παρουσιάζουμε το όνομά του αυτό το πρωί για την ψήφο υποστηρίξεώς σας. Όλοι εσείς που αισθάνεσθε ότι μπορείτε να τον υποστηρίξετε σε αυτήν την ιερά του κλήση, παρακαλώ να το δείξετε, σηκώνοντας το χέρι σας. Όποιος αντιτίθεται, μπορεί να το δείξει με την ίδια ένδειξη.

Σας ευχαριστούμε για την ψήφο υποστηρίξεώς σας. Το όνομα του Πρεσβυτέρου Άντερσεν θα συμπεριληφθεί, όταν οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία θα διαβασθούν αυτό το απόγευμα.

Πρεσβύτερε Άντερσεν, σε προσκαλούμε να πάρεις τώρα τη θέση σου στο βήμα με τα μέλη των Δώδεκα. Προσδοκούμε να ακούσουμε από εσένα κατά τη συγκέντρωση πρωινού Κυριακής της συνελεύσεως.

Από τότε που συναντηθήκαμε πριν από έξι μήνες, αδελφοί και αδελφές μου, έχω ταξιδεύσει στην Πόλη του Μεξικού, στο Μεξικό, με τον Πρόεδρο και την αδελφή Χένρυ Άιρινγκ, για να αφιερώσουμε εκ νέου τον ναό εκεί. Επί πολλούς μήνες ήταν υπό εκτεταμένη ανακαίνιση.

Το βράδυ, πριν από την επαναφιέρωση, ένα θαυμάσιο πολιτιστικό γεγονός διεξήχθη στο Aztec Stadium. Σχεδόν 87.000 θεατές συνωστίσθηκαν στο ανοικτό στάδιο και ένα επιτελείο πάνω από 8.000 νέων ανθρώπων συμμετείχε στο πρόγραμμα, το οποίο περιείχε μία 80λεπτη παρουσίαση μουσικής, χορού και μεξικανικής ιστορίας.

Στον Πρόεδρο Άιρινγκ κι εμένα παρουσίασαν μία μεξικανική κάπα και ένα σομπρέρο. Εξοπλισμένος με αυτήν την τοπική στολή, δεν μπορούσα να αντισταθώ από το να κάνω καντάδα στην ομάδα με μία αυτοσχέδια απόδοση του El Rancho Grande, το οποίο είχα μάθει αρχικώς στην ενάτη τάξη των Ισπανικών μου. Δεν θα το κάνω σήμερα.

Κάθε μία από τις δύο συγκεντρώσεις αφιερώσεως, την επομένη, ήταν γεμάτες με το Πνεύμα του Κυρίου.

Μόλις πριν από δύο εβδομάδες, σε 12 συγκεντρώσεις, αφιερώσαμε τον Ναό Ντρέιπερ της Γιούτα, ένα θαυμάσιο οικοδόμημα εμφωλευμένο στις παρώρειες των ορέων στο νότιο μέρος της Κοιλάδος Σωλτ Λέηκ. Ήταν περίπου 685.000 άνθρωποι --μέλη και μη μέλη ομοίως-- οι οποίοι παρευρέθησαν στα θυρανοίξια. Άνω των 365.000 μελών ήταν παρόντα στις συγκεντρώσεις αφιερώσεως,

συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρώσεων που μεταδόθηκαν μέσω δορυφόρου σε ποικίλα κέντρα πασσάλου. Το Πνεύμα του Κυρίου ήταν παρόν εν πλήρει αφθονία καθώς γινόταν η αφιέρωση του ναού.

Στο εγγύς μέλλον θα αφιερώσουμε τον Ναό Οκουίρ Μάουντεν στη Γιούτα και κατόπιν τους επόμενους μήνες και χρόνια θα υπάρχουν πολύ περισσότερες αφιερώσεις. Προσβλέπουμε σε αυτές τις περιστάσεις. Υπάρχει κάτι σχετικώς με την αφιέρωση ναού που παροτρύνει την επανεκτίμηση της αποδόσεως κάποιου και της ειλικρινούς επιθυμίας να τα πάει ακόμη καλύτερα.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, είμαι στην ευχάριστη θέση να αναφέρω ότι η Εκκλησία πηγαίνει πολύ καλά. Το έργο του Κυρίου συνεχίζει να προχωρεί ανεμπόδιστο.

Τώρα έχουμε σχεδόν 53.000 ιεραποστόλους που υπηρετούν σε 348 ιεραποστολές σε όλον τον κόσμο. Παίρνουμε πολύ σοβαρά την προσταγή του Σωτήρος, όταν είπε: «Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»1. Είμαστε βαθέως ευγνώμονες για το έργο των ιεραποστόλων μας και για τις θυσίες που κάνουν εκείνοι και η οικογένειά τους, προκειμένου να υπηρετούν.

Έχουμε επίσης αμέτρητους εθελοντές και ιεραποστόλους σε δραστηριότητες που δεν έχουν να κάνουν με διδασκαλία. Αυτοί είναι γενικώς ώριμα άτομα, τα οποία χαρίζουν τον χρόνο και τα ταλέντα τους, προκειμένου να προάγουν το έργο του Κυρίου και να ευλογούν τα τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας. Πόσο ευγνώμονες είμαστε για την ανεκτίμητη υπηρέτηση που προσφέρουν αυτά τα άτομα.

Το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως, το οποίο εδραιώθηκε το 2001, συνεχίζει να προχωρεί. Από την έναρξή του, 35.600 νέοι άνδρες και νέες γυναίκες έχουν εγγραφεί στο πρόγραμμα και έχουν εκπαιδευθεί, προκειμένου να βελτιώσουν τις επιδεξιότητές τους και τις ευκαιρίες απασχολήσεως. Μέχρι τούδε, 18.900 άτομα έχουν ολοκληρώσει αυτήν την εκπαίδευση. Κατά μέσο όρο, με τα 2,7 χρόνια εκπαιδεύσεως που έχουν τώρα, αυξάνουν το εισόδημά τους ώς τρεις με τέσσερις φορές. Τι ευλογία είναι αυτό στη ζωή τους! Αυτό είναι όντως εμπνευσμένο πρόγραμμα.

Αδελφοί και αδελφές μου, σας ευχαριστώ για την πίστη και την αφοσίωσή σας στο ευαγγέλιο. Σας ευχαριστώ για την αγάπη και το ενδιαφέρον που δείχνετε ο ένας προς τον άλλον. Σας ευχαριστώ για την υπηρέτηση που προσφέρετε στον τομέα και τον κλάδο σας, στον πάσσαλο και την περιφέρειά σας. Τέτοια υπηρέτηση δίδει τη δυνατότητα στον Κύριο να επιτύχει τους σκοπούς Του εδώ επί γης.

Εκφράζω τις ευχαριστίες μου σε εσάς για την καλοσύνη σας προς εμένα, όπου και αν πάω. Σας ευχαριστώ για τις προσευχές σας για μένα. Έχω αισθανθεί αυτές τις προσευχές και είμαι πλέον ευγνώμων για αυτές.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, ανυπομονούμε να ενωτισθούμε τα μηνύματα, τα οποία θα μας παρουσιασθούν κατά τη διάρκεια των δύο επομένων ημερών, ώστε να μπορέσουμε να διδαχθούμε και να λάβουμε έμπνευση και να έχουμε ανανεωμένη αποφασιστικότητα να ζούμε σύμφωνα με το ευαγγέλιο και να υπηρετούμε τον Κύριο. Όσοι θα απευθυνθούν προς εμάς έχουν επιζητήσει τη βοήθεια και καθοδήγηση των ουρανών, καθώς έχουν προετοιμάσει τα μηνύματά τους. Έχουν λάβει έμπνευση αναφορικώς προς αυτά που θα μας πουν.

Εσάς που είσθε καινούργιοι στην Εκκλησία, σας καλωσορίζουμε. Για όσους από εσάς αγωνίζεστε με δυσκολίες ή με απογοητεύσεις ή με απώλειες, προσευχόμαστε για εσάς. Ο Επουράνιος Πατέρας μας αγαπά τον καθέναν από εμάς και ενδιαφέρεται για τις ανάγκες μας. Είθε να είμαστε πλήρεις του Πνεύματός Του, καθώς ενωτιζόμαστε όσα θα παρουσιασθούν. Αυτή είναι η προσευχή μου αυτό το πρωί, καθώς ανοίγουμε αυτήν τη σπουδαία συνέλευση. Προσθέτω επίσης μία τρυφερή ανάμνηση του

Προέδρου Γκόρντον Χίνκλι, ο οποίος ήταν προκάτοχός μου ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Είμαι βέβαιος ότι υπηρετεί καλά στην άλλη πλευρά. Στο όνομα του Κυρίου και Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ
1. Κατά Ματθαίον 28:19.

Να γίνουμε προνοητικοί πάροχοι: Υλικά και πνευματικά
Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Όταν ζούμε προνοητικά, μπορούμε να παρέχουμε για τον εαυτό μας και τις οικογένειές μας και, επίσης, να ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος για την υπηρέτηση και την ευλογία άλλων.

Πόσο ευλογημένοι είμαστε διότι καθοδηγούμαστε από ένα ζωντανό προφήτη! Έχοντας μεγαλώσει στη διάρκεια της μεγάλης οικονομικής ύφεσης, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έμαθε πώς να υπηρετεί τους άλλους. Συχνά του ζητούσε η μητέρα του να παραδώσει τρόφιμα στους γείτονες που είχαν ανάγκη, ενώ στους αστέγους έδινε διάφορες δουλειές, με αντάλλαγμα σπιτικό φαγητό. Αργότερα, ως νεαρός επίσκοπος, διδάχθηκε από τον Πρόεδρο Ρούμπεν Κλαρκ: «Να είσαι καλοσυνάτος απέναντι στη χήρα και να φροντίζεις το φτωχό» (Τόμας Μόνσον, "A Provident Plan--A Precious Promise," *Ensign*, Μάιος 1986, 62). Ο Πρόεδρος Μόνσον φρόντιζε 84 χήρες και ενδιαφερόταν για αυτές μέχρις ότου απεβίωσαν. Στη διάρκεια των ετών, η υπηρέτησή του προς τα μέλη και τους πλησίον σε όλο τον κόσμο έγινε το χαρακτηριστικό μήνυμα της διακονίας του. Είμαστε ευγνώμονες που έχουμε το παράδειγμά του. Σε ευχαριστούμε, Πρόεδρε Μόνσον.

Αδελφοί και αδελφές, όπως ο Πρόεδρος Μόνσον, τα παιδιά μας μεγαλώνουν σε εποχές οικονομικής αβεβαιότητας. Όπως ακριβώς οι παππούδες και οι προπάπποι μας πήραν μαθήματα ζωτικής σημασίας μέσα από τις οικονομικές αντιξοότητες, αυτό που μαθαίνουμε τώρα, στην παρούσα συγκυρία, μπορεί να ευλογήσει εμάς και τους απογόνους μας στις επόμενες γενεές.

Σήμερα μιλώ σε όλους εκείνους των οποίων η ελευθερία επιλογής έχει μειωθεί από τα αποτελέσμα επιλογών από κακές συμβουλές του παρελθόντος. Μιλώ ιδιαίτερα για επιλογές οι οποίες οδήγησαν σε υπερβολικό χρέος και εθισμό σε τρόφιμα, ναρκωτικά και άλλες χημικές ουσίες, πορνογραφία καθώς και άλλους τρόπους σκέψης και πράξεων, τα οποία μειώνουν το αίσθημα της αξίας για τον εαυτό μας. Όλες αυτές οι υπερβολές μάς επηρεάζουν ατομικά και υποβαθμίζουν τις οικογενειακές σχέσεις μας. Βεβαίως, κάποια χρέη για μόρφωση, ένα απλό σπίτι ή ένα κοινό αυτοκίνητο, ίσως να είναι απαραίτητα για τις ανάγκες μιας οικογένειας. Όμως, δυστυχώς, επιπρόσθετα χρέη συσσωρεύονται, όταν δεν μπορούμε να ελέγξουμε τις επιθυμίες μας και τις εθιστικές παρορμήσεις μας. Και τόσο για τα χρέη, όσο και για τον εθισμό, η ελπιδοφόρα λύση είναι η ίδια -- πρέπει να στραφούμε στον Κύριο και να ακολουθήσουμε τις εντολές Του. Πρέπει να θέλουμε περισσότερο από καθετί άλλο να αλλάξουμε τη ζωή μας, ώστε να μπορέσουμε να σπάσουμε τον κύκλο του χρέους και των ανεξέλεγκτων επιθυμιών μας. Προσεύχομαι ώστε στα επόμενα λίγα λεπτά και σε όλη τη διάρκεια της συνελεύσεως, να γεμίσετε με ελπίδα προς τον Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό και να βρείτε ελπίδα στις διδαχές του αποκατεστημένου ευαγγελίου Του.

Οι δυσκολίες μας, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δημιουργούνται από τις δικές μας αποφάσεις, αποτελούν μέρος της δοκιμασίας μας στη θνητότητα. Επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι η κατάστασή σας δεν είναι πάνω από τη δύναμη του Σωτήρα μας. Μέσω Αυτού, κάθε μόχθος μπορεί να είναι για την εμπειρία μας και το καλό μας (βλέπε Δ&Δ 122:7). Κάθε πειρασμός που υπερνικούμε είναι για την ενδυνάμωσή μας, όχι για την καταστροφή μας. Ο Κύριος δε θα επιτρέψει ποτέ να υποφέρουμε πέρα από αυτό που μπορούμε να ανθέξουμε (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 10:13).

Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο ενάντιος μάς γνωρίζει εξαιρετικά καλά. Γνωρίζει πού, πότε και *πώς* να μας βάλει σε πειρασμό. Εάν είμαστε υπάκουοι στις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να μάθουμε να αναγνωρίζουμε τους τρόπους δελεασμού από τον ενάντιο. Προτού υποκύψουμε στον πειρασμό, πρέπει να μάθουμε να λέμε με ακλόνητη αποφασιστικότητα: «Πήγαινε πίσω μου, σατανά» (Κατά Ματθαίον 16:23).

Η επιτυχία μας δεν μετράται ποτέ από το πόσο έντονα μπαίνουμε σε πειρασμό, αλλά από την πίστη με την οποία ανταποκρινόμαστε. Πρέπει να ζητήσουμε βοήθεια από τον Επουράνιο Πατέρα μας και να επιζητήσουμε δύναμη μέσω της Εξιλέωσης του Υιού Του, Ιησού Χριστού. Τόσο στα υλικά, όσο και στα πνευματικά πράγματα, η λήψη αυτής της ουράνιας βοήθειας μάς καθιστά ικανούς να γίνουμε προνοητικοί πάροχοι για τον εαυτό μας και τους άλλους.

Τι είναι ένας προνοητικός πάροχος;
Όλοι μας, είμαστε υπεύθυνοι να παρέχουμε για τον εαυτό μας και την οικογένειά μας, τόσο με υλικούς, όσο και πνευματικούς τρόπους. Για να παρέχουμε προνοητικά, πρέπει να εξασκούμε τις αρχές της προνοητικής ζωής: να ζούμε με χαρά στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας, να είμαστε ευχαριστημένοι με αυτά που έχουμε, να αποφεύγουμε τα υπερβολικά χρέη, να αποταμιεύουμε με επιμέλεια και να προετοιμαζόμαστε για τις έκτακτες ανάγκες της βροχερής ημέρας. Όταν ζούμε προνοητικά, μπορούμε να παρέχουμε για τον εαυτό μας και τις οικογένειές μας και, επίσης, να ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος για την υπηρέτηση και την ευλογία άλλων.

Όταν είμαστε προνοητικοί πάροχοι, πρέπει να τηρούμε εκείνη τη βασικότατη εντολή: «Μη επιθυμήσεις» (Έξοδος 20:17). Ο κόσμος μας είναι γεμάτος με αισθήματα προσδιορισμού. Μερικοί από εμάς αισθανόμαστε άβολα, ντροπιασμένοι, ότι αξίζουμε λιγότερο, αν η οικογένειά μας δεν έχει όλα όσα έχουν οι γείτονες. Σαν αποτέλεσμα, χρεωνόμαστε για να αγοράσουμε πράγματα εκτός των δυνατοτήτων μας -- και πράγματα που δε χρειαζόμαστε πραγματικά. Όποτε το κάνουμε, γινόμαστε φτωχοί υλικά <u>και</u> πνευματικά. Απομακρύνουμε ένα μέρος της πολύτιμης, ανεκτίμητης ελεύθερης βούλησής μας και θέτουμε τον εαυτό μας σε μία δουλεία που εμείς επιβάλλαμε στον εαυτό μας. Χρήματα που μπορούσαμε να έχουμε χρησιμοποιήσει για να φροντίσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, πρέπει τώρα να χρησιμοποιηθούν για την πληρωμή των χρεών μας. Συχνά αυτό που απομένει αρκεί μόνο για να καλύψει τις βασικότερες υλικές ανάγκες μας. Ζώντας σε επίπεδο απλής επιβίωσης, καταθλιβόμαστε, επηρεάζεται η αξία για τον εαυτό μας και οι σχέσεις μας με την οικογένεια, τους φίλους, τους γείτονες και τον Κύριο εξασθενούν. Δεν έχουμε το χρόνο, την ενεργητικότητα ή το ενδιαφέρον να αναζητήσουμε πνευματικά πράγματα.

Πώς αποφεύγουμε, λοιπόν, και υπερνικούμε τις συνήθειες του χρέους και τον εθισμό στα υλικά, εγκόσμια πράγματα; Θα ήθελα να σας αναφέρω δύο μαθήματα σχετικά με το να ζούμε προνοητικά, τα οποία μπορούν να βοηθήσουν τον καθέναν από εμάς. Τα μαθήματα αυτά, μαζί με πολλά άλλα σημαντικά μαθήματα στη ζωή μου, τα διδάχθηκα από τη σύζυγο και παντοτινή σύντροφό μου. Αυτά τα μαθήματα τα έμαθα σε δύο διαφορετικές περιόδους του γάμου μας -- και τα δύο σε περιστάσεις όπου ήθελα να της αγοράσω κάποιο ξεχωριστό δώρο.

Το πρώτο μάθημα το έμαθα, όταν ήμασταν νιόπαντροι και είχαμε πολύ λίγα χρήματα. Ήμουν στην αεροπορία και δεν περάσαμε τα Χριστούγεννα μαζί. Ήμουν σε μία αποστολή στο εξωτερικό. Όταν γύρισα πίσω, είδα ένα όμορφο φόρεμα σε μια βιτρίνα και πρότεινα στη σύζυγό μου να το αγοράσουμε, αν της άρεσε. Η Μαίρη πήγε στο δοκιμαστήριο του καταστήματος. Μετά από λίγο η υπάλληλος βγήκε και έβαλε ξανά το φόρεμα στη θέση του, στη βιτρίνα. Καθώς φεύγαμε από το κατάστημα, ερώτησα: «Τι έγινε;» Μου απήντησε: «Ήταν ωραίο φόρεμα, αλλά πολύ ακριβό για μας!» Αυτά τα λόγια στόχευσαν κατευθείαν την καρδιά μου. Έμαθα ότι οι δύο πιο αγαπημένες λέξεις ήταν «σ' αγαπώ», και οι τέσσερις λέξεις που έδειχναν φροντίδα γι' αυτούς που αγαπάμε ήταν «είναι ακριβό για μας».

Το δεύτερο μάθημα το έμαθα μερικά χρόνια αργότερα, όταν τα οικονομικά μας ήταν καλύτερα. Πλησίαζε η επέτειος του γάμου μας και ήθελα να αγοράσω στη Μαίρη ένα ξεχωριστό παλτό, για να δείξω την αγάπη και την εκτίμησή μου για τα πολλά ευτυχισμένα χρόνια που ήμασταν μαζί. Όταν τη ρώτησα για το παλτό που είχα κατά νου, απάντησε με λόγια που ξανά διαπέρασαν την καρδιά και το

νου μου. «Πού θα το φορέσω;» ρώτησε. (Την εποχή εκείνη ήταν πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας τομέα και βοηθούσε στη διακονία φτωχών οικογενειών.)

Τότε μου δίδαξε ένα αλησμόνητο μάθημα. Με κοίταξε στα μάτια και ρώτησε γλυκά: «Θέλεις να το αγοράσεις για μένα ή για σένα;» Με άλλα λόγια, ρωτούσε: «Σκοπός αυτού του δώρου είναι να δείξεις την αγάπη σου για μένα ή να δείξεις ότι μπορείς να προσφέρεις πολλά στην οικογένεια ή να αποδείξεις κάτι στον κόσμο;» Συλλογίστηκα την ερώτησή της και κατάλαβα ότι σκεφτόμουν λιγότερο εκείνη και την οικογένειά μας και περισσότερο εμένα.

Μετά από αυτό, είχαμε μία σοβαρή συζήτηση που άλλαξε τη ζωή μας, σχετικά με το να ζούμε προνοητικά και συμφωνήσαμε οι δυο μας πως τα χρήματά μας θα καταναλώνονταν καλύτερα, αν πληρώναμε τοις μετρητοίς την υποθήκη για το σπίτι μας και προσθέταμε στο λογαριασμό για τη μόρφωση των παιδιών μας.

Αυτά τα δύο μαθήματα αποτελούν την ουσία του να ζούμε προνοητικά. Όταν έχουμε μπροστά μας την επιλογή να αγοράσουμε, να καταναλώσουμε ή να απασχοληθούμε με εγκόσμια πράγματα και δραστηριότητες, όλοι πρέπει να μάθουμε να λέμε ο ένας στον άλλον: «Είναι ακριβό για μας, αν και το θέλουμε!» ή «Μπορούμε να το έχουμε, αλλά δεν το χρειαζόμαστε -- και, πραγματικά, ούτε που το θέλουμε!»

Υπάρχει μία εξίσου σημαντική αρχή που υπογραμμίζει αυτά τα μαθήματα: μπορούμε να μάθουμε πολλά από την επικοινωνία με τους συζύγους και τις συζύγους μας. Καθώς συσκεπτόμαστε και εργαζόμαστε μαζί στα οικογενειακά συμβούλια, μπορούμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο να γίνουμε προνοητικοί πάροχοι και να διδάξουμε στα παιδιά μας να ζουν κι αυτά προνοητικά.

Το θεμέλιο μιας προνοητικής ζωής είναι ο νόμος της δεκάτης. Πρωταρχικός σκοπός αυτού του νόμου είναι να μας βοηθήσει να αναπτύξουμε πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Τα δέκατα μάς βοηθούν να υπερνικήσουμε τις επιθυμίες μας για πράγματα αυτού του κόσμου και με προθυμία να κάνουμε θυσίες για τους άλλους. Τα δέκατα είναι ο μεγάλος δίκαιος νόμος, ασχέτως με το πόσο πλούσιοι ή φτωχοί είμαστε -- όλοι μας πληρώνουμε το ίδιο ένα δέκατο επί όλων των κερδών μας ετησίως (βλέπε Δ&Δ 119:4) και όλοι μας λαμβάνουμε τόσο μεγάλες ευλογίες, «ώστε να μην επαρκεί τόπος γι' αυτ[ές]» (Μαλαχίας 3:10).

Εκτός από τα δέκατα, θα πρέπει να είμαστε και το παράδειγμα στην πληρωμή των προσφορών νηστείας. Μια προσφορά νηστείας είναι τουλάχιστον το κόστος δύο διαδοχικών γευμάτων, από τα οποία «νηστεύουμε» κάθε μήνα. Μην τρώγοντας αυτά τα δύο γεύματα, πλησιάζουμε τον Κύριο με ταπεινότητα και προσευχή και, επίσης, συμμετέχουμε προσφέροντας ανωνύμως για την ευλογία των αδελφών μας σε όλο τον κόσμο.

Ένας άλλος σημαντικός τρόπος που βοηθάμε τα παιδιά μας να μάθουν να είναι προνοητικοί πάροχοι, είναι δημιουργώντας έναν οικογενειακό προϋπολογισμό. Θα πρέπει να επανεξετάζουμε τακτικά το οικογενειακό μας σχέδιο εισοδήματος, αποταμίευσης και δαπανών, σε συγκεντρώσεις οικογενειακού συμβουλίου. Αυτό θα διδάξει τα παιδιά μας να αναγνωρίζουν τη διαφορά ανάμεσα στις επιθυμίες και τις ανάγκες και να σχεδιάζουν εκ των προτέρων τη σωστή χρήση των οικογενειακών πόρων.

Όταν τα αγόρια μας ήταν μικρά, κάναμε ένα οικογενειακό συμβούλιο και θέσαμε ένα στόχο, να κάνουμε πολύ ξεχωριστές διακοπές στον ποταμό Κολοράντο. Όταν κάποιος από εμάς ήθελε να αγοράσει κάτι στη διάρκεια του επόμενου χρόνου, ερωτούσαμε ο ένας τον άλλον: «Θέλουμε πραγματικά να αγοράσουμε αυτό το πράγμα τώρα ή θέλουμε να κάνουμε το ταξίδι των ονείρων μας αργότερα;» Ήταν μια θαυμάσια εμπειρία διδασκαλίας στην επιλογή τού να ζούμε προνοητικά! Με το

να μην ικανοποιούμε κάθε άμεση επιθυμία μας, είχαμε την πιο επιθυμητή ανταμοιβή ενότητας της οικογένειας και αγαπημένες αναμνήσεις για τα επόμενα χρόνια.

Όποτε θέλουμε να βιώσουμε ή να αποκτήσουμε κάτι το οποίο θα έχει αντίκτυπο σε εμάς και τα εισοδήματά μας, μπορούμε να αναρωτηθούμε: «Είναι το όφελος πρόσκαιρο ή θα έχει αιώνια αξία και σημασία;» Όταν απαντούμε ειλικρινά σ' αυτές τις ερωτήσεις, θα βοηθηθούμε να αποφεύγουμε επιπλέον χρέη και άλλη εθιστική συμπεριφορά.

Επιζητώντας να ξεπεράσουμε τα χρέη και την εθιστική συμπεριφορά, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ο εθισμός είναι η ακατάσχετη επιθυμία του φυσικού ανθρώπου και δεν ικανοποιείται ποτέ. Είναι μια αχόρταγη όρεξη. Όταν είμαστε εθισμένοι, επιζητούμε τα εγκόσμια αποκτήματα ή τις φυσικές απολαύσεις που φαίνεται να μας δελεάζουν. Όμως ως τέκνα του Θεού, η βαθύτατη πείνα μας και αυτό που πρέπει να επιζητούμε είναι αυτό που μόνον ο Θεός μπορεί να παράσχει -- την αγάπη Του, την αίσθηση της αξίας, την ασφάλειά Του, την πεποίθησή Του, την ελπίδα Του για το μέλλον και την ασφάλεια που δίνει η αγάπη Του, η οποία μας φέρνει αιωνία ζωή.

Θα πρέπει να θέλουμε, περισσότερο από καθετί άλλο, να πράττουμε το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα μας και να παρέχουμε με προνοητικότητα για τον εαυτό μας και τους άλλους. Θα πρέπει να λέμε, όπως ο πατέρας του βασιλέως Λαμόνι: «Θα εγκαταλείψω όλες τις αμαρτίες μου για να σε γνωρίσω» (Άλμα 22:18). Κατόπιν μπορούμε να πάμε σε Εκείνον με ακλόνητη αποφασιστικότητα και να Του υποσχεθούμε: «Θα κάνω ό,τι χρειαστεί». Μέσω της προσευχής, της νηστείας, της υπακοής στις εντολές, στις ευλογίες της ιεροσύνης και στην εξιλεωτική θυσία Του, θα αισθανθούμε την αγάπη και τη δύναμή Του στη ζωή μας. Θα λάβουμε την πνευματική καθοδήγηση και δύναμή Του μέσω των παροτρύνσεων του Αγίου Πνεύματος. Μόνο μέσω της Εξιλέωσης του Κυρίου μας μπορούμε να έχουμε μια μεγάλη αλλαγή καρδιάς (βλέπε Μωσία 5:2, Άλμα 5:14) και να βιώσουμε μια μεγάλη αλλαγή στην εθιστική συμπεριφορά μας.

Με όλη την αγάπη που έχω μέσα μου και με την αγάπη του Σωτήρα μέσω εμού, σας προσκαλώ να έλθετε προς Αυτόν και να ακούσετε τα λόγια Του: «Γι' αυτό, μη σπαταλάτε χρήματα για εκείνο που δεν αξίζει, ούτε τον κόπο σας για εκείνο που δεν μπορεί να ικανοποιήσει. Ακούστε με, με προσοχή μεγάλη, και να θυμάστε τα λόγια που σας είπα. Ελάτε, λοιπόν, προς τον Άγιο του Ισραήλ, και χορτασθείτε με αυτό που δε φθείρεται, ούτε μπορεί να διαφθαρεί» (Νεφί Β΄ 9:51).

Καταθέτω μαρτυρία ότι η ανάγκη της απόκτησης εγκοσμίων πραγμάτων μπορεί να υπερνικηθεί μόνον εάν στραφούμε προς τον Κύριο. Η πείνα του εθισμού μπορεί να αντικατασταθεί μόνο με την αγάπη μας για Εκείνον. Είναι έτοιμος να βοηθήσει τον καθέναν από εμάς. «Μη φοβάστε», είπε, «γιατί είστε δικά μου, και εγώ υπερνίκησα τον κόσμο» (Δ&Δ 50:41).

Δίδω την ξεχωριστή μαρτυρία μου ότι μέσω της Εξιλέωσης, Εκείνος υπερνίκησε τα πάντα. Είθε ο καθένας από εμάς να υπερνικήσει τους εγκόσμιους πειρασμούς, ερχόμενος προς Εκείνον και γενόμενος προνοητικός πάροχος τόσο υλικά, όσο και πνευματικά, για τον εαυτό μας και τους άλλους, είναι η ταπεινή προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σεβασμός και ευλάβεια

Μάργκαρετ Λίφερθ
Πρώτη σύμβουλος στη Γενική Προεδρία Προκαταρκτικής

Πρέπει... να καλλιεργούμε στο σπιτικό και τις τάξεις μας το σεβασμό του ενός προς τον άλλον και την ευλάβεια προς τον Θεό.

Το τελευταίο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην μιλά για μια ιδιαίτερα στοργική συνομιλία ανάμεσα στον Πέτρο και τον ανεστημένο Χριστό. Τρεις φορές ο Σωτήρας ρωτά: «Σίμωνα του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο τούτων;» Και κάθε φορά, όταν ο Πέτρος διαβεβαιώνει τον Σωτήρα για την αγάπη του, ο Ιησούς τού λέει: «Βόσκε τα αρνιά μου. Ποίμαινε τα πρόβατά μου».1

Υπάρχει μεγάλη ανάγκη σήμερα στον κόσμο να γαλουχούμε τις ψυχές των παιδιών και των νέων μας με το «ζωντανό νερό»2 και το «ψωμί της ζωής»3. Όπως ο Πέτρος, αγαπάμε κι εμείς τον Κύριο, γι' αυτό οι σημερινοί γονείς και ηγέτες εργάζονται επιμελώς για να ενσταλλάξουν σε κάθε καρδιά μια μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και το ευαγγέλιό Του. Διδάσκουμε στο σπιτικό μας, σε ιεραποστολικό περιβάλλον, στην κυρίως εκκλησία και στις τάξεις στις εκκλησίες μας. Προετοιμάζουμε και προσκαλούμε το Πνεύμα να είναι μαζί μας. Όμως, για να μπορούμε πραγματικά να βόσκουμε τα αρνιά Του και να ποιμαίνουμε τα πρόβατά Του με μαρτυρία και με το Πνεύμα, θα πρέπει, επίσης, να καλλιεργούμε στο σπιτικό και στις τάξεις μας το σεβασμό του ενός προς τον άλλο και την ευλάβεια προς τον Θεό.

Απευθύνομαι στους γονείς σήμερα, στους δασκάλους και τους ηγέτες, να εργάζονται από κοινού για να διδάξουν, να θέσουν ως παράδειγμα και να παροτρύνουν για τα πρότυπα του σεβασμού και της ευλάβειας, τα οποία θα ενδυναμώσουν τα παιδιά και τους νέους μας και θα προσκαλέσουν το πνεύμα της λατρείας στο σπιτικό μας και στην κυρίως εκκλησία.

Επιτρέψατέ μου να πω ότι η ικανότητά μας και η εμπιστοσύνη των άλλων στην ικανότητά μας να είμαστε παραδείγματα ευλάβειας προς τον Θεό, ενδυναμώνεται καθώς δείχνουμε σεβασμό ο ένας για τον άλλο. Στη σημερινή κοινωνία, τα πρότυπα της ευπρέπειας, της αξιοπρέπειας και της ευγένειας, προσβάλλονται από κάθε πλευρά και υπό οποιαδήποτε μορφή από τα μέσα ενημέρωσης. Ως γονείς και ηγέτες, τα παραδείγματά μας του σεβασμού του ενός προς τον άλλο είναι αποφασιστικής σημασίας για τους νέους μας και τα παιδιά μας, διότι δεν παρακολουθούν μόνο τα μέσα ενημέρωσης -- παρακολουθούν εμάς! Είμαστε τα παραδείγματα που πρέπει να είμαστε;

Κάνετε στον εαυτό σας αυτές τις ερωτήσεις: Είμαι παράδειγμα σεβασμού στο σπιτικό μου, με τον τρόπο που συμπεριφέρομαι σ' αυτούς που αγαπώ τόσο πολύ; Ποια είναι η συμπεριφορά μου στη διάρκεια κάποιας αθλητικής εκδήλωσης; Αν το παιδί μου διαφωνήσει με ένα δάσκαλο, προπονητή ή συγγενή, ακούω και τις δύο πλευρές της υπόθεσης; Δείχνω σεβασμό για την ιδιοκτησία των άλλων, όσο φροντίζω τη δική μου; Πώς αντιδρώ με τους άλλους, με τους οποίους διαφωνώ σε θέματα θρησκείας, τρόπου ζωής ή πολιτικής;

Ως γονείς και ηγέτες, δίδουμε το παράδειγμα και διδάσκουμε σεβασμό για τους άλλους, επιβεβαιώνουμε στις καρδιές των παιδιών μας ότι ο καθένας μας είναι πραγματικά ένα παιδί του Θεού και όλοι αδελφοί και αδελφές στην αιωνιότητα. Θα επικεντρωθούμε στα πράγματα που έχουμε κοινά -- στις ιδιότητες της καρδιάς που ενώνουν την οικογένεια του Θεού και όχι στις διαφορές μας.

Ο σεβασμός για τους άλλους και η ευλάβεια προς τον Θεό είναι στενά εξαδέλφια. Βασίζονται στην ταπεινότητα και την αγάπη. Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι, είπε ότι «η ευλάβεια είναι βαθύς σεβασμός αναμεμειγμένος με αγάπη»4 και ο Πρεσβύτερος Τομ Πέρι δίδαξε ότι «η ευλάβεια πηγάζει από το

θαυμασμό και το σεβασμό μας για τη Θεότητα»5. Τα παιδιά της Προκαταρκτικής μαθαίνουν αυτή την έννοια καθώς τραγουδούν τον εξής στίχο από ένα τραγούδι της Προκαταρκτικής:

Ευλάβεια είναι κάτι πιο πολύ απ' το να *κάθεσαι* ήσυχα εκεί:
Είναι να σκέφτεσαι τον Πατέρα που βρίσκεται ψηλά.
Είναι ένα συναίσθημα που έχω, όταν τις ευλογίες του σκεφθώ.
Είμαι *ευλαβικός*, γιατί *αγάπη* είναι η *ευλάβεια*»6.

Ωστόσο, η ευλαβική συμπεριφορά δεν αποτελεί φυσική τάση για τα περισσότερα παιδιά. Είναι μια ιδιότητα που διδάσκεται από γονείς και ηγέτες μέσω του παραδείγματος και της εκπαίδευσης. Όμως να θυμάστε, αν η ευλάβεια έχει τις ρίζες της στην αγάπη, το ίδιο και η διδασκαλία της. Η σκληρότητα στην εκπαίδευση προκαλεί μνησικακία, όχι ευλάβεια. Επομένως, ξεκινήστε νωρίς και να έχετε λογικές προσδοκίες. Το μωρό που αρχίζει να περπατά, μπορεί να μάθει να σταυρώνει τα χέρια του και να ετοιμάζεται για προσευχή. Όμως χρειάζεται χρόνος, υπομονή και επιμονή. Θυμηθείτε ότι δε διδάσκουμε μόνο στο παιδί τα πρώτα του μαθήματα της ευλάβειας, αλλά το παιδί μπορεί να πραγματοποιεί με επιτυχία τις πρώτες προσπάθειές του στην αυτοπειθαρχία.

Αυτή η διαδικασία της διδασκαλίας και της αυτοπειθαρχίας εξακολουθεί, γραμμή επάνω στη γραμμή και δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα. Έτσι ένα παιδί μαθαίνει να είναι ευλαβικό κατά τη διάρκεια των προσευχών και της μετάληψης. Κάθεται κοντά στους γονείς του, κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης. Κατόπιν, αυξάνεται πνευματικά σε μαθήματα αυτοπειθαρχίας καθώς αργότερα μαθαίνει να νηστεύει, να υπακούει στον Λόγο Σοφίας, να κάνει σωστές επιλογές στο Διαδίκτυο και να τηρεί το νόμο της αγνότητος. Ο καθένας μας αυξάνεται σε ικανότητα και σε κατανόηση. Ευλογούμε τα παιδιά και τους νέους μας καθώς δίνουμε το παράδειγμα, τα διδάσκουμε και τα ενθαρρύνουμε μέσα από αυτή τη διαδικασία, διότι η αυτοκυριαρχία δεν είναι μόνον η βάση του αυτοσεβασμού -- είναι απαραίτητη στο να προσκαλούμε το Πνεύμα να διδάσκει, να επικυρώνει και να δίνει μαρτυρία.

Θυμάμαι μία ομιλία που έδωσε ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ σε συνέλευση, σχεδόν πριν από 20 χρόνια, με τίτλο «Η ευλάβεια προσκαλεί την αποκάλυψη»7. Αυτή η φράση έμεινε στην καρδιά μου όλα αυτά τα χρόνια. Μου θυμίζει ότι <u>πρέπει</u> να δημιουργήσουμε στην καρδιά, στο σπιτικό και στις συγκεντρώσεις μας, τόπους ευλάβειας που θα προσκαλούν το Πνεύμα να παρηγορεί, να καθοδηγεί, να διδάσκει και να δίνει μαρτυρία. Διότι, όταν το Πνεύμα δίνει μαρτυρία στον καθέναν μας ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας, <u>αυτή</u> η μαρτυρία είναι που θα προσκαλέσει την αληθινή ευλάβεια, τη γεννημένη από αγάπη και βαθύ σεβασμό.

Επομένως, ως γονείς και ηγέτες, τι μπορούμε να κάνουμε; Μπορούμε να δώσουμε το παράδειγμα της ευλάβειας καθώς προσευχόμαστε ταπεινά, χρησιμοποιούσε τη σωστή γλώσσα της προσευχής και αναφέρουμε με τον αρμόζοντα τρόπο τα ονόματα της Θεότητας. Μπορούμε να χρησιμοποιούμε τις γραφές με σεβασμό και να διδάσκουμε διδαχή από αυτές με βεβαιότητα.

Η ευλάβεια θα αυξηθεί καθώς δείχνουμε τον ανάλογο σεβασμό όχι μόνο για τα μέλη της Γενικής Εξουσίας, αλλά και για τους τοπικούς ηγέτες της ιεροσύνης και των βοηθητικών οργανώσεων. Ο πρόεδρος πασσάλου μου, υπήρξε ένας αγαπητός φίλος επί περισσότερα από 30 χρόνια και ως φίλοι, φωνάζουμε ο ένας τον άλλο με τα μικρά ονόματά μας. Όμως, επειδή υπηρετεί σε μία κλήση ηγεσίας της ιεροσύνης --δημοσίως και, βέβαια, στο χώρο της Εκκλησίας-- κάνω συνειδητά την προσπάθεια να αναφέρομαι σε αυτόν ως πρόεδρο Πόρτερ. Διδάσκοντας στα παιδιά και τους νέους μας ότι το σωστό είναι να απευθυνόμαστε στους ηγέτες μας, αναφέροντάς τους ως πρόεδρο, επίσκοπο, αδελφό και αδελφή, ενθαρρύνει τον σεβασμό και την ευλάβεια. Διδάσκει, επίσης, την αλήθεια ότι οι ηγέτες καλούνται από τον Θεό και τους δίνονται ιερές ευθύνες.

Ως γονείς και ηγέτες, πρέπει να θέτουμε το παράδειγμα της ευλαβικής συμπεριφοράς στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας. Η κυρίως εκκλησία παρέχει χώρους για πολλές διαφορετικές λειτουργίες, όμως την Κυριακή, είναι χώροι λατρείας. Συγκεντρωνόμαστε για να ανανεώσουμε τις διαθήκες που θα θεραπεύσουν την ψυχή μας. Μαθαίνουμε τη διδαχή και ενδυναμώνουμε τη μαρτυρία. Οι ιεραπόστολοι φέρνουν τους ερευνητές τους. Μόνο μέσα σε πνεύμα ευλάβειας μπορεί το Πνεύμα να επιβεβαιώσει τις αλήθειες του ευαγγελίου μέσω του λόγου του Θεού, της μουσικής, της μαρτυρίας και της προσευχής.

Είμαστε φιλικοί άνθρωποι και αγαπάμε ο ένας τον άλλον, όμως η ευλάβεια θα αυξηθεί αν η κοινωνικότητά μας εξωτερικεύεται στο φουαγιέ και αν η συγκέντρωση μετάληψης αρχίζει με εισαγωγική μουσική και όχι με την εναρκτήρια προσευχή. Ενθαρρύνουμε την ευλάβεια όταν παίρνουμε το παιδί που κλαίει έξω από την κυρίως εκκλησία και βρίσκουμε μια άλλη αίθουσα, όπου εξακολουθούμε να ακούμε τη συγκέντρωση, μέχρις ότου ηρεμήσει το μωρό ή το μικρό παιδάκι. Η ευλάβεια περιλαμβάνει να κλείνουμε το κινητό μας και άλλες ηλεκτρονικές συσκευές. Το να γράφουμε μηνύματα στο κινητό ή να διαβάζουμε ηλεκτρονικά μηνύματα σε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας, όχι μόνο είναι ανευλαβές, αλλά αποσπά την προσοχή και υποδηλώνει έλλειψη σεβασμού στους γύρω μας. Επομένως, δίνουμε το παράδειγμα για ευλάβεια, συμμετέχοντας στη συγκέντρωση, ακούγοντας τους ομιλητές και τραγουδώντας μαζί τους ύμνους της Σιών.

Οι δάσκαλοί μας στην Προκαταρκτική, στο Σχολείο Κυριακής και στα προγράμματα των νέων, έχουν μοναδικές ευκαιρίες να διδάσκουν και να δίνουν το παράδειγμα του σεβασμού και της ευλάβειας. Θα ήθελα να σας δώσω κάποιες ιδέες.

Πρώτα απ' όλα, να αγαπάτε τα άτομα της τάξης σας. Συχνά, το παιδί που διασπά την προσοχή στην τάξη, χρειάζεται ακόμα περισσότερο από την αγάπη σας.

Βρείτε χρόνο να εξηγήσετε τι είναι η ευλάβεια και γιατί είναι σημαντική. Δείξτε μία απεικόνιση του Σωτήρος. Προσδιορίστε την αποδεκτή συμπεριφορά και κατόπιν να είστε στοργικοί και συνεπείς καθώς, όχι μόνο την ενθαρρύνετε αλλά και την αναμένετε.

Να είστε προετοιμασμένοι. Να προετοιμάζετε όχι μόνο το υλικό, αλλά και τον εαυτό σας να διδάξει με το Πνεύμα. Πολλά προβλήματα σχετικά με την ευλάβεια μπορούν να εξομαλυνθούν με ένα καλά προετοιμασμένο μάθημα, με τη συμμετοχή των μαθητών.

Μιλήστε με τους γονείς των παιδιών με ειδικές ανάγκες, για να προσδιορίσετε κάποιες λογικές προσδοκίες για το παιδί τους, επειδή κάθε παιδί αξίζει μια ευκαιρία να προοδεύσει.

Χρησιμοποιήστε τις πηγές του τομέως για βοήθεια. Συχνά, αν υπάρχει πρόβλημα ευλάβειας με παιδιά ή νέους, υπάρχει πρόβλημα ευλάβειας στον τομέα. Αναφέρετε τις ανησυχίες σας στο συμβούλιο τομέως, όπου οι ηγέτες τομέα θα συνεργαστούν ώστε να αυξηθεί ο σεβασμός και η ευλάβεια σε κάθε επίπεδο8.

Πριν από χρόνια, ο Πρόεδρος Πάκερ υποσχέθηκε τις ευλογίες του Κυρίου σε εκείνους που λατρεύουν με ευλάβεια. Σίγουρα, αυτές οι υποσχέσεις ισχύουν και σήμερα:

«Αν και μπορεί να μη δούμε μια άμεση, θαυμαστή μετατροπή, είναι βέβαιο, όσο ότι ο Κύριος ζει, ότι θα συμβεί μια ήρεμη μετατροπή. Η πνευματική δύναμη στη ζωή κάθε μέλους και στην Εκκλησία, θα αυξηθεί. Ο Κύριος θα εκχύσει το Πνεύμα του επάνω μας, με μεγαλύτερη αφθονία. Θα έχουμε λιγότερα προβλήματα, θα είμαστε λιγότερο μπερδεμένοι. Θα βρούμε αποκεκαλυμένες απαντήσεις σε προσωπικά και οικογενειακά προβλήματα»9.

Πιστεύω στις υποσχέσεις ενός προφήτου. Γνωρίζω ότι έχω έναν στοργικό Επουράνιο Πατέρα και πως ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μου. Προσεύχομαι ώστε η αυξημένη ευλάβεια μας να αντικατοπτρίζει τη βαθύτερη αγάπη μας γι' Αυτούς και να βελτιώνει την αναζήτησή μας να ποιμαίνουμε τα πρόβατά Τους στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ιωάννην 21:15-17.
2. Βλέπε Κατά Ιωάννην 4:10-14.
3. Κατά Ιωάννην 6:48.
4. David O. McKay, στο *Conference Report*, Απρίλιος 1967, 86.
5. L. Tom Perry, "Serve God Acceptably with Reverence and Godly Fear," *Ensign*, Νοέμβριος 1990, 70.
6. "Reverence Is Love" *Children's Songbook* 31.
7. Βλέπε Boyd K. Packer, "Reverence Invites Revelation," *Ensign*, Νοέμβριος 1991, 21-23.
8. Βλέπε *Teaching, No Greater Call* (1999) 79-87.
9. *Ensign*, Νοέμβριος 1991, 23.

Αποκαλυφθείσες αρχές των απαρτιών
Μάικλ Νάιντερ
Προσφάτως απαλλαγείς Δεύτερος σύμβουλος στη Γενική Προεδρία Νέων Ανδρών

Ας προχωρήσουμε με πίστη, πεποίθηση και αρετή, υπηρετώντας με τον Χριστό, ώστε να βοηθήσουμε στη σωτηρία των οικογενειών μας και όλων των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα μας.

Μου αρέσουν τα λόγια του προφήτου Νεφί: «Γιατί όταν ο άνθρωπος μιλά με τη δύναμη του Πνεύματος του Αγίου, η δύναμη του Πνεύματος του Αγίου το μεταφέρει στην καρδιά των τέκνων των ανθρώπων»1. Προσεύχομαι ώστε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος να μεταφέρει το μήνυμά μου στις καρδιές σας.

Επιτρέψτε μου να αντιπροσωπεύσω τους φέροντες την ιεροσύνη της Εκκλησίας και να εκφράσω ευγνωμοσύνη στους ηγέτες της Εκκλησίας μας και τη γενική προεδρία των Νέων Γυναικών, διότι προσέθεσαν την αρετή ως μία αξία στην οποία δίδεται έμφαση, για τις νέες γυναίκες. Καθώς ακούω τις νέες γυναίκες της Εκκλησίας να παραθέτουν το *θέμα Νέων Γυναικών*, ενδυναμώνεται η επιθυμία και η δέσμευσή μου να είμαι ενάρετος και άγιος. Ως φέροντες την άγια ιεροσύνη, θα πρέπει να δούμε ότι οι αδελφές δεν είναι τα μοναδικά παραδείγματα αρετής.

Ο Κύριος έχει προστάξει τον καθέναν μας στο τμήμα 38 του Διδαχή και Διαθήκες να είμαστε ενάρετοι: «Και κάθε άνθρωπος να θεωρεί τον αδελφό του σαν τον εαυτό του, και να εφαρμόζει την αρετή και την αγιότητα ενώπιόν μου»2.

Επιθυμώ να μιλήσω σήμερα για τις αποκαλυφθείσες αρχές των απαρτιών, και την εμπνευσμένη καθοδήγηση των προφητών των τελευταίων ημερών, σχετικά με την Ααρωνική Ιεροσύνη. Προσκαλώ τους νέους άνδρες ηλικίας 12 έως 18 και τις προεδρίες απαρτιών τους να ακούσουν με προσοχή, διότι θα συζητήσουμε την γραφή, την οποία ο Κύριος έχει απευθύνει προς εσάς. Προσκαλώ, επίσης, τους γονείς και άλλους ηγέτες της ιεροσύνης να ακούσουν, ώστε να κατανοήσετε καλύτερα για το πώς η απαρτία σας στηρίζει στην ενδυνάμωση και προετοιμασία των υιών του Θεού.

Ξεκινώντας, τονίζω την αρχή της μελέτης ή λήψης του λόγου του Θεού. Έχω μάθει από το παράδειγμα της συζύγου μου, Ρόζμαρυ ότι θα πρέπει να είμαστε αφοσιωμένοι σπουδαστές. Όπως πολλοί από εσάς, μελετά τακτικά τις γραφές, καθώς και άλλα καλά βιβλία. Είναι σπουδάστρια των εντολών του Θεού, των αρχών του επιτυχημένου γάμου, της καλής γονικής ιδιότητος και της καλής υγείας. Συχνά, μου δίδει ένα βιβλίο με ένα χαμόγελο και λέει: «Να, χρειάζεται να διαβάσεις μόνο τα υπογραμμισμένα σημεία». Και αν μου δώσει ένα βιβλίο για τον γάμο, της χαμογελώ κι εγώ και λέγω: «Ευχαριστώ».

Αδελφοί, θα πρέπει να είμαστε ένθερμοι σπουδαστές των αποκεκαλυμμένων αρχών της ιεροσύνης και των απαρτιών. Στόχος μας είναι να χρησιμοποιούμε ορθώς την εμπνευσμένη καθοδήγηση από τον Θεό και τους προφήτες Του, να μεγιστοποιήσουμε τις αρετές και τις ευλογίες της απαρτίας και να ενδυναμώσουμε τους νέους άνδρες και τις οικογένειές τους. Το έργο της απαρτίας είναι να αυξήσουμε την πίστη στον Χριστό, να προετοιμάσουμε και να σώσουμε νέους άνδρες και να εξαλείψουμε τα λάθη και την οκνηρία, υλοποιώντας το θέλημα του Θεού. Καθώς επιζητούμε σοφία από τον Θεό, ας είμαστε, επίσης, σπουδαστές των αποκεκαλυμμένων αρχών των απαρτιών.

Ο Πρόεδρος Μόνσον δίδαξε ότι «επείγει η διδασκαλία των θεμελιωδών. Ώστε να καταλάβουμε καλύτερα το καθήκον και την ευκαιρία μας» και για να είναι άξιοι της διάκρισης του Πνεύματος, οι ηγέτες της ιεροσύνης πρέπει να κάνουν προπαρασκευαστικό διάβασμα3.

Ο Πρόεδρος Στίβεν Ρίτσαρντς, δίδαξε ότι η απαρτία είναι μία τάξη, μία αδελφότητα και μία μονάδα υπηρέτησης: Μία τάξη, όπου ένας νέος άνδρας μπορεί να διδαχθεί το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, μία αδελφότητα όπου μπορούμε να ενδυναμωθούμε, να διαμορφώσουμε χαρακτήρα, να ανυψωθούμε και να συναναστραφούμε με φιλία ο ένας τον άλλο. Και είναι μία μονάδα υπηρέτησης, για να προσφέρει υπηρέτηση στα μέλη της απαρτίας και στους άλλους4.

Το Διδαχή και Διαθήκες είναι μία σημαντική και πλούσια πηγή αποκεκαλυμμένων αρχών των απαρτιών. Για παράδειγμα, ο στίχος 85 του τμήματος 107, διδάσκει τον πρόεδρο μιας απαρτίας διακόνων πώς να διακονεί τα μέλη της απαρτίας του: «Και πάλι, αληθινά σας λέω, το καθήκον κάθε προεδρεύοντος επί της θέσεως του διακόνου είναι να προεδρεύει επί δώδεκα διακόνων, να συνέρχεται σε συμβούλιο μαζί τους, και να τους διδάσκει το καθήκον τους, εξυψώνοντας ο ένας τον άλλο, καθώς έχει δοθεί σύμφωνα με τις διαθήκες»5.

Οι ηγέτες της Εκκλησίας μας έχουν διδάξει και έχουμε αισθανθεί να προσκαλεί το Πνεύμα τη χρήση εμπνευσμένων ερωτήσεων που δίνονται από το Πνεύμα, ώστε να βοηθηθούμε να μάθουμε για τον Θεό και το θέλημά Του για εμάς6.

Προσκαλώ τις προεδρίες απαρτιών να θέσουν τις εξής ερωτήσεις και να αναζητήσουν άλλες ερωτήσεις που θα εμπνεύσει το Πνεύμα: Τι κάνει ο πρόεδρος μιας απαρτίας της Ααρωνικής Ιεροσύνης για να προεδρεύσει σε μία απαρτία; Ποια είναι τα καθήκοντά του; Τι κάνει όταν συνέρχεται σε συμβούλιο με τα μέλη της απαρτίας; Πώς και πότε διδάσκει; Ποιες είναι οι διαθήκες που αναφέρονται στις περικοπές; Και τι κάνει ο σύμβουλος απαρτίας και το μέλος επισκοπικής ηγεσίας καθώς βοηθά ο καθένας τους τον πρόεδρο στα καθήκοντά του και τη χρησιμοποίηση από αυτόν, των κλειδιών της ιεροσύνης της προεδρίας;

Αδελφοί, καθώς μελετάτε αυτές τις γραφές και τα εγχειρίδια, άλλες ερωτήσεις θα έλθουν στην καρδιά σας. Για παράδειγμα: Λειτουργεί η απαρτία μου όπως περιγράφεται από τον Κύριο στη γραφή; Εάν όχι, γιατί όχι; Και τι θα πρέπει να κάνω, ώστε να υλοποιήσω με τον κατάλληλο τρόπο τις αποκαλυφθείσες αρχές των απαρτιών, στην απαρτία μου; Καθώς προσεύχεται μια προεδρία για βοήθεια και καθοδήγηση, το Πνεύμα, οι σύμβουλοι επισκοπικής ηγεσίας και η απαρτία, θα βοηθήσουν και θα διασφαλίσουν την τακτική χρήση των εμπνευσμένων εγχειριδίων της Εκκλησίας.

Πολλοί πρόεδροι απαρτίας και άλλοι ηγέτες της ιεροσύνης σε όλο τον κόσμο, έχουν καταλάβει ότι μπορούν να επιτευχθούν και να αναμένονται περισσότερα από τις προεδρίες απαρτίας της Ααρωνικής Ιεροσύνης και των απαρτιών τους, καθώς διακονούν στον τομέα ή τον κλάδο7. Μπορεί τότε να ασκηθεί περισσότερη ηγεσία νέων από τις προεδρίες απαρτίας, ενώ οι σύμβουλοι μπορούν να δαπανήσουν περισσότερο χρόνο στη στήριξη και στην εκπαίδευση ηγεσίας8. Καθώς επικεντρωνόμαστε στα καθήκοντα της απαρτίας, η συχνότητα των τακτικών συγκεντρώσεων προεδρίας απαρτίας, αυξάνει συνήθως, για καλύτερες ευκαιρίες προετοιμασίας και ηγεσίας. Οι ηγέτες απαρτίας θα δουν ότι οι επί μέρους απαρτίες Ααρωνικής Ιεροσύνης θα πρέπει να συναντώνται ξεχωριστά, μετά τις εναρκτήριες ασκήσεις της γενικής ιεροσύνης, για σωστή διδασκαλία ανά ομάδες ηλικίας και αυξημένες ευκαιρίες ηγεσίας απαρτίας. Οποιαδήποτε συνεργασία απαρτιών θα θεωρείται ως προσωρινή.

Έχουν δοθεί πολλά εργαλεία από τον Κύριο και τους αδελφούς μας, ώστε να βοηθήσουν στο έργο της απαρτίας Ααρωνικής Ιεροσύνης, συμπεριλαμβανομένων της ένθερμης προσευχής της πίστης, της νηστείας, της μελέτης των γραφών, του βιβλίου, *Για την ενδυνάμωση των νέων, Το καθήκον μου στον Θεό,* το βιβλίο διδασκαλίας απαρτιών, το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*, ως πηγή, διάφορες δραστηριότητες και Προσκοπισμός. Ο Προσκοπισμός ασκείται στις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά και σε άλλες περιοχές του κόσμου, όπου εγκρίνεται από τους ηγέτες της ιεροσύνης9. Οι προεδρίες μαθαίνουν να χρησιμοποιούν αυτά τα εργαλεία και να περιλαμβάνουν το κάθε ένα στην απαρτία και

στις δραστηριότητές της, με τρόπο ο οποίος κατευθύνεται από την ιεροσύνη, το Πνεύμα, που καλύπτει τις ανάγκες κάθε μέλους της απαρτίας και προάγει την αδελφότητα, την εγκράτεια, το ιεραποστολικό έργο και τη διασκέδαση.

Καθώς μελετούμε τα εργαλεία που παρέχονται για χρήση από τις απαρτίες της Ααρωνικής ιεροσύνης, καταλαβαίνουμε ότι αναμένεται από την απαρτία να βοηθήσει τους γονείς να ενδυναμώσουν τους γιους τους πνευματικώς και σε κάθε άλλη πτυχή του χαρακτήρα τους, σε δραστηριότητες και την προσωπική ζωή. Καθώς χρησιμοποιούνται οι αρχές αυτές και τα εργαλεία των απαρτιών με σχεδιασμό, σύνεση και με άσκηση πίστεως, μπορούν να ληφθούν θαύματα.

Υπάρχουν άφθονα παραδείγματα επιτυχημένης ηγεσίας νέων, που τα βλέπουμε αδιάκοπα σε όλο τον κόσμο. Θα σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα.

Συνάντησα τον Ματ Άντερσεν, έναν πρόεδρο απαρτίας διδασκάλων, ο πατέρας του οποίου υπηρετούσε ως πρόεδρος ιεραποστολής στο Μεξικό. Όταν ο Ματ ξεχωρίστηκε ως πρόεδρος απαρτίας, ήταν το μοναδικό μέλος της απαρτίας διδασκάλων που περευρισκόταν στην εκκλησία στον τομέα του. Ο νεαρός πρόεδρος Ματ Άντερσεν μάθαινε μια νέα γλώσσα, ώστε να είμαι αποδοτικός ιεραπόστολος. Προχωρώντας με πίστη, θάρρος και πεποίθηση, που τα απέκτησε στο σπίτι και στην απαρτία διακόνων, αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τα κλειδιά του της προεδρίας για να ευλογήσει τα μέλη της απαρτίας του και τις οικογένειές τους. Ζήτησε αμέσως έναν κατάλογο των μελών της απαρτίας από τον γραμματέα του τομέα, έκανε εξάσκηση στα ισπανικά του και με μια προσευχή στην καρδιά του, κάλεσε το μοναδικό αγόρι που ήταν καταχωρημένο με αριθμό τηλεφώνου. Του είπε: "¡Omar: Tú, Iglesia Hoy!" Ή στα Ελληνικά: «Ομάρ! Εσύ! Εκκλησία! Σήμερα!» Απλώς το βασικό μήνυμα!

Το θαύμα είναι ότι ο Ομάρ ήρθε εκείνη την ημέρα στην εκκλησία, και σύντομα ακολούθησαν η μητέρα και η αδελφή του. Ο νεαρός πρόεδρος απαρτίας, ο Ματ Άντερσεν προσκάλεσε στη συνέχεια τον επίσκοπο, να τον οδηγήσει, να μεταφράσει και να επισκεφθούν μαζί δύο άλλα αγόρια που τα ονόματά τους ήταν στον κατάλογο, αλλά χωρίς νούμερο τηλεφώνου. Συνεργάστηκαν τα κλειδιά του της προεδρίας, η διακονία των αγγέλων και οι δυνάμεις των ουρανών. Το αποτέλεσμα ήταν ότι και αυτά τα δύο αγόρια ήρθαν στην εκκλησία και δημιούργησαν τη νέα προεδρία απαρτίας διδασκάλων. Επιπλέον άλλα αγόρια και οι οικογένειές τους επέστρεψαν στις ευλογίες του ευαγγελίου και της ιεροσύνης.

Νεαροί αδελφοί και αδελφές μου, είστε δυνατά εργαλεία στα χέρια του Σωτήρα και μπορεί να σας χρησιμοποιήσει για να φέρει τις ευλογίες του ευαγγελίου στους άλλους. Επίσκοποι, μην παραβλέπετε τη δύναμη και ικανότητα των προεδριών σας, απαρτίας Ααρωνικής Ιεροσύνης και τάξεων Νέων Γυναικών. Ο Κύριος τους χρειάζεται σ' αυτό το σημαντικό έργο. Υπάρχουν καρδιές που μπορούν να προσεγγίσουν και έργο που ίσως μόνον εκείνοι μπορούν να κάνουν. Δώστε τους αναθέσεις! Ανοίξτε πόρτες για την ηγεσία τους και τη διακονία των αγγέλων, όπως επαγγέλλεται στο Διδαχή και Διαθήκες 13.

Είθε ως ηγέτες στην Ααρωνική Ιεροσύνη, να γίνουμε σπουδαστές της ζωής και της εξιλεώσεως του Χριστού. Είθε να γίνουμε σπουδαστές των αποκεκαλυμμένων αρχών των απαρτιών της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Είθε να ακολουθούμε τη συμβουλή του Προέδρου Μόνσον να κάνουμε το προπαρασκευαστικό διάβασμά μας, ώστε να καταλαβαίνουμε την αποστολή και την ευκαιρία μας και να είμαστε άξιοι του Πνεύματος. Και όπως ο πρόεδρος απαρτίας, Ματ Άντερσεν, ας προχωρήσουμε με πίστη, πεποίθηση και αρετή, υπηρετώντας με τον Χριστό, ώστε να βοηθήσουμε στη σωτηρία των οικογενειών μας και όλων των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα μας, που μπορούμε να προσεγγίσουμε.

Σας δίδω τη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι ζει και μας αγαπά και ότι το έργο της Ααρωνικής Ιεροσύνης αποτελεί ιερό και σημαντικό τμήμα του έργου Του. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Β΄ 33:1.
2. Δ&Δ 38:24.
3. Βλέπε Τόμας Μόνσον, "Back to Basics," regional representative's seminar, 3 Απριλίου 1981,
4. Στίβεν Ρίτσαρντς, στο Conference Report, Οκτ. 1938, 118. Βλέπε, επίσης, Τομ Πέρι, "What Is a Quorum?" *Liahona*, Νοέμβρ. 2004, 23-26. Τοντ Κριστόφερσον, "The Priesthood Quorum," *Liahona*, Ιαν. 1999, 47-49. Ρόμπερτ Μπάκμαν, "Revitalizing Aaronic Priesthood Quorums," Νοέμβρ. 1982, 38-41. Ρόμπερτ Μπάκμαν "Youth's Opportunity to Serve," *Ensign*, Ιούλιος 1973, 84-85.
5. Δ&Δ 107: 85. Βλέπε, επίσης, εδάφια 86-89.
6. Βλέπε Χένρυ Άιρινγκ, "Elder David A. Bednar: Going Forward in the Strength of the Lord," *Liahona*, Μάρτιος 2005, 14-19. Νιλ Μάξουελ, "Jesus, the Perfect Mentor," *Ensign*, Φεβρουάριος. 2001, 8-17. Ντέιβιντ Μπέντναρ, "Ask in Faith," *Liahona*, Μάιος 2008, 94-97.
Χένρυ Άιρινγκ, *Ensign*, Μάρτιος 2005, 16-20, Νιλ Μάξγουελ, *Ensign*, Φεβρ. 2000, 8, Ντέιβιντ Μπέτναρ, *Ensign*, Μάιος 2008, 94-97.
7. Βλέπε *Ensign*, Νοέμβρ. 1982, 38-41. *Ensign*, Ιούλιος 1973, 84-85.
8. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, "To the 'Youth of the Noble Birthright," *Ensign*, Μάιος 1986, 43-46. "Aaronic Priesthood," Τμήμα 2ο από το *Church Handbook of Instructions*, Book 2: Priesthood και *Auxiliary Leaders* (1998), 175-92. Βλέπε, επίσης, σημείωση 7 επάνω.
9. Βλέπε Τόμας Μόνσον, "Run, Boy, Run!" *Ensign*, Νοέμβρ. 1982, 19-21. *Scouting Handbook*, (1997). Βλέπε, επίσης, σημείωση 8 επάνω.

Βρίσκοντας δύναμη σε εποχές δυσκολιών!
Πρεσβύτερος Άλαν Πάκερ
των Εβδομήκοντα

Το να έχουμε την ικανότητα να λαμβάνουμε προσωπική έμπνευση, θα είναι απαραίτητο στις ημέρες που θα έλθουν.

Πρεσβύτερε Άντερσεν, δίδουμε την αγάπη, τις ευλογίες και την υποστήριξή μας καθώς πληροίς αυτήν τη νέα κλήση. Αδελφοί και αδελφές, άτομα και οικογένειες σε όλο τον κόσμο δοκιμάζονται από τις παρούσες συνθήκες. Αν και πιστεύω ότι υπάρχουν σοβαρές δυσκολίες μπροστά μας, ξέρω επίσης ότι είναι μια υπέροχη εποχή να ζούμε, ειδικά οι νέοι. Βλέπω τα παιδιά και τα εγγόνια μου να έχουν μια πλήρη και ικανοποιητική ζωή, έστω και αν αντιμετωπίζουν δυσκολίες, αποτυχίες και έχουν να υπερνικήσουν εμπόδια.

Αυτές είναι ημέρες όπου εκπληρώνονται προφητείες. Ζούμε στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, που είναι η εποχή να προετοιμαστούμε για την επιστροφή του Σωτήρα. Είναι, επίσης, η εποχή να επεξεργαστούμε τη σωτηρία μας.

Όταν φυσούν οι άνεμοι και βρέχει καταρρακτωδώς, φυσά και βρέχει επάνω σε όλους μας. Εκείνοι οι οποίοι έχουν χτίσει τα θεμέλιά τους επάνω στην πέτρα και όχι στην άμμο, επιζούν στις καταιγίδες1. Υπάρχει ένας τρόπος να κτίσουμε επάνω στην πέτρα, αναπτύσσοντας μια βαθιά προσωπική μεταστροφή προς το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και γνωρίζοντας πώς να λάβουμε έμπνευση. Πρέπει να γνωρίσουμε -- και να ξέρουμε ότι γνωρίζουμε. Πρέπει να σταθούμε ανεξάρτητοι πνευματικά και υλικά από όλα τα εγκόσμια πλάσματα2. Αυτό αρχίζει με το να κατανοήσουμε ότι ο Θεός ο Πατέρας είναι ο Πατέρας του πνεύματός μας και πως μας αγαπά, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Λυτρωτής και Σωτήρας μας και ότι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να επικοινωνήσει στο νου και στην καρδιά μας3. Έτσι λαμβάνουμε έμπνευση. Πρέπει να μάθουμε πώς να αναγνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε αυτές τις παροτρύνσεις.

Όταν ήμουν νέος άνδρας στο γυμνάσιο, ένα από τα πάθη μου ήταν το αμερικανικό ποδόσφαιρο. Έπαιζα στο κέντρο, πίσω από την κύρια γραμμή άμυνας, ως αμυντικός. Ο προπονητής προπονούσε σκληρά την ομάδα, διδάσκοντάς μας τα βασικά. Προπονούμασταν έως ότου οι ικανότητες έγιναν φυσικές και αυτόματες. Κατά τη διάρκεια ενός παιχνιδιού εναντίον του μεγαλύτερου αντιπάλου μας, είχα μια εμπειρία που με βοήθησε στη διάρκεια των ετών. Ήμασταν σε μια φάση άμυνας. Ήξερα τον αντίπαλο που είχα αναλάβει να μαρκάρω και καθώς ξετυλιγόταν το παιχνίδι, κινήθηκε στα δεξιά μου, στο ύψος της σέντρας. Ακουγόταν πολύς θόρυβος από παίκτες και φιλάθλους. Αντέδρασα σύμφωνα με τις οδηγίες του προπονητή και ακολούθησα τον αντίπαλο στη γραμμή της σέντρας, χωρίς να ξέρω αν είχε την μπάλα. Προς έκπληξή μου αισθάνθηκα λίγο την μπάλα στα χέρια μου. Την τράβηξα δυνατά, όμως ο αντίπαλος δεν την άφηνε. Όπως τραβούσαμε μπρος-πίσω, άκουσα ανάμεσα στην οχλοβοή μια φωνή να ουρλιάζει: «Πάκερ, κάνε τάκλιν!» Ήταν αρκετό για να με συνεφέρει και έκανα το τάκλιν.

Αναρωτιόμουν πώς άκουσα εκείνη τη φωνή μέσα σε όλο αυτό το θόρυβο. Μου ήταν πια οικεία η φωνή του προπονητή στη διάρκεια των προπονήσεων και είχα μάθει να την εμπιστεύομαι. Ήξερα ότι αυτά που είχε διδάξει, λειτουργούσαν στην πράξη.

Πρέπει να είμαστε εξοικειωμένοι με τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος και να εξασκούμε και να εφαρμόζουμε τις διδασκαλίες του ευαγγελίου, έως ότου γίνουν για εμάς φυσικές και αυτόματες. Οι παροτρύνσεις αυτές γίνονται το θεμέλιο των μαρτυριών μας. Τότε οι μαρτυρίες μας θα μας κρατούν ευτυχείς και ασφαλείς σε δύσκολους καιρούς.

Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς προσδιόρισε τη μαρτυρία με τον εξής τρόπο: «Η μαρτυρία για το ευαγγέλιο είναι μια προσωπική μαρτυρία που κατατίθεται στην ψυχή μας από το Άγιο Πνεύμα, ότι ορισμένα γεγονότα αιώνιας σπουδαιότητας είναι αληθινά και ότι γνωρίζουμε πως είναι αληθινά»4. Κάποια άλλη φορά, ο Πρεσβύτερος Όουκς είπε: «Μαρτυρία είναι να ξέρεις και να αισθάνεσαι, μεταστροφή είναι να κάνεις και να γίνεσαι»5.

Υπάρχουν μερικά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε, ώστε να αναπτύξουμε μια βαθιά μεταστροφή και να μάθουμε πώς να λαμβάνουμε ουράνια έμπνευση. Πρώτος, πρέπει να έχουμε την επιθυμία. Ο Άλμα είπε: «Ξέρω ότι χαρίζει στους ανθρώπους σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, είτε είναι για θάνατο είτε για ζωή... σύμφωνα με το θέλημά τους»6.

Κατόπιν, ο Άλμα μας παρότρυνε να πειραματιστούμε με το λόγο: «Τώρα θα παρομοιάσουμε το λόγο με ένα σπόρο. Λοιπόν, αν κάνετε χώρο ώστε ένας σπόρος να φυτευτεί στην καρδιά σας, ιδέστε, αν είναι αληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, αν δεν τον διώξετε με την απιστία σας, ώστε να αντισταθείτε στο Πνεύμα του Κυρίου, ιδέστε, θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. Και όταν αισθανθείτε αυτήν την διογκωτική κίνηση, θα αρχίσετε να λέτε μέσα σας: Θα πρέπει να είναι καλός σπόρος, δηλαδή ο λόγος είναι καλός, γιατί αρχίζει να μεγαλώνει την ψυχή μου. Μάλιστα, αρχίζει να φωτίζει τη νοημοσύνη μου, μάλιστα, αρχίζει να μου είναι ευχάριστο»7.

Η μελέτη και η μάθηση είναι το επόμενο βήμα. Αυτό περιλαμβάνει να συλλογιζόμαστε, πράγμα το οποίο διευρύνει και εμβαθύνει την μαρτυρία μας. «Όμως, ιδές, σου λέω ότι πρέπει να το μελετάς μέσα στο μυαλό σου. Έπειτα πρέπει να με ρωτάς αν είναι σωστό»8.

Μπορούμε να μάθουμε πώς έρχονται μέσω εμπνεύσεως οι απαντήσεις. Έρχονται ως σκέψεις και συναισθήματα στο νου και στην καρδιά μας9. Κάποιες φορές οι απαντήσεις μπορεί να έρθουν σαν να φλέγεται ο κόρφος μας. Ο Ηλίας δίδαξε ότι η απάντηση έρχεται σαν «ήχος λεπτού αέρα»10. Ο Κύριος είπε: «Και αν είναι σωστό, θα κάνω ώστε ο κόλπος σου να φλέγεται μέσα σου. Απ' αυτό θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό»11.

Ο Τζόζεφ Σμιθ μάς είπε να έχουμε το νου μας για τις απαντήσεις, προσέχοντας τις σκέψεις και τα συναισθήματα που έρχονται στο νου μας. Με τον καιρό, θα μάθουμε να τα αναγνωρίζουμε ως παροτρύνσεις.

Είπε: «Ένα άτομο μπορεί να ωφεληθεί, παρατηρώντας την πρώτη νύξη του πνεύματος της αποκάλυψης: για παράδειγμα, όταν αισθάνεστε καθαρή διάνοια να ρέει εντός υμών, μπορεί να σας δώσει ξαφνικές ιδέες ώστε, παρατηρώντας το, να δείτε ότι εκπληρώνεται την ίδια ημέρα ή σύντομα. Με άλλα λόγια, τα πράγματα εκείνα τα οποία παρουσιάστηκαν στο νου σας από το Πνεύμα του Θεού, να πραγματοποιηθούν. Και έτσι, μαθαίνοντας το Πνεύμα του Θεού και κατανοώντας το, μπορείτε να αυξηθείτε πνευματικά στην αρχή της αποκάλυψης, έως ότου τελειοποιηθείτε στον Χριστό Ιησού»12.

Αναπτύσσοντας αυτή την ικανότητα, βοηθούμεθα να αποκτήσουμε μαρτυρίες και γίνεται το μέσον για να λάβουμε επιπλέον έμπνευση στο μέλλον.

Αν και οι μαρτυρίες μπορούν να έρθουν ως εντυπωσιακές θεϊκές εκδηλώσεις, συνήθως δε γίνεται αυτό. Μερικές φορές οι άνθρωποι νομίζουν ότι θα πρέπει να έχουν μια εμπειρία όπως το όραμα του Τζόζεφ Σμιθ, προτού αποκτήσουν μαρτυρίες. Εάν έχουμε μη ρεαλιστικές προσδοκίες για το πώς, πότε ή πού έρχονται οι προσευχές, διακινδυνεύουμε να χάσουμε τις απαντήσεις, οι οποίες έρχονται ως ήρεμα, καθησυχαστικά συναισθήματα και σκέψεις που πολύ συχνά έρχονται μετά από τις προσευχές μας, ενώ ασχολούμαστε με κάτι άλλο. Αυτές οι απαντήσεις μπορούν να είναι εξίσου πειστικές και δυνατές.

Με τον καιρό, θα λάβουμε απαντήσεις και θα μάθουμε πώς έρχεται η έμπνευση. Είναι κάτι που κάθε άτομο μαθαίνει για τον εαυτό του.

Κατόπιν, ζητώντας μία μαρτυρία αλήθειας, ανοίγει το παράθυρο της έμπνευσης. Η προσευχή είναι ο συνηθέστερος και ισχυρότερος τρόπος να προσκαλέσουμε την έμπνευση. Απλώς κάνοντας μια ερώτηση13, ακόμα και στο νου μας, θα αρχίσει να ανοίγει το παράθυρο. Οι γραφές διδάσκουν: «Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί»14.

Ο Ιησούς μάς δίδαξε, επίσης, να εφαρμόζουμε τη διδαχή στη ζωή μας: «Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδασκαλία, αν είναι από τον Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου»15.

Στον κατάλληλο χρόνο, θα έρθει μια προσωπική μαρτυρία και θα γνωρίσουμε και θα ξέρουμε ότι γνωρίζουμε. Θα είμαστε τότε ανεξάρτητοι από όποια άλλα εγκόσμια, διότι «και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων»16, τα οποία είναι σωστά17 και ωφέλιμα18 για εμάς. Θα λάβουμε δύναμη, παρηγοριά και βοήθεια για να πάρουμε καλές αποφάσεις και να ενεργήσουμε με πεποίθηση σε καιρούς δύσκολους19.

Η μαρτυρία αυτή δεν περιορίζεται στους ηγέτες, αλλά είναι διαθέσιμη σε όλους τους άνδρες, γυναίκες, νέους, ακόμα και σε μικρά παιδιά. Το να έχουμε την ικανότητα να λαμβάνουμε προσωπική έμπνευση, θα είναι απαραίτητο στις ημέρες που θα έλθουν.

Ως νέος, έμαθα ότι η μαρτυρία μου μπορούσε να αυξηθεί εκπληρώνοντας τα καθήκοντά μου της ιεροσύνης. Είχα μια επιθυμία να μάθω. Μελέτησα και συλλογίστηκα. Προσευχήθηκα για τις απαντήσεις. Μια ημέρα ενώ καθόμουν στο τραπέζι μετάληψης ως ιερέας, αισθάνθηκα και έμαθα.

Είναι σπουδαία εποχή αυτή που ζούμε! Ο Κύριος χρειάζεται τον καθέναν από εμάς. Αυτή είναι η εποχή μας· είναι οι ημέρες μας! Από έναν ύμνο μας, διαβάζουμε:

Σηκωθείτε, ω άνδρες *[και προσθέτω, γυναίκες]* του Θεού!
Έχετε εκπληρώσει και μικρότερα πράγματα.
Δώστε καρδιά, ψυχή και νου και δύναμη.
Να υπηρετήσετε τον Βασιλέα των Βασιλέων20.

Καταθέτω μαρτυρία για τον Επουράνιο Πατέρα μας, τον Πατέρα του πνεύματός μας. Για τον Ιησού Χριστό, το Λυτρωτή και Σωτήρα μας· και για το Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι το μέσον δια του οποίου μπορούμε να λάβουμε ουράνια καθοδήγηση. Καταθέτω μαρτυρία ότι μπορούμε προσωπικά να λάβουμε έμπνευση. Είθε να γνωρίζουμε τη φωνή μέσω της οποίας έρχεται η έμπνευση, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:24-27.
2. Βλέπε Δ&Δ 78:14.
3. Βλέπε Δ&Δ 8:2-3.
4. Ντάλιν Όουκς, "Testimony", *Liahona*, Μάιος 2008, 26.
5. Ντάλιν Όουκς, παρατέθηκε στο Kenneth Johnson, "Coming to Know for Ourselves", Ensign, Ιούλιος 2008, 29.
6. Άλμα 29:4.
7. Άλμα 32:28.
8. Δ&Δ 9:8.
9. Βλέπε Δ&Δ 8:2-3.
10. Βασιλέων Α΄ 19:12.

11. Δ&Δ 9:8.
12. *History of the Church*, 3:381.
13. Βλέπε Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ, "To Learn and to Teach More Effectively" στο *Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, 2007-2008 Ομιλίες* (2008), 7.
14. Κατά Λουκάν 11:9. Βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον 7:7, Νεφί Γ΄ 14:7, Δ&Δ 88:63-65.
15. Κατά Ιωάννην 7:17.
16. Μορόνι 10:5.
17. Βλέπε Νεφί Γ΄ 18:20.
18. Βλέπε Δ&Δ 88:64.
19. Βλέπε Άλμα 48:15-16.
20. "Rise Up, O Men of God, "*Hymns*, no. 323.

Η δύναμη των διαθηκών

Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Εν καιρώ δυστυχίας, ας είναι οι διαθήκες σας το πιο σημαντικό πράγμα για εσάς και ας είναι η υπακοή σας ακριβής. Είναι άξια και ευπρόσδεκτη συμμετοχή.

Επιτρέψατέ μου να καλωσορίσω θερμώς τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Είναι

Στις 15 Αυγούστου 2007 το Περού υπέστη έναν μεγάλης κλίμακος σεισμό που σχεδόν κατέστρεψε τις παράκτιες πόλεις Πίσκο και Τσίντσα. Όπως πολλοί άλλοι ηγέτες και μέλη της Εκκλησίας, ο Γουενσεσλάο Κόντε, πρόεδρος του κλάδου Μπαλκοντσίτο της Εκκλησίας στο Τσίντσα, άρχισε αμέσως να βοηθά τους άλλους των οποίων τα σπίτια είχαν καταστραφεί.

Τέσσερις ημέρες ύστερα από τον σεισμό, ο Πρεσβύτερος Μάρκους Νας των Εβδομήκοντα ήταν στο Τσίντσα, βοηθώντας εκεί στον συντονισμό των προσπαθειών ανακουφίσεως εκ μέρους της Εκκλησίας και συνάντησε τον πρόεδρο Κόντε. Καθώς ομιλούσαν περί της καταστροφής, η οποία είχε συμβεί, και περί του τι γινόταν, προκειμένου να βοηθηθούν τα θύματα, η σύζυγος του προέδρου Κόντε, Πάμελα, πλησίασε φέροντας ένα εκ των μικρών παιδιών της. Ο Πρεσβύτερος Νας ερώτησε την αδελφή Κόντε πώς ήταν τα παιδιά της. Με ένα χαμόγελο απήντησε ότι μέσω της καλοσύνης του Θεού ήταν όλα ασφαλή και καλά. Ερώτησε για το σπίτι των Κόντε.

«Πάει», είπε απλώς εκείνη.

«Και τα υπάρχοντά σας», ερώτησε εκείνος.

«Όλα θάφτηκαν στα μπάζα του σπιτιού μας», απήντησε η αδελφή Κόντε.

«Κι όμως», παρατήρησε ο Πρεσβύτερος Νας, «χαμογελάς καθώς μιλάμε».

«Ναι», είπε εκείνη, «Έχω προσευχηθεί και είμαι εν ειρήνη. Έχουμε όλα όσα χρειαζόμαστε. Έχουμε ο ένας τον άλλον, έχουμε τα παιδιά μας, έχουμε επισφραγισθεί στον ναό, έχουμε αυτήν τη θαυμάσια Εκκλησία και έχουμε τον Κύριο. Μπορούμε να οικοδομήσουμε εκ νέου με τη βοήθεια του Κυρίου».

Αυτή η τρυφερή απόδειξη πίστεως και πνευματικής δυνάμεως επαναλαμβάνεται στη ζωή των Αγίων σε όλον τον κόσμο, σε πολλές περιστάσεις. Αποτελεί απλή εικόνα μίας βαθείας δυνάμεως, την οποία χρειαζόμαστε πολύ στη ζωή μας, και η οποία θα γίνει ολοένα και πιο υψίστης σημασίας κατά τις ημέρες που έπονται. Χρειαζόμαστε δυνατούς χριστιανούς, οι οποίοι μπορούν να εμμένουν εναντίον των δυσχερειών, οι οποίοι μπορούν να υποστηρίζουν την ελπίδα εν μέσω τραγικών γεγονότων, οι οποίοι μπορούν να ανυψώνουν άλλους με το παράδειγμά τους και τη συμπόνια τους και οι οποίοι μπορούν να υπερνικήσουν με συνέπεια τους πειρασμούς. Χρειαζόμαστε δυνατούς χριστιανούς, οι οποίοι μπορούν να κάνουν να συμβούν σημαντικά πράγματα με την πίστη τους και οι οποίοι μπορούν να υπερασπισθούν την αλήθεια του Ιησού Χριστού εναντίον ηθικής σχετικοκρατίας και τον μαχητικό αθεϊσμό.

Ποια είναι η πηγή μίας τέτοιας ηθικής και πνευματικής δυνάμεως και πώς την αποκτούμε; Η πηγή είναι ο Θεός. Η πρόσβασή μας σε αυτήν τη δύναμη είναι μέσω των διαθηκών μας μαζί Του. Η διαθήκη είναι μία συμφωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπου, μία συνθήκη της οποίας οι όροι τίθενται από τον Θεό (βλέπε Bible Dictionary, “Covenant” [Διαθήκη], 651). Σε αυτές τις θείες συμφωνίες, ο Θεός δεσμεύεται

να μας υποστηρίξει, να μας καθαγιάσει και να μας υπερυψώσει ως ανταπόδοση στη δέσμευσή μας να Τον υπηρετούμε και να τηρούμε τις εντολές Του.

Εισερχόμεθα στις διαθήκες με τις διατάξεις της ιεροσύνης, τις ιερές τελετουργίες που έχει ορίσει ο Θεός, ούτως ώστε να φανερώνουμε τη δέσμευσή μας. Η θεμελιώδης μας διαθήκη, παραδείγματος χάριν, αυτή στην οποίαν υποσχόμαστε την προθυμία μας να παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Χριστού, επικυρώνεται με τη διάταξη της βαπτίσεως. Γίνεται ατομικώς, κατ' όνομα. Με αυτήν τη διάταξη γινόμαστε μέρος του λαού της διαθήκης του Κυρίου και κληρονόμοι του σελέστιου βασιλείου του Θεού.

Άλλες ιερές διατάξεις τελούνται σε ναούς, οι οποίοι είναι οικοδομημένοι για αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Εάν είμαστε πιστοί στις διαθήκες που συνάπτονται εκεί, γινόμαστε κληρονόμοι όχι μόνον του σελέστιου βασιλείου, αλλά της υπερυψώσεως, της ανωτέρας δόξης εντός του ουράνιου βασιλείου και αποκτούμε όλες τις θείες δυνατότητες που μπορεί να δώσει ο Θεός (βλέπε Δ&Δ 132:20).

Οι γραφές κάνουν λόγο για την καινούργια και αιώνια διαθήκη. Η καινούργια και αιώνια διαθήκη είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Με άλλα λόγια, οι διδαχές και οι εντολές του ευαγγελίου αποτελούν την ουσία μίας αιωνίας διαθήκης μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων που αποκαθίσταται εκ νέου σε κάθε θεϊκή νομή. Εάν έπρεπε να διατυπώσουμε την καινούργια και αιώνια διαθήκη σε μία πρόταση, θα ήταν η εξής: «Επειδή με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή» (Κατά Ιωάννην 3:16).

Ο Ιησούς εξήγησε τι σημαίνει να πιστεύουμε σε Εκείνον: «Τώρα τούτη είναι η εντολή [ή με άλλα λόγια, αυτή είναι η διαθήκη]: Μετανοήστε, όλες εσείς οι άκρες της γης, και ελάτε προς εμένα και βαφτιστείτε στο όνομά μου, για να αγιαστείτε με το να λάβετε το Πνεύμα το Άγιο, ώστε να σταθείτε άσπιλοι εμπρός μου κατά την τελευταία ημέρα» (Νεφί Γ΄ 27:20).

Τι είναι αυτό όσον αφορά στο να συνάπτουμε και να τηρούμε διαθήκες με τον Θεό που μας δίδει τη δύναμη να χαμογελούμε εν μέσω δυσχερειών, να μεταστρέφουμε τα βάσανα σε θρίαμβο, να «απορροφ[όμεθα] με ζήλο σε έναν αγαθό σκοπό... και να πραγματοποιού[με] πολλά έργα δικαιοσύνης» (Δ&Δ 58:27);

Ενδυναμωμένοι από δωρεές και ευλογίες

Πρώτον, καθώς βαδίζουμε σε υπακοή προς τις αρχές και εντολές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, απολαμβάνουμε μία συνεχή έκχυση ευλογιών, υπεσχημένων από τον Θεό στη διαθήκη Του μαζί μας. Αυτές οι ευλογίες προσφέρουν τα μέσα που χρειαζόμαστε για να ενεργούμε παρά απλώς να επενεργούν σε εμάς, καθώς περνούμε τη ζωή μας1.

Παραδείγματος χάριν, οι εντολές του Κυρίου στον Λόγο Σοφίας αναφορικώς προς τη φροντίδα του υλικού μας σώματος μάς ευλογεί πρώτον και κύριον με «σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς» (Δ&Δ 89:19). Επιπροσθέτως, οδηγούν σε μία γενικώς πιο υγιή ζωή και στην ελευθερία από καταστροφικούς εθισμούς. Η υπακοή μάς δίδει μεγαλύτερο έλεγχο της ζωής μας, μεγαλύτερη ικανότητα να πηγαίνουμε και να ερχόμαστε, να εργαζόμαστε και να δημιουργούμε. Ασφαλώς, η ηλικία, τα ατυχήματα και η ασθένεια αναπόφευκτα προξενούν απώλειες, αλλά ακόμη κι έτσι, η υπακοή μας σε αυτόν τον ευαγγελικό νόμο βελτιώνει την ικανότητά μας να αντιμετωπίζουμε αυτές τις δυσκολίες.

Στο μονοπάτι της διαθήκης, ευρίσκουμε ένα σταθερό απόθεμα δωρεών και βοηθείας. «Η χριστιανική αγάπη ποτέ δεν αποτυχαίνει» (Προς Κορινθίους Α΄ 13:8, Μορόνι 7:46), η αγάπη γεννά αγάπη, η

συμπόνια γεννά συμπόνια, η αρετή γεννά αρετή, η δέσμευση γεννά αφοσίωση και η υπηρέτηση γεννά αγαλλίαση. Αποτελούμε μέρος του λαού της διαθήκης, μίας κοινότητος Αγίων που ενθαρρύνουν, υποστηρίζουν και χορηγούν ευλογίες ο ένας στον άλλον. Όπως εξήγησε ο Νεφί: «Και αν γίνεται ώστε να τηρούν τα τέκνα των ανθρώπων τις εντολές του Θεού, αυτός τους τρέφει και τους δυναμώνει» (Νεφί Α΄ 17:3)2.

Ενδυναμωμένοι με αυξημένη πίστη

Όλα αυτά δεν είναι για να πούμε ότι η ζωή στη διαθήκη είναι ελεύθερη από δυσκολίες ή ότι η υπάκουη ψυχή θα πρέπει να εκπλαγεί, εάν απογοητεύσεις ή ακόμη και καταστροφές διακόψουν την γαλήνη της. Εάν νοιώθετε ότι η προσωπική χρηστότητα θα πρέπει να εμποδίσει πάσαν απώλεια και παν δεινό, ίσως θα θέλατε να έχετε μία κουβέντα με τον Ιώβ.

Αυτό μας φέρνει σε έναν δεύτερο τρόπο με τον οποίον οι διαθήκες μας προμηθεύονται δύναμη -- παράγουν την πίστη απαραίτητη να επιμείνουμε και να κάνουμε τα πάντα που είναι πρόσφορα στον Κύριο. Η προθυμία μας να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Χριστού και να τηρούμε τις εντολές Του, απαιτεί έναν βαθμό πίστεως, αλλά καθώς τιμούμε τις διαθήκες μας, αυτή η πίστη διευρύνεται. Αρχικώς, οι υπεσχημένοι καρποί της υπακοής γίνονται προφανείς, κάτι που επιβεβαιώνει την πίστη μας. Δεύτερον, το Πνεύμα μεταδίδει τη βούληση του Θεού και εμείς αισθανόμαστε ασφαλείς στη συνεχή Του ευλογία και βοήθεια. Τρίτον, ό,τι κι αν συμβεί, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη ζωή με ελπίδα και ηρεμία, γνωρίζοντας ότι θα επιτύχουμε στο τέλος, διότι έχουμε την υπόσχεση του Θεού σε εμάς, ατομικώς, κατ' όνομα και γνωρίζουμε ότι Εκείνος δεν μπορεί να πει ψέματα (βλέπε Ενώς 1:6, Εθέρ 3:12).

Οι πρώτοι ηγέτες της Εκκλησίας σε αυτήν τη θεϊκή νομή επιβεβαίωσαν ότι η απαρέγκλιτη τήρηση στην οδό της διαθήκης παρέχει τη διαβεβαίωση που χρειαζόμαστε εν καιρώ δοκιμασιών:

> «Ήταν [η γνώση ότι η πορεία τους στη ζωή ήταν εναρμονισμένη με το θέλημα του Θεού] που κατέστησε ικανούς τους αρχαίους αγίους να ανθέξουν όλα τα βάσανα και τις καταδιώξεις τους και να χαλάσουν... όχι μόνον τα καλά τους και να αναλώσουν την ύπαρξή τους, περιχαρώς, αλλά επίσης να υπομείνουν θάνατο στην πιο απαίσια μορφή του· γνωρίζοντας (όχι απλώς πιστεύοντας) ότι όταν αυτή η επίγεια οικία του σκηνώματός τους χαλάσει, είχαν από τον Θεό μία οικοδομή, μία οικία αχειροποίητη, αιώνια στους ουρανούς. (Προς Κορινθίους Β΄ 5:1.) (*Lectures on Faith* [1985], 67).

Τόνισαν περαιτέρω ότι προσφέροντας οιανδήποτε θυσία απαιτήσει ο Θεός από εμάς, αποκτούμε τη μαρτυρία του Πνεύματος ότι η πορεία μας είναι ορθή και ευάρεστη προς τον Θεό (βλέπε *Lectures on Faith*, 69-71). Με αυτήν τη γνώση, η πίστη μας γίνεται απεριόριστη, έχοντας τη διαβεβαίωση ότι ο Θεός θα στρέψει, εν ευθέτω χρόνω, κάθε βάσανο προς όφελός μας. Ορισμένοι από εσάς έχετε υποστηριχθεί από αυτήν την πίστη, καθώς έχετε υπομείνει τον χλευασμό από τα άτομα στο «μέγα και εκτεταμένο κτήριο» που αναφωνούσαν «Ντροπή» (βλέπε Νεφί Α΄ 8:26-27) και έχετε παραμείνει σταθεροί με τον Πέτρο και τους αρχαίους Αποστόλους «χαίροντας, ότι χάρη του ονόματός του [Χριστού] αξι[ωθήκατε] να ατιμασθ[είτε]» (Πράξεις 5:41).

Ο Κύριος είπε για την Εκκλησία:

«Αληθινά σας λέω, όλοι όσοι... είναι πρόθυμοι να τηρούν τις ιερές υποσχέσεις τους με θυσία -- μάλιστα, κάθε θυσία που εγώ, ο Κύριος θα προστάξω-- γίνονται δεκτοί από εμένα.

»Γιατί, εγώ, ο Κύριος, θα τους κάνω να παράγουν σαν ένα πολύ καρπερό δέντρο το οποίο έχει φυτευτεί σε εύφορη γη, δίπλα σε καθαρό ρυάκι, που παράγει πολύν πολύτιμο καρπό» (Δ&Δ 97:8-9).

Ο Απόστολος Παύλος κατάλαβε ότι σε αυτόν που εισήλθε στη διαθήκη με τον Θεό δίδεται η πίστη να αντιμετωπίζει δοκιμασίες και κερδίζει ακόμη μεγαλύτερη πίστη μέσω αυτών των δοκιμασιών. Από τον προσωπικό του «σκόλοπα στη σάρκα» (Προς Κορινθίους Β΄ 12:7) παρατήρησε:

«Για το ζήτημα αυτό παρακάλεσα τον Κύριο τρεις φορές, για να απομακρυνθεί από εμένα·
»και μου είπε: Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια. Με βαθύτατη ευχαρίστηση, λοιπόν, περισσότερο θα καυχηθώ στις αδυναμίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού.

»Γι' αυτό, αρέσκομαι στις αδυναμίες [μου], στις ύβρεις, στις ανάγκες, στους διωγμούς, στις στενοχώριες για χάρη του Χριστού· επειδή, όταν είμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός» (Προς Κορινθίους Β΄ 12:8-10)3.

Ενδυναμωμένοι μέσω της δυνάμεως της θεϊκότητος

Έχουμε αναλογισθεί, πρώτον τις ευλογίες που μας καθιστούν δυνατούς, και δεύτερον, την προίκιση πίστεως που δίδει ο Θεός σε όσους τηρούν τις διαθήκες τους μαζί Του. Μία τελική διάσταση δυνάμεως μέσω διαθηκών που θα αναφέρω, είναι η απονομή θείας δυνάμεως. Η διαθήκη-δέσμευσή μας σε Εκείνον, επιτρέπει στον Επουράνιο Πατέρα μας μπορεί να αφήσει την θεία επιρροή Του, τη «δύναμη της θεϊκότητας» (Δ&Δ 84:20) να εκχυθεί στη ζωή μας. Μπορεί να το κάνει αυτό, επειδή με τη συμμετοχή μας στις διατάξεις της ιεροσύνης ασκούμε την ελευθέρα μας βούληση και επιλέγουμε να τη λάβουμε. Η συμμετοχή μας σε αυτές τις διατάξεις καταδεικνύει επίσης ότι είμαστε προετοιμασμένοι να αποδεχθούμε επιπλέον ευθύνη, η οποία έρχεται με επιπλέον φως και πνευματική δύναμη.

Σε όλες τις διατάξεις, ειδικώς σε εκείνες του ναού, ενδυόμεθα με δύναμη από τα ύψη4. Αυτή η «δύναμη της θεϊκότητας» πηγαίνει στο άτομο και με την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος αποτελεί μέρος του νέου και αιωνίου ευαγγελίου. Αποτελεί ουσιώδες μέρος της βαπτίσεώς μας, της βαπτίσεως του Πνεύματος. Είναι ο αγγελιαφόρος χάριτος με τον οποίον εφαρμόζεται το αίμα του Χριστού, προκειμένου να αφαιρεθούν οι αμαρτίες μας και να καθαγιασθούμε (βλέπε Νεφί Β΄ 31:17). Είναι η δωρεά με την οποίαν ο Αδάμ «αναζωογονήθηκε ως προς τον εσωτερικό άνθρωπο» (Μωυσή 6:65). Με το Άγιο Πνεύμα ήταν που οι αρχαίοι Απόστολοι υπέμειναν όσα υπέμειναν και με τα κλειδιά τους της ιεροσύνης μετέδωσαν το ευαγγέλιο στον γνωστό κόσμο της εποχής τους.

Όταν έχουμε εισέλθει σε θείες διαθήκες, το Άγιο Πνεύμα είναι ο παράκλητός μας, ο οδηγός μας και ο σύντροφός μας. Οι καρποί του Αγίου Πνεύματος είναι «τα ειρηνικά πράγματα της αθάνατης δόξας, η αλήθεια των πάντων, αυτό που ζωογονεί τα πάντα, που ζωοποιεί τα πάντα, αυτό που γνωρίζει τα πάντα, και έχει κάθε δύναμη σύμφωνα με τη σοφία, την ευσπλαχνία, την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και την κρίση» (Μωυσή 6:61). Οι δωρεές του Αγίου Πνεύματος είναι η μαρτυρία, η πίστη, η γνώση, η σοφία, οι αποκαλύψεις, τα θαύματα, η ίαση και η χριστιανική αγάπη, για να αναφέρουμε μερικές (βλέπε Δ&Δ 46:13-26).

Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που καταθέτει μαρτυρία για τα λόγια σας, όταν διδάσκετε και καταθέτετε μαρτυρία. Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που, καθώς ομιλείτε σε εχθρικούς τόπους, βάζει στην καρδιά σας αυτά που θα πρέπει να πείτε και εκπληρώνει την υπόσχεση του Κυρίου ότι «δεν θα σαστίσετε εμπρός στους ανθρώπους» (Δ&Δ 100:5). Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που αποκαλύπτει πώς θα μπορέσετε να περάσετε το επόμενο, φαινομενικώς ανυπέρβλητο εμπόδιο. Με το Άγιο Πνεύμα μέσα σας άλλοι μπορούν να αισθανθούν την αγνή αγάπη του Χριστού και να λάβουν δύναμη να προχωρήσουν. Είναι επίσης το Άγιο Πνεύμα στο χαρακτήρα Του ως Πνεύμα Υποσχέσεως που

επιβεβαιώνει την εγκυρότητα και αποτελεσματικότητα των διαθηκών σας και επισφραγίζει τις υποσχέσεις του Θεού επάνω σας5.

Οι θείες διαθήκες καθιστούν δυνατούς χριστιανούς. Παροτρύνω τον καθέναν από εσάς να πληροίτε τις προϋποθέσεις για όλες τις διατάξεις τις ιεροσύνης και να λάβετε όλες όσες μπορείτε, και κατόπιν με πίστη να τηρείτε τις υποσχέσεις που κάνατε με διαθήκη. Εν καιρώ δυστυχίας, ας είναι οι διαθήκες σας το πιο σημαντικό πράγμα για εσάς και ας είναι η υπακοή σας ακριβής. Τότε μπορείτε να ζητήσετε με πίστη, χωρίς να διστάζετε, σύμφωνα με τις ανάγκες σας και ο Θεός θα απαντήσει. Θα σας υποστηρίξει, καθώς εργάζεσθε και φυλάτε. Στον καιρό και με τον τρόπο Του θα εκτείνει τη χείρα του, λέγοντας: «Εδώ είμαι».

Καταθέτω μαρτυρία ότι στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών ευρίσκεται η εξουσία της ιεροσύνης να χορηγούνται οι διατάξεις με τις οποίες μπορούμε να εισέλθουμε στις δεσμευτικές διαθήκες με τον Επουράνιο Πατέρα μας, εις το όνομα του Αγίου Υιού Του. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Θεός θα τηρήσει τις υποσχέσεις Του προς εσάς, καθώς τιμάτε τις διαθήκες σας μαζί Του. Θα σας ευλογήσει με «καλό μέτρο, πιεσμένο... συγκαθισμένο και υπερξεχειλιζόμενο» (Κατά Λουκάν 6:38). Θα ενδυναμώσει και θα φέρει εις πέρας την πίστη σας. Με το Άγιό Του Πνεύμα θα σας γεμίσει ουράνια δύναμη. Προσεύχομαι ώστε να έχετε πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί σας, για να σας καθοδηγεί και να σας απελευθερώνει από ανάγκη, ανησυχία και δυστυχία. Προσεύχομαι ότι μέσω των διαθηκών σας μπορείτε να γίνετε ισχυρό όργανο για το καλό στα χέρια Εκείνου, ο οποίος είναι ο Κύριός μας και Λυτρωτής μας, εις το όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ παρατήρησε: «Καθώς ο Θεός έχει σχεδιάσει την ευτυχία μας --και την ευτυχία όλων των πλασμάτων Του-- ποτέ δεν θέσπισε ούτε θα θεσπίσει μία διάταξη ή θα δώσει μία εντολή στον λαό Του που δεν έχει υπολογισθεί στη φύση της να προάγει αυτήν την ευτυχία, την οποίαν έχει σχεδιάσει και δεν θα τελειώσει στον μεγαλύτερο βαθμό καλοσύνης και δόξης σε όσους γίνονται οι αποδέκτες του νόμου και των διατάξεών του» (*History of the Church*, 5:135).

2. Ορισμένοι βλέπουν μόνον τη θυσία και τους περιορισμούς στην υπακοή στις εντολές της καινούργιας και αιωνίας διαθήκης, αλλά όσοι ζουν την εμπειρία --που αφιερώνονται αφειδώς και ανεπιφύλακτα στη ζωή της διαθήκης-- ευρίσκουν μεγαλύτερη ελευθερία και πληρότητα. Όταν καταλαβαίνουμε πραγματικώς, αναζητούμε περισσότερες εντολές, όχι λιγότερες. Κάθε νέον νόμο ή εντολή που μαθαίνουμε και ζούμε, είναι σαν ένα παραπάνω σκαλοπάτι σε μία σκάλα που μάς καθιστά ικανούς να ανεβούμε όλο και πιο ψηλά. Αληθώς, η ζωή του ευαγγελίου είναι η καλή ζωή.

3. Ο Απόστολος Ιάκωβος δίδαξε το ίδιο μάθημα: «Αδελφοί μου, κάθε χαρά να θεωρήσετε, όταν περιπέσετε σε διάφορους πειρασμούς· γνωρίζοντας αυτό ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονή·
»η δε υπομονή ας έχει τέλειο έργο, για να είστε τέλειοι και ολόκληροι, χωρίς να θέλετε τίποτε» (Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Ιακώβου 1:2-4).

4. Όπως παρακάλεσε σε προσευχή ο Προφήτης Τζόζεφ, αφιερώνοντας τον Ναό στο Κίρτλαντ, η οποία προσευχή του απεκαλύφθη από τον Κύριο: «Και σου ζητούμε, Άγιε Πατέρα, οι δούλοι σου να βγαίνουν από ετούτον τον οίκο σου οπλισμένοι με δύναμη, και το όνομά σου να είναι επάνω τους, και η δόξα σου να τους περιτριγυρίζει, και οι άγγελοί σου να τους φροντίζουν» (Δ&Δ 109:22).

5. Στην προσευχή αφιερώσεως του Ναού του Κίρτλαντ, για την οποία έγινε αναφορά νωρίτερα, ο Προφήτης παρακάλεσε: «Και εσύ κάνε, Άγιε Πατέρα, ώστε όλοι όσοι σε λατρεύουν μέσα σ' αυτόν τον οίκο... να μπορέσουν να ωριμάσουν πνευματικά κοντά σου, και να λάβουν πληρότητα του Αγίου Πνεύματος» (Δ&Δ 109:14-15). Η «πληρότητα του Αγίου Πνεύματος» περιλαμβάνει αυτό που μας περιέγραψε ο Ιησούς ως «υπόσχεση που σας δίνω για ζωή αιώνια, γι' αυτή τη δόξα του σελέστιου βασιλείου. Η οποία δόξα είναι της εκκλησίας του Πρωτογενούς, αυτού, του Θεού, του αγιοτέρου πάντων, μέσω του Ιησού Χριστού του Υιού Του» (Δ&Δ 88:4-5).

Αντιξοότητα
Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι ο Θεός Πατέρας ζει. Έθεσε μία πορεία για τον καθένα από εμάς που μπορεί να μας βελτιώσει και να μας τελειοποιήσει, για να είμαστε μαζί Του.
Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, αυτή η ευκαιρία που έχω να σας μιλήσω αποτελεί μέγα και ιερό προνόμιο. Προσεύχομαι ώστε τα λόγια μου να είναι χρήσιμα και να σας δώσουν ενθάρρυνση.

Με όλες τις διαφορές στη ζωή μας έχουν τουλάχιστον μία κοινή δυσκολία. Πρέπει όλοι να αντιμετωπίσουμε την αντιξοότητα. Μπορεί να υπάρχουν περίοδοι, ενίοτε μακρές, όπου η ζωή μας φαίνεται να μην έχει τόσες πολλές δυσκολίες. Όμως είναι στη φύση της ανθρώπινης υπάρξεώς μας που η ανακούφιση παραδίδεται στη θλίψη, περίοδοι υγείας φθάνουν στο τέλος και κακοτυχίες έρχονται. Πιο συγκεκριμένα, όταν οι στιγμές ανέσεως διαρκούν για κάμποσο καιρό, η άφιξη των δεινών ή της απώλειας της υλικής ασφαλείας μπορούν να φέρουν φόβο και ενίοτε ακόμη και θυμό.

Ο θυμός προέρχεται τουλάχιστον εν μέρει από το συναίσθημα ότι αυτό που συμβαίνει, είναι άδικο. Η υγεία και η γαλήνη που προέρχεται από το αίσθημα ότι η ευημερία μας είναι ασφαλής, έχουν καταλήξει να φαίνονται ότι τις αξίζουμε και ότι είναι φυσικές. Όταν εξαφανίζονται, τότε μπορεί να έλθει το αίσθημα δικαιοσύνης. Ακόμη και ένας γενναίος άνδρας που εγνώριζα, έκλαψε και ανεφώνησε κατά τις σωματικές του συμφορές σε όσους του χορηγούσαν ευλογία: «Πάντοτε προσπαθούσα να είμαι καλός. Πώς μπόρεσε να συμβεί αυτό;»

Αυτός ο πόνος για μία ερώτηση του τύπου «Πώς μπόρεσε να συμβεί αυτό;», γίνεται ακόμη πιο οδυνηρός, όταν αυτοί οι αγώνες περιλαμβάνουν όσους αγαπούμε. Και είναι ιδιαιτέρως δύσκολο για εμάς να το αποδεχθούμε, όταν αυτοί οι βασανισμένοι μάς φαίνονται ότι είναι αθώοι. Τότε, η θλίψη μπορεί να κλονίσει την πίστη ως προς την πραγματικότητα του στοργικού και παντοδύναμου Θεού. Ορισμένοι από εμάς έχουν δει τέτοια αμφιβολία να μολύνει ολόκληρη γενεά ανθρώπων εν καιρώ πολέμου ή λιμού. Τέτοια αμφιβολία μπορεί να αναπτυχθεί και να εξαπλωθεί έως ότου ενδεχομένως αποστραφούν από τον Θεό, όταν καταλογίζουν ότι είναι αδιάφορος ή σκληρός. Και αν παραμείνουν ανεξέλεγκτα, αυτά τα αισθήματα μπορούν να οδηγήσουν στην απώλεια πίστεως ότι δεν υπάρχει καθόλου ο Θεός.

Σκοπός μου σήμερα είναι να σας διαβεβαιώσω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Σωτήρας ζουν και ότι αγαπούν όλη την ανθρωπότητα. Η ευκαιρία μας να αντιμετωπίσουμε την αντιξοότητα και τα βάσανα είναι μέρος της ενδείξεως της απέραντης αγάπης τους. Ο Θεός μάς έδωσε τη δωρεά του να ζούμε στη θνητότητα, ούτως να μπορούμε να προετοιμασθούμε για να λάβουμε τις σπουδαιότερες των δωρεών, η οποία είναι η αιωνία ζωή. Τότε το πνεύμα μας θα αλλάξει. Θα είμεθα εις θέσιν να θέλουμε αυτό που θέλει ο Θεός, να σκεπτόμαστε όπως Εκείνος, και κατ' αυτόν τον τρόπο να προετοιμασθούμε για την ευθύνη να διδάξουμε και να οδηγήσουμε μέσα από τις δοκιμασίες ατελείωτους απογόνους, ώστε να έχουν τις προϋποθέσεις να ζήσουν για πάντα στην αιωνία ζωή.

Είναι ευκρινές ότι για να έχουμε αυτήν τη δωρεά και για να μας δοθεί αυτή η ευθύνη, πρέπει να μεταμορφωθούμε μέσα από το να κάνουμε ενάρετες επιλογές που είναι δύσκολο να κάνουμε. Προετοιμαζόμαστε για μία τόσο σπουδαία ευθύνη, περνώντας από δοκιμαστικές εμπειρίες στη θνητότητα. Αυτή η εκπαίδευση μπορεί να έλθει μόνον καθώς υποκείμεθα σε δοκιμασίες, ενώ υπηρετούμε τον Θεό και άλλους για Εκείνον.

Σε αυτήν την εκπαίδευση βιώνουμε δυστυχία και ευτυχία, ασθένεια και υγεία, τη λύπη από την αμαρτία και την αγαλλίαση της συγχωρήσεως. Αυτή η συγχώρηση μπορεί να προέλθει μόνον μέσω

της τεραστίας εξιλεώσεως του Σωτήρος, την οποία κατηργάσθη μέσω πόνου που δεν θα μπορούσαμε να υπομείνουμε και που μπορούμε απλώς να κατανοήσουμε αμυδρώς.

Θα μας παρηγορήσει, όταν πρέπει να αναμένουμε εν δυστυχία την υπεσχημένη ανακούφιση του Σωτήρος, με την οποία γνωρίζει Εκείνος, από εμπειρία, πώς να μας θεραπεύσει και να μας βοηθήσει. Το Βιβλίο του Μόρμον μάς δίδει την αναμφίβολη διαβεβαίωση της δυνάμεώς Του να παρηγορεί. Και η πίστη σε αυτήν τη δύναμη θα μας δώσει υπομονή καθώς προσευχόμαστε και εργαζόμαστε και αναμένουμε βοήθεια. Θα μπορούσε να ξέρει πώς να μας συμπαρασταθεί απλώς με αποκάλυψη, αλλά επέλεξε να μάθει με τη δική Του προσωπική εμπειρία. Ορίστε η αφήγηση από τον Άλμα:

«Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και τούτο ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω του τους πόνους και τις ασθένειες του λαού του. Και θα πάρει επάνω του το θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά του θανάτου τα οποία δένουν τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις ατέλειές τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος, σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να περιθάλπει το λαό του σύμφωνα με τις ατέλειές τους. Λοιπόν το Πνεύμα γνωρίζει τα πάντα. Όμως ο Υιός του Θεού υποφέρει σύμφωνα με τη σάρκα ώστε να μπορέσει να πάρει επάνω του τις αμαρτίες του λαού του, ώστε να μπορέσει να σβήσει τις παραβάσεις τους σύμφωνα με τη δύναμη της ελευθέρωσής του. Και τώρα ιδέστε, αυτή είναι η μαρτυρία που είναι μέσα μου»1.

Ακόμη κι όταν αισθάνεσθε την αλήθεια αυτής της δυνατότητος και καλοσύνης του Κυρίου να σας απελευθερώνει από τις δοκιμασίες σας, αυτό θα δοκιμάσει ακόμη το θάρρος και τη δύναμή σας να υπομένετε. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ανεφώνησε με αγωνία στην υπόγεια φυλακή:

«Ω Θεέ, πού είσαι; Και πού είναι η σκέπη που καλύπτει τον κρυψώνα σου; Πόσο ακόμα θα συγκρατείται το χέρι σου, και το μάτι σου, μάλιστα το αγνό σου μάτι, θα βλέπει από τους αιώνιους ουρανούς τις αδικίες του λαού σου και των δούλων σου, και το αφτί σου θα διαπερνάται από τις κραυγές τους;»2

Η απάντηση του Κυρίου με έχει βοηθήσει και μπορεί να μας ενθαρρύνει όλους εν καιρώ σκότους. Αυτή είναι:

«Γιε μου, ειρήνη ας είναι στην ψυχή σου. Η δυστυχία σου και τα βάσανά σου δε θα είναι παρά για μία μικρή στιγμή. Και ύστερα, αν το υπομείνεις σωστά, ο Θεός θα σε υπερυψώσει στα ύψη. Θα θριαμβεύσεις υπεράνω όλων των εχθρών σου. Οι φίλοι σου σε παραστέκουν, και θα σε επευφημήσουν πάλι με θερμή καρδιά και φιλικά χέρια. Δεν είσαι ακόμα σαν τον Ιώβ. Οι φίλοι σου δεν φιλονικούν μαζί σου, ούτε σου καταλογίζουν παράπτωμα, όπως έκαναν στον Ιώβ»3.

Έχω δει την πίστη και το θάρρος να προέρχονται από τη μαρτυρία που είναι αλήθεια ότι προετοιμαζόμαστε για την αιωνία ζωή. Ο Κύριος θα σώσει τους πιστούς μαθητές Του. Και ο μαθητής, ο οποίος αποδέχεται μία δοκιμασία ως πρόσκληση σε ανάπτυξη και συνεπώς απόκτηση των προϋποθέσεων για την αιωνία ζωή, μπορεί να βρει γαλήνη εν τω μέσω του αγώνος.

Μίλησα προσφάτως σε έναν νεαρό πατέρα, ο οποίος έχασε τη δουλειά του κατά την πρόσφατη οικονομική κρίση. Γνωρίζει ότι εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων με ακριβώς τις επιδεξιότητές του ψάχνουν απεγνωσμένα μία εργασία, για να θρέψουν την οικογένειά τους. Η ήρεμη πεποίθησή του με έκανε να τον ερωτήσω τι είχε κάνει, ώστε να γίνει τόσο πεπεισμένος ότι θα εύρισκε έναν τρόπο να υποστηρίξει την οικογένειά του. Είπε ότι είχε εξετάσει τη ζωή του, ώστε να είναι σίγουρος ότι είχε κάνει τα πάντα που μπορούσε, για να είναι άξιος της βοηθείας του Κυρίου. Ήταν ευκρινές ότι η ανάγκη του και η πίστη του στον Ιησού Χριστό τον οδηγούσε να είναι υπάκουος στις εντολές του Θεού, όταν είναι δύσκολο να γίνει. Είπε ότι διεπίστωσε αυτήν την ευκαιρία καθώς εκείνος και η σύζυγός του

διάβαζαν στο Άλμα, όπου ο Κύριος είχε προετοιμάσει τους ανθρώπους να βρουν το ευαγγέλιο μέσω αντιξοότητος.

Θυμάσθε τη στιγμή όπου ο Άλμα γύρισε στον άνδρα, ο οποίος οδηγούσε τον λαό σε δυστυχία. Ο άνδρας τού είπε ότι ο λαός είχε καταδιωχθεί και απορριφθεί λόγω της πτώχιας του. Και σύμφωνα με το χρονικό:

«Και λοιπόν, όταν ο Άλμα το άκουσε αυτό, τον έστρεψε με το πρόσωπό του κατευθείαν προς αυτόν, και κοίταξε με μεγάλη χαρά, γιατί είδε ότι τα βάσανά τους τούς είχαν πράγματι ταπεινώσει, και ότι ήταν έτοιμοι να ακούσουν τον λόγο. Γι' αυτό δεν είπε τίποτα άλλο στο άλλο πλήθος, αλλά άπλωσε το χέρι του εμπρός, και φώναξε προς αυτούς που κοιτούσε, που ήταν πράγματι φτωχοί, και τους είπε: Βλέπω ότι είστε ταπεινοί στην καρδιά. Αν λοιπόν αυτό είναι σωστό, είστε ευλογημένοι»4.

Η γραφή συνεχίζει επαινώντας όσους από εμάς προετοιμάσθηκαν για την αντιξοότητα σε πιο ευνοϊκές εποχές. Πολλοί από εσάς είχατε την πίστη να προσπαθήσετε να αποκτήσετε τις προϋποθέσεις για τη βοήθεια που χρειάζεστε τώρα, προτού έλθει η κρίση.

Ο Άλμα συνέχισε: «Μάλιστα, αυτός που πράγματι ταπεινώνει τον εαυτό του, και μετανοεί για τις αμαρτίες του και υπομένει μέχρι τέλους, αυτός θα είναι ευλογημένος. Μάλιστα, πολύ περισσότερο ευλογημένος παρά εκείνοι που αναγκάζονται να είναι ταπεινοί εξαιτίας της υπερβολικής φτώχιας τους»5.

Αυτός ο νεαρός άνδρας, με τον οποίον μίλησα προσφάτως, ήταν κάποιος που είχε κάνει περισσότερα από το να αποθηκεύσει φαγητό και να αποταμιεύσει για την κακοτυχία περί της οποίας οι ζώντες προφήτες είχαν προειδοποιήσει ότι θα ερχόταν. Είχε αρχίσει να προετοιμάζει την καρδιά του να είναι άξια της βοηθείας του Κυρίου, την οποία εγνώριζε ότι είχε ανάγκη στο κοντινό μέλλον. Όταν ερώτησα τη σύζυγό του, την ημέρα που έχασε τη δουλειά του, εάν ανησυχούσε, είπε με αισιοδοξία στη φωνή της: «Όχι, μόλις βγήκαμε από το γραφείο του επισκόπου. Πληρώνουμε τα δέκατά μας εις το ακέραιον». Είναι ακόμη πολύ νωρίς να το πούμε, αλλά αισθάνθηκα πεπεισμένος όπως εκείνοι: «Τα πράγματα θα φτειάξουν». Τα τραγικά γεγονότα δεν διάβρωσαν την πίστη τους□ τη δοκίμασαν και την ενδυνάμωσαν. Και το αίσθημα γαλήνης, την οποίαν υπεσχέθη ο Κύριος, έχει ήδη δοθεί εν τω μέσω θυέλλης. Είναι βέβαιο ότι άλλα θαύματα θα έπονται.

Ο Κύριος πάντοτε προσαρμόζει την ανακούφιση στο άτομο που έχει ανάγκη, προκειμένου να το ενδυναμώσει με τον καλύτερο τρόπο και να το εξαγνίσει. Συχνά, θα δοθεί μέσω εμπνεύσεως ανακούφιση να κάνει κάτι το οποίο το άτομο που χρειάζεται βοήθεια μπορεί να σκεφθεί ότι είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να γίνει. Μία εκ των μεγάλων δοκιμασιών της ζωής είναι ο θάνατος του αγαπημένου ή της αγαπημένης συζύγου. Ο Πρόεδρος Χίνκλι περιέγραψε το ψυχικό άλγος, όταν η αδελφή Χίνκλι δεν ήταν πλέον στο πλευρό του. Ο Κύριος γνωρίζει τις ανάγκες όσων αποχωρίζονται τα αγαπημένα τους πρόσωπα με τον θάνατο. Είδε τον πόνο από τις χήρες και εγνώριζε τις ανάγκες τους από την επίγεια εμπειρία Του. Ζήτησε από έναν αγαπημένο Απόστολο, από την αγωνία του σταυρού, να φροντίσει τη χήρα μητέρα Του, η οποία θα έχανε τώρα έναν υιό. Αισθάνεται τώρα τις ανάγκες συζύγων που χάνουν τη σύζυγό τους και τις ανάγκες των συζύγων που μένουν μόνες τους λόγω θανάτου.

Οι πλείστοι εξ ημών γνωρίζουμε χήρες που χρειάζονται προσοχή. Αυτό που με συγκινεί, είναι πράγματα σαν κι αυτό: μία ηλικιωμένη χήρα που σκόπευα να επισκεφθώ πάλι, είχε την έμπνευση να επισκεφθεί και να παρηγορήσει μία νεώτερη χήρα. Μία χήρα που χρειαζόταν η ίδια παρηγοριά εστάλη να παρηγορήσει μία άλλη. Ο Κύριος βοήθησε και ευλόγησε δύο χήρες, δίδοντάς τους την έμπνευση να ενθαρρύνει η μία την άλλη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, συμπαραστάθηκε και στις δύο.

Ο Κύριος έστειλε βοήθεια με τον ίδιον τρόπον προς τον ταπεινό πτωχό στο Άλμα 34, ο οποίος είχε ανταποκριθεί στη διδασκαλία και τη μαρτυρία των υπηρετών Του. Μόλις είχαν μετανοήσει και μεταστραφεί, ήταν ακόμη πτωχοί. Όμως τους έστειλε να κάνουν κάτι για τους άλλους που νόμιζαν ότι ήταν αδύνατον να κάνουν, κάτι που και οι ίδιοι χρειάζονταν ακόμη. Μέσω του υπηρέτη Του, ο Κύριος ανέθεσε σε αυτούς τους πτωχούς μεταστραφέντες αυτό το δύσκολο έργο:

«Αφού κάνετε όλα αυτά, αν διώξετε αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη, και αυτούς που είναι γυμνοί, και δεν επισκέπτεστε τους ασθενείς και ταλαιπωρημένους, και δεν παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας, αν έχετε, σε εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη -- σας λέω, αν δεν κάνετε οποιοδήποτε από αυτά, ιδέστε, η προσευχή σας είναι μάταιη, και δε σας ωφελεί σε τίποτα, και είστε σαν υποκριτές που αρνούνται την πίστη»6.

Αυτό μπορεί να φαίνεται πολύ να ζητήσει κανείς από τους ανθρώπους που έχουν οι ίδιοι μεγάλη ανάγκη. Όμως γνωρίζω έναν νεαρό άνδρα, ο οποίος είχε την έμπνευση να κάνει το ίδιο αυτό πράγμα νωρίς στον γάμο του. Εκείνος και η σύζυγός του αντεπεξήρχοντο μετά βίας με έναν μικρό προϋπολογισμό. Όμως είδε ένα άλλο ζεύγος ακόμη πιο πτωχό από εκείνους. Προς έκπληξιν της συζύγου του, τους βοήθησε από τα πενιχρά οικονομικά τους. Η υπεσχημένη ευλογία της γαλήνης ήλθε, ενώ ήταν ακόμη στην πτώχια τους. Η ευλογία της ευημερίας πέραν των πιο εξωπραγματικών τους ονείρων ήλθε αργότερα. Και αυτό το πρότυπο που εδραίωσε, δεν έχει σταματήσει ποτέ -- ακόμη επιζητεί να βοηθά κάποιον σε ανάγκη, είτε κάποιον που έχει λιγότερο υλικό πλούτο είτε κάποιον που πονά.

Υπάρχει εντούτοις μία άλλη δοκιμασία, την οποίαν εάν υπομείνουμε καλώς, θα φέρει ευλογίες σε αυτήν τη ζωή και ευλογίες για πάντα. Το γήρας και η ασθένεια μπορούν να δοκιμάσουν ακόμη και τους καλύτερους από εμάς. Ο φίλος μου υπηρετούσε ως επίσκοπός μας, όταν οι θυγατέρες μου ήταν ακόμη στο σπίτι. Κάνουν λόγο για αυτά που αισθάνονταν, όταν εκείνος κατέθετε την απλή μαρτυρία του γύρω από τη φωτιά της κατασκηνώσεως στα βουνά. Τις αγαπούσε και εκείνες το ήξεραν. Απηλλάγη ως επίσκοπός μας. Είχε υπηρετήσει ως επίσκοπος κατά το παρελθόν σε άλλη πολιτεία. Όσους συνάντησα, οι οποίοι ήταν από εκείνον τον παλαιό τομέα του, τον θυμούνται όπως τον θυμούνται και οι θυγατέρες μου.

Τον επισκεπτόμουν στο σπίτι του κατά διαστήματα, για να τον ευχαριστήσω και να του δώσω ευλογίες της ιεροσύνης. Η υγεία του άρχισε να παίρνει την κατιούσα. Δεν μπορώ να θυμηθώ όλες τις ασθένειες που έπασχε. Χρειαζόταν εγχείριση. Πονούσε συνεχώς. Κι όμως κάθε φορά που τον επισκεπτόμουν, για να του δώσω παρηγοριά, με παρηγορούσε εκείνος. Εγώ ήμουν εκείνος που παρηγορείτο. Η πλάτη και τα πόδια του τον εξανάγκασαν να χρησιμοποιεί μία βακτηρία για να περπατά. Κι όμως, ήταν εκεί στην εκκλησία, πάντοτε καθιστός κοντά στην πόρτα, όπου μπορούσε να χαιρετίσει αυτούς που έφθαναν νωρίς, με ένα χαμόγελο.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ το αίσθημα καταπλήξεως και θαυμασμού που με κατέλαβε, όταν άνοιξα την οπίσθια πόρτα στο σπίτι και τον είδα να έρχεται στον δρόμο μας. Ήταν την ημέρα που βάζαμε τους κάδους, για να τους πάρουν οι εργαζόμενοι στο δήμο. Είχα βάλει έξω τον κάδο το πρωί. Όμως ήταν εκεί αυτός και έσερνε τον κάδο μου μέχρι τον λόφο με ένα χέρι ενώ κρατούσε ισορροπία με τη βακτηρία στο άλλο του χέρι. Μου προσέφερε τη βοήθεια που νόμιζε ότι χρειαζόμουν, όταν εκείνος τη χρειαζόταν πολύ περισσότερο από εμένα. Και βοηθούσε με ένα χαμόγελο και χωρίς να του ζητηθεί.

Τον επεσκέφθην, όταν τελικώς έπρεπε να τον φροντίζουν οι νοσοκόμες και οι ιατροί. Εκείτο σε μία νοσοκομειακή κλίνη, ακόμη πονούσε και ακόμη χαμογελούσε. Η σύζυγός του με είχε καλέσει να μου πει ότι εξασθενούσε. Ο υιός μου κι εγώ του δώσαμε μία ευλογία της ιεροσύνης, καθώς εκείτο στην κλίνη, με φιάλες και σωλήνες να είναι συνδεδεμένα σε εκείνον. Επεσφράγισα την ευλογία με την υπόσχεση ότι θα είχε τον χρόνο και τη δύναμη να κάνει όλα όσα είχε ο Θεός για εκείνον να κάνει σε

αυτήν τη ζωή, να περάσει κάθε δοκιμασία. Άπλωσε το χέρι του, για να πιάσει το δικό μου, καθώς απομακρύνθηκα από την κλίνη του, για να φύγω. Εξεπλάγην με τη δύναμη της χειραψίας του και τη σταθερότητα στη φωνή του, όταν είπε: «Θα τα καταφέρω».

Έφυγα σκεπτόμενος ότι θα τον έβλεπα πάλι συντόμως. Όμως το τηλεφώνημα ήλθε εντός μίας ημέρας. Είχε φύγει για το ένδοξο μέρος, όπου θα δει τον Σωτήρα που είναι ο τέλειος κριτής του και θα είναι ο δικός μας. Καθώς μιλούσα στην κηδεία του, σκέφθηκα τα λόγια του Παύλου, όταν εγνώριζε ότι θα πήγαινε στο μέρος όπου ο γείτονας και φίλος μου είχε πάει:

«Εσύ, όμως, αγρύπνα σε όλα, κακοπάθησε, εργάσου έργο ευαγγελιστή, κάνε πλήρη τη διακονία σου. Επειδή, εγώ γίνομαι ήδη σπονδή, και ο καιρός της αναχώρησής μου έφτασε. Αγωνίστηκαν τον καλό αγώνα, τέλειωσα τον δρόμο, διατήρησα την πίστη□ Μου απομένει, λοιπόν, το στεφάνι της δικαιοσύνης, που ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη, ο δίκαιος κριτής□ και όχι μονάχα σε μένα, αλλά και σε όλους όσοι επιποθούν την επιφάνειά του»7.

Έχω την πεποίθηση ότι ο γείτονάς μου τα κατάφερε μέσα στη δοκιμασία του και θα αντικρίσει τον κριτή του με χαμόγελο χαράς. Καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι ο Θεός Πατέρας ζει. Έθεσε μία πορεία για τον καθένα από εμάς που μπορεί να μας βελτιώσει και να μας τελειοποιήσει, για να είμαστε μαζί Του. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Σωτήρας ζει. Η εξιλέωσή Του καθιστά δυνατόν να εξαγνισθούμε καθώς τηρούμε τις εντολές Του και τις ιερές μας διαθήκες. Και γνωρίζω εκ πείρας ότι μπορεί και θα μας δώσει τη δύναμη να υπερνικήσουμε κάθε δοκιμασία. Ο Πρόεδρος Μόνσον είναι ο προφήτης του Κυρίου. Κρατά όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης. Αυτή είναι η αληθινή Εκκλησία του Κυρίου στην οποίαν, με Εκείνον, υψώνουμε ο ένας τον άλλον και ευλογούμεθα, για να συμπαριστάμεθα στους συμπάσχοντες που θέτει Εκείνος στον δρόμο μας.

Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Άλμα 7:11-13.
2. Δ&Δ 121:1-2.
3. Δ&Δ 121:7-10.
4. Άλμα 32:6-8.
5. Άλμα 32:15.
6. Άλμα 34:28.
7. Προς Τιμόθεον Β΄ 4:5-8.

Συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου

Η υποστήριξη των κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία
Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Αδελφοί και αδελφές, προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Τόμας Σπένσερ Μόνσον ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή και Πρόεδρο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, τον Χένρυ Μπίνιον Άιρινγκ ως Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία και τον Ντίτερ Ούχτντορφ ως Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία.

Αυτοί που συμφωνούν, μπορούν να το δείξουν.

Αυτοί που διαφωνούν, εάν υπάρχουν, μπορούν να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Μπόιντ Κένεθ Πάκερ ως Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και τους κάτωθι ως μέλη αυτής της απαρτίας: Μπόιντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλς, Τζέφρυ Χόλαντ, Ντέιβιντ Μπέντναρ, Κουεντίν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον και Νιλ Άντερσεν.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, ας το δηλώσουν με τον ίδιο τρόπο.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους συμβούλους στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα Αποστόλους ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, εάν υπάρχει κανείς, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να απαλλάξουμε τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν ως μέλος της Προεδρίας των Εβδομήκοντα.

Όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν σε μία ψήφο εκτιμήσεως, παρακαλώ όπως το δείξουν.

Προτείνεται να απαλλάξουμε τους κάτωθι ως Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα, εν ισχύι από την 1η Μαΐου 2009:
Γούτενμπεργκ Αμορίμ
Ουίλφορντ Άντερσεν
Κοΐκι Αογιάγκι
Χοσέ Μπόζα
Λιν Μπρέντσλι
Τζων Τσίπμαν
Γιουν Χουάν Τσόι
Κλέιτον Κρίστιενσεν
Ερνέστο Ντα Σίλβα
Τζέιμς Ντάνλοπ
Ντέιβιντ Ήκα

Λη Ενς
Εντγάρντο Φερνάντο
Λουίζ Φράντσα
Τζόζεφ Χίκεν
Μάικλ Χολμς
Πίτα Χοποάτε
Τοχρού Χότα
Ουίλιαμ Τζάκσον
Μπιν Κικούτσι
Μιγκέλ Λη
Γιονγκ Χουάν Λη
Αλφρέντο Χέλιτον ντε Λέμος
Τζέιμς Μαρτίνο
Λέιμοντ Μουν
Κεντ Μέρντοκ
Μπρεντ Νίλσον
Αλεξάντερ Νούνιες
Ράσελ Όσγκουθορπ
Άντιλσον ντε Πάουλα Παρέλα
Πέδρο Πένια
Έρολ Φίπεν
Νιλ Πιτς
Γκάρυ Πόκοκ
Ντέιλ Ρένλαντ
Ρόναλντ Στόουν
Τζιν Τέφαν και
Άλεν Γιανγκ

Όλοι όσοι επιθυμούν να εκφράσουν, μαζί μας, την ευγνωμοσύνη για την άριστη υπηρέτησή τους, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να απαλλάξουμε τους αδελφούς Ρότζερ Μέριλ, Ντάνιελ Τζαντ και Ουίλιαμ Όσβαλντ ως τη γενική προεδρία του Σχολείου Κυριακής.

Προτείνεται επίσης να απαλλάξουμε τους αδελφούς Τσαρλς Ντάλκουιστ, Ντιν Μπέρτζες και Μάικλ Νάιντερ ως τη γενική προεδρία των Νέων Ανδρών.

Απαλλάσσουμε επίσης όλα τα μέλη των γενικών επιτροπών του Σχολείου Κυριακής και των Νέων Ανδρών.

Όλοι όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν μαζί μας στην έκφραση ευχαριστιών για την αφοσιωμένη υπηρέτηση που προσέφεραν αυτοί οι αδελφοί, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Πρεσβύτερο Ντόναλντ Χάλστρομ ως μέλος της Προεδρίας των Απαρτιών των Εβδομήκοντα.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Εάν υπάρχουν κάποιοι που διαφωνούν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τα νέα μέλη της Πρώτης Απαρτίας των Εβδομήκοντα, Μέρβιντ Άρνολντ, Γιουν Χουάν Τσόι, Μπρεντ Νίλσον, Ντέιλ Ρένλαντ, Μάικλ Ρίνγουντ και Τζόζεφ Σιτάτι. Και ως νέα μέλη της Δευτέρας Απαρτίας των Εβδομήκοντα, Ουίλφορντ Άντερσεν, Κόιτσι Αογιάγκι, Μπρους Κάρλσον, Μπράντλι Φόστερ, Τζέιμς Μαρτίνο, Κεντ Ρίτσαρντς και Γκρέγκορυ Σβίτσερ.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Εάν υπάρχουν αντίθετοι, με την ίδια ένδειξη, παρακαλώ.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους κάτωθι ως νέα Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα: Μάνιουελ Αγκούστιν, Βίκτωρ Ασκοναβιέντα, Χουάν Αβίλα, Ντακ Σου Μπάε, Ντένις Μπρίμχαλ, Τόμας Τσέρινγκτον, Σάμιουελ Κλαρκ, Καρλ Κουκ, Κέβιν Ντάνκαν, Ροντόλφο Φράνκο, Γκέριτ Γονγκ, Μάουρο Τζούνοτ, Λάρρυ Κέιτσερ, Βον Κιτς, Κατσούμι Κουζούμε, Τζέρμαν Λαμπόριελ, Κρίστοφερ Λάνσινγκ, Ντέιβιντ ΛεΣουέρ, Πάουλο Λουρέιρο, Στίβεν Λαντ, Ντμίτρι Μαρτσένκο, Άμπραχαμ Μαρτίνεζ, Χούγκο Μαρτίνεζ, Φριμπόντι Μένσα, Κρίστοφερ Μάντεϊ, Χιροφούμι Νακατσούκα, Χι Κιουν Ο, Τσικάο Οίσι, Αλεχάντρο Πατάνια, Ρενάτο Πέτλα, Μάρκος Πριέτο, Τζόναθαν Ρόμπερτς, Κρεγκ Ρόου, Μάνφρεντ Σούτσε, Γουόλτερ Σέλντεν, Μαράμα Ταράτι, Γουόρεν Τέιτ, Χέσμπον Ούσι, Τζακ Γουάρντ και Ράντι Γουίλκινσον.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Ράσελ Τρεντ Όσγκουθορπ ως τον νέο γενικό πρόεδρο του Σχολείου Κυριακής, με τον Ντέιβιντ Μέριλ ΜακΚόνκι ως τον πρώτο σύμβουλο και τον Μάθιου Ότεσεν Ρίτσαρντσον ως τον δεύτερο σύμβουλο.

Προετείνεται να υποστηρίξουμε τον Ντέιβιντ Λε Ρόι Μπεκ ως τον νέο γενικό πρόεδρο των Νέων Ανδρών, με τον Λάρρυ Μάινερ Γκίμπσον ως τον πρώτο σύμβουλο και τον Άντριαν Ότσοα ως τον δεύτερο σύμβουλο.

Όσοι συμφωνούν, ας το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τα άλλα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τις γενικές προεδρίες των βοηθητικών οργανώσεων όπως συγκροτήθηκαν τώρα.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, μπορούν να το δείξουν.

Πρόεδρε Μόνσον, στο μέτρο που μπόρεσα να παρατηρήσω, η ψηφοφορία υπήρξε παμψηφεί ομόφωνη, υπέρ των προτάσεων που έγιναν.

Σας ευχαριστώ, αδελφοί και αδελφές, για την ψήφο υποστηρίξεώς σας, για την πίστη σας, την αφοσίωση και τις προσευχές σας.

Προσκαλούμε τον Πρεσβύτερο Χάλστρομ, τα νεοκληθέντα μέλη των Εβδομήκοντα και τις νέες γενικές προεδρίες του Σχολείου Κυριακής και των Νέων Ανδρών να πάρουν τη θέση τους στο βήμα. Αυτό θα είναι ένα μακρύ βάδισμα, όπως είπε σήμερα ο Πρόεδρος Μόνσον.

Καλωσορίζουμε όλους, ειδικώς τον Πρεσβύτερο Άντερσεν, ο οποίος έγινε αυτό το πρωί ο 97ος Απόστολος εν υπηρεσία σε αυτήν τη θεϊκή νομή. Η κλήση ενός Αποστόλους, όπως γνωρίζετε, ανάγεται στον Κύριο Ιησού Χριστό. Και αυτοί οι Εβδομήκοντα που βλέπετε να βαδίζουν εδώ επάνω είναι εκείνοι που οι γραφές απαιτούν από τους Δώδεκα να καλέσουν πριν από οποιουσδήποτε άλλους (βλέπε Δ&Δ 107:38).

Σας ευχαριστώ, αδελφοί.

Αναφορά Εξελεγκτικού Τμήματος της Εκκλησίας, 2008

Παρουσίαση υπό Ρόμπερτ Κάντγουελ
Γενικός Διευθυντής, Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας

Προς την Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Αγαπητοί αδελφοί:

Όπως καθορίζεται από αποκάλυψη στο 120ο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες, το Συμβούλιο Διαθέσεως Δεκάτης εγκρίνει τις δαπάνες των κεφαλαίων της Εκκλησίας. Το συμβούλιο αυτό αποτελείται από την Πρώτη Προεδρία, την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Προεδρεύουσα Επισκοπική ηγεσία. Αυτό το συμβούλιο εγκρίνει προϋπολογισμούς για τμήματα και λειτουργίες της Εκκλησίας. Τα τμήματα της Εκκλησίας δαπανούν κεφάλαια σύμφωνα με τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και σε αρμονία με τις τακτικές και τις διαδικασίες της Εκκλησίας.

Έχει εκχωρηθεί στο Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας πρόσβαση σε όλα εκείνα τα αρχεία και συστήματα που είναι απαραίτητα για να αξιολογηθεί η επάρκεια των ελέγχων σε αποδείξεις κεφαλαίων, σε δαπάνες και τη διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων της Εκκλησίας. Το Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας είναι ανεξάρτητο από όλα τα άλλα τμήματα και λειτουργίες της Εκκλησίας και το προσωπικό του αποτελείται από πτυχιούχους δημοσίους λογιστές, πτυχιούχους εσωτερικούς ορκωτούς λογιστές, πτυχιούχους ορκωτούς λογιστές επί συστημάτων πληροφοριών και άλλους πιστοποιημένους επαγγελματίες.

Βάσει λογιστικών ελέγχων που διηξήχθησαν, το Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας είναι της γνώμης ότι όλα τα υλικά θέματα, οι ληφθείσες εισφορές, τα γενόμενα έξοδα και τα περιουσιακά στοιχεία της Εκκλησίας κατά το έτος 2008, κατεγράφησαν και διαχειρίσθηκαν σύμφωνα με τις εγκεκριμένες λογιστικές πρακτικές, τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και τις θεσπισμένες τακτικές και διαδικασίες της Εκκλησίας.

Μετά τιμής,

Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας
Ρόμπερτ Κάντγουελ
Γενικός Διευθυντής

Στατιστική αναφορά, 2008

Παρουσίαση υπό Μπρουκ Χέιλς
Γραμματέας της Πρώτης Προεδρίας

Αδελφοί και αδελφές, η Πρώτη Προεδρία εξέδωσε την ακόλουθη αναφορά σχετικώς με την ανάπτυξη και την δραστηριότητα της Εκκλησίας, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2008.

Μονάδες της Εκκλησίας

Πάσσαλοι 2.818
Ιεραποστολές 348
Περιφέρειες 622
Τομείς και κλάδοι 28.109

Σύνολο μελών της Εκκλησίας

Συνολικός αριθμός μελών της Εκκλησίας 13.508.509
Αύξηση σε παιδιά με μητρώο 123.502
Βαπτισθέντες νεοφώτιστοι 265.593

Ιεραπόστολοι

Ιεραπόστολοι πλήρους απασχολήσεως 52.494

Ναοί

Ναοί που αφιερώθηκαν κατά τη διάρκεια του 2008 4
(Ρέξμπουργκ του Άινταχο, Κουριτίμπα της Βραζιλίας, Πόλη του Παναμά στον Παναμά και Τουίν Φολς του Άινταχο)
Ναοί που επαναφιερώθηκαν κατά τη διάρκεια του 2008 1
(Πόλη του Μεξικού στο Μεξικό)
Αριθμός ναών εν λειτουργία ώς τις 31 Δεκεμβρίου 128

Διακεκριμένα μέλη της Εκκλησίας που απεβίωσαν από τον περασμένο Απρίλιο

Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων - *αδελφή Άλις Θόρνλι Έβανς,* χήρα του Πρεσβυτέρου Ρίτσαρντ Έβανς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων - *Πρεσβύτερος Τόμας Φάιανς,* επίτιμο Μέλος της Γενικής Εξουσίας - *Πρεσβύτερος Ντάγκλας Σμιθ,* ένα πρώην μέλος των Εβδομήκοντα - *αδελφή Χάριετ Μπάρμπαρα Γουάσμπερν,* σύζυγος του Πρεσβυτέρου Μπάλαρντ Γουάσμπερν, πρώην μέλος των Εβδομήκοντα και *αδελφός Ντάνιελ Λάντλοου,* τέως διευθυντής του Τμήματος Συντονισμού της Εκκλησίας και αρχισυντάκτης της *Εγκυκλοπαίδειας του Μορμονισμού.*

Μαθαίνοντας από τα μαθήματα του παρελθόντος

Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Μαθαίνοντας από τα μαθήματα του παρελθόντος, μας επιτρέπει να οικοδομήσουμε μια προσωπική μαρτυρία στο στερεό βράχο της υπακοής, της πίστης και της μαρτυρίας του Πνεύματος.

Ζούμε σε μια συναρπαστική και μερικές φορές περιπεπλεγμένη εποχή. Τις προάλλες, ανέφερα σε έναν από τους εγγονούς μου ότι επρόκειτο να επανεξετάσω το κείμενο της ομιλίας μου στη συνέλευση. Το πρόσωπό του έδειχνε τη σύγχυσή του. «Θα δώσεις γραπτώς την ομιλία σου της συνέλευσης;» ρώτησε. «Νόμιζα ότι θα μιλούσες στο Κέντρο Συνελεύσεων».

Μολονότι για κάποιους το γραπτό μήνυμα θα ήταν ευκολότερο, είμαι ευγνώμων για την ευκαιρία αυτή να μιλήσω σήμερα, διότι έχω ένα μήνυμα που θεωρώ σημαντικό γι' αυτόν τον εγγονό μου και τα άλλα εγγόνια μου, καθώς και για όλους τους νέους της Εκκλησίας.

Πριν από χρόνια, όταν εργαζόμουν, έμαθα ένα μάθημα που πλήρωσα πολύ ακριβά, διότι δεν άκουσα προσεκτικά τη συμβουλή του πατέρα μου ούτε έδωσα προσοχή στις παροτρύνσεις του Πνεύματος που μου έδινε καθοδήγηση από τον Επουράνιο Πατέρα μου. Ο πατέρας μου κι εγώ, εργαζόμασταν στην αυτοκινητοβιομηχανία και η εταιρεία Φορντ Μότορ αναζητούσε πωλητές για την νέα σειρά αυτοκινήτων της. Τα ανώτερα στελέχη της Φορντ κάλεσαν τον πατέρα μου κι εμένα να παρακολουθήσουμε μια προκαταρκτική παρουσίαση ενός προϊόντος που θεωρούσαν ότι θα έχει θεαματική επιτυχία. Όταν είδαμε τα αυτοκίνητα, ο πατέρας μου που είχε πάνω από 35 χρόνια εμπειρία στη δουλειά αυτή, με προειδοποίησε ως προς το να γίνω πωλητής. Παρ' όλα αυτά, το προσωπικό πωλήσεων της Φορντ ήταν πολύ πειστικό και επέλεξα να γίνω πωλητής στη Σωλτ Λέηκ του πρώτου --και ουσιαστικά και τελευταίου-- Edsel. Και αν δεν ξέρετε τι είναι ένα Edsel, ρωτήστε τον παππού σας. Θα σας πει ότι το Edsel ήταν μια κραυγαλέα αποτυχία.

Υπάρχει ένα πολύ διδακτικό μάθημα για όλους σας από την εμπειρία αυτή. Όταν είστε πρόθυμοι να ακούτε και να μαθαίνετε, μερικές από τις σημαντικότερες διδασκαλίες της ζωής, έρχονται από εκείνους που έχουν γεννηθεί πριν από εσάς. Έχουν περπατήσει εκεί που περπατάτε τώρα και βίωσαν πολλά από αυτά που βιώνετε τώρα. Αν ακούτε προσεκτικά και ανταποκρίνεστε στη συμβουλή τους, μπορούν να βοηθήσουν να καθοδηγηθείτε προς επιλογές που θα είναι προς όφελος και ευλογία σας και θα σας απομακρύνουν από αποφάσεις που μπορεί να σας καταστρέψουν. Καθώς στρέφεστε στους γονείς σας και σε άλλους που έχουν γεννηθεί πριν από εσάς, θα βρείτε παραδείγματα πίστης, δέσμευσης, σκληρής εργασίας, αφοσίωσης και θυσίας, που θα πρέπει να προσπαθείτε να αντιγράψετε.

Είναι δύσκολο να φανταστούμε ένα σενάριο, όπου δε θα άξιζε να λάβουμε υπόψη και να μάθουμε από την εμπειρία των άλλων. Πολλά επαγγέλματα απαιτούν πρακτική εκπαίδευση, κατά τη διάρκεια της οποίας ανερχόμενοι επαγγελματίες ακολουθούν και παρακολουθούν έμπειρους επαγγελματίες, για να μάθουν από τα έτη εμπειρίας και συσσωρευμένης σοφίας. Οι αρχάριοι στα επαγγελματικά αθλήματα, κάθονται συχνά στον πάγκο και μαθαίνουν παρακολουθώντας τους έμπειρους παίκτες. Στους νέους ιεραποστόλους ανατίθεται να εργαστούν με έναν μεγαλύτερο συνάδελφο, η εμπειρία του οποίου βοηθά το νέο ιεραπόστολο να μάθει το σωστό τρόπο ώστε να υπηρετεί αποτελεσματικά τον Κύριο.

Βεβαίως, υπάρχουν φορές όπου δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να διακινδυνεύσουμε βγαίνοντας στον κόσμο μόνοι μας και να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, επιλύοντας ζητήματα καθώς προχωρούμε στη ζωή. Για παράδειγμα, δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι της γενιάς μου, η εμπειρία των οποίων μπορεί να βοηθήσει σε θέματα της πλέον σύγχρονης τεχνολογίας. Όταν έχουμε

προβλήματα με τη σύγχρονη τεχνολογία, πρέπει να αναζητήσουμε κάποιον που γνωρίζει περισσότερα στο θέμα αυτό από εμάς -- πράγμα που σημαίνει να στραφούμε σε κάποιον από εσάς, τους νέους.

Το μήνυμα και η μαρτυρία μου σε εσάς σήμερα, νέοι φίλοι μου, είναι πως για τα σημαντικότερα ερωτήματα της αιώνιας ζωής σας, υπάρχουν απαντήσεις στις γραφές και στα λόγια και τις μαρτυρίες των αποστόλων και προφητών. Το γεγονός ότι αυτά τα λόγια προέρχονται κυρίως από γηραιότερους ανθρώπους του παρελθόντος και του παρόντος, δεν τα κάνει λιγότερο κατάλληλα. Στην πραγματικότητα, κάνει τα λόγια τους περισσότερο ανεκτίμητα για εσάς, γιατί προέρχονται από εκείνους που έχουν μάθει πολλά μέσα από χρόνια ζωής ευλαβούς πίστης.

Υπάρχει ένα πολύ γνωστό ρητό που αποδίδεται στον Τζωρτζ Σανταγιάνα. Ίσως το έχετε ακούσει: «Εκείνοι που δε θυμούνται το παρελθόν, είναι αναγκασμένοι να το επαναλάβουν» (στο John Bartlett, συλλ. υπό, *Familiar Quotations*, 15η έκδοση [1980], 703). Υπάρχουν, πράγματι, αρκετές παραλλαγές αυτού του παραθέματος, όπως: «Εκείνοι που δε θυμούνται το παρελθόν, είναι καταδικασμένοι να το επαναλάβουν». Ασχέτως των λέξεων που θα χρησιμοποιηθούν, το νόημα είναι βαθύ. Υπάρχουν σπουδαία μαθήματα να πάρουμε από το παρελθόν και θα πρέπει να τα μάθετε, ώστε να μην εξαντλήσετε την πνευματική δύναμή σας, επαναλαμβάνοντας λάθη του παρελθόντος και κακές επιλογές.

Δεν χρειάζεται να είστε Άγιοι των Τελευταίων Ημερών --δεν χρειάζεται καν να είστε θρησκευόμενοι-- για να διαπιστώσετε το επαναλαμβανόμενο υπόδειγμα της ιστορίας στη ζωή των τέκνων του Θεού, όπως καταγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη. Ξανά και ξανά βλέπουμε τον κύκλο της χρηστότητας να ακολουθείται από ανομία. Ομοίως, το Βιβλίο του Μόρμον καταγράφει ότι οι αρχαίοι πολιτισμοί αυτής της ηπείρου ακολούθησαν ακριβώς το ίδιο υπόδειγμα: τη χρηστότητα ακολούθησε η ευημερία, ακολούθησαν οι υλικές ανέσεις, ακολούθησε η απληστία, ακολούθησε η υπερηφάνεια, ακολούθησε η ανομία και η συντριβή της ηθικότητας, έως ότου οι άνθρωποι επέφεραν συμφορές επάνω τους, αρκετές ώστε να τους υποκινήσουν σε ταπεινότητα, μετάνοια και αλλαγή.

Στο σχετικώς βραχύ διάστημα ετών που κάλυψε η Καινή Διαθήκη, το ιστορικό υπόδειγμα επαναλαμβάνει τον εαυτό του. Τη φορά αυτή ο λαός στράφηκε εναντίον του Χριστού και των Αποστόλων Του. Η κατάρρευση ήταν τόσο μεγάλη, ώστε τη γνωρίζουμε ως τη Μεγάλη Αποστασία, η οποία οδήγησε σε αιώνες πνευματικής αποτελμάτωσης και άγνοιας, ονομαζομένη Σκοταδισμός Μεσαίωνα.

Θα ήθελα να είμαι πολύ σαφής σχετικά με αυτές τις επαναλαμβανόμενες ιστορικές περιόδους αποστασίας και πνευματικού σκότους. Ο Επουράνιος Πατέρας μας αγαπά όλα τα παιδιά Του και θέλει να έχουν όλα τις ευλογίες του ευαγγελίου στη ζωή τους. Το πνευματικό φως δεν έχει χαθεί, επειδή ο Θεός έχει στρέψει την πλάτη στα τέκνα Του. Αντίθετα, πνευματικό σκότος επισυμβαίνει, όταν τα τέκνα Του στρέφουν συλλογικά την πλάτη σε Εκείνον. Είναι μία φυσική συνέπεια κακών επιλογών από τα άτομα, τις κοινωνίες, τις χώρες και ολόκληρους πολιτισμούς. Αυτό έχει αποδειχθεί πολλές φορές στη διάρκεια των χρόνων. Ένα από τα μεγάλα μαθήματα αυτού του ιστορικού υποδείγματος είναι πως οι επιλογές μας, τόσο ως άτομα αλλά και συλλογικά, έχουν πνευματικές συνέπειες για τον εαυτό μας και τους απογόνους μας.

Σε κάθε θεϊκή νομή, η στοργική επιθυμία του Θεού να ευλογήσει τα τέκνα Του, εκδηλώνεται σε μία θαυμαστή αποκατάσταση της αλήθειας του ευαγγελίου στη γη μέσω των ζωντανών προφητών. Η αποκατάσταση του ευαγγελίου μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές της δεκαετίας του 1800, είναι μόνον το πλέον πρόσφατο παράδειγμα. Παρόμοιες αποκαταστάσεις πραγματοποιήθηκαν σε παλαιότερες εποχές μέσω προφητών, όπως ο Νώε, ο Αβραάμ ο Μωυσής και, φυσικά, ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Τα 179 χρόνια που πέρασαν από την επίσημη οργάνωση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, υπήρξαν εξαίσια από κάθε άποψη. Ποτέ άλλοτε στην καταγεγραμμένη Ιστορία, δεν υπήρξε περίοδος τόσης αξιοσημείωτης προόδου στην επιστήμη και την τεχνολογία. Η πρόοδος αυτή βοήθησε στη διευκόλυνση της ανάπτυξης και επέκτασης του ευαγγελίου σε όλο τον κόσμο. Συνεισέφεραν, επίσης, στην αύξηση του υλισμού και της τρυφηλότητας, καθώς και στην κατάπτωση της ηθικότητας.

Ζούμε σε μία εποχή όπου τα σύνορα του καλού γούστου και της δημόσιας κοσμιότητας ωθούνται στο σημείο όπου δεν υπάρχουν καθόλου όρια. Οι εντολές του Θεού προσβάλλονται από τις αενάως μεταβαλλόμενες απόψεις του κόσμου, ο οποίος κατ' εξοχήν απορρίπτει την ιδέα του «σωστού» και του «λάθους». Ορισμένες ομάδες της κοινωνίας δείχνουν γενικά δύσπιστες προς οιονδήποτε επιλέγει να ζει σύμφωνα με το θρησκευτικό πιστεύω. Και όταν οι άνθρωποι της πίστης, επιχειρούν να προειδοποιήσουν τους άλλους για τις πιθανές συνέπειες των αμαρτωλών επιλογών τους, χλευάζονται και περιγελούνται και οι ιερότερες τελετές και λατρευτές αξίες, διασύρονται δημοσίως.

Μήπως κάποιο από αυτά ηχεί οικείο σε εσάς, νεαροί αδελφοί και αδελφές μου; Βλέπετε το ιστορικό υπόδειγμα να αναδύεται πάλι --το υπόδειγμα της χρηστότητας, ακολουθούμενο από ευημερία, ακολουθούμενο από υλικές ανέσεις, ακολουθούμενο από απληστία, ακολουθούμενο από υπερηφάνεια, ακολουθούμενο από ανομία και κατάρρευση της ηθικότητας-- το ίδιο υπόδειγμα που έχουμε δει ξανά και ξανά, στις σελίδες της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και στο Βιβλίο του Μόρμον; Και κυρίως, τι αντίκτυπο θα έχουν τα μαθήματα του παρελθόντος στις προσωπικές επιλογές που κάνετε τώρα και για το υπόλοιπο της ζωής σας;

Η φωνή του Κυρίου είναι ξεκάθαρη και δεν μπορεί να παρανοηθεί. Σας γνωρίζει. Σας αγαπά. Θέλει να είστε παντοτινά ευτυχισμένοι. Όμως, σύμφωνα με την εκ Θεού δοθείσα ελεύθερη βούλησή σας, η επιλογή είναι δική σας. Ο καθένας σας πρέπει να αποφασίσει για τον εαυτό του, αν πρόκειται να αγνοήσετε το παρελθόν και να υποφέρετε τα οδυνηρά λάθη και τις τραγικές παγίδες που επέπεσαν στις προηγούμενες γενεές, βιώνοντας για τον εαυτό σας τις καταστροφικές συνέπειες των κακών επιλογών. Πόσο καλύτερη θα ήταν η ζωή σας, αν ακολουθούσατε το ευγενές παράδειγμα των πιστών οπαδών του Χριστού, όπως των γιων του Ήλαμαν, του Μορόνι, του Τζόζεφ Σμιθ και των ακλόνητων πρωτοπόρων -- και επιλέγατε, όπως εκείνοι, να παραμείνετε πιστοί στις εντολές του Επουράνιου Πατέρα σας.

Με όλη την καρδιά μου, ελπίζω και προσεύχομαι να είστε αρκετά συνετοί, ώστε να μάθετε από τα μαθήματα του παρελθόντος. Δεν χρειάζεται να δαπανάτε χρόνο όπως ο Λάμαν ή ο Λεμουήλ, για να μάθετε ότι είναι καλύτερο να είστε ένας Νεφί ή Ιακώβ. Δεν χρειάζεται να ακολουθήσετε το δρόμο του Κάιν ή του Γαδιάντον, ώστε να καταλάβετε πως η «ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία» (Άλμα 41:10). Και δεν χρειάζεται να επιτρέψετε στην κοινότητά σας να γίνει σαν τα Σόδομα ή τα Γόμορρα, ώστε να καταλάβετε ότι δεν είναι καλός τόπος να αναθρέψετε μία οικογένεια.

Μαθαίνοντας από τα μαθήματα του παρελθόντος, μπορούμε να προχωρήσουμε θαρρετά στο φως, χωρίς να διατρέχουμε τον κίνδυνο να παραπατήσουμε στο σκοτάδι. Αυτός είναι ο τρόπος ενεργείας. Αυτό είναι το σχέδιο του Θεού: πατέρας και μητέρα, παππούς και γιαγιά, να διδάσκουν τα παιδιά τους, τα παιδιά να μαθαίνουν από αυτούς και κατόπιν να γίνονται μία πιο ενάρετη γενεά μέσα από τις προσωπικές εμπειρίες και ευκαιρίες τους. Μαθαίνοντας από τα μαθήματα του παρελθόντος, μας επιτρέπει να οικοδομήσουμε μια προσωπική μαρτυρία στο στερεό βράχο της υπακοής, της πίστης και της μαρτυρίας του Πνεύματος.

Βεβαίως, δεν αρκεί να μάθουμε αυτά τα μαθήματα ως ένα ζήτημα ιστορίας και κουλτούρας. Μαθαίνοντας τα ονόματα, τις ημερομηνίες και την ακολουθία των γεγονότων από μία τυπωμένη σελίδα, δε θα σας βοηθήσει πολύ, εκτός και αν το νόημα και το μήνυμα είναι γραμμένα στην καρδιά

σας. Γαλουχημένα με τη μαρτυρία και αρδευόμενα με την πίστη, τα μαθήματα του παρελθόντος μπορούν να ριζώσουν στην καρδιά σας και να γίνουν ένα ζωντανό μέρος του εαυτού σας.

Και έτσι επιστρέφουμε, όπως πάντοτε, στην προσωπική πίστη σας και μαρτυρία. Αυτό είναι που θα δημιουργήσει τη διαφορά, νεαροί αδελφοί και αδελφές μου. Έτσι θα γνωρίζετε. Έτσι θα αποφύγετε τα λάθη του παρελθόντος και θα προχωρήσετε πνευματικά στο επόμενο επίπεδο. Εάν είστε ανοιχτοί και δεκτικοί στους ψιθύρους του Αγίου Πνεύματος στη ζωή σας, θα καταλάβετε τα μαθήματα του παρελθόντος και θα καίουν στην ψυχή σας με τη δύναμη των μαρτυριών σας.

Και πώς αποκτάτε αυτήν τη μαρτυρία; Για αυτό δεν υπάρχει νέα τεχνολογία ούτε θα υπάρξει ποτέ. Δεν μπορείτε να ερευνήσετε στο Γκουγκλ για να αποκτήσετε μαρτυρία. Δεν μπορείτε να αποκτήσετε μαρτυρία, απλώς από ένα γραπτό μήνυμα. Αποκτάτε μία ζωντανή, που αλλάζει τη ζωή, μαρτυρία σήμερα, με τον ίδιο τρόπο που γινόταν πάντοτε. Η διαδικασία δεν έχει αλλάξει. Έρχεται μέσω επιθυμίας, μελέτης, προσευχής, υπακοής και υπηρέτησης. Γι' αυτό οι διδασκαλίες των προφητών και αποστόλων, παρελθόντος και παρόντος, είναι το ίδιο κατάλληλες για τη ζωή σας σήμερα, όπως υπήρξαν πάντοτε.

Είθε να βρείτε χαρά και ευτυχία και γαλήνη στο μέλλον, μαθαίνοντας από τα σπουδαία και αιώνια μαθήματα του παρελθόντος είναι η προσευχή μου για τον καθέναν σας --για τα εγγόνια μου και για όλους τους νέους της Εκκλησίας, όπου κι αν είστε-- την οποία προσφέρω στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Το σχέδιο του Πατέρα μας--επαρκές για όλα τα παιδιά Του

Πρεσβύτερος Κουεντίν Κουκ
Της απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Αν και το ταξίδι μας μπορεί να είναι γεμάτο δοκιμασίες, ο προορισμός είναι πράγματι ένδοξος.

Αυτή η θνητή ζωή μπορεί να συνιστά ένα δύσκολο ταξίδι, ωστόσο ο προορισμός είναι πράγματι ένδοξος. Ο Χριστός το εξέφρασε στους μαθητές Του: «Αυτά τα μίλησα σε σας, ώστε ενωμένοι μαζί μου, να έχετε ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά να έχετε θάρρος· εγώ έχω νικήσει τον κόσμο»1.

Ο αντικειμενικός σκοπός μου σήμερα το απόγευμα είναι διπλός: πρώτον, να αναφερθώ σε ορισμένα «προσκόμματα» στην πίστη· και δεύτερον, να περιγράψω πώς το σχέδιο του Πατέρα μας είναι επαρκές για όλα τα παιδιά Του.

Κατά τη διάρκεια των περασμένων δύο ετών στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε όλο τον κόσμο, υπήρξε μία δραματική αύξηση των συζητήσεων για την πίστη και τα πιστεύω μας. Αυτό δεν είναι τωρινό· έχει συμβεί κατά καιρούς σε όλη την ιστορία της Εκκλησίας.

Το 1863 ο Τσαρλς Ντίκενς, ο Άγγλος μυθιστοριογράφος, επιβιβάστηκε στο [επιβατικό] πλοίο Άμαζον, το οποίο θα έφευγε για τη Νέα Υόρκη. Σκοπός του ήταν να αναφέρει σχετικά με τους νεοφώτιστους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, οι οποίοι μετανάστευαν για να οικοδομήσουν την Εκκλησία στην αμερικανική Δύση. Υπήρχαν χιλιάδες νεοφώτιστοι που ήδη είχαν μεταναστεύσει και πολλά είχαν γραφεί, ιδιαίτερα στα βρετανικά μέσα ενημέρωσης σχετικά με αυτούς και τα πιστεύω τους. Τα περισσότερα που είχαν γραφεί, ήταν δυσμενή.

«Ανέβηκα στο πλοίο τους», έγραψε ο Ντίκενς, «για να δώσω μαρτυρία εναντίον τους, αν το άξιζαν, όπως και το πίστευα, άλλωστε. Προς μεγάλη μου έκπληξη, δεν το άξιζαν»2.

Όταν παρατήρησε και συναναστράφηκε με τους νεοφώτιστους, ο Ντίκενς εντυπωσιάστηκε από αυτούς και περιέγραψε αυτούς τους Άγγλους νεοφώτιστους, οι περισσότεροι των οποίων ήταν εργάτες, ως «τον ανθό και την αφρόκρεμα της Αγγλίας, ανάλογα με την κοινωνική τους θέση»3.

Υπήρξαν δύο αντικρουόμενες αναφορές σχετικά με την Εκκλησία. Από τη μία μεριά, η αναφορά για τα ενάρετα μέλη και τον τρόπο ζωής τους, ήταν ευνοϊκή. Εκείνοι οι οποίοι γνωρίζουν προσωπικά τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ή έχουν την ευκαιρία να τους παρατηρήσουν από κοντά, έχουν την ίδια άποψη με τον Τσαρλς Ντίκενς, πριν από 150 χρόνια.

Χάρη στην εξυψωτική διδαχή της αποκατάστασης, τα μέλη αγαλλιάζουν στο ευαγγέλιο και βρίσκουν χαρά και ικανοποίηση στην Εκκλησία. Μας βλέπουν θετικά, όταν ζούμε τις διδασκαλίες του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Όταν τα μέλη δεν ζουν τις διδασκαλίες, μπορεί να είναι ένα πρόσκομμα για εκείνους που δεν ανήκουν στην Εκκλησία4.

Αντίθετα με τις θετικές αναφορές για τα ενάρετα μέλη, περιγραφές για την Εκκλησία και τη διδαχή της, υπήρξαν συχνά αναληθείς, άδικες και σκληρές. Θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι ορισμένες περιγραφές για τον χριστιανισμό, γενικά, υπήρξαν, επίσης, πολύ σκληρές5.

Αυτή η στάση απέναντι στη διδαχή μας, δεν μας εκπλήσσει. Στο Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος σημείωσε ότι θα υπήρχαν κάποιοι, οι οποίοι «θα υψώσουν τη φωνή τους και θα βλαστημήσουν το

Θεό»6 και κάποιοι θα «αποστρέ[ψ]ουν την καρδιά τους από εμένα εξαιτίας των εντολών των ανθρώπων»7.

Πρόσφατες διαφημίσεις στα λεωφορεία στο Λονδίνο δείχνουν την πόλωση που υπάρχει σχετικά με τη θρησκεία γενικότερα. Κάποιοι αθεϊστές, αγνωστικιστές και μη πιστεύοντες, πλήρωσαν για να εκτεθούν μεγάλες αφίσες στα κόκκινα διώροφα λεωφορεία του Λονδίνου, οι οποίες έλεγαν: «Πιθανόν να μην υπάρχει Θεός. Σταματήστε να ανησυχείτε και απολαύστε τη ζωή σας». Αντίθετες διαφημίσεις από χριστιανούς, βεβαίωναν: «Υπάρχει οπωσδήποτε Θεός» και ακολουθούσαν εξυψωτικά μηνύματα8.

Οι μη πιστεύοντες έβρισκαν σκληρό να αποδεχθούν τα θαύμα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, την παρθένο γέννεση του Σωτήρα και την ανάσταση. Εξετάζουν αυτά τα γεγονότα με τον ίδιο σκεπτικισμό, όσο την εμφάνιση του Θεού Πατέρα και του Ιησού Χριστού στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Δεν είναι ανοιχτοί στην πιθανότητα ενός ουράνιου σχεδίου, του οποίου προεδρεύει ένα υπέρτατο ον. Δεν έχουν πίστη9.

Η κύρια ανησυχία μου είναι για τους έντιμους ανθρώπους της γης, οι οποίοι είναι ανοιχτοί στην θρησκευτική πίστη, αλλά έχουν αποθαρρυνθεί ή πάθει μία σύγχυση από την εσφαλμένη διδαχή. Για παράδειγμα, αναφορικά με τη διδαχή ότι υπάρχει ακόμα αποκάλυψη, κάποιοι πολύ καλοί άνθρωποι είναι πεπεισμένοι ότι η Εκκλησία δε θα μπορούσε να είναι αληθινή, διότι διδάχθηκαν και, επομένως, πιστεύουν ότι οι ουρανοί είναι κλειστοί και ότι δε θα υπάρχει επιπλέον αποκάλυψη ούτε γραφές και καμία επίσημη αναγγελία από τους ουρανούς. Επιτρέψτε μου να τονίσω ότι αυτή η ευρέως υφιστάμενη πεποίθηση δεν είναι από τις γραφές, αλλά ένα πρόσκομμα για μερικούς10.

Σε ένα πρόσφατο, ευπώλητο, βιβλίο, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί ως αρχή του κατ' αναλογίαν, το ενδιαφέρον γεγονός ότι επί αιώνες όλοι οι Ευρωπαίοι πίστευαν πως όλοι οι κύκνοι ήταν άσπροι. Μόνο μετά την ανακάλυψη της Αυστραλίας ανακαλύφθηκε ότι υπήρχαν και κύκνοι διαφορετικού χρώματος. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί αυτή την αναλογία για να εξηγήσει γεγονότα τα οποία πράγματι συνέβησαν, όμως δεν ήταν αναμενόμενα11. Καθώς συλλογιζόμουν αυτήν την αναλογία, κατάλαβα ότι πολλοί άνθρωποι αρνήθηκαν να ερευνήσουν σοβαρά την Εκκλησία, επειδή πιστεύουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει αποκάλυψη σ' αυτή τη θεϊκή νομή. Ένας νεοφώτιστος, ο οποίος υπηρετεί τώρα ως πρόεδρος ιεραποστολής, περιγράφει πόσο δύσκολο ήταν γι' αυτόν όταν ερευνούσε την Εκκλησία. Είπε: «Σε όλη μου τη ζωή είχα διδαχθεί ότι δε θα υπήρχαν ποτέ ξανά προφήτες και απόστολοι επάνω στη γη. Υπήρχε, λοιπόν, ένα μεγάλο πρόσκομμα για να αποδεχθώ τον Τζόζεφ Σμιθ ως προφήτη». Ωστόσο, όταν προσευχόταν, δηλώνει: «Έλαβα μαρτυρία ότι πράγματι το ευαγγέλιο είχε αποκατασταθεί στη γη και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν πραγματικά ένας προφήτης του Θεού»12.

Για πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους που είναι ανοιχτοί στη θρησκευτική πίστη, ένα ζήτημα υπήρξε ιδιαίτερα δύσκολο. Τους δυσκόλεψε να συμφιλιωθούν με τη σωστή διδαχή ότι έχουμε ένα στοργικό Πατέρα στους Ουρανούς και την εσφαλμένη διδαχή ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θα καταδικάζονται σε αιώνια κόλαση.

Ήταν ένα ζήτημα για τον προ-προπάππο μου, Φίνεας Ουόλκοτ Κουκ. Γεννήθηκε το 1820 στο Κονέκτικατ. Στο ημερολόγιό του σημειώνει ότι είχε συνάψει διαθήκη με τον Κύριο, να Τον υπηρετήσει, αν έβρισκε το σωστό τρόπο. Παρευρέθηκε σε πολλές εκκλησίες και σε κάποια από αυτές του ζητήθηκε να «δώσει μαρτυρία [και] να προσχωρήσει στην εκκλησία [και] να είναι Χριστιανός». Η απάντησή του ήταν «δεν μπορούσε να πει σε ποια θα προσχωρούσε, ήταν τόσες πολλές». Συνέχισε να ερευνεί διάφορες εκκλησίες. Μία διδαχή είχε ιδιαίτερη σημασία γι' αυτόν. Εξήγησε: «Μερικές φορές βρίσκουν ότι σφάλλω, διότι ήθελα μία περισσότερο φιλελεύθερη σωτηρία για τους ανθρώπους. Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι ο Κύριος είχε κάνει ώστε ένα μέρος να σωθεί και ένα μεγαλύτερο μέρος να καταδικαστεί στην αιωνιότητα»13. Εξαιτίας αυτής της διδαχής, επέτρεψε να αφαιρεθεί το όνομά του

από τα αρχεία μίας προτεσταντικής θρησκείας. Όταν οι ιεραπόστολοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τού δίδαξαν την αληθινή διδαχή του σχεδίου σωτηρίας, το 1844, βαπτίσθηκε.

Η πίστη του Φίνεας στη στοργική ευσπλαχνία του Κυρίου και στο σχέδιο Του ευτυχίας ήταν κοινή ανάμεσα σε πολλούς έντιμους άνδρες και γυναίκες, ακόμα και όταν οι διδασκαλίες των δικών τους εκκλησιών ήταν εξαιρετικά αποθαρρυντικές.

Ο ηγέτης της Αγγλικανικής εκκλησίας και κλασικός λόγιος, Φρέντερικ Φάραρ, συγγραφέας τού *The Life of Christ [Η ζωή του Χριστού]*, θρηνούσε διδάσκοντας σε ακροατήριο στο Ουέστμίνστερ Άμπι, ότι οι συνήθεις διδασκαλίες των προτεσταντικών εκκλησιών αναφορικά με την κόλαση, ήταν εσφαλμένες. Ισχυρίστηκε ότι ο προσδιορισμός της κόλασης, ο οποίος περιείχε «ατελείωτο μαρτύριο» και «παντοτινή καταδίκη», υπήρξε αποτέλεσμα μεταφραστικών σφαλμάτων από τα εβραϊκά και τα ελληνικά στην Έκδοση Βασιλέως Ιακώβου της Βίβλου. Ο Φάραρ σημείωσε, επίσης, την καταλυτική ανάδειξη ενός στοργικού Πατέρα στους Ουρανούς σε ολόκληρη τη Βίβλο, ως επιπρόσθετη απόδειξη ότι οι προσδιορισμοί της κόλασης και της καταδίκης που χρησιμοποιήθηκαν στην αγγλική μετάφραση, ήταν εσφαλμένοι14.

Ο λόρδος Τένισον στο ποίημά του "In Memoriam", εξέφρασε το συναίσθημα της καρδιάς του, αφού σημειώνει ότι «πιστεύουμε ότι θα είναι κατά κάποιο τρόπο καλό το τελικό αποτέλεσμα του κακού». Εξακολούθησε:

Τίποτα δεν προχωρεί με άσκοπα βήματα.
Ούτε μία ζωή δεν θα αφανιστεί.
Ούτε θα ριχτεί, σκουπίδι στο σκοτάδι.
Όταν ο Θεός ολοκληρώσει το σωρό από σκουπίδια15.

Την εποχή που ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε αποκαλύψεις και οργάνωσε την Εκκλησία, η μεγάλη πλειονότητα των εκκλησιών δίδασκε ότι η εξιλέωση του Σωτήρα *δεν* θα επιφέρει τη σωτηρία των περισσοτέρων ανθρώπων. Η κοινή αντίληψη ήταν πως κάποιοι λίγοι θα σώζονταν και η συντριπτική πλειοψηφία θα καταδικαζόταν σε ατελείωτα βάσανα, της πλέον τρομακτικής και ανείπωτης έντασης16. Η θαυμαστή διδαχή που αποκαλύφθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, απεκάλυψε σε εμάς ένα σχέδιο σωτηρίας το οποίο είναι εφαρμόσιμο για όλους τους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν ακούν τον Χριστό σε αυτήν τη ζωή, παιδιών που πεθαίνουν πριν την ηλικία υπευθυνότητας και εκείνων που δεν έχουν κατανοήσει17.

Κατά το θάνατο, τα ενάρετα πνεύματα ζουν σε μία προσωρινή κατάσταση που ονομάζεται παράδεισος. Ο Άλμα ο νεότερος, μας διδάσκει ότι ο παράδεισος «[είναι] μια κατάσταση... ανάπαυσης, κατάσταση γαλήνης», όπου οι [δίκαιοι] «θα αναπαυτούν από όλες τις ταλαιπωρίες και από όλες τις έννοιες και θλίψεις τους»18. Τα πνεύματα των ανόμων κατοικούν στη φυλακή των πνευμάτων, που αναφέρεται μερικές φορές ως «κόλαση»19. Περιγράφεται ως ένας φρικτός τόπος, ένας σκοτεινός τόπος, όπου εκείνοι οι οποίοι φοβούνται την «αγανάκτηση της οργής του Θεού», θα παραμείνουν έως την ανάσταση20. Παρ' όλα αυτά, χάρη στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού, όλα τα πνεύματα τα ευλογημένα με γέννηση, τελικά θα αναστηθούν το πνεύμα και το σώμα θα επανενωθούν και θα κληρονομήσουν βασίλεια δόξας, τα οποία είναι ανώτερα της ύπαρξής μας εδώ στη γη21. Οι εξαιρέσεις περιορίζονται σε εκείνους οι οποίοι, όπως ο Σατανάς και οι άγγελοί του, επιτούτου επαναστάτησαν εναντίον του Θεού22. Κατά την ανάσταση, η φυλακή των πνευμάτων ή «κόλαση» θα ελευθερώσει τα αιχμάλωτα πνεύματα. Ο Ιησούς ήλθε στον κόσμο «για να σταυρωθεί για τον κόσμο, και να σηκώσει τις αμαρτίες του κόσμου, και να καθαγιάσει τον κόσμο, και να τον καθαρίσει από κάθε ανομία»23.

Ο Σωτήρας είπε: «Ας μη ταράζεται η καρδιά σας·...Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα· ...Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο»24. Μία περιεκτική περίληψη παρέχεται στο βιβλίο του Μωυσή: «Γιατί ιδές, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου -- να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου»25.

Ύστερα από όλα όσα υπέμεινε ο Σωτήρας για τους ανθρώπους, δεν εκπλήσσει ότι μιλώντας για τις υπάρχουσες εκκλησίες στο Πρώτο Όραμα, θα έδινε οδηγία στον Τζόζεφ να «[μην] προσχωρήσ[ει] σε καμιά απ' αυτές γιατί όλες τους ήταν εσφαλμένες»26. Ο Σωτήρας κατόπιν ανήγγειλε, στην αποκατάσταση της αληθινής διδαχής Του αναφορικά με το σχέδιο σωτηρίας, και άλλες σωτήριες αρχές, όπως η διδαχή του Χριστού27.

Όμως παρά τη σπουδαιότητα των διαφορών μας ως προς τη διδαχή, με άλλα δόγματα, η στάση μας απέναντι σε άλλες εκκλησίες χαρακτηρίζεται από την αποφυγή κριτικής. Κάνουν πολύ καλό. Ευλογούν τους ανθρώπους. Πολλές βοηθούν τα μέλη τους να μάθουν για τον Σωτήρα και τις διδασκαλίες Του.

Ένας ανταποκριτής της Ουάσινγκτον Ποστ επισκέφθηκε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας μας στη Νιγηρία. Ο ανταποκριτής πήρε συνέντευξη από ένα νέο μέλος που μίλησε για τη μεταστροφή του. Ο ανταποκριτής δηλώνει:

«Είπε ότι κατέβηκε γρήγορα από ένα λεωφορείο της πόλης και μπήκε στο κτήριο [της Εκκλησίας των Αγίων των Τελευταίων Ημερών]... Αμέσως κατάλαβε ότι του άρεσαν αυτά που άκουγε μέσα [στην κυρίως εκκλησία], ιδίως ότι κανένας δεν κήρυττε πως οι άνθρωποι άλλων πίστεων θα πήγαιναν στη κόλαση»28. Αυτό απηχεί το συναίσθημα αμέτρητων νεοφώτιστων στην Εκκλησία, από την οργάνωσή της.

Οι ηγέτες μας, αδιάκοπα μας συμβούλευαν «να ζούμε σεβόμενοι και εκτιμώντας εκείνους που δεν είναι της πίστης μας. Υπάρχει τόσο μεγάλη ανάγκη ευπρέπειας και αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα σε εκείνους που ανήκουν σε διαφορετικές θρησκείες και φιλοσοφίες»29.

Είναι εξίσου σημαντικό να είμαστε στοργικοί και καλοσυνάτοι προς τα μέλη της πίστης μας, ασχέτως του επιπέδου δέσμευσής τους ή δραστηριότητας. Ο Σωτήρας έχει διασαφηνίσει ότι δεν πρέπει να κρίνουμε ο ένας τον άλλον30. Αυτό είναι ιδιαίτερα αληθινό για τα μέλη της οικογένειάς μας. Υποχρέωσή μας είναι να αγαπάμε και να διδάσκουμε και ποτέ να μην παραιτούμεθα. Ο Κύριος έχει κάνει τη σωτηρία «δωρεάν για όλους τους ανθρώπους», όμως έχει «προστάξ[ει] το λαό του να πείσουν όλους τους ανθρώπους να μετανοήσουν»31.

Βέβαια, η επιθυμία της καρδιάς μας δεν είναι μόνο να λάβουμε σωτηρία και αθανασία, αλλά και να λάβουμε αιώνια ζωή με ένα στοργικό Πατέρα στους Ουρανούς και με τον Σωτήρα μας στο σελέστιο βασίλειο με την οικογένειά μας. Μπορούμε να λάβουμε αιώνια ζωή μόνο μέσω της υπακοής στους νόμους και τις διατάξεις του ευαγγελίου32. Ο Σωτήρας είπε: «Γιατί αν τηρείτε τις εντολές μου θα λάβετε από την πληρότητά του, και θα δοξαστείτε σε εμένα»33.

Εκείνοι οι πρώτοι ευρωπαίοι νεοφώτιστοι που συνάντησε ο Ντίκενς στο πλοίο Άμαζον, είχαν υπερνικήσει πολλά προσκόμματα. Είχαν μια μαρτυρία ότι η αποκάλυψη έρχεται από τους ουρανούς και ότι προφήτες και απόστολοι βρίσκονται ξανά στη γη. Είχαν πίστη στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Είχαν κατανοήσει τον υπέρτατο προορισμό που είχε ετοιμαστεί γι' αυτούς. Δε φοβούνταν το δύσκολο ταξίδι που έκαναν και ο απώτατος προορισμός τους δεν ήταν πραγματικά η Κοιλάδα Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Πραγματικός προορισμός τους ήταν ο παράδεισος, ακολουθούμενος από υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο.

Γι' αυτό, τότε και τώρα, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τραγουδούν τον τελευταίο στίχο του «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης» με πίστη και προσδοκία.

Κι αν πριν το τέρμα αυτού του ταξιδιού,
βρούμε το θάνατο!
Ελεύθεροι!
Από τα βάσανα θε να ζούμε σωστοί34.

Ένας στοργικός Πατέρας παρέχει ένα περιεκτικό και συμπονετικό σχέδιο για τα παιδιά Του, «το οποίο σώζει τους ζώντες, λυτρώνει τους νεκρούς, διασώζει τους καταδικασμένους και δοξάζει όλους όσοι μετανοούν»35. Αν και το ταξίδι μας μπορεί να είναι γεμάτο δοκιμασίες, ο προορισμός είναι πράγματι ένδοξος.

Αγαλλιάζω για το μεγάλο σχέδιο σωτηρίας, το οποίο είναι επαρκές για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας στους Ουρανούς. Εκφράζω ευγνωμοσύνη πέρα από κάθε δυνατότητα να την προφέρω, για την εξιλέωση του Ιησού Χριστού. Καταθέτω τη μαρτυρία μου για Αυτόν εις το όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ιωάννην 16:33.
2. Charles Dickens, "The Uncommercial Traveller," *All the Year Round*, (4 Ιουλίου 1863), 449. Βλέπε, επίσης, David M. W. Pickup, *The Pick and Flower of England*, (2001), 2.
3. *All the Year Round* (4 Ιουλίου 1863), 446.
4. Βλέπε Άλμα 4:10.
5. Βλέπε Paul Johnson, "Militant Atheism and God," *Forbes* (8 Οκτωβρίου 2007), 27. John Gray, "Faith in Reason: Secular Fantasies of a Godless Age," *Harper's Magazine* (Ιαν. 2008), 86.
6. Δ&Δ 45:32.
7. Δ&Δ 45:29.
8. William Lee Adams, "Christians and Atheists Battle in London Bus Wars", 8 Φεβρουαρίου 2009., www.time.com.
9. Βλέπε Κατά Λουκάν 18:8.
10. Ορισμένοι ανέφεραν εσφαλμένως το Αποκάλυψη 22:18, αλλά αυτό αναφέρεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, όχι στη Βίβλο συνολικά. Βλέπε, επίσης, Δευτερονόμιο 4:2.
11. Βλέπε Nassim Nicholas Taleb, *The Black Swan: The Impact of the Highly Improbable* (2007), xvii-xxviii.
12. Γκάρυ Έλι, 16 Μαΐου 2008. Προπαρασκευαστική συνομιλία για την υπηρέτησή του ως προέδρου της Βορείου Ιεραποστολής, Ντένβερ, Κολοράντο.
13. Στο Newell Cook McMillan, συλλογή υπό, *The Life and History of Phineas Wolcott Cook*, (1980), 19-20.
14. Βλέπε Frederic Farrar, *Eternal Hope* (1892), xxxvi--lii. Για πιο εκτεταμένη συζήτηση επί του θέματος, βλέπε H. Wallace Goddard, "God's Plan---Kinder Than We Dare to Expect," *Meridian Magazine*, (2006) www.ldsmag.com/myth/060217plan.html.
15. *Poems of Tennyson*, Oxford University Press (1907), 387-388.
16. Βλέπε Frederic W Farrar, *Eternal Hope* (1892), xxii.
17. Βλέπε Δ&Δ 29:46-50, 137:7-10.
18. Άλμα 40:12.
19. Βλέπε Νεφί Β΄ 9:10-14, Δ&Δ 76:84-86.
20. Άλμα 40:14.
21. Βλέπε Δ&Δ 76:89.
22. Βλέπε Ησαΐας 14:12-15, Κατά Λουκάν 10:18, Αποκάλυψη 12:7-9, Δ&Δ 76:32-37.
23. Δ&Δ 76:41. Βλέπε, επίσης, Προς Κορινθίους Α΄ 15:22.
24. Κατά Ιωάννην 14:1-2.
25. Μωυσή 1:39.
26. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:19. Βλέπε, επίσης, εδάφιο 20.
27. Βλέπε Νεφί Β΄ 31:2-21. Βλέπε, επίσης, Προς Εβραίους 6:1-2, Ιωάννου Β΄ 1:9-10, Νεφί Γ΄ 11:30-40.
28. Mary Jordan, "The New Face of Global Mormonism," *The Washington Post*, 19 Νοεμβρίου 2007, σελ A01.
29. Gordon B. Hinckley, "This Is the Work of the Master," *Ensign*, Μάιος 1995, 71.
30. Βλέπε Κατά Λουκάν 6:37.
31. Νεφί Β΄ 26:27.

32. Βλέπε Δ&Δ 93:1.
33. Δ&Δ 93:20.
34. «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 2.
35. Orson F. Whitney, Saturday Night Thoughts, *Desert News* (1921) 323.

Πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό

Πρεσβύτερος Κέβιν Πίρσον
Των Εβδομήκοντα

Στους οικείους της πίστεως δεν υπάρχει λόγος να φοβούνται ή να αμφιβάλουν. Επιλέξτε να ζείτε με πίστη, και όχι με φόβο.

Ζητώ ταπεινώς τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος, καθώς συζητούμε για μία ουσιώδη αρχή του ευαγγελίου: πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Αναγνωρίζω με βαθεία εκτίμηση και αγάπη τα σπουδαία παραδείγματα αληθινής πίστεως και πιστότητος στη δική μου ζωή. Προς τους εξαίρετους γονείς, την οικογένεια, τους ηγέτες της ιεροσύνης, τους αγαπημένους ιεραποστόλους, τα υπέροχα παιδιά και την πολύτιμη αιωνία σύντροφο, εκφράζω τη βαθύτατη αγάπη και ευγνωμοσύνη μου. Αναγνωρίζω τη δική μου ανάγκη και επιθυμία για μεγαλύτερη πίστη ως μαθητού και μάρτυρος του Χριστού. Ποτέ δεν υπήρξε μεγαλύτερη ανάγκη για πίστη στη ζωή μου παρά τώρα.

Ως γονείς έχουμε προσταχθεί να διδάσκουμε τα παιδιά μας «να καταλάβουν το δόγμα της... πίστης στον Χριστό τον Υιό του ζώντος Θεού» (Δ&Δ 68:25). Αυτό απαιτεί περισσότερα από το να αναγνωρίσουμε απλώς την πίστη ως ευαγγελική αρχή. «Το να έχουμε πίστη είναι να έχουμε πεποίθηση σε κάτι ή σε κάποιον» (Bible Dictionary, “Faith,” 669). Η αληθινή πίστη πρέπει να επικεντρώνεται στον Ιησού Χριστό. «Η πίστη είναι μία αρχή ενέργειας και δυνάμεως (Bible Dictionary, 670). Απαιτεί από εμάς να πράττουμε, όχι απλώς να πιστεύουμε. Η πίστη είναι μία πνευματική δωρεά από τον Θεό που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Απαιτεί μία ορθή κατανόηση και γνώση του Ιησού Χριστού, των ουράνιων χαρακτηριστικών Του και του τέλειου χαρακτήρος Του, των διδασκαλιών Του, της εξιλεώσεώς Του, της αναστάσεώς Του και της δυνάμεως της ιεροσύνης. Η υπακοή σε αυτές τις αρχές αναπτύσσει πλήρη εμπιστοσύνη σε Εκείνον και τους χειροτονημένους υπηρέτες Του και διαβεβαίωση για τις υπεσχημένες ευλογίες Του.

Δεν υπάρχει τίποτε άλλο στο οποίο μπορούμε να έχουμε απόλυτο διαβεβαίωση. Δεν υπάρχει κανένα άλλο θεμέλιο στη ζωή που μπορεί να φέρει την ίδια γαλήνη, αγαλλίαση και ελπίδα. Σε αβέβαιους και δύσκολους καιρούς, η πίστη είναι αληθώς μία πνευματική δύναμη άξια των μεγίστων προσπαθειών μας. Μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας μόρφωση, μαθήματα, αθλητισμό, τέχνες και υλικά αγαθά, αλλά εάν δεν τους δώσουμε πίστη στον Χριστό, τότε τους έχουμε δώσει λίγη αξία.

«Η πίστη διεγείρεται με το να ακούμε την μαρτυρία αυτών που έχουν πίστη» (*Bible Dictionary*, 669. Βλέπε, επίσης, Προς Ρωμαίους 10:14-17). Γνωρίζουν τα παιδιά σας ότι εσείς γνωρίζετε; Βλέπουν και αισθάνονται την πεποίθησή σας; «Η δυνατή πίστη αναπτύσσεται με υπακοή στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού» (Bible Dictionary, 669).

Ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι δίδαξε: «Η πίστη είναι μία δωρεά από τον Θεό, απονεμηθείσα ως ανταμοιβή για την προσωπική χρηστότητα. Δίδεται πάντοτε όταν η χρηστότητα είναι παρούσα και όσο μεγαλύτερο το μέτρο υπακοής στους νόμους του Θεού, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η χορήγηση πίστεως» (*Mormon Doctrine*, 2η έκδοση [1966], 264). Εάν επιθυμούμε περισσότερη πίστη, πρέπει να είμαστε πιο υπάκουοι. Όταν διδάσκουμε τα παιδιά μας με παράδειγμα ή δίδαγμα να είναι απερίσκεπτα ή σύμφωνα με τις καταστάσεις να υπακούν στις εντολές του Θεού, τα αποτρέπουμε από το να λάβουν αυτήν την ουσιώδους σημασίας δωρεά. Η πίστη απαιτεί μία στάση ακριβούς υπακοής, ακόμη και στα μικρά, απλά πράγματα.

Η επιθυμία είναι ένα μικρό μέρος πίστεως που αναπτύσσεται μέσα μας, καθώς βιώνουμε την ουράνια αλήθεια. Είναι σαν την πνευματική φωτοσύνθεση. Η επιρροή του Αγίου Πνεύματος, ενεργώντας επί του φωτός του Χριστού μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, παράγει το πνευματικό αντίστοιχο της

χημικής αντιδράσεως -- μία ανάδευση, μία αλλαγή στην καρδιά ή μία επιθυμία να γνωρίσουμε. Η ελπίδα αναπτύσσεται καθώς μεγαλώνει η πίστη και επισυμβαίνουν απλές προσπάθειες να ζήσουμε σύμφωνα με τις αληθινές αρχές.

Καθώς αναπτύσσονται τα πρότυπα υπακοής, οι συγκεκριμένες ευλογίες που έχουν σχέση με την υπακοή πραγματοποιούνται και αναδύεται το πιστεύω. Η επιθυμία, η ελπίδα και το πιστεύω αποτελούν μορφές πίστεως, αλλά η πίστη ως αρχή δυνάμεως προέρχεται από ένα συνεπές πρότυπο υπάκουης συμπεριφοράς και στάσεως. Η προσωπική χρηστότης αποτελεί επιλογή. Η πίστη είναι μία δωρεά από τον Θεό και όποιος την κατέχει μπορεί να λάβει τεράστια πνευματική δύναμη.

Υπάρχει μία ποιότητα πίστεως που αναπτύσσεται καθώς επικεντρώνουμε όλη μας την καρδιά, την ισχύ, το νου και τη δύναμη. Είναι ορατό και αισθητό στα μάτια ενός σπουδαίου ιεραποστόλου, μίας γενναίας και ενάρετης νέας γυναικός, στις ενάρετες μητέρες, στους ενάρετους πατέρες και τους παππούδες. Μπορεί να γίνει ορατό στη ζωή ατόμων νέων και ηλικιωμένων, σε κάθε χώρα και πολιτισμό, στους ανθρώπους που ομιλούν κάθε γλώσσα, σε οιεσδήποτε συνθήκες και κοινωνική θέση στη ζωή. Είναι το «μάτι γεμάτο πίστη», για το οποίο έκανε λόγο ο προφήτης Άλμα (βλέπε Άλμα 5:15-26) -- η ικανότητα να επικεντρωνόμαστε και να είμαστε σταθεροί, κρατώντας διαρκώς γερά τις αληθινές αρχές, χωρίς να διστάζουμε καθόλου, ακόμη και όταν η καταχνιά του σκότους που μας περιβάλλει είναι υπερμέτρως μεγάλη. Η ποιότητα της πίστεως είναι υπερμέτρως δυνατή.

Εντούτοις, «πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα... Ο Κύριος ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο το να ενεργεί αφ' εαυτού του. Αλλ' όμως ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να ενεργεί αφ' εαυτού του παρά μόνο όταν δελεαζόταν από το ένα ή από το άλλο» (Νεφί Β΄ 2:11, 16). Και έτσι είναι με την πίστη. Μπορεί να είναι δελεαστικό να επιλέξουμε την αμφιβολία και την απιστία από την πίστη. Καθώς ο Ιησούς επέστρεψε από την ανυπέρβλητη πνευματική εμπειρία στο Όρος της Μεταμορφώσεως, τον πλησίασε ένας απελπισμένος πατέρας, του οποίου ο υιός χρειαζόταν βοήθεια. Ο πατέρας παρακάλεσε: «Αν μπορείς κάτι, βοήθησέ μας, δείχνοντας σπλάχνα επάνω μας».

Ο Ιησούς απήντησε: «Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει.

»Κι αμέσως ο πατέρας του παιδιού, κράζοντας με δάκρυα, έλεγε: Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου» (Κατά Μάρκον 9:22-24).

Η πίστη και ο φόβος δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Το ένα υποχωρεί εμπρός στο άλλο. Το απλό γεγονός είναι ότι χρειάζεται όλοι να οικοδομούμε συνεχώς πίστη και να υπερνικούμε τις πηγές της καταστροφικής απιστίας. Η διδασκαλία του Σωτήρος που συνέκρινε την πίστη με τον κόκκο σινάπεως αναγνωρίζει αυτήν την πραγματικότητα (βλέπε Κατά Ματθαίον 13:31-32). Σκεφθείτε το κατ' αυτόν τον τρόπο: το μέγεθος της πίστεως που πρέπει να έχουμε, μειώνεται από τις πηγές αμφιβολίας και απιστίας. Πρέπει να διερωτηθείτε: «Έχω πίστη ή είμαι ελλιπής σε πίστη;» Εάν η πίστη σας υπερβαίνει την αμφιβολία και την απιστία σας, η απάντηση είναι πιθανώς θετική. Εάν επιτρέψετε στην αμφιβολία και την απιστία να σας ελέγχουν, η απάντηση μπορεί να είναι αρνητική.

Έχουμε όντως μία επιλογή. Λαμβάνουμε αυτό στο οποίο επικεντρωνόμαστε με συνέπεια. Επειδή υπάρχει μία αντίθεση σε όλα τα πράγματα, υπάρχουν δυνάμεις που διαβρώνουν την πίστη μας. Ορισμένες είναι το αποτέλεσμα της αμέσου επιρροής του Σατανά. Για άλλους, δεν πρέπει να κατηγορούμε κανέναν άλλον από τον εαυτόν μας. Αυτές προέρχονται από προσωπικές τάσεις, συμπεριφορές και συνήθειες που μπορούμε να μάθουμε να αλλάξουμε. Θα αναφερθώ σε αυτές τις επιρροές ως τα «Έξι καταστροφικά πράγματα». Καθώς το κάνω, συλλογισθείτε την επιρροή τους σε εσάς ή τα παιδιά σας.

Πρώτον, η *αμφιβολία*. Η αμφιβολία δεν είναι αρχή του ευαγγελίου. Δεν προέρχεται από το φως του Χριστού ή την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Η αμφιβολία είναι ένα αρνητικό συναίσθημα σχετιζόμενο με τον φόβο. Προέρχεται από έλλειψη πεποιθήσεως στον εαυτό μας ή τις ικανότητές μας. Είναι ανακόλουθο με την ουράνια ταυτότητά μας ως τέκνα του Θεού.

Η αμφιβολία οδηγεί στην *αποθάρρυνση*. Η αποθάρρυνση προέρχεται από προσδοκίες που χάσαμε. Η χρόνια αποθάρρυνση οδηγεί σε χαμηλότερου επιπέδου προσδοκίες, μειωμένη προσπάθεια, αποδυναμωμένη επιθυμία και μεγαλύτερη δυσκολία να αισθανθούμε και να ακολουθήσουμε το Πνεύμα (βλέπε *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* [2004], 10). Η αποθάρρυνση και η απόγνωση είναι αντιθέσεις της πίστεως.

Η αποθάρρυνση οδηγεί στη διάσπαση της προσοχής, την έλλειψη επικεντρώσεως. Η διάσπαση της προσοχής εξαλείφει το επίκεντρο που απαιτεί το μάτι γεμάτο πίστη. Η αποθάρρυνση και η διάσπαση της προσοχής είναι δύο από τα πιο αποτελεσματικά εργαλεία του Σατανά, αλλά είναι επίσης κακές συνήθειες.

Η διάσπαση της προσοχής οδηγεί στην *έλλειψη επιμέλειας*, την μειωμένη δέσμευση να παραμείνουμε αληθινοί και πιστοί και να συνεχίσουμε παρά τις δυσχέρειες και την απογοήτευση. Η απογοήτευση είναι ένα αναπόφευκτο μέρος της ζωής, αλλά δεν χρειάζεται να οδηγήσει στην αμφιβολία, την αποθάρρυνση, τη διάσπαση της προσοχής ή την έλλειψη επιμέλειας.

Εάν δεν αναστραφεί, αυτό το μονοπάτι οδηγεί τελικώς στην *ανυπακοή*, η οποία υποσκάπτει την ίδια τη βάση της πίστεως. Τόσο συχνά το αποτέλεσμα είναι η απιστία, η συνειδητή ή και η ασυνείδητη άρνηση να πιστέψουμε.

Οι γραφές περιγράφουν την *απιστία* ως μία κατάσταση που έχει επιλέξει κάποιος να σκληρύνει την καρδιά του. Είναι σαν να χάνει την ευαισθησία του.

Αυτά τα έξι καταστροφικά πράγματα --*αμφιβολία, αποθάρρυνση, διάσπαση προσοχής, έλλειψη επιμέλειας, ανυπακοή* και *απιστία*-- όλα διαβρώνουν και καταστρέφουν την πίστη μας. Μπορούμε να επιλέξουμε να τα αποφύγουμε και να τα υπερνικήσουμε.

Οι δύσκολες εποχές απαιτούν μεγαλύτερη πνευματική δύναμη. Συλλογισθείτε με προσοχή την υπόσχεση του Σωτήρος: «Αν έχετε πίστη σε μένα, θα έχετε δύναμη να κάνετε οτιδήποτε θεωρώ ωφέλιμο» (Μορόνι 7:33).

Δηλώνω ταπεινώς ότι ο Θεός, ο Επουράνιος Πατέρας μας, ζει και αγαπά καθένα από εμάς, τα τέκνα Του. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας. Ζει και προσωπικώς ηγείται της εκκλησίας Του μέσω του Προέδρου Μόνσον, του κεχρισμένου προφήτου Του. Επειδή ζει, υπάρχει πάντοτε ελπίδα που λάμπει μπροστά μας. Στους οικείους της πίστεως δεν υπάρχει λόγος να φοβούνται ή να αμφιβάλουν. Επιλέξτε να ζείτε με πίστη, και όχι με φόβο. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Πίστη μέσα στην αντιξοότητα
Πρεσβύτερος Ραφαέλ Πίνο
Των Εβδομήκοντα

Το να ζούμε το ευαγγέλιο... σημαίνει ότι θα είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε και να υπομείνουμε την αντιξοότητα με περισσότερη πεποίθηση.

Ένα πρωινό, πριν μερικά χρόνια, έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον αδελφό Ομάρ Άλβαρες, ο οποίος εκείνη την εποχή υπηρετούσε ως ένας από τους συμβούλους μου στην επισκοπική ηγεσία. Η τρίχρονη κόρη του είχε πεθάνει σε ένα τραγικό δυστύχημα.

Αφηγήθηκε τι έγινε εκείνη την ημέρα με τον ακόλουθο τρόπο:

«Μόλις φτάσαμε σε μία από τις όμορφες παραλίες της Βενεζουέλα, τα παιδιά μας μάς παρακάλεσαν να τα αφήσουμε να πάνε να παίξουν σε ένα μικρό ποτάμι κοντά στη θάλασσα. Τους επιτρέψαμε να πάνε. Τότε, αρχίσαμε να βγάζουμε μερικά πράγματα από το αυτοκίνητο. Δύο λεπτά αργότερα, καταλάβαμε ότι τα παιδιά μας είχαν αρχίσει να πηγαίνουν αρκετά μακριά από την ακτή.

»Καθώς πηγαίναμε προς εκείνα για να τα φέρουμε πιο κοντά, είδαμε ότι η τρίχρονη κόρη μας δεν ήταν με τα άλλα παιδιά. Την ψάξαμε απεγνωσμένα, μόνο για να την βρούμε να επιπλέει κοντά στο μέρος που ήταν τα άλλα παιδιά. Σπεύσαμε να την τραβήξαμε έξω από το νερό. Μερικά άτομα ήλθαν να μας βοηθήσουν να την σώσουμε, αλλά τίποτα δεν μπορούσε να γίνει. Η μικρότερη κόρη μας είχε πνιγεί.

»Οι στιγμές που ακολούθησαν ήταν υπερβολικά δύσκολες, γεμάτες ψυχική οδύνη και πόνο για τον χαμό της μικρότερης κόρης μας. Αυτό το συναίσθημα σύντομα μετατράπηκε σε ένα σχεδόν ανυπόφορο βάσανο. Παρόλα αυτά, μέσα από την σύγχυση και την αβεβαιότητα, η σκέψη ότι τα παιδιά μας έχουν γεννηθεί υπό την διαθήκη ήλθε στο μυαλό μας και μέσω αυτής της διαθήκης, η κόρη μας μάς ανήκει για την αιωνιότητα.

»Τι ευλογία είναι να ανήκουμε στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού και να έχουμε λάβει τις διατάξεις του αγίου ναού Του! Τώρα αισθανόμαστε ότι είμαστε πολύ περισσότερο δεσμευμένοι να είμαστε πιστοί στον Κύριο και να υπομείνουμε μέχρι τέλους, επειδή θέλουμε να είμαστε άξιοι των ευλογιών που προσφέρει ο ναός, προκειμένου να δούμε την κόρη μας ξανά. Μερικές φορές πενθούμε, 'αλλά δεν πενθούμε όπως εκείνοι που δεν έχουν ελπίδα'» (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith,* [Πρόγραμμα μελέτης για την Μελχισεδική Ιεροσύνη και την Ανακουφιστική Εταιρεία], 177).

Αυτή η πιστή οικογένεια κατάλαβε πως, όταν η αντιξοότητα έρχεται στη ζωή μας, η μόνη αληθινή πηγή παρηγοριάς είναι ο Θεός. «Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μη ταράζεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει» (Κατά Ιωάννην 14:27).

Αρκετά χρόνια μετά την δύσκολη δοκιμασία που αντιμετώπισε η οικογένεια Άλβαρες, έγινα μάρτυς του τρόπου με τον οποίο μια άλλη πιστή οικογένεια αντιμετώπισε μια μεγάλη αντιξοότητα. Πολλά μέλη της οικογένειας Κέρο πέθαναν σε ένα τρομερό αυτοκινητιστικό δυστύχημα.

Ο αδελφός Αβραάμ Κέρο έχασε τους γονείς, δύο αδελφές, τον κουνιάδο και την ανιψιά του σε εκείνο το δυστύχημα. Ο αδελφός Κέρο έδειξε μια αξιοθαύμαστη συμπεριφορά, όταν είπε τα ακόλουθα:

«Αυτή ήταν η στιγμή να δείξω πίστη στον Θεό και να αναγνωρίσω ότι εξαρτώμαι από Εκείνον, ότι το θέλημά Του πρέπει να το υπακούσω και να υποταχθώ σε Αυτόν.

»Μίλησα στους αδελφούς μου και τους έδωσα δύναμη και κουράγιο να καταλάβουν αυτό που ο Πρόεδρος Κίμπαλ δίδαξε πριν πολλά χρόνια 'δεν υπάρχει τραγωδία στον θάνατο, αλλά μόνο στην αμαρτία' (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, [Πρόγραμμα μελέτης για την Μελχισεδική Ιεροσύνη και την Ανακουφιστική Εταιρεία, 2006], 18) και ότι το σημαντικότερο δεν είναι ο τρόπος που ένας άνθρωπος πέθανε, αλλά το πώς έζησε.

»Τα λόγια του Ιώβ γέμισαν την ψυχή μου 'Ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου' (Ιώβ 1:21). Και τότε τα του Χριστού 'Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει' (Κατά Ιωάννην 11:25).

«Αυτή ήταν μια από τις πιο πνευματικές εμπειρίες που είχαμε ως οικογένεια -- να αποδεχθούμε το θέλημα του Θεού υπό τόσο δύσκολες συνθήκες».

Και στις δυο αυτές εμπειρίες που υπέμειναν αυτές οι καλές οικογένειες, ο πόνος και η λύπη έφυγαν χάρη στο φως του ευαγγελίου, που τους γέμισε με γαλήνη και παρηγοριά, προσφέροντας την βεβαιότητα ότι όλα θα πήγαιναν καλά.

Αν και ο πόνος αυτών των οικογενειών δεν μπορεί να συγκριθεί με την αγωνία που υπέμεινε ο Κύριος στη Γεθσημανή, με έχει καταστήσει ικανό να καταλάβω καλύτερα τον πόνο και την εξιλέωση του Σωτήρος. Δεν υπάρχει αδυναμία, λύπη ή αντιξοότητα που ο Χριστός να μην έχει αισθανθεί στη Γεθσημανή.

Ο Κύριος απεκάλυψε στον Τζόζεφ Σμιθ τα ακόλουθα στο Διδαχή και Διαθήκες:

«Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα --και ήθελα να μπορούσα να μην πιω το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω

»Παρόλα αυτά, ας είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων» (Δ&Δ 19:18-19).

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, που ήξερε πολλά για τις θύελλες της ζωής, αναφώνησε με αγωνία κατά τη διάρκεια μιας από τις πιο δύσκολες στιγμές: «Ω Θεέ, πού είσαι; Και πού είναι η σκεπή που καλύπτει τον κρυψώνα σου;» (Δ&Δ 121:1).
Τότε, καθώς ο προφήτης αναφωνούσε, τα παρηγορητικά λόγια του Κυρίου του αποκρίθηκαν λέγοντας:

«Γιε μου, ειρήνη ας είναι στην ψυχή σου. Η δυστυχία σου και τα βάσανά σου δε θα είναι παρά για μία μικρή στιγμή.

»Και ύστερα, αν το υπομείνεις σωστά, ο Θεός θα σε υπερυψώσει στα ύψη. Θα θριαμβεύσεις υπεράνω όλων των εχθρών σου» (Δ&Δ 121:7-8).

Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ είπε:

«Αν η ζωή μας και η πίστη μας επικεντρώνονται στον Ιησού Χριστό και το αποκατεστημένο ευαγγέλιό Του, τίποτα, ποτέ δεν θα πάει μονίμως λανθασμένα. Από την άλλη πλευρά, αν η ζωή μας δεν επικεντρώνεται στον Σωτήρα και τις διδασκαλίες Του, καμία άλλη επιτυχία δεν μπορεί να είναι μονίμως σωστή». (The Teachings of Howard W. Hunter, έκδοση υπό Clyde J. Williams [1997], σελ. 40)

Ο Σωτήρας είπε:

«Όποιος λοιπόν ακούει τα λόγια μου ετούτα και τα εκτελεί, θα τον παρομοιάσω με άνθρωπο γνωστικό ο οποίος έχτισε το σπίτι του επάνω σε βράχο --

»Και έπεσε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και φύσηξαν οι άνεμοι, και έπεσαν επάνω στο σπίτι εκείνο, και δεν έπεσε, γιατί ήταν θεμελιωμένο επάνω σε βράχο.

»Και καθένας που ακούει τα λόγια μου ετούτα και δεν τα εκτελεί, θα παρομοιαστεί με άνθρωπο ανόητο που έχτισε το σπίτι του επάνω στην άμμο --

»Και έπεσε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν επάνω στο σπίτι εκείνο, και έπεσε, και ήταν η πτώση του μεγάλη» (Νεφί Γ΄ 14:24-27).

Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η βροχή έπεσε, και ήλθαν οι πλημμύρες, και φύσηξαν οι άνεμοι, επάνω και στα δύο σπίτια! Το να ζούμε το ευαγγέλιο δεν σημαίνει ότι θα αποφεύγουμε την αντιξοότητα για πάντα. Αντιθέτως, σημαίνει ότι θα είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε και να υπομείνουμε την αντιξοότητα με περισσότερη πεποίθηση.

Καταθέτω επίσημη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Καθοδηγεί την Εκκλησία Του μέσω ενός ζωντανού προφήτη, του Προέδρου Τόμας Μόνσον. Αν ζούμε την ζωή μας σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Σωτήρα, ασφαλώς θα βρούμε την ειρήνη και την παρηγοριά που μόνο ο Θεός μπορεί να δώσει (βλέπε Προς Φιλιππησίους 4:7). Καταθέτω μαρτυρία για αυτά τα πράγματα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Λατρεία στο ναό: Πηγή δύναμης και ενδυνάμωσης σε εποχές ανάγκης

Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Όταν τηρούμε τις διατάξεις ναού που έχουμε συνάψει και όταν ζούμε ενάρετα... δεν υπάρχει λόγος να ανησυχούμε ή να νιώθουμε απελπισμένοι.

Κάθε μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι ευλογημένο που ζει σε μία εποχή όπου ο Κύριος έχει εμπνεύσει τους προφήτες Του να παρέχουν σημαντικά αυξημένη πρόσβαση στους αγίους ναούς. Με προσεκτικό σχεδιασμό και κάποια θυσία, η πλειονότητα των μελών της Εκκλησίας μπορούν να λάβουν τις διατάξεις του ναού για τους ίδιους και τους προγόνους τους και να είναι ευλογημένοι από τις διαθήκες που συνάπτονται εκεί μέσα.

Επειδή σας αγαπώ, θα σας μιλήσω ειλικρινά, χωρίς να απαλύνω τα λόγια μου. Έχω δει πολλές φορές ανθρώπους να κάνουν μεγάλες θυσίες για να μεταβούν σε ένα μακρινό ναό. Όμως όταν οικοδομείται κοντά τους ένας ναός, έπειτα από λίγο πολλοί δεν τον επισκέπτονται τακτικά. Έχω να προτείνω κάτι: Όταν ένας ναός βρίσκεται σε μια κοντινή απόσταση που εξυπηρετεί, μικρά πράγματα μπορεί να ματαιώσουν τα σχέδιά σας να πάτε στο ναό. Θέσετε συγκεκριμένους στόχους, αναλογιζόμενοι τις συνθήκες της ζωής σας, για το πότε μπορείτε και θέλετε να συμμετάσχετε σε διατάξεις ναού. Μετά, μην επιτρέψετε σε τίποτα να σταθεί εμπόδιο σ' αυτό το σχέδιο. Αυτός ο τρόπος θα διασφαλίσει ώστε εκείνοι οι οποίοι ζουν κοντά στο ναό, θα είναι το ίδιο ευλογημένοι με εκείνους που σχεδιάζουν πολύ καιρό πριν και κάνουν ένα μεγάλο ταξίδι για να φθάσουν στο ναό.

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια, αποφάσισα να πηγαίνω στο ναό και να ολοκληρώνω μία διάταξη τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα. Όταν ταξιδεύω, αναπληρώνω τις επισκέψεις που έχασα, ώστε να επιτύχω αυτό το σκοπό. Τήρησα την απόφαση εκείνη και άλλαξε βαθιά τη ζωή μου. Προσπαθώ να συμμετάσχω σε όλες τις διαφορετικές διατάξεις που είναι διαθέσιμες στο ναό.

Σας παροτρύνω να θέσετε το δικό σας στόχο για το πόσο συχνά θα διατίθεστε προκειμένου για τις διατάξεις που προσφέρονται στους λειτουργούντες ναούς σας. Υπάρχει τίποτα περισσότερο σημαντικό από το να παρευρίσκεστε και να συμμετέχετε στις διατάξεις του ναού; Ποια δραστηριότητα θα μπορούσε να έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο και να προσφέρει περισσότερη χαρά και βαθιά ευτυχία για ένα ζευγάρι, από το να λατρεύουν μαζί στο ναό;

Θα σας πω τώρα κάποια επιπρόσθετα πράγματα για το πώς να αποκτήσετε περισσότερο όφελος από την παρουσία σας στο ναό.

- Κατανοήστε τη διδαχή που συσχετίζεται με τις διατάξεις ναού, ειδικά τη σημασία της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού1.
- Όταν συμμετέχετε στις διατάξεις ναού, σκεφθείτε τη σχέση σας με τον Ιησού Χριστό και τη σχέση Του με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Αυτή η απλή πράξη θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη κατανόηση για την ουράνια φύση των διατάξεων ναού.
- Να εκφράζετε πάντοτε με προσευχή την ευγνωμοσύνη σας για τις απαράμιλλες ευλογίες που ρέουν από τις διατάξεις ναού. Να ζείτε κάθε ημέρα έτσι ώστε να αποδεικνύετε στον Πατέρα στους Ουρανούς και στον Αγαπητό Υιό Του, πόσα πολλά σημαίνουν για εσάς αυτές οι ευλογίες.
- Σχεδιάστε τακτικές επισκέψεις στο ναό.
- Να έχετε αρκετό χρόνο, ώστε να μην είστε βιαστικοί μέσα στο ναό. Εναλλάξτε τις δραστηριότητες, ώστε να συμμετάσχετε σε όλες τις διατάξεις του ναού.

- Βγάλτε τα ρολόγια σας, όταν μπαίνετε στον οίκο του Κυρίου.
- Να ακούτε προσεκτικά την παρουσίαση κάθε στοιχείου της διάταξης, με ανοιχτό νου και καρδιά.
- Να είστε προσεκτικοί ως προς το άτομο για το οποίο τελείτε τη δι' αντιπροσώπου διάταξη. Κατά καιρούς να προσεύχεστε ώστε εκείνος ή εκείνη να αναγνωρίσουν τη ζωτική σημασία των διατάξεων και να είναι άξιοι ή να προετοιμαστούν να είναι άξιοι, ώστε να ωφεληθούν από αυτές.
- Αναγνωρίστε ότι μεγάλο μέρος του μεγαλείου της διάταξης επισφράγισης δεν μπορεί να γίνει κατανοητό και να το θυμόμαστε με μία μόνο εμπειρία ζωής. Το ουσιαστικό, αλλεπάλληλο έργο δι' αντιπροσώπου, επιτρέπει στο άτομο να κατανοήσει πολύ περισσότερα από όσα επικοινωνούνται κατά τη διάρκεια τέλεσης των διατάξεων για τους ζώντες.
- Να καταλάβετε ότι μία διάταξη επισφράγισης δεν ισχύει για την αιωνιότητα μέχρι να επισφραγιστεί από το Άγιο Πνεύμα της Υπόσχεσης. Και τα δύο άτομα θα πρέπει να είναι άξια και να θέλουν να είναι αιώνια η επισφράγιση.

Εάν ως ζεύγος δεν έχετε ακόμα επισφραγιστεί στο ναό, συλλογιστείτε αυτήν τη γραφή:

> *«Στη σελέστια δόξα υπάρχουν τρεις ουρανοί δηλαδή βαθμοί». Και προκειμένου να αποκτήσει τον υψηλότερο, ο άνθρωπος πρέπει να μπει σ' αυτήν την τάξη της ιεροσύνης [δηλαδή την καινούργια και αιώνια διαθήκη του γάμου].*

«Και αν δεν το κάνει αυτό, δεν μπορεί να τον αποκτήσει.

»Μπορεί να μπει μέσα στον άλλο, όμως αυτό είναι το τέλος της βασιλείας του. Δεν μπορεί να έχει αύξηση» (Δ&Δ 131:1-4).

Μερικές φορές, όταν ακούω μια χορωδία κατά τη διάρκεια μιας συγκεντρώσεως αφιερώσεως, βιώνω ένα τόσο υπέρτατο συναίσθημα, ώστε εξυψώνει την καρδιά και το νου. Κλείνω τα μάτια μου και πολλές φορές βλέπω με το νου μου, έναν αντεστραμμένο κώνο από άτομα, που αρχίζει από το ναό και ανεβαίνει ψηλά. Έχω αισθανθεί ότι αυτοί αντιπροσωπεύουν πολλά πνεύματα, τα οποία περιμένουν να γίνει το έργο δι' αντιπροσώπου γι' αυτούς σε εκείνο το αγιαστήριο, αγαλλιάζουν διότι τελικά υπάρχει ένας τόπος όπου μπορούν να ελευθερωθούν από τις αλυσίδες που τους εμποδίζουν στην αιώνια πρόοδό τους. Προς επίτευξη αυτού του σκοπού, θα πρέπει να κάνετε το έργο δι' αντιπροσώπου. Θα πρέπει να προσδιορίσετε τους προγόνους σας. Το νέο πρόγραμμα FamilySearch™, κάνει την προσπάθεια ευκολότερη από πριν. Είναι απαραίτητο να προσδιορίσετε εκείνους τους προγόνους, να παράσχετε τις απαραίτητες πληροφορίες γι' αυτούς και να έρθετε στον οίκο του Κυρίου, ώστε να τελέσετε τις διατάξεις που επιθυμούν να λάβουν. Πόσο μεγάλη χαρά είναι να μπορούμε να συμμετέχουμε στο έργο ενός ναού!

Θα ήθελα να αναφέρω την εμπειρία ενός προγόνου της συζύγου μου, της Ζανίν. Το όνομά της είναι Σάρα Ντε Αρμόν Πι Ριτς. Το σχόλιό της δείχνει την επιρροή που μπορεί να έχει ο ναός στη ζωή μας. Όταν ήταν 31 ετών, έλαβε μία κλήση από τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, να εργαστεί στο Ναό της Ναβού, όπου τελούντο όλες οι δυνατές διατάξεις προτού αναγκαστούν οι Άγιοι να εγκαταλείψουν εκείνον το ναό. Να τι έγραψε:

«Πολλές ήταν οι ευλογίες που είχαμε λάβει στον οίκο του Κυρίου, οι οποίες έφεραν χαρά και παρηγοριά στις θλίψεις μας και μας έδωσαν τη δυνατότητα να έχουμε πίστη στον Θεό, ξέροντας ότι Εκείνος θα μας οδηγούσε και θα μας στήριζε στο άγνωστο ταξίδι που είχαμε μπροστά μας. Διότι αν δεν είχαμε την πίστη και τη γνώση που μας απονεμήθηκε σε εκείνον το Ναό, με την επίδραση και βοήθεια του Πνεύματος του Κυρίου, το ταξίδι θα ήταν σαν να κάναμε ένα άλμα στο σκοτάδι. Να

ξεκινήσουμε ένα τέτοιο ταξίδι, με τέτοιο χειμώνα και στην κατάσταση της φτώχιας μας, θα ήταν σαν να βαδίζαμε στα σαγόνια του θανάτου. Όμως είχαμε πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας και θέσαμε την εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον, νιώθοντας ότι ήμασταν ο διαλεχτός λαός Του, οι οποίοι είχαμε αποδεχθεί το ευαγγέλιό Του και αντί για θλίψη, αισθανθήκαμε να αγαλλιάζουμε, διότι είχε έρθει η ημέρα της απελευθέρωσής μας»2.

Θα ήθελα τώρα να σας μιλήσω για την ξεχωριστή σημασία που έχει για εμένα ο ναός. Ένα μέρος αυτού του μηνύματος θα είναι κάπως λεπτό, επομένως θα εκτιμούσα τις προσευχές σας καθώς θα μιλάω, ώστε να μην φορτιστώ πάρα πολύ συναισθηματικά.

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια, ο Κύριος πήρε τη σύζυγό μου στο μεταθανάτιο κόσμο. Την αγαπώ με όλη την καρδιά μου, όμως ποτέ δεν παραπονέθηκα, διότι ξέρω ότι ήταν το θέλημά Του. Ποτέ δεν ρώτησα το γιατί, αντίθετα, τι είναι αυτό που Εκεινος θέλει να αποκομίσω από την εμπειρία αυτή. Πιστεύω πως είναι ένας καλός τρόπος να αντιμετωπίζουμε τα δυσάρεστα στη ζωή μας, χωρίς να παραπονούμαστε, αλλά να ευχαριστούμε τον Κύριο για την εμπιστοσύνη που δείχνει σε εμάς, όταν μας δίνει την ευκαιρία να υπερνικούμε δυσκολίες.

Είχαμε την ευλογία να αποκτήσουμε παιδιά. Μία κόρη μας, το πρώτο παιδί, εξακολουθεί να είναι μια μεγάλη ευλογία στη ζωή μας. Λίγα χρόνια αργότερα, γεννήθηκε ο γιος μας που ονομάσαμε Ρίτσαρντ. Μερικά χρόνια αργότερα γεννήθηκε μια κόρη μας. Πέθανε μόλις λίγα λεπτά μετά τη γέννησή της.

Ο γιος μας, ο Ρίτσαρντ, γεννήθηκε με κάποιο πρόβλημα στην καρδιά. Μας είπαν ότι αν δε θεραπευόταν, οι πιθανότητες να ζήσει περισσότερο από δύο ή τρία χρόνια ήταν μικρές. Ήταν πριν από πολλά χρόνια και οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται τώρα για τη διόρθωση αυτών των ατελειών, ήταν άγνωστες. Είχαμε την ευλογία να βρισκόμαστε σε ένα μέρος όπου οι γιατροί συμφώνησαν να επιχειρήσουν την αναγκαία εγχείριση. Η επέμβαση έπρεπε να γίνει ενώ η καρδούλα του θα χτυπούσε.

Η εγχείριση έγινε μόλις έξι εβδομάδες μετά τη γέννηση και το θάνατο της κόρης μας. Όταν τελείωσε η εγχείριση, ο επικεφαλής χειρούργος ήρθε και είπε ότι ήταν επιτυχής. Και σκεφθήκαμε: «Τι υπέροχο!» Ο γιος μας θα έχει ένα δυνατό σώμα, θα μπορεί να τρέχει, να περπατά και να μεγαλώνει! Εκφράσαμε τη βαθιά ευγνωμοσύνη μας στον Κύριο. Όμως 10 λεπτά αργότερα, ήρθε ξανά ο ίδιος γιατρός και με ωχρό πρόσωπο μας είπε: «Ο γιος σας πέθανε». Προφανώς, το σοκ της εγχείρισης ήταν περισσότερο από όσο μπορούσε να ανθέξει το μικρό σώμα του.

Αργότερα, κατά τη διάρκεια της νύκτας, αγκάλιασα τη σύζυγό μου και της είπα: «Ας μην ανησυχούμε, γιατί τα παιδιά μας γεννήθηκαν μέσα στη διαθήκη. Έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα είναι μαζί μας στο μέλλον. Τώρα έχουμε ένα λόγο να ζούμε ιδιαίτερα καλά. Έχουμε έναν γιο και μια κόρη που πληρούσαν τις προϋποθέσεις να πάνε στο σελέστιο βασίλειο, διότι πέθαναν πριν την ηλικία των οκτώ». Η γνώση αυτή μας έδωσε μεγάλη παρηγοριά. Αγαλλιάζαμε στη γνώση ότι και τα επτά παιδιά μας είναι επισφραγισμένα σε εμάς, για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα.

Η δοκιμασία εκείνη δεν υπήρξε πρόβλημα για κανέναν από τους δύο μας, διότι όταν ζούμε με χρηστότητα και έχουμε λάβει τις διατάξεις ναού, όλα τα άλλα είναι στα χέρια του Κυρίου. Μπορούμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό, όμως το τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται από Εκείνον. Δεν πρέπει ποτέ να παραπονιόμαστε, όταν ζούμε άξια, για το τι συμβαίνει στη ζωή μας.

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια, ο Κύριος αποφάσισε ότι δεν ήταν απαραίτητο για τη σύζυγό μου να ζήσει περισσότερο στη γη και την πήρε στον κόσμο των πνευμάτων. Παραδέχομαι ότι υπάρχουν φορές όπου είναι δύσκολο να μην μπορώ να στραφώ σ' εκείνη και να της μιλήσω, όμως δεν παραπονιέμαι. Ο Κύριος μού επέτρεψε, σε σημαντικές στιγμές στη ζωή μου, να αισθανθώ την επιρροή της από τον κόσμο των πνευμάτων.

Αυτό που προσπαθώ να διδάξω είναι ότι όταν τηρούμε τις διατάξεις ναού που έχουμε συνάψει και όταν ζούμε ενάρετα, ώστε να διατηρούμε τις υπεσχημένες ευλογίες από εκείνες τις διατάξεις, τότε ό,τι και αν συμβεί, δεν έχουμε λόγο να ανησυχούμε ή να νιώθουμε απελπισμένοι.

Ξέρω πως θα έχω το προνόμιο να είμαι με εκείνη την όμορφη σύζυγο, την οποία αγαπώ με όλη την καρδιά μου, και με εκείνα τα παιδιά που είναι μαζί της στον μεταθανάτιο κόσμο, χάρη στις διατάξεις που τελούνται στο ναό. Τι ευλογία να έχουμε ξανά στη γη την εξουσία επισφράγισης, όχι μόνο για ετούτη τη θνητή ζωή, αλλά και για την αιωνιότητα. Είμαι ευγνώμων διότι ο Κύριος έχει αποκαταστήσει το ευαγγέλιό Του στην πληρότητά του, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που απαιτούνται για εμάς, ώστε να είμαστε ευτυχείς στο κόσμο και να ζήσουμε παντοτινή, ευτυχισμένη ζωή στον άλλο κόσμο.

Αυτό είναι το έργο του Κυρίου. Ο Ιησούς Χριστός ζει. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Είμαι ένας μάρτυς για Αυτόν και για την εξιλέωσή Του, η οποία είναι το θεμέλιο που κάνει αποτελεσματική και διαρκή κάθε διάταξη που τελείται στους ναούς. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό, με όση δυνατότητα διαθέτω, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τα τμήματα 88, 109, 131 και 132 του Διδαχή και Διαθήκες θα ήταν ένα καλό σημείο εκκίνησης.
2. Sarah DeArmon Pea Rich. Autobiography, 1885-1893, σελ. 66, Church History Library, 66 spelling, punctuation, and capitalization standardized.

Μαθήματα από τις προσευχές του Κυρίου
Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Οι προσευχές μας ακολουθούν τα πρότυπα και τις διδασκαλίες του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μας δίδαξε πώς να προσευχόμαστε.

Μαζί σας, αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, εκφράζω την αγάπη και τον θαυμασμό μου για τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν. Η κλήση του στην άγια αποστολική ιδιότητα ήλθε από τον Κύριο, όπως το απεκάλυψε στον προφήτη Του, τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, ο Πρόεδρος Μόνσον εκλεπτύνει την ικανότητά του να προσκολληθεί στο θέλημα του Κυρίου. Όπως ο Σωτήρας υπέταξε το θέλημά Του στον Επουράνιο Πατέρα, έτσι και ο προφήτης υποτάσσει το θέλημά του στον Κύριο. Ευχαριστώ, Πρόεδρε Μόνσον, που ανέπτυξες και χρησιμοποίησες αυτή τη δύναμη. Σε συγχαίρουμε, Πρεσβύτερε Άντερσεν και προσευχόμαστε για σένα!

Η Κυριακή Προσευχή

Οι προσευχές μας ακολουθούν τα πρότυπα και τις διδασκαλίες του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μας δίδαξε πώς να προσευχόμαστε. Από τις προσευχές Του μπορούμε να μάθουμε πολλά σημαντικά διδάγματα. Μπορούμε να αρχίσουμε με την Κυριακή Προσευχή και να προσθέσουμε διδάγματα από άλλες προσευχές που έχει δώσει1.

Καθώς απαγγέλλω την Κυριακή Προσευχή, ενωτιστείτε τα διδάγματα:

«Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου·
»ας έρθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι κι επάνω στη γη·
»το καθημερινό μας ψωμί δώσε σε μας σήμερα·
»και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας·
»και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό, επειδή δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στους αιώνες. Αμήν»2.

Η Κυριακή Προσευχή έχει καταγραφεί δύο φορές στην Καινή Διαθήκη και μία φορά στο Βιβλίο του Μόρμον3. Επίσης συμπεριλαμβάνεται στην μετάφραση της Βίβλου του Τζόζεφ Σμιθ4, όπου δίνεται διευκρίνιση από αυτές τις δύο προτάσεις:

1. «Συγχώρεσε τα παραπτώματά μας, όπως συγχωρούμε εκείνους που πράττουν παράπτωμα εναντίον μας»5 και
2. «Μην επιτρέψεις να οδηγηθούμε μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό»6.

Η διευκρίνιση για την συγχώρεση στηρίζεται σε άλλες δηλώσεις του Διδασκάλου. Είπε στους δούλους Του: «Εφόσον συγχωρήσατε ο ένας τα παραπτώματα του άλλου, έτσι και εγώ, ο Κύριος, σας συγχωρώ»7. Με άλλα λόγια, αν είναι να συγχωρεθεί κάποιος, πρώτα θα πρέπει να συγχωρήσει8. Η διευκρίνιση για τον πειρασμό βοηθάει, γιατί βέβαια *δεν* θα οδηγηθούμε μέσα σε πειρασμό από την Θεότητα. Ο Κύριος είπε: «Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μη μπείτε σε πειρασμό»9.

Αν και οι τέσσερις εκδοχές της Κυριακής Προσευχής δεν είναι όμοιες, όλες αρχίζουν με έναν χαιρετισμό στον «Πατέρα μας», που σημαίνει μια κοντινή σχέση ανάμεσα στον Θεό και τα παιδιά Του. Η πρόταση «ας αγιαστεί το όνομά σου» αντικατοπτρίζει τον σεβασμό και την στάση λατρείας που

πρέπει να αισθανόμαστε καθώς προσευχόμαστε. Το «ας γίνει το θέλημά σου» εκφράζει ένα θέμα που θα συζητήσουμε αργότερα.

Η παράκλησή του για το «καθημερινό ψωμί» συμπεριλαμβάνει την ανάγκη επίσης για πνευματική τροφή. Ο Ιησούς, που αποκαλούσε τον εαυτό Του «το ψωμί της ζωής» έδωσε μια υπόσχεση: «Όποιος έρχεται σε μένα, δεν θα πεινάσει»10. Καθώς παίρνουμε τα σύμβολα της μεταλήψεως άξια, μας δίνεται η πρόσθετη υπόσχεση να έχουμε πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί μας»11. Αυτή είναι μια πνευματική τροφή που δεν μπορεί να αποκτηθεί με κανέναν άλλον τρόπο.

Καθώς ο Κύριος κλείνει την προσευχή Του, αναγνωρίζει την μεγάλη δύναμη και δόξα του Θεού, τελειώνοντας με το «Αμήν». Οι προσευχές μας επίσης κλείνουν με *αμήν*. Αν και προφέρεται διαφορετικά σε διάφορες γλώσσες, η σημασία του είναι η ίδια. Σημαίνει «πραγματικά» ή «αληθινά»12. Η πρόσθεση του *αμήν* βεβαιώνει επίσημα μια ομιλία ή μια προσευχή13. Εκείνοι που συμφωνούν πρέπει ο καθένας να προσθέσει ένα φωναχτό *αμήν*14, που να σημαίνει «αυτή είναι η επίσημη δήλωσή μου επίσης»15.

Ο Κύριος προλόγισε την προσευχή Του ζητώντας πρώτα από τους οπαδούς Του να αποφεύγουν τις «μάταιες επαναλήψεις»16 και να προσεύχονται «κατά τον εξής τρόπο»17. Επομένως, η Κυριακή Προσευχή χρησιμεύει ως υπόδειγμα για να ακολουθήσουμε και όχι ως ένα κομμάτι να απομνημονεύσουμε και να επαναλαμβάνουμε συνεχώς. Ο Διδάσκαλος απλώς θέλει να προσευχόμαστε για την βοήθεια του Θεού καθώς προσπαθούμε συνεχώς να αντισταθούμε στο κακό και να ζήσουμε δίκαια.

Μεσολαβητικές προσευχές

Άλλες προσευχές του Κυρίου είναι επίσης διδακτικές, ειδικά οι μεσολαβητικές προσευχές Του. Ονομάζονται έτσι επειδή ο Κύριος προσευχόμενος μεσολάβησε στον Πατέρα Του για το καλό των μαθητών Του. Φανταστείτε στο μυαλό σας τον Σωτήρα του κόσμου να γονατίζει σε προσευχή, καθώς παραθέτω το Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο 17:

«Αυτά μίλησε ο Ιησούς, και ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, και είπε: Πατέρα... δόξασε τον Υιό σου, για να σε δοξάσει και ο Υιός σου·

»... το έργο, που μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα ...

»Επειδή, τα λόγια που μου έδωσες, τα έδωσα σ' αυτούς· κι αυτοί δέχθηκαν, και γνώρισαν αληθινά ότι από σένα βγήκα· και πίστεψαν ότι εσύ με απείστειλες.

»Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ»18.

Από αυτήν την προσευχή του Κυρίου μαθαίνουμε πόσο δυνατά αισθάνεται την ευθύνη Του ως Μεσίτης και Συνήγορός μας με τον Πατέρα19. Το ίδιο εντόνως θα πρέπει να αισθανόμαστε την ευθύνη να τηρούμε τις εντολές Του και να υπομείνουμε μέχρι τέλους20.

Μια μεσολαβητική προσευχή δόθηκε επίσης από τον Ιησού για τον λαό της αρχαίας αμερικανικής ηπείρου. Το χρονικό δηλώνει ότι: «και κανένας δεν μπορεί να συλλάβει την τόση αγαλλίαση που γέμισε την ψυχή μας κατά τη στιγμή που τον ακούγαμε να προσεύχεται για μας προς τον Πατέρα»21. Τότε ο Ιησούς προσέθεσε: «Ευλογημένοι είστε για την πίστη σας. Και τώρα ιδέστε, η αγαλλίασή μου είναι πλήρης»22.

Σε μία μεταγενέστερη προσευχή, ο Ιησούς συμπεριέλαβε μια παράκληση για ενότητα. «Πατέρα», είπε, «προσεύχομαι σε σένα γι' αυτούς... για να μπορούν να πιστέψουν σε μένα, ώστε να μπορώ να είμαι μέσα τους όπως εσύ, Πατέρα, είναι μέσα μου, για να είμαστε ένα»23. Και εμείς επίσης μπορούμε να προσευχηθούμε για ενότητα. Μπορούμε να προσευχηθούμε για να είμαστε ένα σε καρδιά και νου με τους κεχρισμένους από τον Κύριο και με τους αγαπημένους μας. Μπορούμε να προσευχηθούμε για κατανόηση και σεβασμό ανάμεσα σε εμάς και τους γείτονές μας. Αν πραγματικά νοιαζόμαστε για τους άλλους, πρέπει να προσευχόμαστε για αυτούς24. «Προσεύχεστε ο ένας για τον άλλον...», δίδαξε ο Ιάκωβος, επειδή «πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα»25.

Διδάγματα από άλλες προσευχές

Άλλα διδάγματα για την προσευχή έγιναν από τον Κύριο. Είπε στους μαθητές Του: «Πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου»26. Ο Σωτήρας τόνισε περαιτέρω: «Να προσεύχεστε με τις οικογένειές σας προς τον Πατέρα, πάντοτε στο όνομά μου»27. Υπάκουα, εφαρμόζουμε αυτό το δίδαγμα, όταν προσευχόμαστε στον Επουράνιο Πατέρα στο όνομα του Ιησού Χριστού28.

Άλλη προσευχή του Κυρίου διδάσκει ένα μάθημα που επαναλαμβάνεται σε τρία συνεχόμενα εδάφια:

«Πατέρα, σε ευχαριστώ που έδωσες το Πνεύμα το Άγιο σε αυτούς που διάλεξα...

»Πατέρα, σε παρακαλώ να δώσεις το Πνεύμα το Άγιο σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια τους.

»Πατέρα, τους έδωσες το Πνεύμα το Άγιο επειδή πιστεύουν σε μένα»29.

Αν η συντροφιά του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο σημαντική. πρέπει να προσευχόμαστε για αυτήν επίσης. Πρέπει με παρόμοιο τρόπο να βοηθήσουμε όλους τους νεοφώτιστους να καλλιεργήσουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Καθώς έτσι προσευχόμαστε, το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γίνει μια ζωτική δύναμη καλού στην ζωή μας30.

Βελτίωση των προσευχών μας

Ο Κύριος δίδαξε τρόπους με τους οποίους μπορούν να βελτιωθούν οι προσευχές μας. Για παράδειγμα: Είπε ότι «το τραγούδι του δικαίου αποτελεί προσευχή προς εμένα, και θα εισακουστεί με ευλογία επάνω στο κεφάλι τους»31.

Η προσευχή επίσης μπορεί να βελτιωθεί με νηστεία32. Ο Κύριος είπε: «Σας δίνω εντολή να συνεχίσετε με προσευχή και νηστεία από εδώ κι εμπρός»33. Μια παράκληση για σοφία στην νηστεία προσφέρθηκε από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ, ο οποίος προειδοποίησε ότι «υπάρχει αυτό που λέγεται υπερβολή. Ένας άνθρωπος μπορεί να νηστεύει και να προσεύχεται μέχρι να σκοτώσει τον εαυτόν του και δεν υπάρχει καμία ανάγκη ούτε σύνεση σε αυτό. ...Ο Κύριος μπορεί να ακούσει μια απλή προσευχή, που να προσφέρεται με πίστη, με λίγα λόγια και να αναγνωρίσει την νηστεία που ίσως δεν συνεχίζει πέραν των είκοσι τεσσάρων ωρών, τόσο πρόθυμα και αποτελεσματικά όσο μια προσευχή με χιλιάδες λέξεις και μια νηστεία διάρκειας ενός μήνα. ...Ο Κύριος θα δεχτεί αυτό που είναι αρκετό, με πολύ περισσότερη ευχαρίστηση και ικανοποίηση από αυτό που είναι υπερβολικό και μη απαραίτητο»34.

Ο ορισμός του «υπερβολικού και μη απαραίτητου» θα μπορούσε να ισχύσει και στην διάρκεια των προσευχών μας. Η τελική προσευχή σε μια συγκέντρωση της Εκκλησίας δεν χρειάζεται να περιλαμβάνει μια περίληψη κάθε μηνύματος και δεν πρέπει να γίνει μία ομιλία εκτός σχεδίου. Οι

προσωπικές προσευχές μπορούν να είναι όσο μακρές θέλουμε, αλλά οι ομαδικές προσευχές πρέπει να είναι σύντομες παρακλήσεις για να είναι μαζί μας το Πνεύμα του Κυρίου ή λακωνικές δηλώσεις ευχαριστιών για αυτό που συνέβη.

Οι προσευχές μας μπορούν να βελτιωθούν με άλλους τρόπους. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε «σωστές λέξεις»35 --ειδικές αντωνυμίες-- αναφερόμενοι στην Θεότητα. Ενώ οι τρόποι του κόσμου για τον καθημερινό τρόπο ένδυσης και ομιλίας γίνονται όλο και πιο πρόχειροι, μας έχει ζητηθεί να προστατεύσουμε την επίσημη, πρέπουσα γλώσσα της προσευχής. Στις προσευχές μας, στα αγγλικά, χρησιμοποιούμε τις αντωνυμίες σεβασμού, *Σας, Εσείς, Εσάς και Δικό Σας*, αντί για το *εσύ, σου και δικό σου*36.

Το να το κάνουμε αυτό μας βοηθά να είμαστε ταπεινοί. Αυτό επίσης μπορεί να βελτιώσει τις προσευχές μας. Η γραφή αυτό δηλώνει: «Να είσαι ταπεινόφρονας. Και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε οδηγήσει από το χέρι, και θα σου δώσει εκπλήρωση των προσευχών σου»37.

Η προσευχή αρχίζει με την ατομική πρωτοβουλία. «Να», λέει ο Κύριος, «στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, κι ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου»38. Αυτή η θύρα είναι ανοιχτή όταν προσευχόμαστε στον Επουράνιο Πατέρα μας στο όνομα του Ιησού Χριστού39.

Πότε πρέπει να προσευχόμαστε; Όποτε το επιθυμούμε! Ο Άλμα δίδαξε: «Συμβουλεύσου τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου, και εκείνος θα σε διευθύνει για το καλό. Μάλιστα, όταν πλαγιάζεις τη νύχτα, να πλαγιάζεις προς τον Κύριο... και όταν σηκώνεσαι το πρωί, η καρδιά σου ας είναι γεμάτη ευχαριστίες προς το Θεό. Και αν τα πράττεις όλα αυτά, θα υψωθείς κατά την τελευταία ημέρα»40. Ο Ιησούς υπενθύμισε στους μαθητές Του «να μην πάψουν να προσεύχονται μέσα στην καρδιά τους»41.

Η πρακτική των μελών της Εκκλησίας είναι να γονατίζουν σε οικογενειακή προσευχή κάθε πρωί και βράδυ, συν καθημερινές προσωπικές προσευχές και ευλογίες του φαγητού42. Ο Πρόεδρος Μόνσον είπε: «Καθώς προσφέρουμε στον Κύριο τις οικογενειακές και προσωπικές προσευχές μας, ας το πράττουμε με πίστη και εμπιστοσύνη σε Εκείνον»43. Και επομένως, όταν προσευχόμαστε για υλικές και πνευματικές ευλογίες, πρέπει όλοι να παρακαλούμε, όπως έκανε ο Ιησούς στην Κυριακή Προσευχή: «Ας γίνει το θέλημά σου»44.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας του κόσμου --εκείνος μας λύτρωσε με το αίμα Του-- είναι ο Λυτρωτής και το Παράδειγμά μας45. Στο τέλος της θνητής Του αποστολής, προσευχήθηκε το θέλημά Του --ως ο Υιός ο Αγαπητός-- να καταπιωθεί στο θέλημα του Πατέρα46. Σε εκείνη την κρίσιμη στιγμή, ο Σωτήρας αναφώνησε: «Πατέρα... όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ»47. Έτσι πρέπει να προσευχόμαστε στον Θεό: «Ας γίνει το θέλημά σου».

Και ας προσευχόμαστε πάντα «ώστε η βασιλεία [του Κυρίου] να εξαπλωθεί επάνω στη γη, ώστε... οι κάτοικοί της... να είναι έτοιμοι για τις ημέρες... [όταν] ο Υιός του Ανθρώπου θα κατέβει... με τη λαμπρότητα της δόξας του, να συναντήσει τη βασιλεία του Θεού η οποία έχει εδραιωθεί επάνω στη γη»48.

Στην καθημερινή μας ζωή και τις κρίσιμες στιγμές μας, είθε να εφαρμόσουμε ένθερμα αυτά τα πολύτιμα διδάγματα από τον Κύριο, προσεύχομαι στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Το τεύχος του Ιανουαρίου 1976 του *Ensign* εκδόθηκε ως «Ειδικό τεύχος για την προσευχή». Ο ειλικρινής μαθητής της προσευχής θα αποκομίσει πολλά από την μελέτη αυτών των άρθρων.
2. Κατά Ματθαίον 6:9-13.

3. Βλέπε Κατά Ματθαίον 6:9-13, Κατά Λουκάν 11:2-4, Νεφί Γ΄ 13:9-13.
4. Βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 6:9-15.
5. Βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 6:13.
6. Βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 6:14.
7. Δ&Δ 82:1.
8. Βλέπε Κατά Ματθαίον 18:23-35, Δ&Δ 64:10.
9. Κατά Ματθαιον 26:41.
10. Κατά Ιωάννην 6:35. Βλέπε, επίσης, Κατά Ιωάννην 6:48, 51.
11. Βλέπε Μορόνι 4:3, 5:2, Δ&Δ 20:77, 79.
12. Στα Εβραϊκά και τα Ελληνικά, *αμήν* σημαίνει «πραγματικά», «βέβαια», «αληθινά» ή «ας γίνει».
13. Βλέπε Αποκάλυψη 1:18, 22:20-21. Επίσης χρησιμοποιείται για να επιβεβαιώσουν συμφωνίες (βλέπε Βασιλέων Α΄ 1:36).
14. Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 14:16.
15. Βλέπε Ψαλμοί 106:48, Αποκάλυψη 5:13-14, 19:4, Δ&Δ 88:135.
16. Κατά Ματθαίον 6:7, Νεφί Γ΄ 13:7.
17. Κατά Ματθαίον 6:9, Νεφί Γ΄ 13:9.
18. Κατά Ιωάννην 17:1, 4, 8-9.
19. Βλέπε Προς Τιμόθεον Α΄ 2:5, Ιωάννη Α΄ 2:1, Δ&Δ 29:5, 45:3, 110:4.
20. Βλέπε Δ&Δ 14:7.
21. Νεφί Γ΄ 17:17.
22. Νεφί Γ΄ 17:20.
23. Νεφί Γ΄ 19:23.
24. Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44, Άλμα 34:27, Νεφί Γ΄ 18:21.
25. Ιακώβου 5:16.
26. Νεφί Γ΄ 18:19.
27. Νεφί Γ΄ 18:21.
28. Βλέπε Νεφί Β΄ 32:9, 33:12, Νεφί Γ΄ 18:23, 30, 19:6-7, 20:31, 28:30.
29. Νεφί Γ΄ 19:20-22.
30. Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:27-28 (συγκρίνετε με το Δ&Δ 84:43-47), Νεφί Β΄ 31:17-20, Άλμα 5:38. Και μπορούμε να καλέσουμε την συντροφιά του Αγίου Πνεύματος, το οποίο θα παρέμβει και θα μας βοηθήσει να ξέρουμε για τι να προσευχηθούμε (βλέπε Προς Ρωμαίους 8:26).
31. Δ&Δ 25:12.
32. Βλέπε Πράξεις 14:23, Προς Κορινθίους Α΄ 7:5, Όμνι 1:26, Άλμα 5:46, 6:6, 17:3, 17:9, 28:6, 45:1, Νεφί Γ΄ 27:1, Νεφί Δ΄ 1:12, Μορόνι 6:5.
33. Δ&Δ 88:76.
34. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1912, 133-134.
35. Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Ψαλμοί 17:1.
36. Βλέπε Σπένσερ Κίμπαλ, *Faith Precedes the Miracle*, (1972), 201, Stephen L Richards, στο Conference Report, Οκτ. 1951, 175. Μπρους ΜακΚόνκι, "Why the Lord Ordained Prayer," *Ensign*, Ιαν. 1976, 12, Τομ Πέρι, "Our Father Which Art in Heaven," *Ensign*, Νοέμβρ. 1983, 13 και Ντάλιν Όουκς, "The Language of Prayer," *Ensign*, Μάιος 1993, 15-18. Λεπτομέρειες για την γλώσσα αυτή επεξηγούνται από τον Don E. Norton, Jr., "The Language of Formal Prayer," *Ensign*, Ιαν. 1976, 44-47.
37. Δ&Δ 112:10. Βλέπε, επίσης, Ψαλμοί 24:3-4, Κατά Ματθαίον 6:12, Ήλαμαν 3:35, Δ&Δ 64:8-10.
38. Αποκάλυψη 3:20.
39. Βλέπε Νεφί Γ΄ 18:20, Δ&Δ 88:64.
40. Άλμα 37:37. Βλέπε, επίσης, Προς Φιλιππησίους 4:6, Άλμα 34:18-27, Δ&Δ 10:5, 93:49.
41. Νεφί Γ΄ 20:1.
42. Βλέπε *Ensign*, Ιαν. 1976, 11.
43. Τόμας Μόνσον, «Βασίλειο Ιεράτευμα» *Γενική Συνέλευση*, Οκτ. 2007, 86.
44. Βλέπε Κατά Ματθαίον 26:42, Ιακώβ 7:14, Εθέρ 12:29, Δ&Δ 109:44, Μωυσή 4:2.
45. Βλέπε Νεφί Γ΄ 27:13-15, 21-22.
46. Βλέπε Μωσία 15:7.
47. Κατά Ματθαίον 26:39. Βλέπε, επίσης, Μωυσή 4:2, το οποίο δεικνύει την ταπεινή συμπεριφορά του Σωτήρος μας από την αρχή.
48. Δ&Δ 65:5.

Συγκέντρωση Ιεροσύνης

Συμβουλή στους Νέους Άνδρες

Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ
Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Οι βεβαιότητες του ευαγγελίου, η αλήθεια, όταν την καταλάβετε, θα σας βοηθήσουν σε αυτές τις δύσκολες εποχές.

Οι νέοι άνδρες μιλούν για το μέλλον, επειδή δεν έχουν παρελθόν και οι ηλικιωμένοι άνδρες μιλούν για το παρελθόν, επειδή δεν έχουν μέλλον. Είμαι ένας ηλικιωμένος άνδρας, αλλά θα μιλήσω στους νέους άνδρες της Ααρωνικής Ιεροσύνης για το μέλλον σας.

Η Ααρωνική Ιεροσύνη που φέρετε αποκαταστήθηκε από έναν ουράνιο αγγελιαφόρο. «Η χειροτόνηση έγινε από τα χέρια ενός αγγέλου, που ανακοίνωσε ότι ήταν ο Ιωάννης, αυτός που στην Καινή Διαθήκη αποκαλείται Ιωάννης ο Βαπτιστής. Ο άγγελος εξήγησε ότι ενεργούσε κατά τις οδηγίες του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου, των παλαιών αποστόλων, οι οποίοι κατείχαν τα κλειδιά της ανώτερης ιεροσύνης, η οποία ονομαζόταν η Ιεροσύνη του Μελχισεδέκ»1.

«Η δύναμη και εξουσία της μικρότερης, δηλαδή της Ααρωνικής Ιεροσύνης, είναι να κατέχει τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων, και να παρέχει τις εξωτερικές διατάξεις, τα γράμματα του ευαγγελίου, το βάφτισμα μετάνοιας για την άφεση αμαρτιών σύμφωνα με τις διαθήκες και τις εντολές»2.

Έχετε χειροτονηθεί σε μια θέση της ιεροσύνης του Θεού και σας δόθηκε θεϊκή εξουσία που δεν μπορεί να κατέχεται από βασιλιάδες, ηγεμόνες ή σπουδαίους άνδρες αυτής της γης εκτός κι αν ταπεινώσουν τον εαυτό τους και εισέλθουν από την πύλη που οδηγεί στην αιώνια ζωή.

Υπάρχουν πολλές αφηγήσεις στις γραφές νέων ανδρών που υπηρετούν. Ο Σαμουήλ υπηρέτησε στον ναό με τον Ηλεί3. Ο Δαβίδ ήταν νέος άνδρας, όταν αντιμετώπισε τον Γολιάθ4. Η υπηρέτηση του Μόρμον άρχισε όταν ήταν 10 χρόνων5. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν 14, όταν έλαβε το Πρώτο Όραμα6. Και ο Χριστός ήταν 12, όταν βρέθηκε στον ναό να διδάσκει τους δασκάλους7.

Ο Παύλος είπε στον Τιμόθεο: «Κανένας ας μη καταφρονεί τη νεότητά σου»8.

Όταν άρχισα την σταδιοδρομία μου ως δάσκαλος, ο Πρόεδρος Ρούμπεν Κλαρκ, ο νεότερος, ο Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, είχε μιλήσει στους δασκάλους. Τα λόγια του εισεχώρησαν στην καρδιά μου και με επηρέασαν από τότε.

Ο Πρόεδρος Κλαρκ περιέγραψε τους νέους ως «πεινασμένους για τα του Πνεύματος, [και] διψασμένους να μάθουν το ευαγγέλιο». Είπε: «Το θέλουν ευθύ, αμιγές. Θέλουν να ξέρουν... για τα πιστεύω μας, θέλουν να αποκτήσουν μαρτυρία για την αλήθειά τους. Δεν αμφιβάλλουν, αλλά ερευνούν. Αναζητούν την αλήθεια».

Ο Πρόεδρος Κλαρκ συνέχισε: «Δεν πρέπει να σταθείτε κρυφά πίσω από αυτήν την πεπειραμένη πνευματικά νεολαία και να ψιθυρίσετε θρησκεία στα αφτιά [τους]. Μπορείτε να φανείτε πρόσωπο με πρόσωπο και να [τους] μιλήσετε. ...Μπορείτε να φέρετε αυτές τις αλήθειες σε [εκείνους] ανοιχτά. ...Δεν υπάρχει ανάγκη για βαθμιαία προσέγγιση»9.

Από τότε, διδάσκω τους νέους ανθρώπους με τον ίδιο τρόπο που διδάσκω τους ενήλικες.

Υπάρχουν μερικά πράγματα που πρέπει να καταλάβετε.

Η ιεροσύνη είναι κάτι που δεν μπορείτε να δείτε, ούτε να ακούσετε, ούτε να αγγίξετε, αλλά είναι αληθινή εξουσία και αληθινή δύναμη.

Όταν ήμουν πέντε χρόνων, αρρώστησα πολύ. Απεδείχθη ότι είχα πολιομυελίτιδα, μια αρρώστια που ήταν παντελώς άγνωστη στον ιατρό της μικρής μας πόλης. Ήμουν ξαπλωμένος για αρκετές εβδομάδες σε ένα στρατιωτικό κρεβατάκι του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου στο μπροστινό μας δωμάτιο, δίπλα από μια σόμπα με κάρβουνα. Ύστερα, δεν μπορούσα να περπατήσω. Θυμάμαι πολύ καθαρά να γλιστρώ επάνω στο δάπεδο από μουσαμά και να τραβάω τον εαυτό μου επάνω στις καρέκλες, μαθαίνοντας ξανά να περπατάω. Ήμουν πιο τυχερός από μερικούς. Ένας φίλος έπρεπε να περπατάει με πατερίτσες και σιδερένια στηρίγματα για τα πόδια όλη την ζωή του.

Καθώς άρχισα το σχολείο, κατάλαβα ότι οι μύες μου ήταν αδύναμοι. Είχα πλήρη επίγνωση του εαυτού μου. Ήξερα πως δεν θα ήμουν ποτέ αθλητής.

Δεν με βοήθησε πολύ όταν διάβασα για έναν άνδρα που πήγε στον γιατρό, για να βρει θεραπεία για το σύμπλεγμα κατωτερότητας που είχε. Μετά από προσεκτικές εξετάσεις, ο γιατρός του είπε: «Δεν έχετε σύμπλεγμα. *Είστε* πράγματι κατώτερος!»

Με αυτό ως ενθάρρυνση, συνέχισα τη ζωή και αποφάσισα να το αντισταθμίσω με άλλους τρόπους.

Βρήκα ελπίδα στην πατριαρχική μου ευλογία. Ο πατριάρχης, τον οποίον δεν είχα ξανασυναντήσει, μου επιβεβαίωσε ότι οι πατριάρχες πράγματι έχουν προφητική διορατικότητα. Είπε ότι είχα την επιθυμία να έλθω στην επίγεια ζωή και ήμουν πρόθυμος να αντιμετωπίσω τις δοκιμασίες που συνοδεύουν την ζωή μέσα σε ένα θνητό σώμα. Είπε ότι μου είχε δοθεί ένα σώμα με τέτοιες φυσικές αναλογίες και υγεία, για να κάνει ικανό το πνεύμα μου να λειτουργήσει μέσω αυτού, ανεμπόδιστο από σωματικά εμπόδια. Αυτό με ενθάρρυνε.

Έμαθα ότι πάντα πρέπει να προσέχετε το σώμα σας. Μην πάρετε τίποτα μέσα στο σώμα σας που θα το βλάψει, όπως μας συμβουλεύουν στον Λόγο Σοφίας: Τσάι, καφές, οινοπνευματώδη, καπνό ή οτιδήποτε άλλο που δημιουργεί συνήθεια, εθισμό ή είναι βλαβερό.

Διαβάστε το τμήμα 89 του Διδαχή και Διαθήκες. Θα βρείτε σπουδαίες υποσχέσεις: «Όλοι οι άγιοι που θυμούνται να τηρούν και να εφαρμόζουν αυτά τα λόγια, βαδίζοντας υπάκουα κατά τις εντολές, θα έχουν υγεία στον ομφαλό τους και μυελό στα οστά τους.

»Και θα βρουν σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς.

»Και θα τρέχουν και δε θα αποκάμνουν, και θα βαδίζουν και δε θα ατονούν».

Και μετά αυτή η υπόσχεση: «Και εγώ, ο Κύριος, τους δίνω υπόσχεση, ότι ο καταστροφέας άγγελος θα τους προσπεράσει, όπως τα τέκνα του Ισραήλ, και δε θα τους θανατώσει»10.

Ίσως δείτε άλλους που φαίνεται να τους έχει δοθεί ένα σώμα πιο τέλειο από το δικό σας. Μην πέσετε στην παγίδα να αισθάνεστε μειονεκτικά για το ύψος, το βάρος, τα χαρακτηριστικά, το χρώμα του δέρματος ή την φυλή σας.

Είστε γιοι του Θεού. Ζήσατε στην προγήινη ύπαρξη ως ξεχωριστό παιδί-πνεύμα επουράνιων γονέων. Κατά την στιγμή της γέννησής σας λάβατε ένα θνητό σώμα από σάρκα, αίμα και οστά μέσα στο οποίο βιώνετε την ζωή. Θα δοκιμαστείτε καθώς προετοιμάζεστε να επιστρέψετε στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Σας κάνω την ίδια ερώτηση που ο Παύλος έκανε στους Κορινθίους: «Ή, δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που είναι μέσα σας, το οποίο έχετε από τον Θεό, και δεν είστε κύριοι του εαυτού σας;»11

Το γένος σας είχε καθοριστεί στην προγήινη ύπαρξη. Γεννηθήκατε άρρενες. Πρέπει να θεωρείτε σημαντικό και να προστατεύετε το άρρεν μέρος της φύσης σας. Πρέπει να έχετε ευλαβικό και προστατευτικό ενδιαφέρον για όλες τις γυναίκες και τα κορίτσια.

Μην κακομεταχειρίζεστε τον εαυτό σας. Ποτέ μην επιτρέπετε άλλους να αγγίξουν το σώμα σας με τρόπο που θα ήταν ανάξιος και μην αγγίζετε κανέναν άλλον με οποιοδήποτε ανάξιο τρόπο.

Αποφύγετε τα θανάσιμα δηλητήρια της πορνογραφίας και των ναρκωτικών. Αν αυτά είναι στην ζωή σας, προσέξτε! Αν τους επιτρέψετε να συνεχίσουν, μπορούν να σας καταστρέψουν. Μιλήστε στους γονείς σας, μιλήστε στον επίσκοπό σας. Θα ξέρουν πώς να σας βοηθήσουν.

Μην στολίζετε το σώμα σας με τατουάζ ή με διατρήσεις για να του προσθέσετε κοσμήματα. Μείνετε μακριά από αυτό.

Μην κάνετε παρέα με φίλους που κάνουν ανήσυχους τους γονείς σας.

Παντού είναι η επιρροή του Εωσφόρου και της λεγεώνας των αγγέλων του. Σας βάζουν σε πειρασμό να κάνετε, να λέτε και να σκέφτεστε εκείνα τα πράγματα που θα σας καταστρέψουν. Αντισταθείτε σε κάθε ορμή που θα βλάψει το πνεύμα σας12.

Δεν πρέπει να φοβάστε. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι «όλα τα όντα που έχουν σώμα, έχουν εξουσία επάνω σε εκείνα που δεν έχουν»13. Και ο Λέχι δίδαξε ότι όλοι «οι άνθρωποι διδάσκονται αρκετά ώστε να γνωρίζουν το καλό από το κακό»14. Να θυμάστε, η ευλαβική δύναμη του πνεύματός σας θα σας προστατεύσει.

Θυμάμαι όταν βαπτίσθηκα «με κατάδυση για την άφεση αμαρτιών»15. Αυτό ήταν ελκυστικό. Νόμιζα ότι όλα τα λάθη του παρελθόντος είχαν τώρα σβηστεί και αν δεν έκανα άλλα λάθη στην ζωή μου, θα ήμουν καθαρός. Αυτό αποφάσισα να κάνω. Κάπως δεν έγινε έτσι. Κατάλαβα ότι έκανα λάθη, χωρίς να το θέλω, αλλά τα έκανα. Μια φορά σκέφτηκα ανόητα ότι είχα βαφτιστεί πολύ νωρίς. Δεν καταλάβαινα ότι η διάταξη της μετάληψης, που χορηγείται από εσάς της Ααρωνικής Ιεροσύνης, είναι πράγματι μια ανανέωση της διαθήκης του βαφτίσματος και η επαναφορά των ευλογιών που συνδέονται με αυτό. Δεν καταλάβαινα, όπως μας λένε οι αποκαλύψεις, ότι μπορούσα να «διατηρήσω την άφεση των αμαρτιών [μου]»16.

Αν είστε ένοχοι αμαρτίας ή παραπτώματος, πρέπει να μάθετε για την δύναμη της εξιλέωσης, πως λειτουργεί. Και με βαθιά ειλικρινή μετάνοια μπορείτε να αποδεσμεύσετε αυτήν τη δύναμη. Μπορεί να καθαρίσει όλα τα μικρά πράγματα και με βαθύ βρέξιμο και τρίψιμο, θα καθαρίσει σοβαρά παραπτώματα. Δεν υπάρχει τίποτε από το οποίο να μην μπορείτε να καθαρθείτε.

Το Άγιο Πνεύμα είναι πάντα μαζί σας, το οποίο σας έχει απονεμηθεί την στιγμή του βαπτίσματος και της επικυρώσεώς σας.

Ήμουν ιερέας στην Ααρωνική Ιεροσύνη, όταν ξέσπασε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος στον κόσμο. Χειροτονήθηκα πρεσβύτερος, όταν όλοι βαδίζαμε μακριά στον πόλεμο.

Είχα όνειρα να ακολουθήσω έναν από τους μεγαλύτερους αδελφούς μου, τον Λέον, ο οποίος εκείνη την εποχή πετούσε βομβαρδιστικά Β-24 στην Μάχη της Βρετανίας. Προθυμοποιήθηκα να εκπαιδευτώ ως πιλότος στην Πολεμική Αεροπορία.

Απέτυχα στην γραπτή εξέταση για ένα μόριο. Τότε ο σμηνίας θυμήθηκε ότι υπήρχαν πολλές ερωτήσεις δύο βαθμών και αν είχα σωστό το μισό του καθενός, θα επετύγχανα.

Μέρος της εξέτασης ήταν πολλαπλής επιλογής. Μια ερώτηση ήταν: "Για ποιο πράγμα χρησιμοποιείται η αιθυλενογλυκόλη;» Αν δεν είχα δουλέψει στο σταθμό υπηρεσίας του πατέρα μου, δεν θα ήξερα ότι χρησιμοποιείται για αντιψυκτική αυτοκινήτων. Και επομένως μόλις που πέρασα.

Προσευχήθηκα για τις σωματικές εξετάσεις. Απεδείχθη ότι ήταν εξέταση ρουτίνας.

Εσείς νέοι άνδρες δεν πρέπει να παραπονιέστε για το σχολείο. Μην βυθίζεστε πολύ στα τεχνικά, ώστε να αποτύχετε να μάθετε πράγματα που είναι πρακτικά. Ό,τι μπορείτε να μάθετε και είναι πρακτικό -- στο σπίτι, το μαγείρεμα στην κουζίνα, στον κήπο-- θα είναι ωφέλιμο για εσάς. Ποτέ μην παραπονιέστε για το σχολείο. Διαβάστε καλά και να πηγαίνετε πάντα.

«Η δόξα του Θεού είναι η διάνοια, δηλαδή, με άλλα λόγια, φως και αλήθεια»17.

«Οτιδήποτε στοιχείο διάνοιας αποκτήσαμε σε τούτη τη ζωή, θα αναστηθεί μαζί μας κατά την ανάσταση»18.

Πρέπει να μάθουμε για «αυτά που είναι εκεί επάνω, και αυτά που είναι κάτω, αυτά που είναι μέσα στη γη, και επάνω στη γη, και στους ουρανούς»19.

Μπορείτε να μάθετε να επισκευάζετε, να βάφετε και ακόμα και να ράβετε πράγματα και ό,τι άλλο είναι πρακτικό. Αυτό αξίζει να το κάνετε. Αν δεν σας ωφελήσει σε τίποτα, θα σας βοηθήσει, όταν υπηρετείτε άλλους ανθρώπους.

Κατέληξα στην Ανατολή να πετάω το ίδιο είδος βομβαρδιστικών που πετούσε ο αδελφός μου στην Αγγλία. Η αποστολή μου, όπως απεδείχθη, ήταν να διδάσκω το ευαγγέλιο στην Ιαπωνία ως στρατιωτικός.

Ίσως η πιο σκληρή πρόκληση του πολέμου ήταν να ζει κανείς με τις αβεβαιότητες, χωρίς να ξέρει πώς θα τελειώσει ή αν θα συνεχίσει να ζει την ζωή του.

Εκδόθηκε ένα μικρό Βιβλίο του Μόρμον για στρατιωτικούς που χωρούσε στην τσέπη μου. Το κουβαλούσα παντού, το διάβαζα και έγινε μέρος του εαυτού μου. Πράγματα που ήταν ερωτήσεις, έγιναν βέβαια για μένα.

Οι βεβαιότητες του ευαγγελίου, η αλήθεια, όταν την καταλάβετε, θα σας βοηθήσουν σε αυτές τις δύσκολες εποχές.

Είχαν περάσει τέσσερα χρόνια πριν μπορέσουμε να επιστρέψουμε στην κανονική ζωή μας. Αλλά είχα μάθει και είχα μια σταθερή μαρτυρία ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας, ότι είμαστε τα παιδιά Του και ότι το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι αληθινό.

Η γενεά σας είναι γεμάτη αβεβαιότητα. Η ζωή διασκέδασης, παιχνιδιών και ακριβών δώρων έχει φτάσει απότομα στο τέλος της. Κινούμαστε από μια γενεά ευκολίας και ψυχαγωγίας σε μια γενεά σκληρής εργασίας και ευθύνης. Δεν ξέρουμε πόσο θα διαρκέσει αυτό.

Η πραγματικότητα της ζωής είναι τώρα μέρος των ευθυνών σας της ιεροσύνης. Δεν θα σας βλάψει να θέλετε κάτι και να μην το αποκτήσετε. Υπάρχει εκεί μια ωριμότητα και μια πειθαρχία που θα είναι καλή για εσάς. Θα είναι βέβαιο ότι θα έχετε μια ευτυχισμένη ζωή και θα μεγαλώσετε μια ευτυχισμένη οικογένεια. Αυτές οι δοκιμασίες έρχονται με ευθύνη στην ιεροσύνη.

Μερικοί από εσάς ζείτε σε χώρες όπου τα περισσότερα που τρώτε και μερικά ρούχα που φοράτε εξαρτώνται από αυτά που παράγει η οικογένεια. Ίσως αυτό που συνεισφέρετε κάνει την διαφορά, ώστε να πληρώνεται το ενοίκιο ή η οικογένειά σας να τρώει και να έχει ένα σπίτι. Μάθετε να εργάζεστε και να στηρίζετε οικονομικά.

Το ίδιο το θεμέλιο της ανθρώπινης ζωής, όλης της κοινωνίας, είναι η οικογένεια, που εδραιώθηκε από την πρώτη εντολή στον Αδάμ και την Εύα, τους προπάτορές μας: «Πληθύνεστε και γεμιστέ τη γη»20.

Μετέπειτα ήλθε η εντολή: «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη, που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου»21.

Να είστε υπεύθυνο μέλος της οικογένειάς σας. Να φροντίζετε τα υπάρχοντά σας -- την ένδυση, την ιδιοκτησία σας. Μην είστε σπάταλοι. Μάθετε να είστε ευχαριστημένοι.

Ίσως να φαίνεται ότι ο κόσμος είναι σε αναστάτωση, και είναι! Ίσως να φαίνεται ότι υπάρχουν πόλεμοι και φήμες πολέμων, και υπάρχουν! Ίσως να φαίνεται ότι το μέλλον σας επιφυλάσσει δοκιμασίες και δυσκολίες, και πιθανότατα θα τις έχετε! Όμως, ο φόβος είναι το αντίθετο της πίστης. Μην φοβάστε! Εγώ δεν φοβάμαι.

Σήμερα το μεσημέρι τέσσερις νέοι άνδρες, όλοι εγγονοί, ήλθαν να μας επισκεφθούν. Τρεις εξ αυτών είχαν μία νεαρά μαζί τους -- ένας εξ αυτών να μιλήσει για τον επικείμενο γάμο του, δύο εξ αυτών να ανακοινώσουν τον αρραβώνα τους και ο άσωτος να μιλήσει για την ιεραποστολική του κλήση στην Ιαπωνία. Τους μιλήσαμε για το γεγονός ότι μία ημέρα θα πάρετε μια αγνή και πολύτιμη κόρη του Επουράνιου Πατέρα μας στον ναό, για να επισφραγιστείτε για τον παρόντα καιρό και για όλη την αιωνιότητα. Αυτοί οι νεαροί εγγονοί πρέπει να ξέρουν αυτό που δίδαξε ο Άλμα: ότι το σχέδιο του ευαγγελίου είναι «το μέγα σχέδιο της ευδαιμονίας»22 και ότι η ευδαιμονία είναι ο σκοπός της υπάρξεώς μας. Γι' αυτό καταθέτω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Εισαγωγή στο Δ&Δ 13.
2. Δ&Δ 107:20.
3. Βλέπε Σαμουήλ Α΄ 1:24-28.
4. Βλέπε Σαμουήλ Α΄ 17.
5. Βλέπε Μόρμον 1:2.
6. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:7.
7. Βλέπε Κατά Λουκάν 2:41-52.
8. Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12.
9. J. Reuben Clark, Jr., *The Charted Course of the Church in Education*, (address delivered to seminary and institute leaders at Aspen Grove, Utah, 8 Αυγούστου 1938, φυλλάδιο, 2004) 3, 9.
10. Δ&Δ 89:18-21.
11. Προς Κορινθίους Α΄ 6:19.
12. Βλέπε Μορόνι 7:17.
13. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (Melchizedek Priesthood and Relief Society course of study, 2007), 211.

14. Νεφί Β΄ 2:5.
15. Άρθρα της Πίστεως 1:4.
16. Μωσία 4:12.
17. Δ&Δ 93:36.
18. Δ&Δ 130:18.
19. Δ&Δ 101:34.
20. Γένεση 1:28, Αβραάμ 4:28.
21. Έξοδος 20:12, 22. Άλμα 42:8.

Αυτή είναι η τηλεφωνική σας κλήση

Επίσκοπος Ρίτσαρντ Έντζλι
Πρώτος Σύμβουλος στην Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία

Σας καλούμε να κινητοποιήσετε τις απαρτίες ιεροσύνης μας ως απάντηση στις επαγγελματικές και οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα μέλη μας.

Αδελφοί μου της ιεροσύνης, τα τελευταία χρόνια έχουμε υπάρξει μάρτυρες πολλών εκτάκτων αναγκών και φυσικών καταστροφών σε όλον τον κόσμο. Ανάμεσα σε αυτές ήταν τυφώνες, καταστρεπτικές πυρκαϊές, σεισμοί και ένα καταστροφικό τσουνάμι.

Η Εκκλησία ανταποκρίθηκε σε αυτές και πολλές άλλες καταστροφές με θαυμαστούς τρόπους. Ομάδες μελών κινητοποιήθηκαν ταχέως, για να πάνε και να βοηθήσουν τους έχοντας ανάγκη. Όλοι αισθάνονταν καλά, επειδή γνώριζαν ότι ευλογούσαν τη ζωή άλλων μέσω της υπηρετήσεώς τους.

Συχνά, άτομα που δεν ανήκουν στο δόγμα μας --μέλη άλλων εκκλησιών, οργανώσεις ανακουφίσεως, κυβερνήσεις, και τα μέσα μαζικής ενημερώσεως-- σχολιάζουν πόσο ταχέως είναι εις θέσιν η Εκκλησία να κινητοποιήσει τόσους πολλούς ανθρώπους, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν. Ερωτούν: «Πώς το κάνετε;» Η απάντηση σε αυτήν την ερώτηση μπορεί να διατυπωθεί απλώς: «Είμαστε προετοιμασμένοι, έχουμε οργάνωση, έχουμε κατανόηση και έχουμε χριστιανική αγάπη». Συνήθως απαιτεί απλώς μερικές τηλεφωνικές κλήσεις από προεδρεύοντα μέλη εξουσίας προς τους τοπικούς ηγέτες, για να κινητοποιηθούν εκατοντάδες και ενίοτε χιλιάδες ατόμων και να πάνε να σώσουν τους συνανθρώπους τους που είναι σε δυστυχία.

Απόψε, θα ήθελα να μιλήσω για μία άλλη δυσκολία, στην οποίαν έχουμε ευκαιρίες να ανταποκριθούμε, και αδελφοί, *αυτή είναι η τηλεφωνική σας κλήση*. Αυτή η δυσκολία δεν έχει να κάνει με φυσικά αίτια. Εντούτοις, τα αποτελέσματά της είναι πραγματικά και τα αισθάνονται ανά τον κόσμο. Και ενώ είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον, συνεχίζουμε --όπως το κάνουμε επί δεκαετίες-- να ενστερνιζόμεθα την θεμελιώδη αρχή ότι είμαστε φύλακες του αδελφού μας.

Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς παρατήρησε προσφάτως: «Τα σύννεφα της οικονομίας που από μακρού απειλούσαν τον κόσμο είναι τώρα πλήρως επάνω μας. Ο αντίκτυπος αυτής της οικονομικής θυέλλης επάνω στα τέκνα του Επουράνιο Πατρός μας απαιτεί το όραμα του ευαγγελίου για την πρόνοια σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε»1. Η ανεργία και οι οικονομικές επιπτώσεις αυτής της θυέλλης επηρεάζουν κάθε πάσσαλο και κάθε τομέα σε όλη την Εκκλησία. Υποψιάζομαι ότι τις έχουμε νοιώσει ο καθείς εξ ημών με κάποιον τρόπο, είτε προσωπικώς --από τα μέλη της οικογενείας μας ή της ευρύτερης οικογενείας-- είτε από κάποιον που γνωρίζουμε.

Αδελφοί, δεν υπάρχει καμία καλύτερη οργάνωση ικανή να ανταποκριθεί στις δυσκολίες της ανθρωπότητος από την ιεροσύνη του Υψίστου Θεού. Έχουμε την οργάνωση. Πρόεδροι πασσάλου, επίσκοποι, πρόεδροι απαρτίας πρεσβυτέρων και ηγέτες ομάδος αρχιερέων -- σας καλούμε να κινητοποιήσετε τις απαρτίες ιεροσύνης μας ως απάντηση στις επαγγελματικές και οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα μέλη μας. *Συλλογισθείτε ότι αυτή είναι η προσωπική τηλεφωνική σας κλήση*. Τώρα είναι ο καιρός να υποστηρίξετε, να ανυψώσετε και να βοηθήσετε τις οικογένειες στις απαρτίες σας, οι οποίες μπορεί να είναι σε θλίψη.

Οι ευκαιρίες είναι άφθονες και δική σας είναι η ευκαιρία και η ευθύνη να διευθετήσετε τα μέσα του Κυρίου. Ανάμεσα στα μέλη της απαρτίας μας, θα βρείτε πιθανότατα εκείνους που γνωρίζουν για ευκαιρίες εργασίας και άλλους που έχουν επιδεξιότητα να γράφουν βιογραφικά σημειώματα ή να

βοηθούν στην προετοιμασία συνεντεύξεως. Ασχέτως τίτλων ή επιδεξιοτήτων, θα βρείτε μία αδελφότητα δεσμευμένη να φέρει τα φορτία ο ένας του άλλου.

Ο Πρόεδρος Μόνσον λέγει την ιστορία ενός συνταξιοδοτημένου διευθυντικού στελέχους, ονόματι Εντ, ο οποίος ζούσε το παράδειγμα ενός μέλους απαρτίας. Σε μία περίσταση, ο Πρόεδρος Μόνσον ομιλούσε με τον Εντ και τον ερώτησε: «Εντ, τι κάνεις στην Εκκλησία;» Εκείνος απήντησε: «Έχω την καλύτερη ανάθεση στον τομέα. Ευθύνη μου είναι να βοηθώ ανέργους να βρουν μόνιμη απασχόληση. Αυτό το έτος έχω βοηθήσει 12 εκ των αδελφών μου, οι οποίοι δεν είχαν εργασία, να πιάσουν καλές δουλειές. Δεν ήμουν ευτυχέστερος ποτέ σε όλη μου τη ζωή». Ο Πρόεδρος Μόνσον συνεχίζει: «Μικρός σε ανάστημα, 'ο μικρός Εντ', όπως τον αποκαλούσαμε στοργικώς, ίστατο ψηλά εκείνο το βράδυ, καθώς τα μάτια του λαμπύριζαν και η φωνή του έτρεμε. Έδειχνε την αγάπη του, βοηθώντας τους έχοντας ανάγκη. Αποκαθιστούσε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Άνοιγε θύρες για όσους δεν εγνώριζαν πώς να το κάνουν οι ίδιοι»2.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους οι επίσκοποι και τα μέλη της απαρτίας μπορούν να βοηθήσουν στην ανακούφιση των ανέργων από τα δεινά και την αγωνία. Το συνεργείο του Φιλ από το Σέντερβιλ της Γιούτα, αποτελεί μαρτυρία τι μπορεί να επιτύχει η ηγεσία της ιεροσύνης και μία απαρτία. Ο Φιλ ήταν μέλος μίας απαρτίας πρεσβυτέρων και εργαζόταν ως μηχανικός σε ένα τοπικό συνεργείο αυτοκινήτων. Δυστυχώς, το συνεργείο όπου εργαζόταν ο Φιλ αντιμετώπιζε οικονομικά προβλήματα και έπρεπε να σταματήσει να απασχολεί τον Φιλ. Ήταν συντετριμμένος από αυτήν την έκβαση των γεγονότων.

Όταν άκουσε ότι ο Φιλ έχασε τη δουλειά του, ο επίσκοπός του, Λίον Όλσον και η προεδρία απαρτίας πρεσβυτέρων, κατόπιν προσευχής, σκέφθηκε τρόπους που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τον Φιλ να ορθοποδήσει. Εξάλλου, ήταν μέλος της απαρτίας και χρειαζόταν βοήθεια. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο Φιλ είχε τις επιδεξιότητες να ανοίξει τη δική του επιχείρηση. Ένα εκ των μελών της απαρτίας είπε ότι είχε έναν παλαιό αχυρώνα που ίσως θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως συνεργείο. Άλλα μέλη της απαρτίας μπορούσαν να βοηθήσουν στη συλλογή απαιτούμενων εργαλείων και προμηθειών, προκειμένου να εξοπλισθεί το νέο συνεργείο. Σχεδόν όλοι στην απαρτία μπορούσαν να βοηθήσουν τουλάχιστον στον καθαρισμό του παλαιού αχυρώνα.

Είπαν τις ιδέες τους στον Φιλ και κατόπιν είπαν το σχέδιό τους στα μέλη της απαρτίας τους. Ο αχυρώνας καθαρίσθηκε και ανακαινίσθηκε, τα εργαλεία συνελέγησαν και όλα ετέθησαν σε τάξη. Το συνεργείο του Φιλ ήταν επιτυχία και τελικώς μετακόμισε σε καλύτερη και πιο μόνιμη έδρα -- όλα επειδή οι αδελφοί της απαρτίας του προσέφεραν βοήθεια εν καιρώ κρίσεως. Οι απαρτίες ιεροσύνης μπορούν και πρέπει να κάνουν κάτι το διαφορετικό.

Πολλοί τομείς και πάσσαλοι έχουν καλέσει ειδικούς απασχολήσεως να προσφέρουν στους επισκόπους και τους ηγέτες απαρτίας επιπρόσθετη υποστήριξη. Μην διστάζετε να τους καλέσετε για βοήθεια.

Σε πολλούς τομείς της Εκκλησίας, έχουμε εδραιώσει κέντρα ευρέσεως εργασίας. Το προσωπικό σε αυτά τα κέντρα έχει εκπαιδευθεί, για να σας βοηθά στις ανάγκες απασχολήσεως απαρτίας, τομέως και πασσάλου σας. Οι στενές σχέσεις τους με εργοδότες θα αποτελεί πλεονέκτημα στην ανάπτυξη σταδιοδρομίας και απασχολήσεως.

Τα καταστήματα μεταχειρισμένων ειδών των Deseret Industries της Εκκλησίας προσφέρουν απασχόληση και ευκαιρίες σε ανθρώπους παντός κοινωνικού υποβάθρου. Στα άτομα με ειδικές ανάγκες δίδεται η ευκαιρία αποκαταστάσεως, εκπαιδεύσεως και διορισμού. Όπου είναι διαθέσιμες, οι Deseret Industries μπορούν να είναι πολύτιμο μέσον.

Επίσκοποι, οι αδελφές έχουν έναν ρόλο σε αυτήν την προσπάθεια. Εξαιτίας της οικονομίας πολλές μητέρες το κρίνουν απαραίτητο να καταρτίζουν προϋπολογισμούς και άλλες προσαρμογές διαβιώσεως. Ορισμένες το κρίνουν απαραίτητο ακόμη και να φύγουν από το σπίτι και να βρουν δουλειά. Οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας με την ιδιαιτέρως προικισμένη, συμπονετική καρδιά τους μπορούν να βοηθήσουν. Μπορούν να βοηθήσουν ώστε να προσδιορισθούν οι έχοντες ανάγκη. Μπορούν να διδάξουν. Μπορούν να φροντίσουν το μωρό, να παρηγορήσουν, να ανακουφίσουν και να ενθαρρύνουν. Μπορούν να κάνουν κάτι το διαφορετικό.

Τώρα, επιτρέψατέ μου να πω λίγα λόγια σε εσάς που επί του παρόντος είσθε άνεργοι. Η ευθύνη ευρέσεως απασχολήσεως ή βελτιώσεως της απασχολήσεώς σας εναπόκειται σε εσάς. Συνεχής καθοδήγηση προέρχεται από τον Κύριο μέσω τακτικής νηστείας και προσευχής. Οι ηγέτες απαρτίας σας, οι επίσκοποι, οι ειδικοί και το προσωπικό του κέντρου ευρέσεως εργασίας θα σας βοηθήσουν στις προσπάθειές σας. Εντούτοις, φοβόμαστε ότι συχνά οι ηγέτες της ιεροσύνης δεν γνωρίζουν την κατάστασή σας. *Μιλήστε!* Ενημερώστε τους ότι ψάχνετε δουλειά. Και επίσκοποι και ηγέτες της ιεροσύνης, *αναλάβατε δράση* και βοηθήστε την αδελφότητα της ιεροσύνης να απασχοληθεί με την υπέροχη ευκαιρία να είναι αληθώς μία απαρτία, μία αδελφότητα, φύλακας του αδελφού.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, ενώ ήταν μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είπε: «Είμαι ικανοποιημένος, αδελφοί μου, που υπάρχει αρκετή δαημοσύνη, γνώση, δύναμη, έγνοια σε κάθε απαρτία της ιεροσύνης, ούτως ώστε να βοηθηθούν τα μέλη αυτής της απαρτίας με προβλήματα, εάν γίνεται ορθή διαχείριση αυτών των μέσων. ...Αποτελεί υποχρέωση της απαρτίας ιεροσύνης να θέσει σε κίνηση αυτές τις δυνάμεις και ευκολίες που θα εφοδιάσουν το μέλος με ανάγκη, ούτως ώστε να προσφέρει τα απαραίτητα για εκείνο και την οικογένειά του επί συνεχούς βάσεως»3.

Το Οκτώβριο του 1856, κατά τη διάρκεια μίας γενικής συνελεύσεως, ο Πρόεδρος Γιανγκ έμαθε ότι δύο ομάδες χειράμαξας, η ομάδα Μάρτιν και η ομάδα Γουίλι ταξίδευαν αργά την εποχή εκείνη και θα αντιμετώπιζαν τον δριμύ χειμωνιάτικο καιρό στις πεδιάδες των δυτικών Ηνωμένων Πολιτειών. Σηκώθηκε στον άμβωνα ως προφήτης του Θεού και διεκήρυξε:

«Πολλοί από τους αδελφούς και τις αδελφές μας είναι στις πεδιάδες με χειράμαξες... και πρέπει να τους φέρουμε εδώ, πρέπει να τους αποστείλουμε βοήθεια. ...Αυτή η κοινότητα πρέπει να αποστείλει ομάδες διασώσεως για αυτούς και να τους φέρει...

»Αυτή είναι η θρησκεία μου. Αυτή είναι η υπαγόρευση του Αγίου Πνεύματος που έχω, είναι να σώσουμε τους ανθρώπους...

»Σας λέω ότι όλη σας η πίστη, η θρησκεία και ομολογία της θρησκείας δεν θα σώσει ούτε μία ψυχή από σας στο σελέστιο βασίλειο του Θεού μας, αν δεν εφαρμόζετε τέτοιες αρχές όπως αυτές τις οποίες σας διδάσκω τώρα. Πηγαίνετε και φέρετε τώρα αυτούς τους ανθρώπους από τις πεδιάδες!»4

Ως αποτέλεσμα της κλήσεως προς δράση του Προέδρου Γιανγκ, άμαξες με ημιόνους, άνδρες να τους τραβούν, και αλεύρι και άλλες προμήθειες απεστάλησαν αμέσως, για να σώσουν τους ανθρώπους που είχαν κολλήσει στις πεδιάδες.

Αδελφοί, αυτή είναι η τηλεφωνική σας κλήση. Αυτή είναι η τηλεφωνική μας κλήση. Είθε ο Κύριος να μας ευλογεί όλους με την ίδια αίσθηση εκτάκτου ανάγκης, ούτως ώστε να ανταποκρινόμαστε στην κλήση σήμερα να φέρνουμε τους ανθρώπους μας από αυτές τις οικονομικές δυσκολίες, όπως έκανε Εκείνος στην περίπτωση των ομάδων χειράμαξας, είναι η προσευχή μου, εις το όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Robert D. Hales, "A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action," in *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (βιβλιαράκι, 2009), 1.
2. Thomas S. Monson, "To the Rescue," *Liahona*, Ιούλιος 2001, 59.
3. Gordon B. Hinckley, "Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums," *Ensign*, Νοέμβρ. 1977, 85-86.
4. Brigham Young, *Deseret News*, 15 Οκτ. 1856, 252.

Ευθύνες της Ιεροσύνης
Πρεσβύτερος Κλαούντιο Κόστα
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Ως φέροντες την ιεροσύνη, μπορούμε να έχουμε μια δυνατή επιρροή στη ζωή των άλλων.

Πρεσβύτερε Άντερσεν, εκ μέρους των Εβδομήκοντα, θα ήθελα να σου πω ότι σε αγαπούμε και σε υποστηρίζουμε με την καρδιά και την πίστη μας. Αγαπητοί αδελφοί μου, είναι ιερό προνόμιο να αποτελώ μέρος της βασιλικής στρατιάς του Κυρίου1. Αισθάνομαι ταπεινότητα καθώς στέκω εμπρός σας και φαντάζομαι ότι έχετε συγκεντρωθεί σε διάφορα μέρη σ' όλο τον κόσμο.

Στην παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας που έλαβε χώρα στις 21 Ιουνίου 2003, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι μάς δίδαξε ότι ως φέροντες την ιεροσύνη, έχουμε μια τετραπλή ευθύνη. Είπε: «Ο καθένας μας έχει μια τετραπλή ευθύνη. Πρώτο, έχουμε μια ευθύνη προς την οικογένειά μας. Δεύτερο, έχουμε μια ευθύνη προς τους εργοδότες μας. Τρίτο, έχουμε μια ευθύνη προς το έργο του Κυρίου. Τέταρτο, έχουμε μια ευθύνη προς τον εαυτό μας»2.

Οι τέσσερις τομείς ευθύνης είναι ζωτικής σπουδαιότητας.

Ο Πρόεδρος Χίνκλι είπε: «Είναι επιβεβλημένο να μην παραμελείτε τις οικογένειές σας. Δεν έχετε τίποτε άλλο πολυτιμότερο»3.

Αποτελεί ευθύνη μας ως πατέρες να ηγούμεθα των οικογενειών μας στην καθημερινή οικογενειακή προσευχή, την καθημερινή μελέτη των γραφών και την οικογενειακή βραδιά. Πρέπει να δίνουμε προτεραιότητα και να συντηρούμε αυτές τις ευκαιρίες για να οικοδομούμε και να ενδυναμώνουμε τα πνευματικά θεμέλια της οικογένειάς μας. Ο Πρόεδρος Χίνκλι είπε: «Προσπαθήστε να μην αφήνετε τίποτα να παρεμβαίνει. Να το θεωρείτε ιερό»4.

Αναφορικά με την οικογενειακή βραδιά, είπε: «Να τηρείτε το βράδυ της Δευτέρας ιερό για την οικογενειακή βραδιά»5.

Τα παιδιά μας, όπως ακριβώς οι γονείς τους, έχουν απαιτήσεις χρόνου σε κάθε πτυχή της ζωής τους. Έχουν δραστηριότητες που αφορούν την εκκλησία, το σχολείο και τους φίλους. Πολλά από τα παιδιά μας πηγαίνουν σε σχολεία όπου αποτελούν τη μειοψηφία. Συχνά τα σχολεία προγραμματίζουν εκδηλώσεις τα απογεύματα της Δευτέρας -- δραστηριότητες όπως αθλήματα, πρόβες ή εξάσκηση, χορωδίες και άλλες εκδηλώσεις. Πρέπει να κρατάμε τα βράδια της Δευτέρας ελεύθερα από άλλες δεσμεύσεις, ώστε να μπορούμε να έχουμε την οικογενειακή βραδιά μας. Καμία άλλη δραστηριότητα δεν είναι σημαντικότερη για την οικογένειά μας.

Κατά τη διάρκεια της οικογενειακής βραδιάς και σε άλλες οικογενειακές περιστάσεις είναι που προετοιμάζουμε τα παιδιά μας να λάβουν τις ευλογίες του Κυρίου. Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον της Απαρτίας των Δώδεκα, είπε: «Είναι δική μας ευθύνη να διασφαλίζουμε ότι θα έχουμε οικογενειακή προσευχή, μελέτη γραφών και οικογενειακή βραδιά. Είναι δική μας η ευθύνη να προετοιμάζουμε τα παιδιά μας για να λάβουν τις διατάξεις της σωτηρίας και της υπερύψωσης»6.

Η οικογενειακή βραδιά είναι ένας πολύ ξεχωριστός χρόνος για μας, να ενδυναμώσουμε τον εαυτό μας και κάθε μέλος της οικογένειας. Είναι σημαντικό να συμπεριλάβουμε όλη την οικογένεια σε αναθέσεις για την οικογενειακή βραδιά. Ένα παιδί μπορεί να μιλήσει για το μάθημα της Προκαταρκτικής που είχε την περασμένη Κυριακή. Η οικογενειακή βραδιά ενδυνάμωσε την πίστη και τη μαρτυρία της δικής μου οικογένειας.

Η καθημερινή μελέτη των γραφών είναι μια άλλη σημαντική οικογενειακή δραστηριότητα. Θυμάμαι όταν ο γιος μου ήταν επτά χρονών. Έκανε το μπάνιο του ένα βράδυ στη διάρκεια μιας καταιγίδας, όταν έπεσε το ρεύμα. Η σύζυγός μου του φώναξε να συντομεύει το μπάνιο του και μετά να πάρει ένα κερί και να κατεβεί αργά τις σκάλες για την οικογενειακή μας προσευχή. Τον προειδοποίησε να προσέξει μη ρίξει το κερί επάνω στο χαλί, γιατί υπήρχε κίνδυνος πυρκαγιάς και θα καιγόταν το σπίτι. Μερικά λεπτά αργότερα, κατέβηκε τις σκάλες προσπαθώντας να κρατήσει το κερί με το ένα χέρι και με το άλλο κουβαλούσε τις γραφές του. Η μητέρα του τον ρώτησε γιατί έφερνε τις γραφές του. Κι εκείνος απάντησε: «Μαμά, αν καεί το σπίτι, πρέπει να σώσω τις γραφές μου!» Γνωρίζαμε ότι οι προσπάθειές μας να τον βοηθήσουν να αγαπήσει τις γραφές, είχαν φυτευτεί στην καρδιά του για πάντα.

Αναφορικά με την ευθύνη μας προς τους εργοδότες μας, ο Πρόεδρος Χίνκλι είπε: «Έχετε μια υποχρέωση. Να είστε έντιμοι με τον εργοδότη σας. Μην ασχολείστε με έργο της Εκκλησίας όταν εργάζεστε γι' αυτόν»7.

Μας θύμισε, επίσης, ότι η επαγγελματική μας απασχόληση, μας δίνει τη δυνατότητα να φροντίζουμε την οικογένειά μας και μας επιτρέπει να είμαστε αποδοτικοί υπηρέτες στην Εκκλησία.

Οι φέροντες την ιεροσύνη έχουν πολλές ευθύνες και αναθέσεις. Έχουμε ευκαιρίες να επισκεφθούμε, να πάρουμε συνέντευξη, να διδάξουμε και να υπηρετήσουμε άλλους ανθρώπους. Αποτελεί ιερή ευθύνη μας να διαπαιδαγωγήσουμε μέλη της Εκκλησίας και να βοηθήσουμε να ενδυναμωθεί η πίστη και η μαρτυρία τους για τον Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Έχουμε ευκαιρίες να φροντίζουμε τις οικογένειες που υπηρετούμε ως οικογενειακοί διδάσκαλοι, να διδάσκουμε τα μέλη να παρέχουν τα αναγκαία για τον εαυτό τους, την οικογένειά τους και τους φτωχούς και έχοντες ανάγκη κατά τον τρόπο του Κυρίου. Οι φέροντες την ιεροσύνη έχουν την ευθύνη να παρακινούν τους νέους ώστε να προετοιμάζονται για να υπηρετήσουν έντιμες, πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές και να παντρευτούν στο ναό8.

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον δίδαξε: «Οι φέροντες την ιεροσύνη θα πρέπει να φροντίζουν και να προσέχουν τα μέλη της απαρτίας και τις οικογένειές τους μέσω οργανωμένης οικογενειακής διδασκαλίας»9.

Θα πρέπει να νοιαζόμαστε για κάθε μέλος της Εκκλησίας για το οποίο έχουμε ευθύνη. Η οικογενειακή διδασκαλία είναι μία από τις μεγάλες ευθύνες μας.

Ως πατέρες, έχουμε επίσης την ιερή ευθύνη να είμαστε ένα άξιο παράδειγμα για τα παιδιά μας, ώστε να τα βοηθήσουμε να γίνουν καλύτεροι γονείς και ηγέτες στο σπιτικό τους. Παραθέτοντας από τον Πρεσβύτερο Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα: «Θα θέλαμε να ζητήσουμε από όλους τους ηγέτες της ιεροσύνης, ειδικά από εσάς, πατέρες, να βοηθάτε στην προετοιμασία των γιων σας. Να τους προετοιμάζετε τόσο πνευματικώς όσο και υλικώς, να δείχνουν και να ενεργούν ως υπηρέτες του Κυρίου»10.

Όταν λαμβάνουμε την ιεροσύνη, συνάπτουμε μία αιώνια διαθήκη να υπηρετούμε τους άλλους11. Ως φέροντες την ιεροσύνη, μπορούμε να έχουμε μια δυνατή επιρροή στη ζωή των άλλων.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, μας θύμισε: «Πόσο τυχεροί και ευλογημένοι είμαστε ως φέροντες την ιεροσύνη του Θεού...

»Να θυμάστε πάντοτε ότι οι άνθρωποι προσβλέπουν σε εσάς για ηγεσία και πως επηρεάζετε τη ζωή των ατόμων, είτε για καλό είτε για κακό, η δε επιρροή αυτή θα είναι αισθητή και στις μελλοντικές γενιές»12.

Το παράδειγμά μας θα μιλά πάντοτε δυνατά. Κατά τη διάρκεια των ετών μου ως μέλος της Εκκλησίας, δέχθηκα την επιρροή του παραδείγματος πολλών ηγετών και μελών της Εκκλησίας. Θυμάμαι ένα υπέροχο ζευγάρι, οι οποίοι ήταν σπουδαία παραδείγματα για την οικογένειά μας και ολόκληρο τον τομέα. Βαπτίστηκαν το 1982. Ήμουν ο επίσκοπός τους.

Ο Σέλσο και η Ιρέν ζούσαν αρκετά μακριά από την κυρίως εκκλησία. Περπατούσαν 40 λεπτά κάθε φορά, από και προς την εκκλησία, και δεν έχασαν ποτέ ούτε μία συγκέντρωση. Ήταν πάντοτε παρόντες, με ένα μεγάλο χαμόγελο στο πρόσωπό τους. Ήθελαν να υπηρετούν τους άλλους. Ο Σέλσο και η Ιρέν είχαν ένα γιο, τον Μάρκος, ο οποίος είχε γεννηθεί με πνευματική και σωματική αναπηρία. Θυμάμαι καλά με πόση αγάπη και στοργή τον φρόντιζαν. Το 1999, ο Σέλσο έπαθε εγκεφαλική αιμορραγία, η οποία άφησε το κάτω μέρος του σώματός του παράλυτο. Ο Σέλσο εξακολούθησε να έρχεται στην εκκλησία γεμάτος πίστη, μαζί με την οικογένειά του. Ήταν πιστοί στην πληρωμή των δεκάτων τους και έδιναν γενναιόδωρες προσφορές νηστείας. Ο γιος μας, Μορόνι, είναι τώρα ο επίσκοπός τους και μου είπε ότι ο Σέλσο και η Ιρένε εξακολουθούν να υπηρετούν με πίστη. Όχι μόνο υπηρετούν στις κλήσεις τους στον τομέα, αλλά υπηρετούν με πίστη στο Ναό Σάο Πάουλο της Βραζιλίας, ως λειτουργοί του ναού. Υπηρετούν κάθε Παρασκευή, από νωρίς το πρωί μέχρι το βράδυ. Προσφέρουν πάντα με τόση προθυμία από το χρόνο και τους πόρους τους, εκπληρώνοντας με πίστη τις ευθύνες τους στην Εκκλησία.

Ο Πρόεδρος Μόνσον συμβούλευσε: «Το μεγαλύτερο μέρος της υπηρέτησης που δίνεται από φέροντες την ιεροσύνη, πραγματοποιείται ήσυχα, χωρίς επιδείξεις. Ένα φιλικό χαμόγελο, μια θερμή χειραψία, μία ειλικρινής μαρτυρία της αλήθειας, μπορεί κυριολεκτικά να ανυψώσει ζωές, να αλλάξει την ανθρώπινη φύση και να σώσει πολύτιμες ψυχές»13.
Αυτό είναι το είδος της ήρεμης υπηρέτησης που προσφέρεται από τον Σέλσο και την Ιρέν.

Καθώς μελετούμε τη συνετή χρήση του χρόνου και των πόρων μας για να καλύψουμε τις ανάγκες των οικογενειών μας, της επαγγελματικής μας απασχόλησης και των κλήσεών μας στην Εκκλησία, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι κάθε κάτοχος της ιεροσύνης πρέπει να αυξάνεται πνευματικά. Είναι μία ευθύνη που έχουμε απέναντι στον εαυτό μας. Και είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι όλοι έχουμε βοηθούς14. Η συμβουλή των προφητών, των βλεπόντων και των αποκαλυπτών μας, είναι η πολυτιμότερη βοήθεια που λαμβάνουμε.

Ο Σωτήρας μας, εξέτεινε αυτήν την πρόσκληση σε όλους μας και στον καθένα ξεχωριστά: «Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας. Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ»15.

Όταν πράττουμε το έργο και το θέλημά Του και όχι το δικό μας θέλημα, θα συνειδητοποιήσουμε ότι ο ζυγός είναι καλός και το φορτίο ελαφρύ. Εκείνος θα είναι μαζί μας πάντοτε. Θα αποκαλύψει σε εμάς το ακριβές μερίδιο που χρειαζόμαστε για επιτυχία με την οικογένεια μας, τη σταδιοδρομία μας και κάθε ευθύνη που έχουμε στην εκκλησία Του. Θα μας βοηθήσει να αυξηθούμε πνευματικά ως άτομα και ως αδελφοί στην ιεροσύνη.

Ξέρω ότι η Εκκλησία είναι αληθινή. Ξέρω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ένας προφήτης του Θεού. Ξέρω ότι ο Τόμας Μόνσον είναι ο ζωντανός προφήτης επάνω στη γη σήμερα. Ξέρω ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Βλέπε "Behold! A Royal Army," *Hymns*, αρ. 251.

2. Γκόρντον Χίνκλι, "Rejoicing in the Privilege to Serve," Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνίου 2003, 22.
3. Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνίου 2003, 22.
4. Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνίου 2003, 22.
5. Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνίου 2003, 23.
6. Russell M. Nelson, "Our Sacred Duty to Honor Women," *Liahona*, Ιούλιος 1999, 47.
7. Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνίου 2003, 23.
8. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 25 Σεπτ. 1996, "Leadership Training Emphasis."
9. Ezra Taft Benson, "Strengthen Thy Stakes," *Tambuli*, Αύγ. 1991, 6.
10. M. Russell Ballard, "Prepare to Serve," *Ensign*, Μάιος 1985, 43.
11. Βλέπε, Ράσελ Μπάλαρντ, The Greater Priesthood: Giving a Lifetime of Service in the Kingdom, *Ensign*, Σεπτ. 1992, 72.
12. Thomas S. Monson, "Examples of Righteousness," *Liahona*, Μάιος 2008, 65-66. Βλέπε, επίσης, N. Eldon Tanner, "For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God," *Ensign*, Νοέμβρ. 1975, 74.
13. Thomas S. Monson, "To Learn, to Do, to Be," *Liahona*, Νοέμβρ. 2008, 62.
14. Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, 21 Ιουνιου 2003, 23.
15. Κατά Ματθαίον 11:29-30.

Κάνουμε ένα μεγάλο έργο και δεν μπορούμε να κατεβούμε

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτόν μας να διασπάσει την προσοχή του από το ιερό μας καθήκον. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να χάσουμε την προσοχή μας στα πράγματα που είναι σημαντικότατα.

Αγαπητοί μου αδελφοί, ήξερα επί λίγους μήνες το μήνυμα που θέλω να σας δώσω σήμερα. Κατά τη διάρκεια αυτού του καιρού, αναζητούσα μία ιστορία που θα επεξηγούσε αυτά που θέλω να πω. Αναζήτησα μία ιστορία σχετικώς με την εκτροφή ζώων. Αναζήτησα μία ιστορία σχετικώς με ζώα. Προς τιμήν του Πρεσβυτέρου Σκοτ αναζήτησα μία ιστορία αναφορικώς προς την πυρηνική εφηρμοσμένη μηχανική και προς τιμήν του Προέδρου Μόνσον μία ιστορία αναφορικών προς την εκτροφή περιστεριών.

Στο τέλος, μία ιστορία μου ερχόταν συνέχεια -- μία ιστορία που έχει εντυπωθεί στη μνήμη μου για πολλά, πολλά χρόνια. Δεν πρόκειται περί εκτροφής ζώων, πυρηνικής εφηρμοσμένης μηχανικής ή περιστεριών. Πρόκειται, όπως το μαντέψατε -- περί αεροπορίας. Την αποκαλώ «Η ιστορία της λυχνίας».

Η ιστορία της λυχνίας ή του να ξεχνάμε αυτά που είναι σημαντικότατα

Μία σκοτεινή νύκτα του Δεκεμβρίου, πριν από 36 χρόνια, ένα αεριωθούμενο Lockheed 1011 συνετρίβη στο Έβεργκλεϊντς της Φλόριντα, σκοτώνοντας πάνω από 100 ανθρώπους. Το τρομερό ατύχημα ήταν μία από τις πιο θανατηφόρες συντριβές στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ένα περίεργο πράγμα όσον αφορά σε αυτό το ατύχημα είναι ότι όλα τα ζωτικά μέρη και συστήματα του αεροσκάφους λειτουργούσαν τέλεια -- το αεροπλάνο θα μπορούσε να είχε προσγειωθεί με ασφάλεια στον προορισμό του στο Μαϊάμι, μόνον 32,19 χιλιόμετρα μακριά.

Κατά τη διάρκεια της τελικής προσεγγίσεως, εντούτοις, το πλήρωμα παρατήρησε ότι ένα πράσινο φως δεν είχε ανάψει -- ένα φως που δεικνύει εάν ο εμπρόσθιος εξοπλισμός προσγειώσεως επεκτείνεται επιτυχώς. Οι κυβερνήτες διέκοψαν την προσέγγιση, έθεσαν το αεροσκάφος σε κυκλική τροχιά πάνω από το κατάμαυρο Έβεργκλεϊντς και έστρεψαν την προσοχή τους προς έρευνα του προβλήματος.

Απορροφήθηκαν τόσο πολύ με την έρευνά τους που δεν μπόρεσαν να συνειδητοποιήσουν ότι το αεροπλάνο κατέβαινε σταδιακώς ολοένα και πιο κοντά προς τον σκοτεινό βάλτο από κάτω. Μέχρι να παρατηρήσει κάποιος τι συνέβαινε, ήταν πολύ αργά για να αποφύγουν την καταστροφή.

Μετά από το ατύχημα, ερευνητές προσπάθησαν να προσδιορίσουν την αιτία του. Ο εξοπλισμός προσγειώσεως είχε πράγματι χαμηλώσει όπως έπρεπε. Το αεροπλάνο ήταν σε τέλεια μηχανική κατάσταση. Όλα λειτουργούσαν σωστά -- όλα, εκτός από ένα: μία μοναδική καμένη λυχνία. Εκείνη η μικροσκοπική λυχνία --που άξιζε περίπου 20 λεπτά του δολαρίου-- άρχισε την αλυσίδα των γεγονότων που τελικώς οδήγησαν στον τραγικό θάνατο πάνω από 100 ανθρώπων.

Ασφαλώς, η λυχνία που είχε βλάβη δεν προκάλεσε το ατύχημα□ συνέβη, επειδή το πλήρωμα επικέντρωσε την προσοχή του σε κάτι που φαινόταν ότι είχε σημασία εκείνη τη στιγμή, ενώ ξέχασε αυτό που ήταν σημαντικότατο.

Δώστε περισσότερη προσοχή σε όσα είναι σημαντικότατα

Η τάση να εστιάζουμε στα ασήμαντα, εις βάρος των πολύ σημαντικών, συμβαίνει όχι μόνον στους κυβερνήτες, αλλά σε όλους. Όλοι είμαστε σε κίνδυνο. Ο οδηγός που εστιάζει την προσοχή του στον δρόμο έχει πολύ περισσότερη τύχη να φθάσει στον προορισμό του χωρίς να πάθει ατύχημα από τον οδηγό εκείνον που εστιάζει την προσοχή του στην αποστολή γραπτών μηνυμάτων από το κινητό του.

Ξέρουμε τι είναι σημαντικότατο σε αυτήν τη ζωή -- το Φως του Χριστού το διδάσκει σε όλους. Εμείς, ως πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουμε το Άγιο Πνεύμα ως «συνεχή σύντροφο» να μας διδάσκει τα πράγματα αιωνίας αξίας. Φαντάζομαι ότι οιοσδήποτε φέρων την ιεροσύνη, ο οποίος ακούει τη φωνή μου σήμερα, εάν του εζητείτο να προετοιμάσει μία ομιλία επί του θέματος «τι είναι σημαντικότατο», θα μπορούσε να κάνει και θα έκανε μία εξαιρετική δουλειά. Η αδυναμία μας είναι ότι αδυνατούμε να ευθυγραμμίσουμε τις πράξεις μας με τη συνείδησή μας.

Κάνετε μία παύση για μία στιγμή και ελέγξτε πού είναι η καρδιά και οι σκέψεις σας. Εστιάζετε την προσοχή σας στα πράγματα που είναι σημαντικότατα; Ο τρόπος που δαπανάτε τον ήσυχο χρόνο σας ενδεχομένως να δώσει μία πολύτιμη ένδειξη. Πού πηγαίνουν οι σκέψεις σας, όταν η πίεση των προθεσμιών έχει φύγει; Είναι οι σκέψεις και η καρδιά σας επικεντρωμένες σε αυτά τα βραχύβια και περαστικά πράγματα που είναι σημαντικά για τη στιγμή ή στα πράγματα που είναι σημαντικότατα;

Τι μνησικακίες έχετε; Σε ποιες δικαιολογίες προσκολλάσθε που σας αποτρέπουν από το να είσθε το είδος του συζύγου, πατέρα, υιού και φέροντος την ιεροσύνη που γνωρίζετε ότι θα πρέπει να είσθε; Ποια είναι τα πράγματα που σας διασπούν την προσοχή από τα καθήκοντά σας ή σας εμποδίζουν να μεγαλύνετε την κλήση σας πιο επιμελώς;

Ενίοτε, τα πράγματα που μας διασπούν την προσοχή δεν πονηρά μέσα μας και από εμάς. Συχνά, μας κάνουν να νοιώθουμε και καλά.

Είναι δυνατόν να ασχολούμαστε υπερβολικώς με τα καλά πράγματα. Ένα παράδειγμα είναι ορατό σε έναν πατέρα ή παππού που δαπανά ώρες αναζητώντας τους προγόνους τους ή δημιουργεί ιστολόγιο, ενώ παραμελεί ή αποφεύγει χρόνο ποιότητος ή σημαντικό χρόνο με τα δικά του παιδιά ή εγγόνια. Ένα άλλο παράδειγμα θα μπορούσε να είναι ο κηπουρός που δαπανά τις ημέρες του εκριζώνοντας ζιζάνια από το χώμα, ενώ αγνοεί τα πνευματικά ζιζάνια που απειλούν να καταπνίξουν την ψυχή του.

Ακόμη και κάποιο πρόγραμμα της Εκκλησίας μπορεί να μας διασπάσει την προσοχή, εάν το κάνουμε υπερβολικώς και του επιτρέψουμε να κυριαρχεί στον χρόνο και την προσοχή μας εις βάρος των σημαντικότατων πραγμάτων. Χρειαζόμαστε ισορροπία στη ζωή.

Όταν αγαπούμε αληθώς τον Επουράνιο Πατέρα και τα τέκνα Του, δεικνύουμε αυτήν την αγάπη μέσω των πράξεών μας. Συγχωρούμε αλλήλους και επιζητούμε να κάνουμε καλό, επειδή «ο παλιός μας [εαυτός] σταυρώθηκε [με τον Χριστό]»1. «Επισκ[επτόμεθα] τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους» και τηρούμε τον εαυτόν μας «αμόλυντο από τον κόσμο»2.

Αγαπητοί μου αδελφοί της ιεροσύνης, ζούμε τις τελευταίες ημέρες. Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί στη γη. Τα κλειδιά της ιεροσύνης του Θεού έχουν δοθεί εκ νέου στους ανθρώπους. Ζούμε σε μία εποχή προσδοκίας και προετοιμασίας, επιφορτισμένοι από τον Θεό να προετοιμασθούμε, να προετοιμάσουμε την οικογένειά μας, τον κόσμο μας για την αυγή που πλησιάζει -- η ημέρα όπου ο Υιός του Θεού θα «κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού»3 και θα αποτελέσει την απαρχή της χιλιετούς βασιλείας Του.

Έχουμε επιφορτισθεί με την αγία ιεροσύνη και έχουμε την ευθύνη, τη δύναμη και το δικαίωμα να ενεργούμε ως αντιπρόσωποι του Επουράνιου Βασιλέως μας.

Αυτά είναι τα πράγματα τα σημαντικότατα. Αυτά είναι τα πράγματα αιωνίας αξίας που αξίζουν την προσοχή μας.

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτόν μας να διασπάσει την προσοχή του από το ιερό μας καθήκον. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να χάσουμε την προσοχή μας στα πράγματα που είναι σημαντικότατα.

Νεεμίας

Ο Νεεμίας της Παλαιάς Διαθήκης αποτελεί σπουδαίο παράδειγμα, επειδή παρέμεινε επικεντρωμένος και δεσμευμένος σε ένα σημαντικό έργο. Ο Νεεμίας ήταν Ισραηλίτης που ζούσε σε εξορία στη Βαβυλώνα και υπηρετούσε ως οινοχόος του βασιλέως. Μία ημέρα ο βασιλεύς ερώτησε τον Νεεμία γιατί έδειχνε τόσο λυπημένος. Ο Νεεμίας απήντησε: «Γιατί να μην είναι σκυθρωπό το πρόσωπό μου, ενώ η πόλη, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, βρίσκεται ερημωμένος, και οι πύλες της καταναλωμένες από τη φωτιά;»4

Όταν το άκουσε αυτό ο βασιλεύς, μαλάκωσε η καρδιά του και έδωσε στον Νεεμία την εξουσία να επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ και να ανοικοδομήσει την πόλη. Ωστόσο, δεν ήταν όλοι ευτυχείς με αυτό το σχέδιο. Στην πραγματικότητα, αρκετοί κυβερνήτες, οι οποίοι ζούσαν κοντά στην Ιερουσαλήμ εθλίβησαν υπερμέτρως που «ήρθε ένας άνθρωπος για να ζητήσει το καλό των γιων Ισραήλ»5. Αυτοί οι άνδρες «αγανάκτησ[αν] πολύ, και περιγ[ελούσαν] τους Ιουδαίους»6.

Ατρόμητος ο Νεεμίας δεν επέτρεψε στην αντίθεση να του διασπάσει την προσοχή. Αντιθέτως, οργάνωσε τα μέσα και το ανθρώπινο δυναμικό και προχώρησε στην ανοικοδόμηση της πόλεως, «επειδή, ο λαός είχε καρδιά στο να εργάζεται»7.

Όμως, καθώς τα τείχη της πόλεως άρχισαν να ανυψώνονται, η αντίθεση εντάθηκε. Οι εχθροί του Νεεμίου απειλούσαν, συνωμοτούσαν και περιγελούσαν. Οι απειλές τους ήταν πραγματικές και έγιναν τόσο εκφοβιστικές που ο Νεεμίας ομολόγησε: «Όλοι αυτοί μας φοβέριζαν»8. Παρά τον κίνδυνο και την πάντοτε παρούσα απειλή της εισβολής, το έργο προόδευσε. Ήταν περίοδος εντάσεως, επειδή κάθε οικοδόμος «είχε τη ρομφαία του περιζωσμένη στην οσφύ του, και οικοδομούσε»9.

Καθώς συνεχιζόταν το έργο, οι εχθροί του Νεεμίου απελπίσθηκαν περισσότερο. Τέσσερις φορές τον ικέτευσαν να αφήσει την ασφάλεια της πόλεως και να συναντηθεί μαζί τους με την αξίωση ότι θα επιλύσουν τη διαμάχη, αλλά ο Νεεμίας ήξερε ότι η πρόθεσή τους ήταν να του κάνουν κακό. Κάθε φορά που τον πλησίαζαν, απαντούσε με την ίδια απάντηση: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω»10.

Τι αξιοσημείωτη απάντηση! Με αυτόν τον ευκρινή και αμετάβλητο σκοπό της καρδιάς και του νοός, με αυτήν τη σπουδαία αποφασιστικότητα, τα τείχη της Ιερουσαλήμ ηγέρθησαν έως ότου ανοικοδομήθηκαν με τρόπο εκπληκτικό εντός 52 ημερών11.

Ο Νεεμίας ηρνήθη να επιτρέψει σε οτιδήποτε θα του διεσπούσε την προσοχή να τον αποτρέψει από το να κάνει αυτό που ήθελε ο Κύριος να κάνει.

Δεν θα κατεβούμε

Ενθαρρύνομαι και εμπνέομαι από τους πολλούς πιστούς φέροντες την ιεροσύνη σήμερα, οι οποίοι έχουν παρόμοιες σκέψεις και προθέσεις. Σαν τον Νεεμία, αγαπάτε τον Κύριο και επιζητείτε να μεγαλύνετε την ιεροσύνη που φέρετε. Ο Κύριος σάς αγαπά και ενδιαφέρεται για την αγνότητα της

καρδιάς σας και τη σταθερότητα της αποφασιστικότητός σας. Σας ευλογεί για την πιστότητά σας, οδηγεί το μονοπάτι σας και χρησιμοποιεί τα χαρίσματα και τα ταλέντα σας στην οικοδόμηση της βασιλείας Του επί ταύτης της γης.

Παρόλα αυτά, δεν είναι όλοι σαν τον Νεεμία. Υπάρχει περιθώριο για βελτίωση.

Διερωτώμαι, αγαπητοί αδελφοί μου της ιεροσύνης, τι θα μπορούσε να επιτευχθεί, εάν όλοι, σαν τον λαό του Νεεμίου, «είχ[αμε] καρδιά στο να εργ[αζόμαστε]». Διερωτώμαι τι θα μπορούσε να επιτευχθεί, εάν «[βάζαμε] κατά μέρος εκείνα που έχει το νήπιο»12 και δίδαμε τον εαυτόν μας, την καρδιά μας και την ψυχή μας στο να γίνουμε άξιοι φέροντες την ιεροσύνη και αληθινοί αντιπρόσωποι του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Σκεφθείτε ένα λεπτό τι θα μπορούσε να επιτευχθεί στην προσωπική μας ζωή, στην επαγγελματική μας ζωή, στην οικογένειά μας, στον τομέα μας, στον κλάδο μας. Σκεφθείτε πώς θα πρόοδευε η βασιλεία του Θεού σε όλη τη γη. Φαντασθείτε πώς ο ίδιος ο κόσμος θα μπορούσε να μεταμορφωθεί για το καλό, εάν κάθε άνδρας, ο οποίος φέρει την ιεροσύνη, έζωνε την οσφύ του και δικαίωνε τις πραγματικές του δυνατότητες, μετεστρέφετο στα βάθη της ψυχής του, πιστός και αφοσιωμένος άνδρας της ιεροσύνης, δεσμευμένος να οικοδομεί τη βασιλεία του Θεού.

Είναι εύκολο να χάσουμε την προσοχή μας -- να την εστιάσουμε σε μία καμένη λυχνία ή τις ανάγωγες πράξεις αγενών ανθρώπων, όποιο κι αν είναι το κίνητρό τους. Όμως σκεφθείτε τη δύναμη που θα είχαμε ως άτομα και ως σώμα της ιεροσύνης, εάν εις απάντηση κάθε πειρασμού να χάσουμε την εστία μας ή να χαμηλώσουμε τα πρότυπά μας -- τα πρότυπα του Θεού, απαντούσαμε: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω».

Ζούμε σε εποχές μεγάλων δυσκολιών και μεγάλων ευκαιριών. Ο Κύριος αναζητεί άνδρες σαν τον Νεεμία -- πιστούς αδελφούς που εκπληρώνουν τον όρκο και τη διαθήκη της ιεροσύνης. Επιζητεί να κατατάξει σταθερές ψυχές που ασχολούνται επιμελώς με το έργο της οικοδομήσεως της βασιλείας του Θεού -- εκείνοι που, όταν έρχονται αντιμέτωποι με αντίθεση και πειρασμό, λέγουν στην καρδιά τους: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω».

Όταν έρχονται αντιμέτωποι με δοκιμασίες και δεινά, απαντούν: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω».

Όταν έρχονται αντιμέτωποι με χλευασμό και όνειδο, απαντούν: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω».

Ο Επουράνιος Πατέρας μας επιζητεί εκείνους που αρνούνται να επιτρέψουν στα ασήμαντα να τους εμποδίσουν από την επιδίωξή τους για τα αιώνια. Επιζητεί εκείνους που δεν θα επιτρέψουν στην έλξη της ανέσεως ή στις παγίδες του ενάντιου να τους διασπάσουν την προσοχή από το έργο που Εκείνος τους έχει δώσει να επιτελούν. Επιζητεί εκείνους των οποίων οι πράξεις συμμορφώνονται με τα λόγια τους -- όσους λέγουν με πεποίθηση: «Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω».

Καταθέτω επίσημη μαρτυρία ότι ο Θεός ζει και ενδιαφέρεται για τον καθέναν εξ ημών. Θα απλώσει τη χείρα Του και θα στηρίξει όσους εγείρονται και φέρουν την ιεροσύνη με τιμή, διότι έχει για εμάς ένα μεγάλο έργο να κάνουμε, αυτές τις τελευταίες ημέρες.

Αυτό το ευαγγέλιο δεν προέρχεται από τους ανθρώπους. Οι διδαχές της Εκκλησίας δεν είναι οι καλύτερες εικασίες κάποιου όσον αφορά στο νόημα μίας αρχαίας γραφής. Είναι η αλήθεια των ουρανών αποκεκαλυμμένη υπό του Ιδίου του Θεού. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είδε αυτά

που είπε ότι είδε. Κοίταξε αληθώς προς τους ουρανούς και επικοινώνησε με τον Θεό Πατέρα και τον Υιό και με τους αγγέλους.

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Επουράνιος Πατέρας μιλά σε όσους Τον επιζητούν σε πνεύμα και σε αλήθεια. Έχω υπάρξει μάρτυς με τα δικά μου μάτια και καταθέτω μετά χαράς μαρτυρία ότι στην εποχή μας ο Θεός μιλά μέσω του προφήτου, βλέποντος και αποκαλυπτού Του, τουτέστιν του Τόμας Μόνσον.

Αγαπητοί μου αδελφοί, σαν τον Νεεμία, έχουμε να κάνουμε ένα μεγάλο έργο. Είμαστε στο παρόν, βλέποντας στο μέλλον. Είναι η ένθερμη προσευχή μου ότι παρά τους πειρασμούς, δεν θα χαμηλώσουμε ποτέ τα πρότυπά μας ότι παρά τα πράγματα που διασπούν την προσοχή μας, απ' όπου κι αν προέρχονται, δεν θα χάσουμε την προσοχή μας στα σημαντικότατα ότι θα είμαστε αποφασιστικοί και μαζί, ηνωμένοι, καθώς φέρουμε γενναίως τη σημαία του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προσεύχομαι ώστε να είμαστε άξιοι της αγίας ιεροσύνης του Παντοδύναμου Θεού και ως άνδρες να υψώσουμε την κεφαλή μας και με σταθερή φωνή να διακηρύξουμε στον κόσμο: «Κάνουμε ένα μεγάλο έργο και δεν θα κατέβουμε». Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Προς Ρωμαίους 6:6.
2. Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Ιακώβου 1:27.
3. Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4:16.
4. Νεεμίας 2:3.
5. Νεεμίας 2:10.
6. Νεεμίας 4:1.
7. Νεεμίας 4:6.
8. Νεεμίας 6:9.
9. Νεεμίας 4:18.
10. Νεεμίας 6:3.
11. Βλέπε Νεεμίας 6:15.
12. Προς Κορινθίους Α΄ 13:11.

«Πληγωμένος στρατιώτης»

Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Το αίσθημα ευθύνης για τους άλλους είναι στον πυρήνα της πιστής υπηρέτησης της ιεροσύνης.

Είμαι ευγνώμων για την τιμή και την ευλογία να μιλήσω στην ιεροσύνη του Θεού. Σκοπός μου απόψε είναι να σας βοηθήσω να είστε θαρραλέοι και τολμηροί στην υπηρέτησή σας της ιεροσύνης.

Θα χρειαστείτε θάρρος και τόλμη, επειδή είστε καταταχθέντες στον στρατό του Κυρίου σε αυτή την τελευταία θεϊκή νομή. Αυτή δεν είναι εποχή ειρήνης. Ήταν έτσι από τότε που ο Σατανάς παρέταξε τις δυνάμεις του εναντίον του σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα μας στην προγήινη ζωή. Δεν ξέρουμε τις λεπτομέρειες της τότε μάχης. Αλλά ξέρουμε το αποτέλεσμα. Ο Σατανάς και οι ακόλουθοί του εξεδιώχθησαν στη γη. Και από την δημιουργία του Αδάμ και της Εύας η διαμάχη συνεχίζεται. Την έχουμε δει να εντείνεται. Και οι γραφές προτείνουν ότι ο πόλεμος θα γίνει πιο βίαιος και οι πνευματικές απώλειες από την πλευρά του Κυρίου θα αυξηθούν.

Σχεδόν όλοι εμείς έχουμε δει ένα πεδίο μάχης που απεικονίζεται σε μια ταινία ή έχουμε διαβάσει την περιγραφή της σε μια ιστορία. Πάνω από τον ορυμαγδό των εκρήξεων και των φωνών των στρατιωτών, ακούμε την κραυγή «πληγωμένος στρατιώτης!»

Όταν ακούγεται αυτή η κραυγή, άλλοι πιστοί στρατιώτες κινούνται προς τον ήχο της κραυγής. Άλλος ένας στρατιώτης ή ένας νοσοκόμος αψηφά τον κίνδυνο και πλησιάζει τον πληγωμένο σύντροφο. Ο πληγωμένος άνδρας ξέρει ότι η βοήθεια είναι καθ' οδόν. Όποιος και να είναι ο κίνδυνος, κάποιος θα τρέξει χαμηλά ή θα συρθεί εκεί εγκαίρως, για να προστατεύσει και να προσφέρει βοήθεια. Αυτό ισχύει για κάθε ομάδα ανδρών στους οποίους δίνεται μια δύσκολη και επικίνδυνη αποστολή, την οποίαν είναι αποφασισμένοι να εκπληρώσουν πάση θυσία. Οι ιστορίες τέτοιων ομάδων είναι γεμάτες αφηγήσεις εκείνων των πιστών ανδρών που ήταν αποφασισμένοι να μην εγκαταλείψουν κανέναν πίσω.

Παρακάτω ένα περιστατικό από μια επίσημη αφήγηση1. Κατά την διάρκεια των μαχών στη Σομαλία τον Οκτώβριο του 1993, δύο καταδρομείς του στρατού των Ηνωμένων Πολιτειών σε ένα ελικόπτερο κατά τη διάρκεια μιας μάχης με πυρομαχικά έμαθαν ότι δύο άλλα κοντινά τους ελικόπτερα είχαν πέσει στο έδαφος. Οι δύο καταδρομείς, στο σχετικά ασφαλές ύψος τους, έμαθαν μέσω ασυρμάτου ότι δεν υπήρχαν διαθέσιμες επίγειες δυνάμεις για να διασώσουν ένα από τα πληρώματα που είχαν πέσει. Αυξανόμενος αριθμός του εχθρού άρχισε να πλησιάζει στον τόπο συντριβής.

Οι δύο άνδρες που παρακολουθούσαν από επάνω προθυμοποιήθηκαν να κατέβουν στο έδαφος, (οι λέξεις που χρησιμοποίησαν στον ασύρματο ήταν «να παρέμβουν»), για να προστατεύσουν τους κρίσιμα πληγωμένους συντρόφους τους. Το αίτημά τους απορρίφθηκε, επειδή η κατάσταση ήταν τόσο επικίνδυνη. Το ζήτησαν μια δεύτερη φορά. Και πάλι τους αρνήθηκαν την άδεια. Μόνο μετά την τρίτη προσπάθεια τούς επέτρεψαν να κατέβουν στο έδαφος.

Έχοντας μόνο τα προσωπικά τους όπλα, πολέμησαν ανοίγοντας δρόμο μέχρι τα συντετριμμένα ελικόπτερα και τους πληγωμένους συντρόφους. Κινήθηκαν μέσα από έντονους πυροβολισμούς μικρών όπλων καθώς οι εχθροί περικύκλωναν τον τόπο της συντριβής. Έβγαλαν τους πληγωμένους από τα συντρίμμια. Ετέθησαν σε μια περίμετρο γύρω από τους πληγωμένους, θέτοντας έτσι τον εαυτό τους στην πιο επικίνδυνη θέση. Προστάτευσαν τους συντρόφους τους μέχρι που τα πολεμοφόδια άδειασαν και πληγώθηκαν θανάσιμα. Το θάρρος και η θυσία τους έσωσε την ζωή ενός πιλότου που θα είχε χαθεί.

Έκαστος βραβεύθηκε μετά θάνατον με το μετάλλιο τιμής, την ανώτερη αναγνώριση θάρρους από τη χώρα τους στην αντιμετώπιση ενός οπλισμένου εχθρού. Η εύφημος μνεία τους γράφει ότι αυτό που έκαναν ήταν: «υπεράνω και πέραν του καθήκοντός τους».

Αλλά αναρωτιέμαι αν το είδαν με αυτόν τον τρόπο καθώς κινούνταν προς τους πληγωμένους πιλότους. Από πίστη αισθάνθηκαν το καθήκον να σταθούν πλάι στους συντρόφους τους, όποιο κι αν ήταν το τίμημα. Το θάρρος να ενεργήσουν και η αλτρουιστική τους υπηρέτηση ήλθε από το αίσθημα ότι ήταν υπεύθυνοι για τη ζωή, την ευτυχία και την ασφάλεια των συντρόφων τους.

Τέτοιο αίσθημα ευθύνης για τους άλλους είναι στον πυρήνα της πιστής υπηρέτησης της ιεροσύνης. Οι σύντροφοί μας πληγώνονται στην πνευματική μάχη γύρω μας. Το ίδιο και οι άνθρωποι τους οποίους έχουμε κληθεί να υπηρετήσουμε και να προστατεύσουμε από το κακό. Οι πνευματικές πληγές δεν φαίνονται εύκολα, εκτός κι αν έχουμε εμπνευσμένα μάτια. Αλλά οι επίσκοποι, οι πρόεδροι κλάδου και οι πρόεδροι ιεραποστολής που κάθονται μπροστά από συνοπαδούς του Σωτήρος μπορούν να δουν τους πληγωμένους και τις πληγές.

Συμβαίνει πολλά χρόνια τώρα και σε όλη τη γη. Θυμάμαι όταν ήμουν επίσκοπος να κοιτώ το πρόσωπο και την στάση ενός νέου άνδρα της ιεροσύνης και να μου έρχεται η σκέψη στο μυαλό τόσο καθαρά που φαινόταν να την ακούω: «Πρέπει να τον δω -- και σύντομα. Κάτι συμβαίνει. Χρειάζεται βοήθεια».

Δεν θα ανέβαλα ποτέ τέτοια προτροπή, επειδή έχω μάθει ότι τις πληγές της αμαρτίας συχνά δεν τις αισθάνονται εκείνοι που τις λαμβάνουν. Ο Σατανάς μερικές φορές είναι σαν να εγχέει κάτι, για να αναισθητοποιήσει τον πνευματικό πόνο καθώς προκαλεί την πληγή. Εκτός κι αν γίνει κάτι σύντομα για να αρχίσει η μετάνοια, η πληγή μπορεί να χειροτερέψει και να διευρυνθεί.

Συνεπώς, ως φέροντες την ιεροσύνη υπεύθυνοι για την πνευματική διάσωση μερικών από τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα, θα κινηθείτε να βοηθήσετε χωρίς να περιμένετε την κραυγή «*πληγωμένος στρατιώτης*!» Ακόμα κι ο καλύτερος φίλος ή άλλοι ηγέτες ή γονείς να μην έχουν δει αυτό που έχετε δει εσείς.

Ίσως να είστε ο μοναδικός που αντιληφθήκατε μέσω έμπνευσης την προειδοποιητική κραυγή. Οι άλλοι ίσως αισθάνονται αυτό που θα μπείτε σε πειρασμό να σκεφτείτε: «Ίσως το πρόβλημα που νόμισα ότι είδα ήταν μόνο στη φαντασία μου. Τι δικαίωμα έχω να κρίνω τους άλλους; Δεν είναι ευθύνη μου. Θα το αφήσω, μέχρι να ζητήσει εκείνος βοήθεια».

Μόνο σε έναν εξουσιοδοτημένο κριτή του Ισραήλ δίδεται η δύναμη και η ευθύνη να επιβεβαιώσει ότι υπάρχει μια σοβαρή πληγή, να την ερευνήσει και κατόπιν υπό έμπνευση από τον Θεό να προσφέρει την απαιτούμενη θεραπεία για να αρχίσει η ίαση. Αλλά, εσείς έχετε συνάψει διαθήκη να πάτε σε ένα πληγωμένο πνευματικώς παιδί του Θεού. Είστε υπεύθυνοι να είστε αρκετά θαρραλέοι και τολμηροί, ώστε να μην του γυρίσετε την πλάτη σας.

Πρέπει να εξηγήσω, όσο καλύτερα μπορώ, τουλάχιστον δύο πράγματα. Πρώτον, γιατί έχετε την ευθύνη να κινηθείτε να βοηθήσετε τον πληγωμένο φίλο σας; Και, δεύτερον, πώς να εκπληρώσετε αυτήν την ευθύνη;

Πρώτον, έχετε συνάψει διαθήκη, όπως έγινε σαφές σε εσάς, όταν δεχτήκατε την εμπιστοσύνη από τον Θεό να λάβετε την ιεροσύνη, δεχτήκατε την ευθύνη για όσα κάνετε ή αποτύχετε να κάνετε για την σωτηρία των άλλων, όσο δύσκολο και επικίνδυνο να φαίνεται να είναι για εσάς.

Υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα φερόντων την ιεροσύνη που δέχτηκαν αυτή την σημαντική ευθύνη όπως εσείς και εγώ πρέπει. Με αυτόν τον τρόπο ο Ιακώβ στο Βιβλίο του Μόρμον περιέγραψε την ιερή εμπιστοσύνη του, όταν κινήθηκε σε δύσκολες συνθήκες για να δώσει βοήθεια:

«Λοιπόν, αγαπημένοι μου αδελφοί, εγώ, ο Ιακώβ, σύμφωνα με την ευθύνη την οποία φέρω απέναντι του Θεού, να μεγαλύνω την υπεύθυνη θέση μου με σωφροσύνη και για να απαλλάξω τα ενδύματά μου από τις αμαρτίες σας, έρχομαι μέσα στο ναό ετούτη την ημέρα για να μπορέσω να διακηρύξω σε σας το λόγο του Θεού»2.

Τώρα, ίσως αντιτείνετε ότι ο Ιακώβ ήταν ένας προφήτης και εσείς δεν είστε. Αλλά η θέση σας, όποια και να είναι στην ιεροσύνη, συνεπιφέρει μια υποχρέωση να ανορθώσετε τα πεσμένα χέρια και να ενδυναμώσετε τα παραλυμένα γόνατα εκείνων γύρω σας. Είστε δούλοι του Κυρίου που συνήψατε διαθήκη να κάνετε για τους άλλους, όσο καλύτερα μπορείτε, αυτό που Εκείνος θα έκανε.

Η σπουδαία ευκαιρία και η ευθύνη σας περιγράφεται στον Εκκλησιαστή:

«Καλύτερα οι δύο παρά ο ένας· επειδή, αυτοί έχουν καλή αντιμισθία στον κόπο τους. Επειδή αν πέσουν, ο ένας θα σηκώσει τον σύντροφό του· αλλά, αλλοίμονο στον έναν, που θα πέσει, και δεν έχει δεύτερον να τον σηκώσει»3.

Από αυτά θα καταλάβετε τα αληθινά και συνετά λόγια από τον *Τζόζεφ Σμιθ*: «Κανείς παρά μόνον οι ανόητοι παίζουν με τις ψυχές των ανθρώπων»4. Όπως πίστευε ο Ιακώβ, το αλλοίμονο όποιου πεσμένου άνδρα ή γυναίκας που μπορούσε να βοηθήσει, αλλά δεν το έκανε θα γίνει η ίδια του η λύπη. Η ευτυχία σας και αυτή εκείνων που έχετε κληθεί να υπηρετήσετε ως φέροντες την ιεροσύνη είναι συνδεδεμένες.

Τώρα ερχόμαστε στην ερώτηση πώς να βοηθήσετε καλύτερα εκείνους που έχετε κληθεί να υπηρετήσετε και να διασώσετε. Αυτό εξαρτάται από τις ικανότητες και από την φύση της σχέσης σας της ιεροσύνης με το άτομο που είναι σε πνευματικό κίνδυνο. Επιτρέψτε μου να σας δώσω τρεις περιπτώσεις που ίσως να είναι η ευκαιρία σας κατά καιρούς στην υπηρέτησή σας στην ιεροσύνη.

Ας αρχίσουμε όταν είστε άπειρος κατώτερος συνάδελφος, διδάσκαλος στην Ααρωνική Ιεροσύνη με έναν έμπειρο συνάδελφο σε ανάθεση να επισκεφθείτε μια νέα οικογένεια. Πριν ετοιμαστείτε για την επίσκεψη προσεύχεστε για δύναμη και έμπνευση, για να δείτε τις ανάγκες τους και να ξέρετε τι βοήθεια να προσφέρετε. Αν μπορείτε, κάντε αυτήν την προσευχή με τον συνάδελφό σας, ονομάζοντας εκείνους που θα επισκεφτείτε. Καθώς προσεύχεστε, η καρδιά σας θα πλησιάσει εκείνους προσωπικά και τον Θεό. Εσείς και ο συνάδελφός σας θα συμφωνήσετε σε αυτό που ελπίζετε να επιτύχετε. Θα καταρτίσετε ένα σχέδιο για αυτά που θα κάνετε.

Όποιο κι αν είναι το σχέδιο, θα προσέξετε και θα ακούσετε με μεγάλη προσοχή και ταπεινοφροσύνη κατά τη διάρκεια της επίσκεψης. Είστε νέοι και άπειροι. Αλλά ο Κύριος γνωρίζει την πνευματική τους κατάσταση και τις ανάγκες τους τέλεια. Τους αγαπά. Και επειδή ξέρετε ότι Εκείνος σας στέλνει να ενεργήσετε αντί Αυτού, πρέπει να έχετε πίστη ότι θα μπορέσετε να διαισθανθείτε τις ανάγκες τους και αυτά που μπορείτε να κάνετε για να εκπληρώσετε το καθήκον σας για βοήθεια. Θα έλθει καθώς τους επισκέπτεστε, πρόσωπο με πρόσωπο, στο σπιτικό τους. Για αυτό έχετε αυτό το καθήκον της ιεροσύνης στο Διδαχή και Διαθήκες:

«Να επισκέπτε[στε] το σπίτι κάθε μέλους και να τους παροτρύν[ετε] να προσεύχονται φωναχτά και κρυφά και να ανταποκρίνονται σε όλα τα οικογενειακά καθήκοντα»5.

Και έχετε και ένα πρόσθετο καθήκον που απαιτεί μια μεγαλύτερη διάκριση:

«Το καθήκον του διδασκάλου είναι να προστατεύει πάντα την εκκλησία, και να βρίσκετε μαζί τους και να τους δυναμώνει πνευματικά. Και να προσέχει να μην υπάρχει ανομία μέσα στην εκκλησία, ούτε σκληρότητα αναμεταξύ τους ούτε ψεύδος, κακολογία ούτε κατηγορία.
»Και να προσέχει να συγκεντρώνεται ο λαός της εκκλησίας συχνά, και επίσης να προσέχει ώστε όλα τα μέλη να εκτελούν το καθήκον τους»6.

Εσείς και ο συνάδελφός σας σπάνια θα λάβετε έμπνευση να ξέρετε τις λεπτομέρειες του βαθμού στον οποίον εκπληρώνουν αυτό το πρότυπο. Αλλά μπορώ να σας υποσχεθώ εκ πείρας ότι θα σας δοθεί το χάρισμα να γνωρίζετε τι πάει καλά με εκείνους. Και από αυτό θα μπορέσετε να τους ενθαρρύνετε. Υπάρχει κι άλλη υπόσχεση που μπορώ να κάνω: Εσείς και ο συνάδελφός σας θα λάβετε έμπνευση να ξέρετε τις αλλαγές που θα μπορούσαν να κάνουν, για να αρχίσουν την πνευματική ίαση που χρειάζονται. Τα λόγια για αυτά που έχετε καθήκον να κάνετε να συμβούν στην ζωή τους θα περιέχουν σχεδόν σίγουρα μερικές από τις πιο σημαντικές αλλαγές που ο Κύριος θα ήθελε να κάνουν.

Αν ο συνάδελφός σας αισθάνεται την έμπνευση να παροτρύνει μια αλλαγή, παρακολουθήστε αυτό που κάνει. Πιθανότατα θα εκπλαγείτε με τον τρόπο που το Πνεύμα τον καθοδηγεί να μιλήσει. Θα υπάρχει ο ήχος της αγάπης στην φωνή του. Θα βρει έναν τρόπο να συνδέσει την αλλαγή που χρειάζονται με μια ευλογία που θα επακολουθήσει. Αν είναι ο πατέρας ή η μητέρα που χρειάζεται να αλλάξει, θα δείξει τον τρόπο που αυτό θα οδηγήσει τα παιδιά τους στην ευτυχία. Θα περιγράψει την αλλαγή ως μια κίνηση μακριά από την δυστυχία σε ένα καλύτερο και ασφαλέστερο μέρος.

Η συμβολή σας κατά τη διάρκεια της επίσκεψης μπορεί να ομοιάζει μικρή σε εσάς, αλλά μπορεί να είναι πιο δυνατή από αυτό που νομίζετε δυνατόν. Θα δείξετε με το πρόσωπο και την συμπεριφορά σας ότι νοιάζεστε για τους ανθρώπους. Θα δουν ότι η αγάπη σας για εκείνους και τον Κύριο σάς κάνει να μη φοβάστε. Και θα είστε αρκετά τολμηροί να καταθέσετε την μαρτυρία σας για την αλήθεια. Η ταπεινή, απλή και ίσως σύντομη μαρτυρία σας ίσως να αγγίξει την καρδιά ενός ατόμου πιο εύκολα από αυτή του πιο έμπειρου συναδέλφου σας. Το έχω δει να γίνεται.

Όποιον ρόλο κι αν παίξετε σε αυτή την επίσκεψη της ιεροσύνης, η επιθυμία σας να πάτε στους ανθρώπους, ούτως ώστε να τους βοηθήσει ο Κύριος, θα φέρει τουλάχιστον δύο ευλογίες. Πρώτον, θα αισθανθείτε την αγάπη του Θεού για τα άτομα που επισκεφτήκατε. Και, δεύτερον, θα αισθανθείτε την ευγνωμοσύνη του Σωτήρος για την επιθυμία σας να δώσετε την βοήθεια που ο Κύριος ήξερε ότι χρειάζονταν.

Σας έστειλε σε εκείνους, επειδή εμπιστεύτηκε ότι θα πηγαίνατε αισθανόμενοι υπεύθυνοι να τους παροτρύνετε προς Εκείνον και προς την ευτυχία.

Καθώς μεγαλώνετε λίγο ηλικιακά, υπάρχει άλλη μία ευκαιρία, η οποία θα έλθει σε εσάς μέσω της υπηρέτησης της ιεροσύνης. Θα γνωρίσετε τα άλλα μέλη της απαρτίας σας καλά. Ίσως να έχετε παίξει μπάσκετ ή ποδόσφαιρο ή να έχετε παρευρεθεί σε μερικές δραστηριότητες των νέων και σχέδια υπηρετήσεως. Με μερικούς θα έχετε γίνει κοντινοί φίλοι.

Θα έχετε την ικανότητα να αναγνωρίζετε πότε είναι ευτυχισμένοι και πότε είναι λυπημένοι. Ίσως κανείς από εσάς να μην έχει θέση εξουσίας στην απαρτία. Αλλά θα αισθανθείτε υπεύθυνοι για ένα άλλο μέλος της ιεροσύνης. Ίσως θα σας εμπιστευτεί ότι έχει αρχίσει να παρακούει μια εντολή, πράγμα το οποίο ξέρετε ότι θα τον βλάψει πνευματικώς. Ίσως σας ζητήσει μια συμβουλή, επειδή σας εμπιστεύεται.

Μπορώ να σας πω εκ πείρας, ότι αν επιτύχετε να τον επηρεάσετε μακριά από αυτό το επικίνδυνο μονοπάτι, δεν θα ξεχάσετε ποτέ την χαρά που προήλθε από το να είστε αληθινός φίλος του. Αν δεν το

επιτύχετε, σας υπόσχομαι ότι όταν ο πόνος και η λύπη έλθουν, που σίγουρα θα έλθουν, θα αισθανθείτε τον πόνο του σαν να είναι δικός σας. Αλλά, αν προσπαθήσατε να βοηθήσετε, θα είστε ακόμα φίλος του. Και, πράγματι, για χρόνια θα σας μιλάει, ίσως, για τα καλά πράγματα που ίσως θα γίνονταν και το πόσο ευγνώμων είναι που ενδιαφερθήκατε αρκετά, ώστε να προσπαθήσετε. Τότε θα τον παρηγορήσετε και θα τον προσκαλέσετε ξανά, όπως το κάνατε στα νιάτα σας, να γυρίσει πίσω στην ευτυχία, την οποία η εξιλέωση ακόμα καθιστά δυνατή για εκείνον.

Τώρα, αργότερα στην ζωή σας θα είστε πατέρας -- ένας πατέρας στην ιεροσύνη. Αυτό που έχετε μάθει στην υπηρέτησή σας της ιεροσύνης καθώς βοηθήσατε άλλους μακριά από την δυστυχία και προς την ευτυχία θα σας δώσει την δύναμη που θα χρειαστείτε και θα θέλετε. Τα χρόνια που είσαστε υπεύθυνοι για τις ψυχές των ανθρώπων θα σας προετοιμάσουν να βοηθήσετε και να προστατεύσετε την οικογένειά σας την οποία θα αγαπάτε παραπάνω από ό,τι φανταζόσαστε στα νιάτα σας. Θα ξέρετε πώς να την καθοδηγήσετε με την δύναμη της ιεροσύνης προς την ασφάλεια.

Η προσευχή μου είναι να έχετε χαρά στην υπηρέτησή σας της ιεροσύνης κατά τη διάρκεια της ζωής σας και για πάντα. Προσεύχομαι να αναπτύξετε το θάρρος και την αγάπη για τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα που οδήγησαν τους γιους του Μωσία να ικετεύσουν για την ευκαιρία να αντιμετωπίσουν θάνατο και κίνδυνο, ώστε να πάνε το ευαγγέλιο σε έναν σκληροτράχηλο λαό. Η επιθυμία και το θάρρος τους προήλθαν από το να αισθάνονται υπεύθυνοι για την αιώνια ευτυχία αγνώστων που ήταν σε κίνδυνο αιώνιας δυστυχίας7.

Είθε να έχουμε ένα τμήμα της επιθυμίας που είχε ο Ιεχωβά, στον κόσμο πριν από αυτόν, όταν ζήτησε να κατέβει από το βασίλειο δόξας για να μας υπηρετήσει και να δώσει την ζωή Του για εμάς. Ζήτησε από τον Πατέρα Του: «Στείλε εμένα»8.

Καταθέτω μαρτυρία ότι έχετε κληθεί από τον Θεό και έχετε αποσταλεί να υπηρετήσετε τα παιδιά Του. Δεν θέλει κανέναν να μείνει πίσω Ο Πρόεδρος Μόνσον κρατά τα κλειδιά της ιεροσύνης σε όλη την γη. Ο Θεός θα σας δώσει έμπνευση και δύναμη, για να εκπληρώσετε το καθήκον σας να βοηθήσετε τα παιδιά Του να βρουν το δρόμο τους προς την ευτυχία που είναι δυνατή μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. Δίδω μαρτυρία για αυτό σε εσάς, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε *The U.S. Army Leadership Field Manual* (2004), 28-29.
2. Ιακώβ 2:2.
3. Δ&Δ 81:5.
4. Εκκλησιαστής 4:9-10.
5. *History of the Church*, 3:295.
6. Δ&Δ 20:47.
7. Δ&Δ 20:53-55.
8. Βλέπε Μωσία 28:1-8.
9. Βλέπε Αβραάμ 3:27.

Να είσθε ο καλύτερος εαυτός σας
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Ο καθείς πρέπει να προσπαθεί να μάθει το καθήκον του και κατόπιν να το κάνει στο μέγιστο των ικανοτήτων του.

Αγαπημένοι μου αδελφοί της ιεροσύνης, συναθροισμένοι εδώ σε αυτό το πλήρες Κέντρο Συνελεύσεων και σε τοποθεσίες ανά τον κόσμο, είμαι ταπεινωμένος από την ευθύνη μου να απευθύνω μερικά σχόλια προς εσάς. Επιδοκιμάζω τα μηνύματα αυτά που έχουν ήδη παρουσιασθεί και εκφράζω προς τον καθέναν εξ υμών την ειλικρινή μου αγάπη, καθώς και την εκτίμησή μου για την πίστη και αφοσίωσή σας.

Αδελφοί, οι ευθύνες μας ως φέροντες την ιεροσύνη είναι σημαντικότατες, όπως σκιαγραφούνται στο Διδαχή και Διαθήκες: «Η δύναμη και εξουσία της ανώτερης, δηλαδή της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, είναι να κατέχει τα κλειδιά όλων των πνευματικών ευλογιών της εκκλησίας...»1. Και περαιτέρω «Η δύναμη και εξουσία της μικρότερης, δηλαδή της Ααρωνικής Ιεροσύνης, είναι να κατέχει τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων, και να παρέχει τις εξωτερικές διατάξεις, τα γράμματα του ευαγγελίου, το βάπτισμα μετανοίας για την άφεση αμαρτιών σύμφωνα με τις διαθήκες και τις εντολές»2.

Το 1958 ο Πρεσβύτερος Χάρολντ Λη, ο οποίος υπηρέτησε αργότερα ως 11ος Πρόεδρος της Εκκλησίας, περιέγραψε την ιεροσύνη ως «τα στρατεύματα του Κυρίου εναντίον των δυνάμεων του κακού»3.

Ο Πρόεδρος Τζων Τέιλορ διετύπωσε ότι «η εκδεδηλωμένη υπό της ιεροσύνης δύναμη είναι απλώς η δύναμη του Θεού»4.

Αυτές θεόπνευστες δηλώσεις από τους προφήτες του Θεού μάς βοηθούν να κατανοήσουμε ότι κάθε άνδρας και κάθε αγόρι, που φέρει την ιεροσύνη του Θεού, πρέπει να είναι άξιος αυτού του σπουδαίου προνομίου και ευθύνης. Ο καθείς πρέπει να προσπαθεί να μάθει το καθήκον του και κατόπιν να το κάνει στο μέγιστο των ικανοτήτων του. Καθώς το κάνουμε αυτό, παρέχουμε τα μέσα με τα οποία ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Υιός του Ιησούς Χριστός μπορούν να φέρουν εις πέρας το έργο Τους εδώ, επί γης. Εμείς είμεθα οι αντιπρόσωποί Τους εδώ.

Στον σημερινό κόσμο αντιμετωπίζουμε δυσκολίες και προκλήσεις, μερικές εξ αυτών μπορεί να φαίνονται όντως τρομακτικές. Εντούτοις, με τον Θεό στο πλευρό μας δεν μπορούμε να αποτύχουμε. Καθώς φέρουμε αξίως την αγία Του ιεροσύνη, θα είμεθα νικηφόροι.

Προς εσάς που φέρετε την Ααρωνική Ιεροσύνη, επιτρέψατέ μου να πω ότι ελπίζω ειλικρινώς ότι καθείς εξ υμών γνωρίζει τη σημασία της χειροτονήσεώς σας στην ιεροσύνη. Δικός σας είναι ο ζωτικής σημασίας ρόλος στη ζωή κάθε μέλους του τομέως σας, καθώς συμμετέχετε στην απονομή και διανομή της μεταλήψεως κάθε Κυριακή.

Είχα το προνόμιο να υπηρετήσω ως γραμματέας της απαρτίας των διακόνων. Ενθυμούμαι τις πολλές αναθέσεις που εμείς, τα μέλη εκείνης της απαρτίας είχαμε την ευκαιρία να εκπληρώσουμε. Η διανομή της ιεράς μεταλήψεως, η συλλογή των μηνιαίων προσφορών νηστείας και η φροντίδα αλλήλων έρχονται αμέσως στον νουν μου. Το πιο τρομακτικό πράγμα, ωστόσο, συνέβη κατά τη συγκέντρωση ηγεσίας της συνελεύσεως του τομέως μας. Το μέλος της προεδρίας πασσάλου μας που προήδρευε, κάλεσε έναν αριθμό κατεχόντων υπεύθυνη θέση στον τομέα να ομιλήσουν. Το έκαναν. Τότε, χωρίς την παραμικρή προειδοποίηση, σηκώθηκε και είπε: «Θα καλέσουμε τώρα έναν εκ των νεώτερων κατεχόντων υπεύθυνη θέση στον τομέα μας, τον Τόμας Μόνσον, γραμματέα της απαρτίας πρεσβυτέρων, για να μας δώσει έναν απολογισμό της υπηρετήσεώς του και να καταθέσει τη μαρτυρία

του». Δεν θυμάμαι ούτε ένα πράγμα από αυτά που είπα, αλλά ποτέ δεν έχω ξεχάσει την εμπειρία ή το μάθημα που μου δίδαξε. Ο Απόστολος Παύλος ήταν εκείνος που είπε: «Και να είστε πάντοτε έτοιμοι σε απολογία με πραότητα και φόβο, προς καθέναν που ζητάει από σας λόγο για την ελπίδα που είναι μέσα σας»[5].

Σε μία νεώτερη γενεά, ο Κύριος έδωσε αυτήν την υπόσχεση προς τους φέροντες την ιεροσύνη: «Θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν»[6].

Αυτός δεν είναι καιρός για φόβο, αδελφοί, αλλά αντιθέτως καιρός για πίστη -- καιρός για τον καθέναν εξ ημών που φέρει την ιεροσύνη να είναι ο καλύτερος εαυτός του.

Μολονότι το ταξίδι μας στη θνητότητα θα μας θέσει ενίοτε σε κινδύνους, επιτρέψατέ μου απόψε να σας προσφέρω τρεις προτάσεις, οι οποίες όταν τις τηρήσουμε και τις ακολουθήσουμε, θα μας οδηγήσουν στην ασφάλεια. Αυτές είναι:

1. Μελετάτε επιμελώς.
2. Προσεύχεσθε ενθέρμως.
3. Ζείτε εναρέτως.

Αυτές οι προτάσεις δεν είναι καινούργιες□ έχουν διδαχθεί και επαναληφθεί ξανά και ξανά. Εάν τις ενσωματώσουμε στη ζωή μας, εντούτοις, θα έχουμε τη δύναμη να αντισταθούμε στον ενάντιο. Εάν τις αγνοήσουμε, θα ανοίξουμε τη θύρα, ώστε ο Σατανάς θα έχει επιρροή και δύναμη επάνω μας.

Πρώτον, **μελετάτε επιμελώς.** Κάθε φέρων την ιεροσύνη θα πρέπει να συμμετάσχει σε καθημερινή μελέτη των γραφών. Τα γρήγορα μαθήματα δεν είναι εντελώς τόσο αποτελεσματικά όσο το καθημερινό διάβασμα και η εφαρμογή των γραφών στη ζωή μας. Εξοικειωθείτε με τα μαθήματα που διδάσκουν οι γραφές. Μάθετε το υπόβαθρο και το περιβάλλον των παραβολών του Διδασκάλου και των νουθεσιών των προφητών. Μελετήστε τις σαν να απηυθύνοντο προς εσάς, γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

Ο προφήτης Λεχί και ο υιός του Νεφί είδαν σε όραμα τη σημασία του να αποκτήσουμε και να κρατήσουμε γερά τον λόγο του Θεού. Σχετικώς με τη σιδερένια ράβδο που είδε, ο Νεφί είπε αυτό προς τους απίστους αδελφούς του, Λάμαν και Λεμουήλ: «Και τους είπα ότι [η ράβδος] ήταν ο λόγος του Θεού. Και όσοι υπάκουαν στο λόγο του Θεού, και κρατιόνταν γερά απ' αυτήν, δε θα αφανίζονταν ποτέ. Ούτε θα μπορούσαν οι πειρασμοί των φλογερών βελών του ενάντιου να τους υπερνικήσουν προς τύφλωση, για να τους παρασύρουν στον όλεθρο.

»Λοιπόν, εγώ, ο Νεφί, τους εξόρκισα να δώσουν προσοχή στα λόγια του Κυρίου. Μάλιστα, τους εξόρκισα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, και με κάθε μέσο που διέθετα, ώστε να δώσουν προσοχή στο λόγο του Θεού και να θυμούνται να τηρούν τις εντολές του πάντοτε στα πάντα»[7].

Σας υπόσχομαι, είτε φέρετε την Ααρωνική είτε τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, ότι εάν μελετάτε τις γραφές επιμελώς, η δύναμή σας να αποφεύγετε τον πειρασμό και να λαμβάνετε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος στα πάντα που κάνετε, θα αυξηθεί.

Δεύτερον, **προσεύχεσθε ενθέρμως.** Με τον Θεό όλα είναι δυνατά. Άνδρες της Ααρωνικής Ιεροσύνης, άνδρες της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, θυμηθείτε την προσευχή του Προφήτου Τζόζεφ την οποία προσέφερε σε εκείνο το δάσος αποκαλούμενο ιερό. Κοιτάξτε γύρω σας και δείτε το αποτέλεσμα αυτής της απαντηθείσης προσευχής.

Ο Αδάμ προσευχόταν. Ο Ιησούς προσευχόταν. Γνωρίζουμε το αποτέλεσμα των προσευχών τους. Εκείνος, ο οποίος παρατηρεί την πτώση ενός σπουργίτη, ακούει τις ικεσίες της καρδιάς μας. Θυμηθείτε την υπόσχεση: «Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει□ και θα του δοθεί»[8].

Όσοι ακούν τη φωνή μου, οι οποίοι αγωνίζονται με δυσκολίες, μεγάλες και μικρές, η προσευχή είναι ο παροχεύς πνευματικής δυνάμεως□ είναι το διαβατήριο στη γαλήνη. Η προσευχή είναι τα μέσα με τα οποία προσεγγίζουμε τον Πατέρα μας στους Ουρανούς, ο οποίος μας αγαπά. Μιλήστε Του σε προσευχή και κατόπιν ενωτισθείτε την απάντηση. Τα θαύματα γίνονται μέσω προσευχής.

Η αδελφή Ντέιζι Ογκάντο ζει στη Νέα Υόρκη, εστία άνω των οκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων. Πριν από ορισμένα χρόνια η αδελφή Ογκάντο συνάντησε τους ιεραποστόλους και εδιδάχθη το ευαγγέλιο. Σταδιακώς, εκείνη και οι ιεραπόστολοι έχασαν επαφή. Ο καιρός πέρασε. Τότε, το 2007, οι αρχές του ευαγγελίου που είχε διδαχθεί από τους ιεραποστόλους αφυπνίσθηκαν μέσα της.

Μία ημέρα, ενώ έμπαινε σε ένα ταξί, η Ντέιζι είδε τους ιεραποστόλους σε μία απόσταση, αλλά δεν μπόρεσε να επικοινωνήσει μαζί τους προτού χαθούν από το οπτικό της πεδίο. Προσευχήθηκε ενθέρμως στον Επουράνιο Πατέρα μας και Του υπεσχέθη ότι, εάν Εκείνος οδηγούσε κάπως τους ιεραποστόλους σε εκείνη για άλλη μία φορά, θα τους άνοιγε την πόρτα της. Επέστρεψε σπίτι εκείνη την ημέρα με πίστη στην καρδιά της ότι ο Θεός θα άκουγε και θα απαντούσε στην προσευχή της.

Εντωμεταξύ, δύο νέοι ιεραπόστολοι, οι οποίοι προσεύχονταν ειλικρινώς και εργάζονταν για να βρουν ανθρώπους να διδάξουν, μία ημέρα εξέταζαν τα αρχεία επαφών των ιεραποστόλων που είχαν υπηρετήσει κατά το παρελθόν στην περιοχή τους. Καθώς το έκαναν, έπεσαν στο όνομα της Ντέιζι Ογκάντο. Όταν πλησίασαν στο διαμέρισμά της το ίδιο απόγευμα που η αδελφή Ογκάντο προσέφερε εκείνη την απλή κι όμως ένθερμη προσευχή, άνοιξε την πόρτα και είπε αυτά τα λόγια, τα οποία είναι σαν μουσική σε κάθε ιεραπόστολο που τα έχει ακούσει κάποτε: «Πρεσβύτεροι, περάστε. Σας περίμενα!»

Δύο ένθερμες προσευχές απαντήθηκαν, η επικοινωνία αποκατεστάθη, ιεραποστολικά μαθήματα διδάχθηκαν και κανονίσθηκε να βαπτισθεί η Ντέιζι και ο υιός της, Έντι.

Θυμηθείτε να **προσεύχεσθε ενθέρμως.**

Η τελική μου πρόταση, αδελφοί μου: **Ζείτε εναρέτως.** Ο Ησαΐας, ο σπουδαίος προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, έδωσε αυτήν την θεόπνευστη νουθεσία προς τους φέροντες της ιεροσύνης: «Μη εγγίσετε ακάθαρτον□ ...καθαριστείτε εσείς που βαστάζετε τα σκεύη του Κυρίου»[9]. Αυτό είναι τόσο ευκρινές όσο θα μπορούσε να δοθεί.

Οι φέροντες την ιεροσύνη μπορεί να μην είναι απαραιτήτως εύγλωττοι στην ομιλία τους. Μπορεί να μην έχουν ανώτερα διπλώματα σε δύσκολους τομείς μελέτης. Μπορεί να είναι κάλλιστα άνδρες με ταπεινό εισόδημα. Όμως ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης και θα υποστηρίξει τους υπηρέτες Του με δικαιοσύνη, καθώς εκείνοι αποφεύγουν το κακό της εποχής μας και διάγουν ζωή αρετής και αγνότητος. Επιτρέψατέ μου να το διευκρινίσω.

Περίπου 1.450 χιλιόμετρα βορείως της Σωλτ Λέηκ Σίτυ είναι η όμορφη πόλη του Κάλγαρι στην Αλμπέρτα του Καναδά, πατρίδα του διάσημου ροντέο του Κάλγκαρι, ένα εκ των μεγαλύτερων ετήσιων γεγονότων του Καναδά και του μεγαλύτερου υπαίθριου ροντέο στον κόσμο. Το δεκαήμερο γεγονός περιλαμβάνει διαγωνισμό ροντέο, εκθέσεις, αγροτικούς διαγωνισμούς και αγώνες με άμαξες. Η παρέλαση ροντέο, η οποία γίνεται την ημέρα ενάρξεως, είναι μία εκ των παλαιοτέρων και μεγαλυτέρων παραδόσεων του φεστιβάλ. Η παρέλαση ακολουθεί σχεδόν μία διαδρομή πέντε χιλιομέτρων στο

κέντρο του Κάλγκαρι, με τους παρευρισκομένους να φθάνουν τις 350.000, πολλοί ενδεδυμένοι με στολή καουμπόη.

Πριν από ορισμένα χρόνια, μία ομάδα παρελάσεως από ένα μέγα λύκειο στη Γιούτα είχε δώσει εξετάσεις και είχε λάβει μία από τις επιθυμητές καταχωρίσεις για να παρελάσει στην παρέλαση ροντέο του Κάλγκαρι. Μήνες εξευρέσεως πόρων, νωρίς το πρωί πρόβες στους δρόμους και άλλες προετοιμασίες είχαν ανατεθεί, προκειμένου να ταξιδεύσει η ομάδα στο Κάλγκαρι και να συμμετάσχει στην παρέλαση, όπου μία ομάδα θα επελέγετο να λάβει την τιμή της πρώτης θέσεως.

Τελικώς, έφθασε η ημέρα αναχωρήσεως, με τους πρόθυμους μαθητές και τους ηγέτες τους να επιβιβάζονται στα λεωφορεία και να κατευθύνονται βορείως για το μακρινό ταξίδι στο Κάλγκαρι.

Ενώ ήταν καθ' οδόν, το λεωφορείο σταμάτησε στο Κάρντσον της Αλμπέρτα του Καναδά, όπου η ομάδα έμεινε για μία βραδιά. Οι εντόπιες αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας εκεί προετοίμασαν κολατσιό για να απολαύσουν τα μέλη της ομάδος πριν αναχωρήσουν πάλι. Ο Μπραντ, ένα από τα μέλη της ομάδος, ο οποίος ήταν ιερέας στην Ααρωνική Ιεροσύνη, δεν πεινούσε και απεφάσισε να κρατήσει το κολατσιό του για αργότερα.

Στον Μπραντ άρεσε να κάθεται στο πίσω μέρος του λεωφορείου. Καθώς πήγε στη συνηθισμένη του θέση εκεί, για το υπόλοιπο του ταξιδιού του στο Κάλγκαρι, έβαλε το κολατσιό στο ράφι πίσω από την τελευταία σειρά καθισμάτων. Εκεί το κολατσιό πήγε στο οπίσθιο παράθυρο, καθώς το κτυπούσε ο απογευματινός ήλιος του Ιουλίου. Δυστυχώς, το κολατσιό ήταν σάντουιτς με σαλάτα αβγού. Για όσους από εσάς δεν καταλαβαίνετε τη σημασία αυτού, επιτρέψατέ μου απλώς να πω ότι η σαλάτα αβγού πρέπει να διατηρείται στο ψυγείο. Εάν δεν διατηρείται και εκτίθεται στην υψηλή ζέστη όπως αυτή που θα παρήγετο από τον ήλιο που κτυπούσε το παράθυρο του λεωφορείου την ηλιόλουστη ημέρα, γίνεται αρκετά αποτελεσματικό εκκολαπτήριο για ποικίλους τύπους βακτηρίων, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα αυτό στο οποίον κοινώς αναφερόμαστε ως δηλητηρίαση.

Κάποια στιγμή, προτού φθάσουν στο Κάλγκαρι, ο Μπραντ πείνασε. Αφού θυμήθηκε το κολατσιό, έφαγε βιαστικά το σάντουιτς με σαλάτα αβγού. Καθώς τα λεωφορεία έφθασαν στο Κάλγκαρι και πήγαιναν γύρω από την πόλη, τα μέλη της ομάδος ενθουσιάσθηκαν -- όλα εκτός του Μπραντ. Δυστυχώς, μέσα του άρχισαν δυνατοί στομαχικοί πόνοι και άλλες ενοχλήσεις σχετιζόμενες με τη δηλητηρίαση. Ξέρετε τι είναι.

Όταν έφθασαν στον προορισμό τους, τα μέλη της ομάδος βγήκαν από το λεωφορείο. Εντούτοις, ο Μπραντ δεν βγήκε. Αν και εγνώριζε ότι τα άλλα μέλη της ομάδος βασίζονταν σε εκείνον να παίξει το τύμπανό του στην παρέλαση το επόμενο πρωινό, ο Μπραντ διπλώθηκε από τον πόνο και ήταν πολύ άρρωστος για να φύγει από το λεωφορείο. Ευτυχώς για εκείνον, δύο εκ των φίλων του, ο Στιβ και ο Μάικ, οι οποίοι είχαν αποφοιτήσει προσφάτως από το λύκειο και οι οποίοι είχαν προσφάτως χειροτονηθεί στη θέση του πρεσβυτέρου στη Μελχισεδική Ιεροσύνη, ανεκάλυψαν ότι έλειπε ο Μπραντ και απεφάσισαν να τον αναζητήσουν.

Αφού βρήκαν τον Μπραντ στο πίσω μέρος του λεωφορείου και έμαθαν ποιο ήταν το πρόβλημα, ο Στιβ και ο Μάικ ένοιωσαν ανήμποροι. Τελικώς σκέφθηκαν ότι ήταν πρεσβύτεροι και είχαν τη δύναμη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης να ευλογούν τους ασθενείς. Παρά την πλήρη έλλειψη εμπειρίας στο να δίδουν ευλογία της ιεροσύνης, αυτοί οι δύο νέοι πρεσβύτεροι είχαν πίστη στη δύναμη που έφεραν. Έθεσαν τα χέρια τους στην κεφαλή του Μπραντ και, επικαλούμενοι στην εξουσία της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, εις το όνομα του Ιησού Χριστού, είπαν τα απλά λόγια για να ευλογήσουν τον Μπραντ και να γίνει καλά.

Από εκείνη τη στιγμή, τα συμπτώματα του Μπραντ έφυγαν εντελώς. Το επόμενο πρωί πήρε τη θέση του με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδος και με υπερηφάνεια παρήλασε στους δρόμους του Κάλγκαρι. Η ομάδα έλαβε τιμές πρώτης θέσεως και την επιθυμητή γαλάζια κορδέλα. Κάτι πολύ πιο σημαντικό, εντούτοις, ήταν ότι δύο νέοι, άπειροι, αλλά άξιοι φέροντες την ιεροσύνη είχαν ανταποκριθεί στην κλήση να αντιπροσωπεύουν τον Κύριο στην υπηρέτηση του συνανθρώπου τους. Όταν τους ήταν απαραίτητο να ασκήσουν την ιεροσύνη τους για λογαριασμό ενός που απεγνωσμένα χρειαζόταν τη βοήθεια τους, ήταν εις θέσιν να ανταποκριθούν, διότι ζούσαν τη ζωή τους εναρέτως.

Αδελφοί, είμαστε προετοιμασμένοι για το ταξίδι μας στη ζωή; Το μονοπάτι ενίοτε μπορεί να είναι δύσκολο. Χαρτογραφήστε την πορεία σας, να είσθε προσεκτικοί και αποφασίστε να **μελετάτε επιμελώς, να προσεύχεσθε ενθέρμως** και **να ζείτε εναρέτως.**

Ας μην απελπιζόμαστε ποτέ, διότι το έργο στο οποίο απασχολούμεθα, είναι το έργο του Κυρίου. Έχει ειπωθεί: «Ο Κύριος θα μας καταστήσει ικανούς, για να φέρουμε τις ευθύνες που θα μας δώσει».

Η δύναμη, την οποία επιζητούμε ενθέρμως, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις δυσκολίες ενός πολυσύνθετου και μεταβλητού κόσμου μπορεί να είναι δική μας, όταν με ευψυχία και αποφασιστικό θάρρος, ιστάμεθα και διακηρύττουμε με τον Ιησού του Ναυή: «Εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο»10. Καταθέτω μαρτυρία σε αυτήν την θεία αλήθεια, εις το όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Δ&Δ 107:18.
2. Δ&Δ 107:20.
3. Χάρολντ Λη, "Priesthood" (ομιλία προς το προσωπικό σεμιναρίου και ινστιτούτου, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, 17 Ιουλίου 1958), 1.
4. John Taylor, *The Gospel Kingdom*, επιλογή υπό G. Homer Durham (1941),
5. Πέτρου Α΄ 3:15.
6. Δ&Δ 84:88.
7. Νεφί Α΄ 15:24-25.
8. Ιακώβου 1:5.
9. Ησαΐας 52:11.
10. Ιησούς του Ναυή 24:15.

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής

Η οδός του μαθητού

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Τώρα είναι ο καιρός να ασπασθούμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, να γίνουμε μαθητές Του και να βαδίσουμε στην οδό Του.

Σήμερα είναι η ημέρα που κατά παράδοση ο χριστιανικός κόσμος αποκαλεί Κυριακή των Βαΐων. Θα θυμάσθε ότι ήταν εκείνη την Κυριακή πριν από περίπου 2.000 χρόνια που ο Ιησούς Χριστός εισήλθε στην πόλη της Ιερουσαλήμ κατά τη διάρκεια της τελικής εβδομάδος της θνητής ζωής Του1. Εις εκπλήρωση της αρχαίας προφητείας2 του Ζαχαρία, ήταν σε ένα γαϊδουράκι και καθώς ήταν εκεί, ένα μέγα πλήθος ήλθε για να χαιρετίσει τον Διδάσκαλο και έστρωσαν τον δρόμο εμπρός Του με φύλλα από βάια, κλαδιά από δένδρα και ακόμη και δικά τους ιμάτια. Καθώς πλησίασε, ανεφώνησαν: «Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου»3 και «Ωσαννά στον γιο του Δαβίδ»4.

Ίσως οι μαθητές νόμιζαν ότι αυτή ήταν μία αποφασιστική καμπή -- η στιγμή όπου ο ιουδαϊκός κόσμος θα ανεγνώριζε τελικώς τον Ιησού ως τον από μακρού αναμενόμενο Μεσσία. Όμως ο Σωτήρας κατάλαβε ότι πολλές από τις φωνές επαίνου και επευφημίας θα ήταν προσωρινές. Εγνώριζε ότι συντόμως θα ανήρχετο στο Όρος των Ελαιών και εκεί, μόνος στη Γεθσημανή, θα έπαιρνε επάνω Του τις αμαρτίες του κόσμου.

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού

Είναι κατάλληλο την εβδομάδα από την Κυριακή των Βαΐων ώς το πρωί του Πάσχα, να στρέψουμε τις σκέψεις μας στον Ιησού Χριστό, την πηγή φωτός, ζωής και αγάπης. Τα πλήθη στην Ιερουσαλήμ μπορεί να Τον είδαν ως μέγα βασιλέα, ο οποίος θα τους απελευθέρωνε από την πολιτική καταπίεση. Όμως στην πραγματικότητα μας έδωσε πολλά περισσότερα από αυτό. Μας έδωσε το ευαγγέλιό Του, ένα μαργαριτάρι πέραν πάσης αξίας, το μέγα κλειδί της γνώσεως, που άπαξ γίνει κατανοητό και εφαρμοσθεί, ξεκλειδώνει μία ζωή με ευτυχία, γαλήνη και ικανοποίηση.

Το ευαγγέλιο είναι τα καλά νέα του Χριστού. Είναι η αποκάλυψη ότι ο Υιός του Θεού ήλθε στη γη, έζησε μία τέλεια ζωή, εξιλέωσε για τις αμαρτίες μας και κατενίκησε τον θάνατο. Είναι το μονοπάτι σωτηρίας, η οδός της ελπίδος και της αγαλλιάσεως και η διαβεβαίωση ότι ο Θεός έχει ένα σχέδιο λυτρώσεως και ευδαιμονίας για τα τέκνα Του.

Το ευαγγέλιο είναι η οδός της ιδιότητος του μαθητού. Καθώς βαδίζουμε σε αυτήν την οδό, μπορούμε να βιώσουμε πεποίθηση και αγαλλίαση -- ακόμη και κατά καιρούς κινδύνου, λύπης και αβεβαιότητος.

Η οδός του κόσμου

Ζούμε σε μία εποχή όπου πολλοί ανησυχούν για την οικονομική τους κατάσταση. Ανησυχούν για το μέλλον και αμφιβάλλουν για την ικανότητά τους να επιλύουν τα δύσκολα θέματα που αντιμετωπίζουν. Πολλοί έχουν βιώσει προσωπική κακοτυχία και λύπη. Πεινούν για το νόημα και τον σκοπό της ζωής.

Επειδή υπάρχει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον σε αυτά τα ζητήματα, ο κόσμος δεν είναι συνεσταλμένος στο να προσφέρει πάμπολλες νέες απαντήσεις σε κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε. Οι άνθρωποι φεύγουν από τη μία νέα ιδέα στην επομένη, ελπίζοντας να βρουν κάτι που θα απαντήσει τα καυστικά

ερωτήματα της ψυχής τους. Παρευρίσκονται σε σεμινάρια και αγοράζουν βιβλία, CD και άλλα προϊόντα. Συμμετέχουν στον ενθουσιασμό που έχει σχέση με την αναζήτηση κάτι νέου. Όμως αναπόφευκτα, η φλόγα κάθε νέας θεωρίας ξεθωριάζει, απλώς για να αντικατασταθεί από μία άλλη «νέα και βελτιωμένη» λύση που υπόσχεται να κάνει αυτό που δεν μπόρεσαν οι προηγούμενες.

Δεν λέγω ότι αυτές οι εγκόσμιες επιλογές δεν περιέχουν στοιχεία αληθείας -- πολλές εξ αυτών περιέχουν. Παρά ταύτα, όλες είναι ελλιπείς της παντοτινής αλλαγής που αναζητούμε στη ζωή μας. Αφού εξαφανισθεί ο ενθουσιασμός, το κενό παραμένει καθώς επιδιώκουμε την επόμενη νέα ιδέα να ξεκλειδώσει τα μυστικά της ευτυχίας.

Εν αντιθέσει, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει τις απαντήσεις σε όλα τα προβλήματά μας. Το ευαγγέλιο δεν είναι μυστικό. Δεν είναι πολύπλοκο ούτε κρυμμένο. Μπορεί να ξεκλειδώσει τη θύρα της αληθινής ευτυχίας. Δεν αποτελεί τη θεωρία ή την πρόταση κάποιου. Δεν προέρχεται καθόλου από τους ανθρώπους. Πηγάζει από τα καθαρά και παντοτινά ύδατα του Δημιουργού του σύμπαντος, ο οποίος γνωρίζει τις αλήθειες που δεν μπορούμε ούτε καν να αρχίσουμε να καταλάβουμε. Και με αυτήν τη γνώση, μας έχει δώσει το ευαγγέλιο -- ένα θείο δώρο, την αξεπέραστη συνταγή ευτυχίας και επιτυχίας.

Πώς γινόμαστε μαθητές του Ιησού Χριστού;

Όταν ακούμε τις ανυπέρβλητες αλήθειες του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, η ελπίδα και η πίστη αρχίζουν να ανθίζουν μέσα μας5. Όσο περισσότερο γεμίζουμε την καρδιά και τον νουν μας με το μήνυμα του ανεστημένου Χριστού, τόσο μεγαλύτερη είναι η επιθυμία μας να Τον ακολουθούμε και να ζούμε σύμφωνα με τις διδασκαλίες Του. Αυτό, με τη σειρά, κάνει την πίστη μας να αυξάνει και επιτρέπει στο φως του Χριστού να φωτίζει την καρδιά μας. Καθώς το κάνει, αναγνωρίζουμε τις ατέλειες στη ζωή μας και επιθυμούμε να καθαρισθούμε από τα καταθλιπτικά φορτία της αμαρτίας. Λαχταρούμε την ελευθερία από την ενοχή και αυτό μας εμπνέει να μετανοήσουμε.

Η πίστη και η μετάνοια οδηγούν στα εξαγνιστικά ύδατα της βαπτίσεως, όπου συνάπτουμε διαθήκη να παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού και να βαδίζουμε στα χνάρια Του.

Για να μας στηρίξει στην επιθυμία να διάγουμε μία εξαγνισμένη και αγία ζωή, έχουμε προικισθεί με τη βάπτιση της φωτιάς -- η ανείπωτη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, του ουράνιου Παρακλήτου που μας συντροφεύει και μας οδηγεί, καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι της χρηστότητος.

Όσο περισσότερο είμαστε γεμάτοι με το Πνεύμα του Θεού τόσο υπηρετούμε τους άλλους. Γινόμαστε ειρηνοποιοί στο σπιτικό και την οικογένειά μας και βοηθούμε τους συνανθρώπους μας παντού και προσεγγίζουμε με φιλεύσπλαχνες πράξεις καλοσύνης, συγχωρήσεως, χάριτος και μακρόθυμης υπομονής.

Αυτά είναι τα πρώτα βήματα κατά μήκος της αληθινής οδού της ζωής και της ικανοποιήσεως. Αυτή είναι η ειρηνική οδός του πιστού του Ιησού Χριστού.

Το μονοπάτι της υπομονής

Παρά ταύτα, το ευαγγέλιο δεν είναι μία γρήγορη λύση ή μία θεραπεία εν μία νυκτί.

Ένας φίλος μου μού έγραψε προσφάτως, αποκαλύπτοντας ότι δυσκολευόταν να διατηρήσει δυνατή και ζωηρή τη μαρτυρία του. Ζήτησε τη συμβουλή μου.

Του έγραψα και του πρότεινα στοργικά κάποια συγκεκριμένα πράγματα που θα μπορούσε να κάνει, τα οποία θα ευθυγράμμιζαν τη ζωή του πιο στενά με τις διδασκαλίες του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Προς έκπληξίν μου, είχα νέα του μόνον μία εβδομάδα αργότερα. Η ουσία από το γράμμα του ήταν η εξής: «Προσπάθησα αυτό που πρότεινες. Δεν έπιασε. Τι άλλο έχεις;»

Αδελφοί και αδελφές, πρέπει να παραμείνουμε σε αυτό. Δεν αποκτούμε αιωνία ζωή με γρήγορο τρέξιμο -- αυτός είναι ένας δρόμος αντοχής. Πρέπει να εφαρμόζουμε και να εφαρμόζουμε εκ νέου τις θείες ευαγγελικές αρχές. Ημέρα με την ημέρα χρειάζεται να τις κάνουμε μέρος της κανονικής μας ζωής.

Πολύ συχνά προσεγγίζουμε το ευαγγέλιο σαν έναν αγρότη που βάζει έναν σπόρο στο έδαφος το πρωί και περιμένει το καλαμπόκι στον κώνο μέχρι το απόγευμα. Όταν ο Άλμα συνέκρινε τον λόγο του Θεού με έναν σπόρο, εξήγησε ότι ο σπόρος μεγαλώνει σε ένα δένδρο που αποφέρει καρπούς σταδιακώς, ως αποτέλεσμα της «πίστης [μ]ας, και της επιμέλειάς [μας], και της υπομονής [μας], και της ανεκτικότητάς [μας]»6. Είναι αλήθεια ότι ορισμένες ευλογίες έρχονται αμέσως: συντόμως αφού φυτέψουμε τον σπόρο στην καρδιά μας, αρχίζει να φουσκώνει και να ξεπηδά και να μεγαλώνει και από αυτό γνωρίζουμε ότι ο σπόρος είναι καλός. Από τη στιγμή που θα πατήσουμε πόδι στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού, αρχίζουν να μας παρίστανται ορατές και αθέατες ευλογίες από τον Θεό. Όμως δεν μπορούμε να λάβουμε την πληρότητα αυτών των ευλογιών, εάν «παραμελήσ[ουμε] το δέντρο, και δεν νοιαστ[ούμε] για την καλλιέργειά του»7. Το να γνωρίζουμε ότι ο σπόρος είναι καλός δεν είναι αρκετό. Πρέπει να «καλλιεργήσουμε με μεγάλη φροντίδα, για να ριζώσει»8. Μόνον τότε μπορούμε να γευθούμε τον καρπό που είναι «γλυκός υπεράνω κάθε τι γλυκού, και... αγνός υπεράνω κάθε τι αγνού» και «χορτάσ[ουμε], ώστε να μην πεινάσ[ουμε] πια, ούτε να διψάσ[ουμε]»9.

Η ιδιότητα του μαθητού είναι ένα ταξίδι. Χρειαζόμαστε τα εξευγενιστικά μαθήματα του ταξιδιού, προκειμένου να διαμορφώσουν τον χαρακτήρα μας και να εξαγνίσουν την καρδιά μας. Βαδίζοντας με υπομονή στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού, επιδεικνύουμε στον εαυτόν μας το μέτρο της πίστεώς μας και της προθυμίας μας να αποδεχθούμε το θέλημα του Θεού, αντί το δικό μας.

Δεν είναι αρκετό απλώς να ομιλούμε για τον Ιησού Χριστό ή να εξαγγέλλουμε ότι είμαστε μαθητές Του. Δεν είναι αρκετό να περιβάλλουμε τον εαυτόν μας με σύμβολα της θρησκείας μας. Η ιδιότητα του μαθητού δεν είναι ένα άθλημα για θεατές. Δεν μπορούμε να αναμένουμε ότι θα βιώσουμε τις ευλογίες της πίστεως, παραμένοντας αδρανείς στο περιθώριο περισσότερο από το να βιώσουμε τα οφέλη της υγείας καθήμενοι στον καναπέ και παρακολουθώντας αθλητικά γεγονότα στην τηλεόραση και δίδοντας συμβουλές στους αθλητές. Κι όμως για ορισμένους η «παθητική ιδιότητα του μαθητού» αποτελεί προτιμώμενη, εάν όχι πρωταρχική οδό λατρείας.

Η δική μας δεν είναι μία μεταχειρισμένη θρησκεία. Δεν μπορούμε να λάβουμε τις ευλογίες του ευαγγελίου απλώς με το να παρατηρούμε το καλό που κάνουν οι άλλοι. Πρέπει να μην είμαστε αμέτοχοι και να κάνουμε όσα διακηρύσσουμε.

Η οδός είναι ανοικτή σε όλους

Το πρώτο βήμα στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού αρχίζει, κατά καλή τύχη, στο ίδιο ακριβώς το μέρος όπου είμαστε! Δεν χρειάζεται να κάνουμε κάποια βήματα που θα μας δώσουν τα προσόντα, για να κάνουμε αυτό το πρώτο βήμα. Δεν πειράζει, εάν είμαστε πλούσιοι ή πτωχοί. Δεν υπάρχει προϋπόθεση να είμαστε μορφωμένοι, εύγλωττοι ή διανοούμενοι. Δεν χρειάζεται να είμαστε τέλειοι ή ευπροσήγοροι ή ακόμη και αβρών τρόπων.

Εσείς και εγώ μπορούμε να βαδίσουμε στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού σήμερα. Ας είμεθα ταπεινοί□ ας προσευχόμαστε στον Πατέρα μας στους Ουρανούς με όλη μας την καρδιά και ας εκφράσουμε την επιθυμία μας να Τον πλησιάσουμε και να μάθουμε από Εκείνον. Να έχετε πίστη.

Ζητήστε και θα βρείτε. Κτυπήστε και η πόρτα θα ανοίξει10. Υπηρετήστε τον Κύριο, υπηρετώντας άλλους. Γίνετε ενεργός συμμετέχων στον τομέα ή κλάδο σας. Ενδυναμώστε την οικογένειά σας, κάνοντας τη δέσμευση να ζείτε σύμφωνα με τις αρχές του ευαγγελίου. Να έχετε μία καρδιά και έναν νουν στον γάμο και την οικογένειά σας.

Τώρα είναι ο καιρός να προσαρμόσετε τη ζωής σας, ούτως ώστε να είσθε εις θέσιν να έχετε ένα έγκυρο εγκριτικό ναού και να το χρησιμοποιείτε. Τώρα είναι ο καιρός να έχετε σημαντικές οικογενειακές βραδιές, να διαβάζετε τον λόγο του Θεού και να μιλάτε στον Επουράνιο Πατέρα μας σε ένθερμη προσευχή. Τώρα είναι ο καιρός να γεμίσουμε την καρδιά μας με ευγνωμοσύνη για την αποκατάσταση της Εκκλησίας Του, για τους ζώντες προφήτες, το Βιβλίο του Μόρμον και τη δύναμη της ιεροσύνη που ευλογούν τη ζωή μας. Τώρα είναι ο καιρός να ασπασθούμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, να γίνουμε μαθητές Του και να βαδίσουμε στην οδό Του.

Υπάρχουν ορισμένοι που πιστεύουν ότι επειδή έχουν κάνει λάθη, δεν μπορούν πλέον να μετέχουν των ευλογιών του ευαγγελίου. Πόσο λίγο καταλαβαίνουν τους σκοπούς του Κυρίου. Μία εκ των σπουδαίων ευλογιών, όταν ζούμε το ευαγγέλιο, είναι ότι μας εξαγνίζει και μας βοηθά να μάθουμε από τα λάθη μας. «Όλοι αμ[αρτήσαμε], και στερού[μεθα] τη δόξα του Θεού»11, κι όμως η εξιλέωση του Ιησού Χριστού έχει τη δύναμη να μας σώσει, όταν μετανοήσουμε.

Ο αγαπημένος μας φίλος Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν μάς δίδαξε αυτήν την αρχή με σαφήνεια, όταν είπε:

«Ω είναι υπέροχο να γνωρίζουμε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας αγαπά -- ακόμη και με όλα τα ελαπώματά μας! Η αγάπη Του είναι τέτοια που, αν εμείς εγκαταλείψουμε τον εαυτόν μας, Εκείνος δεν θα το κάνει.

»Βλέπουμε τον εαυτόν μας σκεπτόμενοι μόνον το χθες και το σήμερα. Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς βλέπει σκεπτόμενος το «διά παντός».

»Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι ευαγγέλιο μεταμορφώσεως. Μας παίρνει ως άνδρες και γυναίκες της γης και μας εξευγενίζει σε άνδρες και γυναίκες για την αιωνιότητα»12.

Σε όσους έχουν αφήσει το μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού για οιονδήποτε λόγο, σας προσκαλώ να αρχίσετε εκεί όπου είσθε και να έλθετε στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Βαδίστε πάλι στην οδό του Κυρίου. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Κύριος θα ευλογήσει τη ζωή σας, θα σας προικίσει με γνώση και αγαλλίαση πέραν κατανοήσεως και θα σας απονείμει τα θεία χαρίσματα του Πνεύματος. Πάντοτε είναι ο σωστός καιρός να βαδίσετε στην οδό Του. Ποτέ δεν είναι πολύ αργά.

Σε όσους αισθάνονται ανεπαρκείς, διότι δεν υπήρξαν μέλη της Εκκλησίας σε όλη τους τη ζωή, σε όσους αισθάνονται ότι δεν μπορούν ποτέ να αναπληρώσουν τον χρόνο που έχασαν, καταθέτω μαρτυρία ότι ο Κύριος χρειάζεται τις συγκεκριμένες ικανότητές σας, τα ταλέντα και τις επιδεξιότητές σας. Η Εκκλησία σάς χρειάζεται· εμείς σας χρειαζόμαστε. Πάντοτε είναι ο σωστός καιρός να βαδίσετε στην οδό Του. Ποτέ δεν είναι πολύ αργά.

Οι ευλογίες της ιδιότητος του μαθητού

Ας θυμόμαστε ότι αυτήν την Κυριακή των Βαΐων, κατά τη διάρκεια αυτής της πασχαλινής περιόδου, και πάντοτε ότι το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού έχει τη δύναμη να γεμίσει κάθε κενό, να θεραπεύσει κάθε πληγή και να μας βοηθήσει στη θλίψη μας. Είναι η οδός της ελπίδος, της πίστεως και της εμπιστοσύνης στον Κύριο. Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού διδάσκεται στην πληρότητά του στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων

Ημερών. Αυτή η Εκκλησία οδηγείται από έναν ζώντα προφήτη, εξουσιοδοτημένο από τον Κύριο Ιησού Χριστό να προσφέρει καθοδήγηση, ούτως ώστε να μας βοηθά να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της εποχής μας όσο δύσκολες κι αν είναι.

Καταθέτω την επίσημη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς Χριστός ζει. Είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου. Είναι ο υπεσχημένος Μεσσίας. Έζησε μία τέλεια ζωή και εξιλέωσε για τις αμαρτίες μας. Θα είναι πάντοτε στο πλευρό μας. Θα πολεμήσει στις μάχες μας. Είναι η ελπίδα μας· είναι η σωτηρία μας· είναι η οδός. Γι' αυτά καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Κατά Ματθαίον 21:6-11.
2. Βλέπε Ζαχαρίας 9:9.
3. Κατά Λουκάν 19:38.
4. Κατά Ματθαιον 21:9.
5. Βλέπε Προς Ρωμαίους 10:17.
6. Άλμα 32:43.
7. Άλμα 32:38.
8. Άλμα 32:37.
9. Άλμα 32:42.
10. Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:7.
11. Προς Ρωμαίους 3:23.
12. Joseph B. Wirthlin, "The Great Commandment," *Liahona* Νοέμβρ. 2007, 29-30.

Ελάτε σε Εκείνον
Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσεν
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Γνωρίζω με τέλεια και βέβαιη σαφήνεια, μέσω της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αγαπητός Υιός του Θεού.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου σε όλο τον κόσμο, τα γόνατά μου είναι αδύναμα και τα συναισθήματά μου εξωτερικεύονται. Εκφράζω ταπεινά την αγάπη μου για εσάς και σας ευχαριστώ βαθιά για την ψήφο σας υποστήριξης. Σε τόσο πολλά πράγματα, αισθάνομαι ανεπάρκεια και ταπεινότητα.

Παρηγορούμαι διότι στο μοναδικό προσόν για την άγια ιδιότητα του αποστόλου, η οποία δεν μπορεί να διαφοροποιηθεί, ο Κύριος με έχει βαθιά ευλογήσει. Γνωρίζω με τέλεια και βέβαιη σαφήνεια, μέσω της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αγαπητός Υιός του Θεού.

Δεν υπάρχει άνθρωπος με περισσότερη αγάπη από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. Η ζεστασιά του είναι σαν τον ήλιο του μεσημεριού. Ωστόσο, καθώς έδωσε σε εμένα αυτή την ιερή κλήση, μπορείτε να φανταστείτε την καταλυτική σοβαρότητα που αισθάνθηκα καθώς τα μάτια του προφήτη του Θεού εισεχώρησαν βαθιά στην ψυχή μου. Εύκολα μπορείτε, *επίσης*, να φανταστείτε την αγάπη που αισθάνθηκα από τον Κύριο και τον προφήτη Του, καθώς ο Πρόεδρος Μόνσον με αγκάλιασε στοργικά. Σας αγαπώ, Πρόεδρε Μόνσον.

Προς εκείνους που με γνωρίζουν, εάν ποτέ φάνηκα υποδεέστερος των προσδοκιών σας, ζητώ τη συγχώρηση και την υπομονή σας. Χρειάζομαι τόσο πολύ την πίστη και τις προσευχές σας για εμένα.

Ξέρω ότι δεν είμαι αυτό που θα πρέπει να γίνω. Προσεύχομαι ώστε να είμαι πρόθυμος και δεκτικός στη διδασκαλία και στις διορθώσεις του Κυρίου. Παρηγορούμαι με τα λόγια του Προέδρου Μόνσον εχθές το βράδυ στη συγκέντρωση ιεροσύνης, ότι ο Κύριος θα προετοιμάσει την πλάτη για το φορτίο που θα τεθεί επάνω της.

Αμέσως μετά την κλήση μου ως Μέλος της Γενικής Εξουσίας πριν από 16 χρόνια, σε μία συνέλευση πασσάλου όπου συνόδευσα τον Πρόεδρο Μπόιντ Πάκερ, είπε κάτι που δεν έχω ξεχάσει. Απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, είπε: «Ξέρω ποιος είμαι». Μετά, ύστερα από μια παύση, πρόσθεσε: «Δεν είμαι τίποτα σπουδαίο». Κατόπιν στράφηκε προς το μέρος μου, που καθόμουν στο βάθρο πίσω του και είπε: «Και αδελφέ Άντερσεν, δεν είσαι τίποτα σπουδαίο». Μετά προσέθεσε αυτά τα λόγια: «Αν ποτέ το ξεχάσετε, ο Κύριος θα σας το θυμίσει αμέσως και δε θα είναι ευχάριστο».

Εκφράζω βαθιά ευγνωμοσύνη για εσάς, τα πιστά μέλη της Εκκλησίας. Ως νεαρός ιεραπόστολος στη Γαλλία, αισθάνθηκα τη μαρτυρία μου να αυξάνει θεαματικά καθώς στάθηκα μάρτυς για μέλη που εκδήλωναν την πλήρη αφοσίωσή τους για το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Τα 20 περασμένα χρόνια, ζήσαμε 10 χρόνια εκτός Ηνωμένων Πολιτειών, σε αναθέσεις της Εκκλησίας. Σε χώρες και γλώσσες διαφορετικές από τη δική μου, έχω δει τη δύναμη του Θεού να είναι αποτελεσματική στη ζωή σας. Πόσο υπέροχοι είστε -- η μεγάλη οικογένεια των πιστευόντων στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Ο Κύριος με ευλόγησε με τρόπους που δεν θα μπορέσω ποτέ να ανταποδώσω. Μου επέτρεψε να παντρευτώ έναν από τους αγγέλους Του επάνω στη γη. Η σύζυγός μου, Κάθυ, είναι το φως και το παράδειγμά μου, μια πολύτιμη κόρη του Θεού, γεμάτη αγνότητα και αθωότητα. Δε θα ήμουν τίποτα

χωρίς αυτήν. Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου προσπαθούσα να γίνω αυτό που πίστευε ότι ήδη ήμουν.

Πριν είκοσι χρόνια, όταν τα τέσσερα παιδιά μας ήταν νεαρά, η οικογένειά μας κλήθηκε να υπηρετήσει σε ιεραποστολή στη Γαλλία. Με αυτήν και άλλες κλήσεις που ακολούθησαν, βρέθηκαν να μετακομίζουν από πόλη σε πόλη, από ήπειρο σε ήπειρο, όλα εκείνα τα χρόνια όπου η σταθερότητα ήταν σημαντική γι' αυτά. Ο Κύριος τα έχει πλούσια ευλογήσει τώρα, με υπέροχους συντρόφους και διαλεχτά παιδιά. Θέλω να τα ευχαριστήσω για την καλοσύνη τους και τις θυσίες τους για εμένα. Είμαι, επίσης, ευγνώμων στους γεμάτους πίστη γονείς μου --η μητέρα μου είναι εδώ σήμερα-- και σε όλους εκείνους που έχουν κάνει τόσο πολλά για εμένα στη ζωή μου.

Εκφράζω το βαθύ σεβασμό και την αγάπη μου για τους αδελφούς μου των Εβδομήκοντα. Τους αγαπώ όπως αγαπώ τον αδελφό μου. Οι δεσμοί και η φιλία μας δεν είναι μόνον αυτού του κόσμου, αλλά θα προχωρούν μαζί μας και στη μετέπειτα ζωή.

Επί 16 χρόνια, τα μέλη της Πρώτης Προεδρίας και των Δώδεκα υπήρξαν τα παραδείγματα και οι διδάσκαλοί μου. Έμαθα από την ακεραιότητα και την χρηστότητά τους. Όλα αυτά τα πολλά χρόνια, ποτέ δεν παρατήρησα κάποιο ανεξέλεγκτο θυμό, κάποια επιθυμία για προσωπικό ή υλικό όφελος. Ποτέ δεν είδα κάποια προσωπική απόπειρα να επιτύχουν επιρροή ή δύναμη.

Αντίθετα, είδα σε αυτούς την αφοσίωση και τη φροντίδα για τις συζύγους και τα παιδιά τους. Βίωσα την αγάπη τους και τη βέβαιη μαρτυρία τους για τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του. Τους παρακολούθησα να επιζητούν ακούραστα να οικοδομήσουν πρώτα το βασίλειο του Θεού. Είδα τη δύναμη του Θεού να στέκει επάνω τους, να τους μεγαλύνει και να τους στηρίζει. Στάθηκα μάρτυρας της εκπλήρωσης της προφητικής φωνής τους. Είδα τους αρρώστους να εγείρονται και έθνη να ευλογούνται μέσω της εξουσίας τους, και στάθηκα δίπλα τους σε στιγμές πολύ ιερές για να αφηγηθώ. Δίνω μαρτυρία ότι είναι οι κεχρισμένοι του Κυρίου.

Προσεύχομαι ώστε το πνεύμα μου να είναι σαν του Πρεσβύτερου Τζόζεφ Γουέρθλιν --ο θάνατος του οποίου έφερε αυτήν την κλήση-- ένα πνεύμα χωρίς καμία επιθυμία να ελκύσει την προσοχή για το άτομό του, πρόθυμος να πάω οπουδήποτε και να κάνω οτιδήποτε μου ζητήσουν οι προφήτες του Κυρίου, αφιερωμένος στο να καταθέτω μαρτυρία για τον Σωτήρα και στην οικοδόμηση του βασιλείου του Θεού έως την τελευταία μου πνοή.

Οι ημέρες μας είναι ημέρες που από καιρό αναμένονταν στην ιστορία του κόσμου. Οι γραφές μιλούν για πράγματα «που ο Κύριος όρισε και προετοίμασε πριν τη θεμελίωση του κόσμου» (Δ&Δ 128:5).

Οι αποκαλύψεις μιλούν για μία μεγάλη συνάθροιση που θα πραγματοποιηθεί (βλέπε Νεφί Β΄ 10:7-8, Νεφί Γ΄ 16:5). Ο Ησαΐας προφήτευσε ότι ο οίκος του Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών και ότι η φωνή του Κυρίου θα υψωθεί από εκεί σε όλη τη γη (βλέπε Ησαΐας 2:2-3). Ο Δανιήλ διακήρυξε ότι θα είναι σαν πέτρα που θα αποκοπεί από το βουνό χωρίς χέρια (βλέπε Δανιήλ 2:34, 44-45). Ο Πέτρος μίλησε για την αποκατάσταση των πάντων (βλέπε Πράξεις 3:20-21). Ο Νεφί είδε ότι εκείνοι της Εκκλησίας του Αμνού, δε θα ήταν πολλοί σε αριθμό, αλλά θα βρίσκονται σε κάθε χώρα και έθνος (βλέπε Νεφί Α΄ 14:12, 14).

Ζούμε σε αυτές τις ημέρες του «έργ[ου] θαυμαστ[ού] και εξαίσι[ου] του Κυρίου (Ησαΐας 29:14. Βλέπε Νεφί Β΄ 25:17). Έχουμε ευλογηθεί να φέρουμε το ευαγγέλιο στις οικογένειες και τους απογόνους μας και να βοηθήσουμε στην προετοιμασία για την Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος. Ο Κύριος περιέγραψε το σκοπό της αποκατάστασης «να αποτελεί φως για τον κόσμο, και να αποτελεί πρότυπο για [εμάς,] το λαό [του]... και να αποτελεί αγγελιαφόρο προ του προσώπου [του] για να προετοιμάσει το δρόμο εμπρός [του] (Δ&Δ 45:9). Η ευθύνη μας δεν είναι ασήμαντη. Δεν είναι τυχαίο που είμαστε αυτοί που

είμαστε. Η τήρηση των διαθηκών μας αυτές τις τελευταίες ημέρες του προορισμού μας, θα είναι μια ξεχωριστή διάκριση τιμής σε ολόκληρη την αιωνιότητα.

Είχα το προνόμιο να δω έμπρακτα το χέρι του Κυρίου σε όλο τον κόσμο. Μολονότι τιμούμε εκείνους τους πρωτοπόρους που περπάτησαν διασχίζοντας τις πεδιάδες προς την Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, υπάρχουν πολλοί περισσότεροι πρωτοπόροι σήμερα. Δεν σπρώχνουν χειράμαξες, όμως είναι ακριβώς ίδιοι σε τόσα πολλά: έχουν ακούσει τη φωνή του Κυρίου μέσω του Βιβλίου του Μόρμον και μέσω των προσωπικών προσευχών τους. Με πίστη και μετάνοια εισήλθαν στα ύδατα του βαπτίσματος και ακλόνητα έθεσαν τα πόδια τους στο πλούσιο έδαφος του ευαγγελίου. Ως οπαδοί του Χριστού, υπήρξαν πρόθυμοι να θυσιαστούν για το δίκαιο και το αληθινό. Και με το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, κρατούνται σταθεροί στην πορεία τους προς την αιώνια ζωή.

Πρέπει να θυμόμαστε, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, ποιοι είμαστε και τι έχουμε στα χέρια μας. Δεν είμαστε μόνοι στην επιθυμία μας να πράττουμε το καλό. Υπάρχουν θαυμάσιοι άνθρωποι πολλών πίστεων και πιστεύω.

Δεν είμαστε μόνοι να προσευχόμαστε στον Επουράνιο Πατέρα μας ή να λαμβάνουμε απαντήσεις στις προσευχές μας. Ο Πατέρας μας αγαπά όλα τα παιδιά Του.

Δεν είμαστε μόνοι να θυσιαζόμαστε για ένα μεγαλύτερο σκοπό. Υπάρχουν και άλλοι που είναι ανιδιοτελείς.

Και άλλοι μοιράζονται την πίστη μας στον Χριστό. Υπάρχουν αφοσιωμένοι και έντιμοι πατέρες και μητέρες σε κάθε χώρα, που αγαπούν ο ένας τον άλλο και αγαπούν τα παιδιά τους. Μπορούμε να μάθουμε πολλά από τους καλούς ανθρώπους γύρω μας.

Ωστόσο, δεν θα πρέπει να οπισθοχωρούμε από εκείνο που *μοναδικά* και *ξεχωριστά* βρίσκουμε στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Μόνον *εδώ* είναι η ιεροσύνη του Θεού, αποκατεστημένη στη γη από ουράνιους αγγελιαφόρους. Μόνον *εδώ* στέκει το Βιβλίο του Μόρμον μαζί με τη Βίβλο στην αποκάλυψη και διακήρυξη της πλήρους θεότητος και του ευαγγελίου του Χριστού. Μόνον *εδώ* υπάρχουν προφήτες του Θεού, που φέρνουν καθοδήγηση από τους ουρανούς και κρατούν τα κλειδιά που δένουν στους ουρανούς ό,τι έχει δεθεί στη γη.

Η γνώση μας για την ουράνια αποστολή της Εκκλησίας, δε θα πρέπει να δημιουργεί συναισθήματα ανωτερότητας ή αλαζονείας, αλλά θα πρέπει να μας κάνει να γονατίζουμε, ζητώντας τη βοήθεια του Κυρίου, για να μπορέσουμε να είμαστε αυτό που πρέπει να είμαστε. Όμως με ταπεινότητα, ας μην είμαστε άτολμοι, θυμούμενοι τα λόγια του Κυρίου: «Αυτή είναι η εκκλησία μου, και εγώ θα την εδραιώσω, και τίποτα δε θα την ανατρέψει» (Μωσία 27:13).

Πάνω απ' όλα, διακηρύσσουμε τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας, Ιησού Χριστό. Όλα όσα είμαστε --όλα όσα θα γίνουμε-- τα οφείλουμε σε Εκείνον. Ενόσω ατενίζουμε με δέος το μεγαλείο Του, Εκείνος δεν μας ζητά να κρατήσουμε την απόστασή μας, αλλά μας προσκαλεί να έλθουμε προς Αυτόν. «Να, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, κι ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν» (Αποκάλυψη 3:20).

Τα λόγια του αντηχούν ανά τους αιώνες: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζησει.

»Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα» (Κατά Ιωάννην 11:25, 26).

Αδελφοί και αδελφές, Εκείνος ζει. Έχει αναστηθεί. Καθοδηγεί το άγιο έργο Του επάνω στη γη. Προφήτης Του είναι ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Να κάνουμε και άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή μας

Πρεσβύτερος Στίβεν Σνόου
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Όταν ακούμε προσεκτικά τους προφήτες, τηρούμε μία αιώνια προοπτική, έχουμε πίστη και θάρρος, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις απρόβλεπτες δυσκολίες της ζωής.

Τα πρώτα χρόνια της ζωής της, η ανιψιά μας, Λασέλ, περνούσε τα πρωινά με τη γιαγιά της. Περνώντας μαζί όλες αυτές τις ώρες, είχαν δεθεί πολύ οι δυο τους. Σύντομα η Λασέλ έγινε πέντε χρονών και ετοιμαζόταν να πάει σχολείο. Το τελευταίο πρωινό που πέρασαν μαζί, η γιαγιά Σκουάιρ διάβασε στην εγγονή της μια ιστορία και την κουνούσε στη μεγάλη κουνιστή πολυθρόνα. «Περάσαμε τόσο καλά μαζί, Λασέλ», της είπε, «και τώρα ήρθε η ώρα να πας στο σχολείο. Σ' αγαπώ τόσο πολύ -- τι θα κάνω χωρίς εσένα;»

Με μια σοφία που ξεπερνούσε τα πέντε χρόνια της, η Λασέλ κοίταξε τη γιαγιά της με τα μεγάλα καστανά μάτια της. «Γιαγιά», της είπε, «Κι εγώ σ' αγαπώ, όμως είναι καιρός να κάνω κι άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή μου».

Αυτή είναι μια καλή συμβουλή για όλους μας. Χρειαζόμαστε κι εμείς «να κάνουμε κι άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή μας». Οι περισσότεροι, δεν επιζητούμε ούτε καν καλοδεχόμαστε δραστικές αλλαγές. Όμως η αλλαγή είναι βασικό μέρος των εμπειριών της ζωής.

Πολλές από αυτές τις αλλαγές έρχονται με φυσικό τρόπο, καθώς προχωρούμε στο ταξίδι μας επάνω στη γη. Η ζωή μας αλλάζει καθώς προοδεύουμε από την παιδική ηλικία, στη νεότητα, στην ενηλικίωση και τελικά στην προχωρημένη ηλικία. Η εκπαίδευση, οι ιεραποστολές, ο γάμος, η επαγγελματική απασχόληση και η σύνταξη, όλα είναι παραδείγματα οροσήμων αλλαγής.

Πολύ συχνά είμαστε απρόθυμοι να περάσουμε στο επόμενο στάδιο, και να περάσουμε στην καινούργια δυσκολία. Ίσως αισθανόμαστε πολύ άνετα έτσι, ίσως φοβόμαστε ή μας λείπει η πίστη. Η αγκαλιά της γιαγιάς είναι συχνά πολύ πιο βολική από τις δοκιμασίες του νηπιαγωγείου. Το δωμάτιο όπου παίζουμε στο πατρικό μας, με τα απεριόριστα παιχνίδια σε βίντεο, ίσως να είναι ελκυστικότερο από το κολέγιο, το γάμο ή τη σταδιοδρομία.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να προετοιμαστούμε καλύτερα για τις αλλαγές που αναπόφευκτα θα αντιμετωπίσουμε καθώς προχωρούμε στη ζωή;

Πρώτον, να ακολουθούμε τους προφήτες. Ακούστε με προσοχή και να συμμορφώνεστε με τη συμβουλή των αδελφών. Συχνά οι προφήτες υψώνουν φωνή προειδοποίησης, αλλά και παρέχουν ασφαλείς, ρεαλιστικές συμβουλές, για να μας βοηθήσουν να υπομείνουμε τις θύελλες της ζωής. Στο πρώτο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος μας θυμίζει: «Είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο» (Δ&Δ 1:38). Οι προφήτες μάς βοηθούν να αντιμετωπίσουμε τις αλλαγές και τις δυσκολίες που διαρκώς συναντούμε. Το δημοφιλές τραγούδι της Προκαταρκτικής, *«Ευχαριστούμε, Θεέ για τον Προφήτη»*, μάς θυμίζει αυτή τη σημαντική αρχή: «Έχουμε καθοδήγηση σ' όλο μας το δρόμο, αν ακούμε τους προφήτες -- κι ακολουθούμε ό,τι λένε». (*Children's Songbook*, 111)

Δεύτερον, να έχουμε μια αιώνια προοπτική. Να καταλάβουμε ότι η αλλαγή και οι δυσκολίες αποτελούν μέρος του Σχεδίου του Θεού. Βάσει σχεδιασμού, αυτή η θνητή ζωή είναι ένας καιρός δοκιμασίας ή ένας καιρός «για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους, τους προστάξει» (Αβραάμ 3:25). Προς το σκοπό να δοκιμαστεί η χρήση μας της ελευθέρας βουλήσεως μας, που μας εδόθη από τον Θεό, εμείς ως θνητοί υποβαλλόμαστε σε μία σειρά αλλαγών, δυσκολιών,

δοκιμασιών και πειρασμών καθώς προχωρούμε στη ζωή. Μόνον τότε δοκιμαζόμαστε σωστά. Στο Νεφί Β΄, διαβάζουμε: «Γιατί πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα. Αν δεν ήταν έτσι... η δικαιοσύνη δε θα μπορούσε να υπάρξει, ούτε η κακία, ούτε η αγιοσύνη ή η αθλιότητα, ούτε το καλό ή το κακό» (Νεφί Β΄ 2:11).

Οι δυσκολίες και οι αλλαγές της ζωής, μας προσφέρουν ευκαιρίες να αυξηθούμε πνευματικά καθώς ασκούμε την ελεύθερη βούλησή μας για να πάρουμε χρηστές αποφάσεις.

Τρίτον, να έχουμε πίστη. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι παρότρυνε πάντοτε τα μέλη της Εκκλησίας να προχωρήσουν με πίστη (βλέπε "God Hath Not Given Us the Spirit of Fear," *Ensign*, Οκτ. 1984, 4). Καθώς αντιμετωπίζουμε καθημερινά έναν κόσμο γεμάτο αρνητισμό, η αμφιβολία, ο φόβος, ακόμα και ο τρόμος μπορούν να εισχωρήσουν στην καρδιά μας. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον μάς συμβούλευσε: «Η πίστη και η αμφιβολία δεν μπορούν να συνυπάρχουν στον ίδιο νου, την ίδια ώρα, διότι το ένα θα εκδιώξει το άλλο». ("Come unto Him in Prayer and Faith," *Liahona*, Μάρτ. 2009, 6). Στο Μορόνι διαβάζουμε πως «χωρίς πίστη δεν μπορεί να υπάρχει καμιά ελπίδα» (Μορόνι 7:42). Πρέπει να ασκούμε πίστη για να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες και τις αλλαγές της ζωής. Αυτός είναι ο τρόπος μάθησης και προόδου.

Τέταρτον, να έχουμε καλή διάθεση. Πολλά από τα μέλη μας σε όλη την υφήλιο αντιμετωπίζουν δυσκολίες, οικονομικές και άλλες. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι εύκολο να αισθανθούμε απελπισμένοι και ξεχασμένοι από όλους. Κατά τα πρώτα, δύσκολα χρόνια της Εκκλησίας, ο Κύριος συμβούλευσε τους Αγίους να είναι χαρούμενοι: «να έχετε θάρρος, παιδιά μου, γιατί εγώ είμαι ανάμεσά σας, και δε σας εγκατέλειψα» (Δ&Δ 61:36).

Στην τελευταία του ομιλία συνέλευσης, πριν από έξι μήνες, ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν δίδαξε πώς να ανταποκριθούμε στην αντιξοότητα. Ένα μέρος της συμβουλής του περιελάμβανε: «Την επόμενη φορά που θα μπείτε σε πειρασμό να βογκήξετε, προσπαθήστε να γελάσετε. Θα παρατείνει τη ζωή σας και θα κάνει τη ζωή όλων γύρω σας πιο ευχάριστη» («Ας έρθει ό,τι είναι να έρθει και να μας αρέσει», *Liahona,* Νοέμβρ. 2008, 26). Το γέλιο και μία καλή αίσθηση του χιούμορ μπορούν να απαλύνουν τις δυσκολίες στο ταξίδι της ζωής.

Θα ήταν ωραίο αν μπορούσαμε να προβλέψουμε όλες τις αλλαγές που θα συνέβαιναν στη διάρκεια μιας ζωής. Κάποιες αλλαγές τις βλέπουμε να έρχονται. Βεβαίως, όλοι οι νέοι άνδρες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών διδάσκονται να προετοιμαστούν για μια πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή, μία εμπειρία που αλλάζει τη ζωή. Κάθε άξιος, νέος, ανύπανδρος ενήλικας κατανοεί τη σπουδαιότητα να επιλέξει μία σύζυγο και να επισφραγιστεί στον άγιο ναό. Ξέρουμε ότι αυτές οι αλλαγές έρχονται και μπορούμε να προγραμματίσουμε γι' αυτές. Όμως τι θα γίνει για τις αλλαγές που έρχονται στη ζωή μας απροσδόκητα; Αυτές είναι αλλαγές οι οποίες, προφανώς, δεν είναι υπό τον έλεγχό μας. Η οικονομική ύφεση, η ανεργία, η αρρώστια που εξασθενεί ή κάποιοι τραυματισμοί, το διαζύγιο ή ο θάνατος, αποτελούν παραδείγματα που δεν αναμένουμε, προσδοκούμε ή καλοσωρίζουμε. Πώς αντιμετωπίζουμε αυτές τις απροσδόκητες δυσκολίες στο ταξίδι της ζωής;

Η απάντηση είναι η ίδια. Όταν ακούμε προσεκτικά τους προφήτες, τηρούμε μία αιώνια προοπτική, έχουμε πίστη και θάρρος, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις απρόβλεπτες δυσκολίες και «να κάνουμε κι άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή μας».

Η ζωή των πρωτοπόρων αποτελεί εξαίρετα παραδείγματα για το πώς θα μπορούσαμε να αποδεχθούμε την αλλαγή και να ξεπεράσουμε δυσχέρειες και δυσκολίες.

Ο Ρόμπερτ Γκάρντνερ ο νεότερος, βαπτίσθηκε στην Εκκλησία τον Ιανουάριο του 1845, σε μία παγωμένη λίμνη σε κάποια απομονωμένη περιοχή του ανατολικού Καναδά. Γεμάτος πίστη και

εργατικός, πήγε με την οικογένειά του στη Ναβού και ύστερα από πολλές κακουχίες έφθασε στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, τον Οκτώβριο του 1847. Αφού εισήλθαν στην κοιλάδα, κατασκήνωσαν σε ένα σημείο που λεγόταν Ολντ Φορτ, μερικά τετράγωνα από αυτό το Κέντρο Συνελεύσεων. Στη χειρόγραφη ιστορία του, ανέφερε: «Ξέζεψα τα βόδια μου και κάθισα στη σπασμένη προεξοχή της άμαξας όπου ζεύουμε τα ζωντανά και είπα ότι δεν θα άντεχα μιας μέρας ακόμα ταξίδι» ("Robert Gardner Jr. Self History and Journal," Church History Library, 23).

Ξεκινώντας από το μηδέν, ο Ρόμπερτ άρχισε να φτιάχνει μια καινούργια ζωή για τον ίδιο και την οικογένειά του. Τα πρώτα χρόνια ήταν σκληρά, όμως σταδιακά τα πράγματα βελτιώθηκαν καθώς ο ίδιος και ο αδελφός του, Άρτσιμπαλντ, άρχισαν να φτιάχνουν μύλους στο Μιλ Κρικ και στο Τζόρνταν Ρίβερ. Μερικά χρόνια αργότερα, τα πράγματα αντιστράφηκαν γι' αυτόν. Το νερό που τροφοδοτούσε με ενέργεια το μύλο του, άλλαξε πορεία και το ρυάκι που ερχόταν προς αυτόν, στέρεψε. Η προσπάθειά του να φτιάξει ένα κανάλι 10 χιλιομέτρων προς το μύλο του, απέτυχε.

Διαβάζω ξανά από την ιστορία του: «Το κανάλι συνέχιζε να διασπάται μέχρι που αποδείχθηκε πλήρης αποτυχία. Αυτή η αποτυχία με έκανε να χάσω όλες τις σοδειές μου και ο μύλος μου δεν μπορούσε να λειτουργήσει. Τα αποθέματά μου χάθηκαν και ήμουν χρεοκοπημένος» ("Robert Gardner, Jr. Self History and Journal," 26).

Αν αυτή δεν ήταν μεγάλη δοκιμασία, η επόμενη καταχώρησή του στην ιστορία του, μας πληροφορεί ότι κλήθηκε για μια ιεραποστολή στον Καναδά. Μερικούς μήνες αργότερα, άφησε την οικογένειά του και με μία ομάδα ιεραποστόλων ταξίδεψε με χειράμαξες, ατμόπλοιο και σιδηρόδρομο για να φθάσει στον τόπο όπου θα εργαζόταν.

Ολοκλήρωσε την ιεραποστολή του, επέστρεψε στην οικογένειά του και με τη σκληρή δουλειά και την επιμέλεια, έφτιαξε τη ζωή του και άρχισε να ευημερεί.

Λίγα χρόνια αργότερα, ο αδελφός Γκάρντνερ έφερνε κάποιους φίλους στο αγρόκτημά του στο Μίλκρικ, στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Κάποιος παρατήρησε: «Χαίρομαι που βλέπω να έχεις συνέλθει τόσο πολύ μετά τη χρεοκοπία σου. Είσαι σχεδόν τόσο εύπορος, όσο πριν χάσεις την περιουσία σου και φύγεις για την ιεραποστολή σου».

Η ιστορία του Ρόμπερτ καταγράφει: «Του απήντησα: 'Ναι, ήμουν εύπορος κάποτε και όλα χάθηκαν και σχεδόν φοβόμουν μια ακόμα κλήση [για ιεραποστολή]'. Βέβαια, λίγες ώρες αργότερα, κάποιοι γείτονές μου που είχαν παρευρεθεί σε μία συγκέντρωση στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ήρθαν στο σπίτι και μου είπαν ότι το όνομά μου ήταν ανάμεσα στα ονόματα που είχαν κληθεί σήμερα για να πάνε νότια, σε ιεραποστολή, να δημιουργήσουν ένα νέο οικισμό και να καλλιεργήσουν βαμβάκι. Έπρεπε να ξεκινήσουμε αμέσως».

Γράφει:*«Κοίταξα κι έφτυσα, έβγαλα το καπέλο μου κι έξυσα [το κεφάλι μου], σκέφτηκα και είπα: 'Εντάξει'»* ("Robert Gardner Jr. Self History and Journal", η πλάγια γραφή προστέθηκε 35).

Ο Ρόμπερτ Γκάρντνερ ήξερε τι σήμαινε να αντιμετωπίζεις την αλλαγή στη ζωή. Ακολούθησε τη συμβουλή των αδελφών και αποδέχθηκε τις κλήσεις να υπηρετήσει, όταν δεν ήταν βολικό γι' αυτόν. Είχε μεγάλη αγάπη για τον Κύριο και έδειξε δυνατή, ακλόνητη πίστη, με θαυμαστό καλό χιούμορ και ευγένεια. Ο Ρόμπερτ Γκάρντνερ ο νεότερος, εξακολούθησε να είναι ηγετικός πρωτοπόρος στην προσπάθεια αποικισμού της νοτίου Γιούτα. Ο ίδιος και αμέτρητοι άλλοι πρωτοπόροι σαν κι αυτόν, μας δίνουν έμπνευση ώστε να συνεχίσουμε και να αντιμετωπίσουμε άφοβα τις πολλές αλλαγές και δυσκολίες που έρχονται στη ζωή μας. Καθώς προχωρούμε και «κάνουμε άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή μας», είθε να είμαστε υπάκουοι, πιστοί και θαρραλέοι, είναι η προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ο βραχίονάς Του είναι αρκετός

Μπάρμπαρα Τόμπσον
Δεύτερη σύμβουλος στην Γενική Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας

Επιζητούμε να αυξήσουμε την πίστη και την προσωπική μας δικαιοσύνη, να ενδυναμώσουμε τις οικογένειες και τα σπιτικά μας και να υπηρετούμε τον Κύριο και τα παιδιά Του.

Πριν πολλά χρόνια, ενώ υπηρετούσα στο γενικό συμβούλιο της Ανακουφιστικής Εταιρείας, βρισκόμουν σε μια ανάθεση να διδάξω και να εκπαιδεύσω κάποιους ηγέτες Ανακουφιστικής Εταιρείας και ιεροσύνης. Φτάσαμε ακριβώς στην ώρα για να αρχίσει η συγκέντρωση, αφού είχαμε περάσει το πρωινό διδάσκοντας σε άλλη πόλη.

Ήμουν ο πρώτος ομιλητής μετά από τον εναρκτήριο ύμνο και την προσευχή. Το εναρκτήριο τραγούδι ανακοινώθηκε: «Ο καιρός έχει σχεδόν τελειώσει».

Δεν μου ήταν οικείος ο τίτλος αυτού του ύμνου και σκέφτηκα ότι ήταν παράξενο που αυτό θα ήταν το εναρκτήριο τραγούδι. Δεν είχα ακόμα μιλήσει και εκείνοι ήδη τραγουδούσαν ότι ο καιρός είχε σχεδόν τελειώσει!

Καθώς αρχίσαμε να τραγουδάμε τον ύμνο σύντομα κατάλαβα ότι αναφερόταν στο ότι μας έχει απομείνει λίγος καιρός, για να διαδώσουμε το μήνυμα του ευαγγελίου και να φέρουμε ψυχές προς τον Χριστό. Τα λόγια του τέταρτου στίχου αντηχούσαν στο μυαλό μου όλο το βράδυ και πολλές φορές από τότε. Λέει:

Να είστε σταθεροί στον σκοπό σας, διότι ο Σατανάς θα σας δοκιμάσει.
Το βάρος της κλήσης σας Εκείνος γνωρίζει τέλεια.
Το μονοπάτι σας ίσως είναι ακανθώδες, αλλά ο Ιησούς είναι κοντά σας,
ο βραχίονας Του είναι αρκετός, όσο κι αν τα δαιμόνια εναντιώνονται.
Ο βραχίονας Του είναι αρκετός, όσο κι αν τα δαιμόνια εναντιώνονται1.

Το μήνυμα αυτού του στίχου είναι ότι όσα κι αν γίνουν στην ζωή, ο Ιησούς Χριστός έχει την δύναμη προς σωτηρία. Μέσω της θεϊκής Του θυσίας, μας έχει δώσει έναν τρόπο για να κερδίσουμε την αιώνια ζωή. Πράγματι, το έργο Του είναι: «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και την αιώνια ζωή του ανθρώπου»2. Έχει ζητήσει την βοήθειά μας στο να βοηθάμε ο ένας τον άλλον να κάνουμε τα πράγματα που θα μας οδηγήσουν στην αιώνια ζωή.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο στην γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας, η αδελφή Μπεκ μας σκιαγράφησε τρία πράγματα που θα μας βοηθήσουν στον στόχο μας να αποκτήσουμε την αιώνια ζωή. Είναι:

1. «Να αυξήσουμε την πίστη και την προσωπική μας δικαιοσύνη».
2. «Να ενδυναμώσουμε οικογένειες και σπιτικά».
3. «Να υπηρετούμε τον Κύριο και τα τέκνα Του»3. Αυτό επίσης σημαίνει να αναζητήσουμε και να φροντίσουμε τους φτωχούς και τους έχοντας ανάγκη.

Ξέρουμε ότι ο Σατανάς θα προσπαθήσει να μας βάλει σε πειρασμό καθώς αναζητούμε να τα κάνουμε αυτά τα πράγματα, αλλά ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι θα μας ενδυναμώσει. Θα μας βοηθήσει4.

Να αυξήσουμε την πίστη και την προσωπική μας δικαιοσύνη

Ως παιδί διδάχτηκα από τους γονείς μου ότι ο Επουράνιος Πατέρας μου και ο Ιησούς Χριστός με αγαπάνε. Διδάχτηκα ότι «Είμαι Θεού παιδί»6. Δεν μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου την εποχή που δεν το ήξερα αυτό. Με δίδαξαν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας και μόνον μέσω Εκείνου μπορούμε να σωθούμε6.

Διδάχτηκα επίσης ότι, προκειμένου να αυξηθεί η πίστη μου, πρέπει να προσεύχομαι κάθε μέρα. Στην πραγματικότητα, πρέπει να προσεύχομαι πάντοτε7. Διδάχτηκα ότι καθώς διαβάζω και μελετώ τις γραφές, η γνώση και η μαρτυρία μου για την αλήθεια του ευαγγελίου θα αυξηθούν. Διδάχτηκα να αγαπώ τον Θεό και ότι μπορούσα να δείξω την αγάπη μου με το να τηρώ τις εντολές Του8. Επίσης έμαθα ως παιδί για την σημαντικότητα του ναού. Στην νεανική μου ηλικία έμαθα ότι η σύναψη και η τήρηση των ιερών διαθηκών του ναού θα με βοηθούσαν να παραμείνω στον δρόμο προς την αιώνια ζωή.

Ο καθένας μας πρέπει να ακολουθήσει αυτές τις αρχές κατά τη διάρκεια της ζωής του, ώστε να αυξήσει την πίστη του και την προσωπική του δικαιοσύνη.

Να ενδυναμώσουμε οικογένειες και σπιτικά

Είναι ευθύνη και ευλογία για τον καθένα μας να ενδυναμώσει την οικογένεια και το σπιτικό του. Ο καθένας μας βρίσκεται σε μια διαφορετική οικογενειακή κατάσταση. Μερικές οικογένειες έχουν μια μητέρα και έναν πατέρα με παιδιά που ζουν στο σπίτι. Μερικά ζευγάρια δεν έχουν πια τα παιδιά τους να ζουν στο σπίτι. Πολλά μέλη της Εκκλησίας είναι ανύπανδρα και μερικά είναι ανύπανδροι γονείς. Άλλοι είναι χήροι ή χήρες και ζουν μόνοι τους.

Δεν έχει σημασία πως είναι δομημένη η οικογένειά μας, ο καθένας μας μπορεί να εργασθεί για να ενδυναμώσει την οικογένειά του ή να βοηθήσει στην ενδυνάμωση των άλλων.

Μερικοί τρόποι να ενδυναμώσουμε την οικογένεια επεξηγούνται στο παρακάτω παράδειγμα. Είχα μια ανάθεση στην περιοχή του Μπόιζι, στο Άινταχο. Μετά την εκπαίδευση το απόγευμα του Σαββάτου, έμεινα στο σπίτι της ανιψιάς μου και της οικογένειάς της.

Εκείνο το απόγευμα, πριν πάνε τα παιδιά για ύπνο, κάναμε μια μικρή οικογενειακή βραδιά και διαβάσαμε μια ιστορία από τις γραφές. Ο πατέρας τους διηγήθηκε την οικογένεια του Λεχί και πώς δίδαξε τα παιδιά του ότι πρέπει να προσκολληθούν στην σιδερένια ράβδο, η οποία είναι ο λόγος του Θεού9. Η προσκόλληση στην σιδερένια ράβδο θα τους κρατούσε ασφαλείς και θα τους οδηγούσε στην χαρά και την ευτυχία. Αν άφηναν την σιδερένια ράβδο, υπήρχε κίνδυνος να πνιγούν στον ποταμό του βρομερού νερού.

Για να το δείξουν αυτό στα παιδιά, η μητέρα τους έγινε η «σιδερένια ράβδος», στην οποία θα έπρεπε να προσκολληθούν, και ο πατέρας τους έπαιξε τον ρόλο του διαβόλου, ο οποίος προσπαθούσε να τραβήξει τα παιδιά μακριά από την ασφάλεια και την ευτυχία. Η ιστορία άρεσε πολύ στα παιδιά και έμαθαν πόσο σημαντικό είναι να προσκολληθούν στην σιδερένια ράβδο.

Μετά την ιστορία από τις γραφές ήταν καιρός για οικογενειακή προσευχή. Η μητέρα υπενθύμισε στα παιδιά να προσευχηθούν για τον επίσκοπο, ο οποίος είχε σοβαρά προβλήματα με τα μάτια του. Η τρίχρονη Μπρούκλιν προσέφερε την προσευχή εκείνο το βράδυ. Ευχαρίστησε τον Επουράνιο Πατέρα για τις ευλογίες τους και κατόπιν Του ζήτησε ένθερμα να «ευλογήσει τον επίσκοπο επειδή τα μάτια του είχαν χαλάσει».

Το επόμενο πρωί φτάσαμε στην συγκέντρωση μεταλήψεως και καθίσαμε. Η Μπρούκλιν και η πεντάχρονη αδελφή της, η Κένεντι, κοίταξαν στο βάθρο και είδαν τον επίσκοπο να στέκεται εκεί. Τα

κορίτσια έδειξαν τον επίσκοπο και με ενθουσιασμό είπαν στην μητέρα τους: «Κοίτα, εκεί είναι ο επίσκοπος». Τότε ανταλλάχθηκε μια ματιά γνώσης μεταξύ των δύο κοριτσιών που φαινόταν να έλεγε: «Προσευχηθήκαμε για τον επίσκοπο και τώρα είναι καλύτερα». Προσευχήθηκαν με πίστη, ξέροντας ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα άκουγε την ταπεινή προσευχή τους.

Οι γραφές, η οικογενειακή βραδιά και η οικογενειακή προσευχή θα ενδυναμώσουν τις οικογένειες. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε κάθε ευκαιρία, για να ενδυναμώσουμε την οικογένεια και να υποστηρίξουμε ο ένας τον άλλον, για να παραμείνουμε στο σωστό μονοπάτι.

Να υπηρετούμε τον Κύριο και τα παιδιά Του και να βρούμε και να φροντίσουμε τους φτωχούς και τους έχοντας ανάγκη

Κατά τη διάρκεια της θνητής Του ζωής ο Κύριος δίδαξε ότι πρέπει να φροντίζουμε και να βοηθάμε ο ένας τον άλλον. Θεράπευσε τους αρρώστους, έκανε τους κουτσούς να περπατήσουν, αποκατέστησε την όραση στους τυφλούς και άνοιξε τα αφτιά των κουφών. Δίδαξε στους ανθρώπους το ευαγγέλιο. Ευλόγησε τους ανθρώπους και έκανε πολλά σπουδαία θαύματα10.

Υπάρχουν ευκαιρίες παντού να βοηθήσουμε εκείνους που έχουν ανάγκη. Σας ομολογώ ότι κάποια στιγμή στην ζωή μας ο καθένας μας θα είναι φτωχός κατά κάποιο τρόπο και θα χρειαστεί την βοήθεια κάποιου άλλου. Επειδή «δεν είμαστε όλοι ζητιάνοι;»11

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ είπε: «Ο Θεός μάς αντιλαμβάνεται και μας φροντίζει. Αλλά συνήθως ικανοποιεί τις ανάγκες μας μέσω κάποιου άλλου. Επομένως, είναι ζωτικό να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον»12.

Πέρυσι το καλοκαίρι, όταν έλειπα από το σπίτι, ένας σφοδρός άνεμος και μια καταιγίδα ξέσπασαν στην γειτονιά μας. Ένα τεράστιο δένδρο έπεσε από τον κήπο του γείτονά μου στο δικό μου και πλάκωσε τα καλώδια ηλεκτρισμού. Το δένδρο έπρεπε να αφαιρεθεί πρώτα, και μετά θα μπορούσε να διορθωθεί η βλάβη και να αποκατασταθεί το ηλεκτρικό ρεύμα στο σπίτι μου.

Νωρίς το πρωί τηλεφώνησα στον αδελφό μου που σχεδίασε να βρει κάποια εργαλεία και να έλθει το συντομότερο. Επίσης τηλεφώνησα στον επίσκοπό μου. Μέσα σε μερικά λεπτά, ο επίσκοπος, ο οικογενειακός διδάσκαλος, ο πρώην πρόεδρος πασσάλου και άλλοι δέκα άνδρες από τον τομέα μου ήλθαν με τα αλυσοπρίονά τους και έσπευσαν να κάνουν αυτό που έπρεπε. Οι επισκέπτριες διδασκάλισσές μου έφεραν φαγητό εκείνο το βράδυ. Πολλοί άλλοι άνδρες από την ομάδα των αρχιερέων, την απαρτία των πρεσβυτέρων και γείτονες ήλθαν τα επόμενα βράδια, για να βοηθήσουν εμένα και την οικογένειά μου να καθαρίσουμε την ακαταστασία.

Είχα ανάγκη σε εκείνη την περίσταση. Χρειαζόμουν βοήθεια από άλλους. Η αποθάρρυνσή μου έγινε χαρά και ευγνωμοσύνη. Αισθάνθηκα ότι με αγαπούσαν και με νοιάζονταν. Εκείνοι οι άνθρωποι ήταν γρήγοροι στο να αναγνωρίσουν έναν έχοντα ανάγκη. Ζούσαν τη μαρτυρία τους και έδειξαν την πραγματικότητα των διαθηκών τους.

Στην έδρα της Εκκλησίας συχνά λαμβάνουμε σημειώματα ευχαριστιών από άτομα μη μέλη της εκκλησίας, τα οποία έχουν λάβει υπηρέτηση από εσάς μετά από πλημμύρες, τυφώνες, σεισμούς ή άλλες καταστροφές. Σας ευχαριστώ που είστε πάντα πρόθυμοι να υπηρετείτε, να αγαπάτε, να προσφέρετε, και επομένως, να είστε αληθινοί μαθητές του Ιησού Χριστού.

Πρέπει να είμαστε «σταθεροί στον σκοπό μας»13 καθώς επιζητούμε να αυξήσουμε την πίστη και την προσωπική μας δικαιοσύνη, να ενδυναμώσουμε τις οικογένειες και τα σπιτικά μας και να υπηρετούμε τον Κύριο και τα παιδιά Του. Αν και ο Σατανάς θα εναντιωθεί στις προσπάθειές μας, καταθέτω την

μαρτυρία μου για τον Ιησού Χριστό και την εξιλεωτική Του θυσία, που μας καθιστά ικανούς να κάνουμε το θέλημά Του και μεγαλύνει τις προσπάθειές μας στη διαδικασία. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. "The Time is Far Spent," *Hymns*, αρ. 266.
2. Μωυσή 1:39.
3. Βλέπε Τζούλι Μπεκ, "Fulfilling the Purpose of Relief Society," *Liahona*, Νοέμβρ. 2008, 109-111.
4. Βλέπε Ησαΐας 41:10-14.
5. «Είμαι Θεού παιδί», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 58.
6. Βλέπε Μωσία 3:17.
7. Βλέπε Νεφί Γ΄ 18:15, 18-19, Δ&Δ 10:5.
8. Βλέπε Κατά Ιωάννην 14:15.
9. Βλέπε Νεφί Α΄ 8:2-37.
10. Κατά Ματθαίον 4:23, 9:35, Κατά Λουκάν 4:40, Κατά Ιωάννην 2:23, Μωσία 3:5, Νεφί Γ΄ 17:7-9, 26:15, Δ&Δ 35:9.
11. Μωσία 4:19.
12. Σπένσερ Κίμπαλ, "The Abundant Life," *Tambuli*, Ιούνιος 1979, 4.
13. "The Time Is Far Spent," *Hymns*, no. 266.

Κανένας δεν ήταν μαζί Του

Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Με ήχο σάλπιγγος αντηχεί η αλήθεια από την κορυφή του Γολγοθά, ότι δεν θα μείνουμε ποτέ μόνοι ούτε αβοήθητοι, έστω και αν κάποιες φορές μπορεί να αισθανόμαστε ότι είμαστε.

Σε ευχαριστώ, αδελφή Τόμπσον, και ευχαριστώ τις αξιοθαύμαστες γυναίκες αυτής της Εκκλησίας. Αδελφοί και αδελφές, το μήνυμά μου σήμερα για το Πάσχα προορίζεται για όλους, ωστόσο απευθύνεται ειδικά προς εκείνους που είναι μόνοι ή αισθάνονται μόνοι ή, ακόμα χειρότερο, αισθάνονται εγκαταλελειμμένοι. Εδώ μπορεί να περιλαμβάνονται εκείνοι που προσδοκούν διακαώς να παντρευτούν, εκείνοι που έχασαν σύζυγο και εκείνοι που έχουν χάσει ή δεν έχουν ποτέ ευλογηθεί με παιδιά. Η συναισθηματική συμμετοχή μας μπορεί να περιλαμβάνει συζύγους που έχουν εγκαταλειφθεί από τους συζύγους τους, σύζυγοι των οποίων αι σύζυγοι έχουν φύγει και παιδιά που έχουν χάσει τον ένα ή τον άλλο από τους γονείς τους -- ή και τους δύο. Στην ευρεία περιφέρεια αυτής της ομάδας μπορεί να βρεθεί ένας στρατιώτης μακριά από την πατρίδα, ένας ιεραπόστολος σ' εκείνες τις πρώτες εβδομάδες της νοσταλγίας για το σπίτι του ή κάποιος πατέρας χωρίς δουλειά, που φοβάται ότι θα γίνει ορατός ο φόβος στα μάτια του από την οικογένειά του. Με δύο λόγια, μπορεί να συμπεριλάβει όλους εμάς σε διάφορες εποχές της ζωής μας.

Σε όλους εσάς, μιλώ για το μοναχικότερο ταξίδι που έγινε ποτέ και τις ατελείωτες ευλογίες που έφερε σε όλους τους ανθρώπους. Μιλώ για το μοναχικό καθήκον του Σωτήρα να αναλάβει στους ώμους του, μόνος, το φορτίο της σωτηρίας μας. Δικαίως, θα έλεγε: «Μόνος πάτησα τον ληνό, και κανένας από τους λαούς δεν ήταν μαζί μου. ...Και κοίταξα ολόγυρα και δεν υπήρχε κάποιος να βοηθάει· και θαύμασα ότι δεν υπήρχε κάποιος να [με] υποστηρίζει»1.

Όπως σημείωσε τόσο όμορφα νωρίτερα ο πρόεδρος Ούχτντορφ, ξέρουμε από τις γραφές ότι η μεσσιανική άφιξη του Ιησού στην Ιερουσαλήμ, την Κυριακή που προηγείτο του εβραϊκού πάσχα, μία ημέρα ανάλογη με αυτό το σημερινό πρωινό, υπήρξε μία μεγάλη δημόσια στιγμή. Όμως η προθυμία να εξακολουθήσουν να προχωρούν με Εκείνον, γρήγορα θα άρχιζε να μειώνεται.

Σύντομα μετά από αυτό, κατηγορήθηκε επισήμως ενώπιον των ηγετών των Ισραηλιτών εκείνης της εποχής -- πρώτα εμπρός στον Άννα, τον πρώην αρχιερέα, μετά στον Καϊάφα, τον τότε αρχιερέα. Στη βιασύνη τους να Τον κρίνουν, αυτοί οι άνδρες και τα συμβούλιά τους διακήρυξαν γρήγορα και με οργή την απόφασή τους: «Τι ανάγκη έχουμε πλέον από μάρτυρες;», κραύγασαν. «Είναι ένοχος θανάτου»2.

Μετά από αυτό, προσήχθη ενώπιον των κυβερνητών των Εθνικών στη χώρα. Ο Ηρώδης, ο τετράρχης της Γαλιλαίας, Τον ανέκρινε μία φορά και ο Πόντιος Πιλάτος, ο Ρωμαίος κυβερνήτης της Ιουδαίας δύο φορές, διακηρύσσοντας τη δεύτερη φορά στο πλήθος: «Και να, εγώ, αφού τον ανέκρινα, δεν βρήκα σε τούτον τον άνθρωπο κανένα έγκλημα»3. Μετά, σε μία πράξη εξίσου ασυγχώρητη και παράλογη, ο Πιλάτος «αφού τον μαστίγωσε, τον παρέδωσε για να σταυρωθεί»4. Τα φρεσκο-πλυμένα χέρια του Πιλάτου, δεν μπορούσαν να είναι περισσότερο κηλιδωμένα ή περισσότερο ρυπαρά.

Αυτή η απόρριψη από εκκλησιαστικούς και πολιτικούς ηγέτες, έγινε περισσότερο προσωπική όταν και ο κόσμος στους δρόμους στράφηκε εναντίον του Ιησού. Μία από τις ειρωνίες της ιστορίας είναι ότι δίπλα στον Ιησού στη φυλακή καθόταν ένας *πραγματικά* βλάσφημος, ένας δολοφόνος και επαναστάτης, ονόματι Βαραββάς, όνομα ή τίτλος στην Αραμαϊκή, που σημαίνει «γιος του πατέρα»5. Ανεμπόδιστος να απελευθερώσει έναν φυλακισμένο κατά το πνεύμα της παράδοσης του εβραϊκού πάσχα, ο Πιλάτος ρώτησε τους ανθρώπους: «Ποιον από τους δύο θέλετε να σας απολύσω;» «Κι

εκείνοι είπαν: Τον Βαραββά»6. Έτσι, ένας άθεος «γιος του πατέρα» ελευθερώθηκε, ενώ ένας *αληθινά* θεϊκός Υιός του Επουράνιου Πατέρα Του, καταδικάστηκε σε σταυρικό θάνατο.

Ήταν και μια εποχή δοκιμασίας εκείνων που γνώριζαν πιο προσωπικά τον Ιησού. Το δυσκολότερο να καταλάβουμε στην ομάδα αυτή, είναι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης. Γνωρίζουμε ότι το ουράνιο σχέδιο απαιτούσε να σταυρωθεί ο Ιησούς, όμως μας συντρίβει να σκεφτόμαστε ότι ένας από τους ξεχωριστούς μάρτυρές Του, ο οποίος κάθησε δίπλα στα πόδια Του, Τον άκουσε να προσεύχεται, Τον παρακολούθησε να θεραπεύει και αισθάνθηκε το άγγιγμά Του, θα μπορούσε να προδώσει Εκείνον και όλα όσα αντιπροσώπευε για τριάκοντα αργύρια. Ποτέ στην ιστορία του κόσμου τόσο λίγα χρήματα δεν αγόρασαν τόση αχρεία φήμη. Δεν είμαστε εκείνοι που θα κρίνουν την τύχη του Ιούδα, όμως ο Ιησούς είπε για αυτόν που Τον πρόδωσε: «Καλό θα ήταν σ' εκείνον τον άνθρωπο, αν δεν είχε γεννηθεί»7.

Βεβαίως και άλλοι ανάμεσα στους πιστούς είχαν τις δύσκολες στιγμές τους. Μετά τον Μυστικό Δείπνο, ο Ιησούς άφησε τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη να αγρυπνούν και πήγε μόνος στον Κήπο της Γεθσημανή. Πέφτοντας με το πρόσωπο στη γη, προσευχόμενος, «περίλυπ[ος] μέχρι θανάτου»8, λέει το χρονικό, ο ιδρώτας Του έγινε σαν θρόμβοι αίματος9, καθώς ικέτευσε τον Πατέρα, να απέλθει από αυτόν εκείνο το δύσκολο, βάναυσο ποτήριον. Όμως, φυσικά, δεν μπορούσε να απέλθει. Επιστρέφοντας από μια τόσο αγωνιώδη προσευχή, βρήκε τους τρεις κυριότερους μαθητές Του να κοιμούνται και παρακινήθηκε να ρωτήσει: «Έτσι δεν μπορέσατε να αγρυπνήσετε μία ώρα μαζί μου;»10 Το ίδιο συνέβη δύο ακόμα φορές έως ότου, επιστρέφοντας για τρίτη φορά, Τους λέει συμπονετικά: «Κοιμάστε, λοιπόν, και αναπαύεστε»11, μολονότι δεν θα υπήρχε ανάπαυση για Εκείνον.

Αργότερα, αφού συνελήφθη ο Ιησούς και εμφανίστηκε να δικαστεί, ο Πέτρος κατηγορήθηκε ότι γνώριζε τον Ιησού και ήταν φίλος Του και αρνήθηκε εκείνη την κατηγορία, όχι μία αλλά τρεις φορές. Δεν γνωρίζουμε όλα όσα συνέβαιναν εδώ ούτε γνωρίζουμε αν ο Σωτήρας είχε δώσει κάποια προστατευτική συμβουλή στους αποστόλους Του, ιδιωτικώς12, ωστόσο γνωρίζουμε, πράγματι, ότι ο Ιησούς ήταν εν γνώσει ότι ούτε και αυτοί ακόμα οι πολύτιμοι μαθητές του δεν θα στέκονταν στο πλάι Του στο τέλος και είχε προειδοποιήσει αναλόγως τον Πέτρο13. Κατόπιν, με το λάλημα του πετεινού: «Και ο Κύριος, αφού στράφηκε, κοίταξε τον Πέτρο στα μάτια· και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Κυρίου. ...Και ο Πέτρος, βγαίνοντας έξω, έκλαψε πικρά»14.

Έτσι, από ουράνια αναγκαιότητα, ο υποστηρικτικός κύκλος γύρω από τον Ιησού γίνεται όλο και μικρότερος, προσδίδοντας σημασία στα λόγια του Ματθαίου: «Τότε, όλοι οι μαθητές, αφού τον εγκατέλειψαν, έφυγαν»15. Ο Πέτρος παρέμεινε αρκετά κοντά, ώστε να τον αναγνωρίσουν και να αντιπαρατεθούν μαζί του. Ο Ιωάννης στάθηκε στα πόδια του σταυρού, με τη μητέρα του Ιησού. Πάντοτε και ιδιαίτερα, οι ξεχωριστές γυναίκες στη ζωή του Σωτήρα παρέμειναν όσο πλησιέστερα προς Αυτόν μπορούσαν. Όμως κατά βάσιν, το μοναχικό ταξίδι Του πίσω στον Πατέρα Του, εξακολούθησε χωρίς παρηγοριά ή συντρόφευση.

Τώρα μιλώ πολύ προσεκτικά, ακόμα και ευλαβικά, για εκείνο που μπορεί να ήταν η δυσκολότερη στιγμή από όλες, στο μοναχικό ταξίδι του προς την Εξιλέωση. Μιλώ για εκείνες τις τελευταιες στιγμές, για τις οποίες ο Ιησούς θα πρέπει να είχε προετοιμαστεί διανοητικά και σωματικά, που όμως μπορεί να μην τις περίμενε έτσι συναισθηματικά και πνευματικά -- εκείνη την καταληκτική κατάβαση στην παραλυτική απελπισία της θείας απόσυρσης, όταν κραυγάζει σε *υπέρτατη* μοναξιά: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί *με* εγκατέλειψες;»16

Την απώλεια της θνητής στήριξης την ανέμενε, όμως προφανώς δεν είχε κατανοήσει αυτό. Μήπως δεν είχε πει στους μαθητές Του: «Να, έρχεται ώρα... και ήδη ήρθε, κάθε ένας να σκορπιστείτε στα δικά του, και να με αφήσετε μόνον· αλλά, δεν είμαι μόνος, επειδή ο Πατέρας είναι μαζί μου· ...Ο Πατέρας δεν με άφησε μόνον· επειδή, εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν;»17

Με όλη την πεποίθηση της ψυχής μου, καταθέτω μαρτυρία ότι Εκείνος *έκανε* τα αρεστά στον Πατέρα Του, απόλυτα, και ότι ένας τέλειος Πατέρας *δεν* εγκαταλείπει τον Υιό Του εκείνη την ώρα. Πράγματι, αποτελεί προσωπική πεποίθησή μου ότι σε όλη τη θνητή διακονία του Χριστού, ο Πατέρας δε θα μπορούσε να ήταν πλησιέστερα στον Υιό Του, από όσο σε εκείνες τις αγωνιώδεις τελευταίες στιγμές του μαρτυρίου. Παρ' όλα αυτά, προς το σκοπό να γίνει η υπέρτατη θυσία του Υιού Του τόσο ολοκληρωμένη, όσο ήταν εθελουσία και μοναχική, ο Πατέρας απέσυρε για λίγο από τον Ιησού την παρηγορία του Πνεύματός Του, τη στήριξη της προσωπικής παρουσίας Του. Απαιτείτο αυτό. Πράγματι ήταν θεμελιώδες για τη σημασία της Εξιλέωσης, ώστε ο τέλειος Υιός, ο οποίος ποτέ δεν είχε πει κακία ούτε είχε διαπράξει σφάλμα ούτε είχε εγγίσει ακάθαρτον, να γνωρίσει πώς αισθάνονταν οι υπόλοιποι άνθρωποι --εμείς, όλοι εμείς-- όταν διαπράτταμε αυτές τις αμαρτίες. Ώστε να είναι η Εξιλέωσή Του απέραντη και αιώνια, έπρεπε να αισθανθεί πώς ήταν να πεθαίνει, όχι μόνον σωματικά αλλά και πνευματικά, να αισθανθεί πώς ήταν να έχει αποσυρθεί το θείο Πνεύμα, αφήνοντας κάποιον να νιώθει ολοκληρωτικά, ταπεινωτικά, απελπιστικά μόνος.

Όμως ο Ιησούς υπέμεινε. Επέμεινε. Η καλοσύνη σε Αυτόν, επέτρεψε στην πίστη να θριαμβεύσει, έστω και σε μία κατάσταση ολοκληρωτικής ψυχικής οδύνης. Η πίστη με την οποία έζησε, του είπε πως παρά τα συναισθήματά Του, εκείνη η θεϊκή συμπόνια δεν είναι ποτέ απούσα, πως ο Θεός είναι πάντοτε πιστός, ότι ποτέ δεν φεύγει μακριά ούτε μας εγκαταλείπει. Όταν πληρώθηκε και το τελευταίο φαρδίνι, όταν η αποφασιστικότητα του Χριστού να είναι πιστός ήταν τόσο φανερή, όσο και πλήρως ανίκητη, τότε, τελικά, ευσπλαχνικά, στο μαρτύριό Του ήλθε το «τετέλεσται»18. Αντίθετα σε κάθε πιθανότητα και μην έχοντας κανέναν να τον βοηθήσει ή να τον υποστηρίξει, ο ζων Υιός του ζώντος Θεού, αποκατέστησε τη φυσική ζωή, εκεί όπου ο θάνατος θριάμβευε, και έφερε χαρούμενη, πνευματική λύτρωση από την αμαρτία μέσα από το φρικιαστικό σκοτάδι και την απελπισία. Με πίστη στον Θεό, για τον οποίο *ήξερε* ότι ήταν εκεί, μπορούσε να πει θριαμβευτικά: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου»19.

Αδελφοί και αδελφές, μία από τις μεγάλες παρηγοριές αυτής της εποχής του Πάσχα είναι ότι, επειδή ο Ιησούς βάδισε σε έναν τόσο μακρύ, μοναχικό δρόμο απόλυτα μόνος, *εμείς* δεν χρειάζεται να κάνουμε έτσι. Το μοναχικό του ταξίδι έδωσε τη δυνατότητα μεγάλης συντροφιάς για τη μικρή μας εκδοχή αυτού του δρόμου -- την ευσπλαχνική φροντίδα του Πατέρα μας στους Ουρανούς, την αδιάκοπη συντροφιά αυτού του Αγαπητού Υιού, το υπέρτατο δώρο του Αγίου Πνεύματος, αγγέλους στους ουρανούς, μέλη της οικογένειας σε αυτόν και στον άλλο κόσμο, προφήτες και αποστόλους, διδασκάλους, ηγέτες και φίλους. Όλοι αυτοί και περισσότεροι έχουν δοθεί ως σύντροφοι για το θνητό ταξίδι μας, χάρη στην Εξιλέωση του Ιησού Χριστού και την αποκατάσταση του ευαγγελίου Του. Με ήχο σάλπιγγος αντηχεί η αλήθεια από την κορυφή του Γολγοθά, ότι δεν θα μείνουμε ποτέ μόνοι ούτε αβοήθητοι, έστω και αν κάποιες φορές μπορεί να αισθανόμαστε ότι είμαστε. Πράγματι, ο Λυτρωτής όλων μας, είπε: «Δεν θα σας αφήσω ορφανούς. [Ο Πατέρας μου κι εγώ] θάρθουμε σ' [εσάς], και θα κατοικήσουμε μέσα [σ' εσάς]»20.

Ο άλλος ισχυρισμός μου για το Πάσχα είναι πως αυτές οι σκηνές της μοναχικής θυσίας του Χριστού, αναμεμειγμένες με στιγμές άρνησης, εγκατάλειψης και τουλάχιστον μίας απερίφραστης προδοσίας, δε θα πρέπει ποτέ να επαναληφθούν από εμάς. Εκείνος βάδισε μόνος κάποτε. Θα ήθελα να ζητήσω να μην χρειαστεί ποτέ να αντιμετωπίσει Εκείνος την αμαρτία, χωρίς τη βοήθεια και στήριξή μας, ποτέ πια να μη βρει μόνον αδιάφορους παρατηρητές, όταν κοιτάζει εσάς κι εμένα μέσα από την *Οδό του Μαρτυρίου* Του, στη σημερινή εποχή μας. Καθώς πλησιάζουμε αυτήν την άγια εβδομάδα --την Πέμπτη πριν το Πάσχα, με τον Αμνό της του Πάσχα, την Παρασκευή που σημειώνει την εξιλέωση, με το σταυρό της, την Κυριακή της Ανάστασης με το άδειο μνήμα της-- είθε να δηλώσουμε ότι θα είμαστε πληρέστερα μαθητές του Κυρίου Ιησού Χριστού, όχι μόνο στα λόγια και όχι μόνο στην άνεση των καλών εποχών, αλλά στην πράξη, στο θάρρος και στην πίστη και όταν ο δρόμος είναι μοναχικός και ο σταυρός μας δύσκολος να τον σηκώσουμε. Αυτήν την εβδομάδα του Πάσχα και πάντοτε, είθε να

στέκουμε πλάι στον Ιησού Χριστό «σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους που μπορεί να βρεθ[ούμε], ακόμα και μέχρι θανάτου»21, διότι ασφαλώς έτσι είναι που Εκείνος στάθηκε δίπλα μας όταν πραγματικά πέθανε για εμάς και όταν έπρεπε να σταθεί απολύτως και εντελώς μόνος. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ησαΐας 63:3-5. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 76:107, 88:106, 133:50.
2. Κατά Ματθαίον 26: 65-66.
3. Κατά Λουκάν 23:14.
4. Κατά Ματθαίον 27:26.
5. Βλέπε Bible Dictionary, "Barabbas," 619.
6. Κατά Ματθαίον 27:21.
7. Κατά Ματθαίον 26:24.
8. Κατά Ματθαίον 26:38.
9. Βλέπε Κατά Λουκάν 22:44, Μωσία 3:7, Δ&Δ 19:18.
10. Κατά Ματθαίον 26:40.
11. Κατά Ματθαίον 26:45.
12. Βλέπε *Spencer W. Kimball*, Peter, My Brother, Brigham Young University Speeches of the Year (13 Ιουλίου 1971), 5.
13. Βλέπε Κατά Μάρκον 14:27-31.
14. Κατά Λουκάν 22:61-62.
15. Κατά Ματθαίον 26:56.
16. Κατά Ματθαίον 27:46, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
17. Κατά Ιωάννην 16:32, 8:29.
18. Βλέπε Κατά Ιωάννην 19:30.
19. Κατά Λουκάν 23:46.
20. Κατά Ιωάννην 14:18, 23.
21. Μωσία 18:9.

Να έχετε θάρρος
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Να έχετε θάρρος. Το μέλλον είναι τόσο λαμπρό, όσο η πίστη σας.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, εκφράζω την αγάπη μου σε εσάς. Αισθάνομαι ταπεινότητα από την ευθύνη να απευθυνθώ σε εσάς και ωστόσο, είμαι ευγνώμων για την ευκαιρία αυτή.

Από τότε που συγκεντρωθήκαμε σε γενική συνέλευση, πριν από έξι μήνες, υπήρξαν συνεχή σημεία ότι οι συνθήκες στον κόσμο δεν είναι απαραίτητα όπως θα επιθυμούσαμε. Η παγκόσμια οικονομία, η οποία πριν από έξι μήνες εμφανιζόταν να επιβραδύνει, φαίνεται ότι επιταχύνει αυτή την επιβράδυνση και επί πολλές εβδομάδες τώρα οι προσδοκίες για το μέλλον της οικονομίας είναι κάπως δυσάρεστες. Επιπλέον, τα ηθικά θεμέλια της κοινωνίας εξακολουθούν να κλονίζονται, ενώ εκείνοι οι οποίοι επιχειρούν να διασφαλίσουν αυτά τα θεμέλια, περιγελούνται και, μερικές φορές, συναντούν δημόσια εναντίωση και καταδίωξη. Πόλεμοι, φυσικές καταστροφές και προσωπικές ατυχίες εξακολουθούν να συμβαίνουν.

Θα ήταν εύκολο να αποθαρρυνθούμε και να δούμε με κυνισμό το μέλλον --ή ακόμα και να φοβηθούμε για το τι πρόκειται να συμβεί-- αν επιτρέψουμε στον εαυτό μας να παραμείνει μόνον σε εκείνο που είναι λάθος στον κόσμο και στη ζωή μας. Παρ' όλα αυτά, σήμερα, θα ήθελα να στρέψω τις σκέψεις και τη συμπεριφορά μας, μακριά από τα προβλήματα γύρω μας και να επικεντρωθώ στις ευλογίες μας ως μέλη της Εκκλησίας. Ο Απόστολος Παύλος διακήρυξε: «Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού»1.

Κανένας μας δεν προχωρεί στη ζωή του χωρίς προβλήματα και δυσκολίες -- και μερικές φορές, τραγωδίες και ατυχίες. Στο κάτω-κάτω, σε μεγάλο βαθμό, βρισκόμαστε εδώ για να μάθουμε και να αυξηθούμε πνευματικά από παρόμοια γεγονότα στη ζωή μας. Ξέρουμε ότι υπάρχουν φορές όπου θα υποφέρουμε, θα θλιβόμαστε και θα αποθαρρυνόμαστε. Ωστόσο, μας έχει ειπωθεί: «Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι, και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση»2.

Πώς θα μπορούσαμε να έχουμε χαρά στη ζωή μας, παρ' όλα όσα αντιμετωπίζουμε; Ξανά από τις γραφές: «Γι' αυτό, να έχετε θάρρος και μη φοβάστε, γιατί εγώ ο Κύριος είμαι μαζί σας, και θα σταθώ στο πλευρό σας»3.

Η ιστορία της Εκκλησίας σε αυτήν, τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, είναι γεμάτη από εμπειρίες εκείνων που μόχθησαν και ωστόσο παρέμειναν ακλόνητοι και με χαρά, καθώς έκαναν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού το επίκεντρο της ζωής τους. Η στάση αυτή θα μας βοηθήσει να ανθέξουμε, ό,τι κι αν βρεθεί στο δρόμο μας. Δε θα αφαιρέσει τα προβλήματά μας, αλλά θα μας καταστήσει ικανούς να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες μας, να τις χειριστούμε άμεσα και αποφασιστικά και να βγούμε νικητές.

Αναρίθμητα για να αναφερθούν είναι τα παραδείγματα όλων των ατόμων που έχουν αντιμετωπίσει δύσκολες περιστάσεις και, ωστόσο, επέμεναν και επικράτησαν, διότι η πίστη τους στο ευαγγέλιο και στον Σωτήρα, τους έδωσε τη δύναμη που χρειάζονταν. Όμως αυτό το πρωινό, θα ήθελα να σας μιλήσω για τρία τέτοια παραδείγματα.

Πρώτον, από τη δική μου οικογένεια, αναφέρω μία συγκινητική εμπειρία, η οποία υπήρξε πάντοτε πηγή έμπνευσης για μένα.

Οι προπάπποι από την πλευρά της μητέρας μου, ο Γκίμπσον και η Σισίλια Σαρπ Κόντι, ζούσαν στο Κλακμάναν της Σκωτίας. Οι οικογένειές τους εργάζονταν στα ανθρακωρυχεία. Ήταν ευχαριστημένοι από τη ζωή τους, περιτριγυρισμένοι από συγγενείς και φίλους και ζούσαν σε άνετα σπίτια, σε μία χώρα που αγαπούσαν. Μετά άκουσαν το μήνυμα των ιεραποστόλων από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και μεταστράφηκαν από τα βάθη της ψυχής τους. Άκουσαν το κάλεσμα να συναθροιστούν στη Σιών και ήξεραν ότι έπρεπε να ανταποκριθούν σ' εκείνο το κάλεσμα.

Περίπου το 1848, επώλησαν τα υπάρχοντά τους και ετοιμάστηκαν για το επικίνδυνο ταξίδι πέρα από τον απέραντο Ατλαντικό Ωκεανό. Με πέντε μικρά παιδιά, επιβιβάστηκαν σε ένα πλοίο, με όλα τα εγκόσμια υπάρχοντά τους σε ένα μικρό μπαούλο. Ταξίδεψαν 4.800 χιλιόμετρα επάνω στη θάλασσα -- οκτώ μακρές, κουραστικές εβδομάδες σε μία επικίνδυνη θάλασσα, παρατηρώντας και περιμένοντας, με λιγοστό φαγητό, λιγοστό νερό και καμία βοήθεια πέρα από το μήκος και το πλάτος εκείνου του μικρού πλοίου.

Στο μέσον αυτής της δοκιμασίας για την ψυχή τους, ένας από τους μικρούς υιούς τους αρρώστησε. Δεν υπήρχαν ιατροί ούτε καταστήματα να αγοράσουν φάρμακα για να καθησυχάσουν τον πόνο του. Έβλεπαν, προσεύχονταν, περίμεναν και θρηνούσαν, καθώς μέρα με τη μέρα η κατάστασή του επιδεινωνόταν. Όταν τέλος τα μάτια του έκλεισαν για πάντα, οι καρδιές τους έγιναν κομμάτια. Στη θλίψη τους ήρθε να προστεθεί η υπακοή στους νόμους της θάλασσας. Τυλιγμένο σε καραβόπανο και δεμένο με ένα κομμάτι σίδερο, το μικρό σώμα τάφηκε στη θάλασσα. Καθώς απομακρυνόταν το πλοίο, μόνο εκείνοι οι γονείς γνώριζαν το συντριπτικό πλήγμα που είχαν δεχθεί οι πληγωμένες καρδιές τους4. Ωστόσο, με πίστη γεννημένη από τη βαθιά πεποίθησή τους για την αλήθεια και την αγάπη τους για τον Κύριο, ο Γκίμπσον και η Σισίλια άνθεξαν. Παρηγορήθηκαν από τα λόγια του Κυρίου: «Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά να έχετε θάρρος· εγώ έχω νικήσει τον κόσμο»5.

Πόσο ευγνώμων είμαι για τους προγόνους που είχαν την πίστη να αφήσουν εστία και σπίτι και να ταξιδέψουν στη Σιών, οι οποίοι έκαναν θυσία που ούτε μπορώ να τις φανταστώ. Ευχαριστώ τον Επουράνιο Πατέρα για το παράδειγμα πίστης, θάρρους και αποφασιστικότητας που πρόσφεραν ο Γκίμπσον και η Σισίλια Σαρπ Κόντι για εμένα και όλους τους απογόνους τους.

Θα μιλήσω στη συνέχεια για έναν ευγενή, γεμάτο πίστη άνδρα, ο οποίος συνόψιζε την ειρήνη και τη χαρά που μπορεί να φέρει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού στη ζωή ενός ανθρώπου.

Αργά ένα απόγευμα σε κάποιο νησί του Ειρηνικού, ένα μικρό σκάφος γλίστρησε αθόρυβα στο αγκυροβόλιό του, στον άτεχνο μώλο. Δύο γυναίκες της Πολυνησίας βοήθησαν τον Μέλι Μουλιπόλα να βγει από τη βάρκα και τον οδήγησαν στο χιλιοπατημένο μονοπάτι που έβγαζε στο δρόμο του χωριού. Οι γυναίκες θαύμαζαν τα λαμπερά αστέρια που σπινθήριζαν στον ουρανό του μεσονυκτίου. Το φεγγάρι τους οδηγούσε στον δρόμο τους. Όμως ο Μέλι Μουλιπόλα δεν μπορούσε να θαυμάσει αυτές τις χαρές της φύσης --το φεγγάρι, τα άστρα, τον ουρανό-- γιατί ήταν τυφλός.

Η όραση του αδελφού Μουλιπόλα ήταν φυσιολογική έως ότου, μια μοιραία ημέρα, καθώς εργαζόταν σε μια φυτεία με ανανάδες, το φως μετατράπηκε ξαφνικά σε σκοτάδι και η ημέρα έγινε διαρκής νύχτα. Ήταν αποθαρρυμένος και απελπισμένος, μέχρι που έμαθε τα «χαρμόσυνα νέα» του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Η ζωή του εναρμονίστηκε με τις διδασκαλίες της Εκκλησίας και για μια ακόμα φορά αισθάνθηκε ελπίδα και χαρά.

Ο αδελφός Μουλιπόλα και τα αγαπημένα του άτομα είχαν κάνει ένα μακρύ ταξίδι, όταν έμαθαν ότι κάποιος που έφερε την ιεροσύνη του Θεού επισκεπτόταν τα νησιά του Ειρηνικού. Επιζήτησε μια ευλογία και ήταν προνόμιό μου, μαζί με κάποιον άλλο που έφερε τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, να προσφέρουμε εκείνη την ευλογία σ' αυτόν. Όταν τελειώσαμε, πρόσεξα τα δάκρυα να τρέχουν από τα

τυφλά μάτια του, κάτω στα καφετιά μάγουλά του, και να καταλήγουν στην παραδοσιακή φορεσιά του. Έπεσε στα γόνατα και προσευχήθηκε: «Ω Θεέ, εσύ γνωρίζεις πως είμαι τυφλός. Οι δούλοι σου με ευλόγησαν, ώστε να ξαναβρώ το φως μου. Είτε κατά τη σοφία σου, δω το φως ή είτε βλέπω σκοτάδι όλες τις μέρες της ζωής μου, θα είμαι αιώνια ευγνώμων για την αλήθεια του ευαγγελίου σου, το οποίο βλέπω τώρα και μου προσφέρει το φως της ζωής μου». Σηκώθηκε όρθιος και χαμογελώντας, μας ευχαρίστησε που του δώσαμε την ευλογία. Κατόπιν εξαφανίστηκε στην ησυχία της νύχτας. Σιωπηλά ήρθε, σιωπηλά αναχώρησε. Όμως δε θα ξεχάσω ποτέ την παρουσία του. Συλλογίστηκα το μήνυμα του Διδασκάλου: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής»6.

Αδελφοί και αδελφές μου, ο καθένας μας έχει αυτό το φως στη ζωή του. Δεν έχουμε αφεθεί να περπατάμε μόνοι, όσο σκοτεινό κι αν είναι το μονοπάτι μας.

Μου αρέσουν τα λόγια που έγραψε η Λουίζ Χάσκινς:

Και είπα στον άνδρα που στεκόταν στην πύλη του χρόνου:
«Δώσ' μου ένα φως, για να βαδίσω με ασφάλεια στο άγνωστο!»
Κι εκείνος αποκρίθηκε:
«*Πήγαινε* έξω, στο σκοτάδι, και βάλε το χέρι σου στο Χέρι του Θεού.
Θα είναι καλύτερο από το φως κι ασφαλέστερο από έναν γνώριμο δρόμο»7.

Το σκηνικό του τελευταίου παραδείγματός μου για κάποιον που υπέμεινε και τελικά υπερίσχυσε παρά τις υπερβολικά δύσκολες περιστάσεις, βρίσκεται στην Ανατολική Πρωσία μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο.

Περίπου τον Μάρτιο του 1946, λιγότερο από ένα χρόνο μετά το τέλος του πολέμου, ανατέθηκε στον Έζρα Ταφτ Μπένσον, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, συνοδευόμενο από τον Φρέντερικ Μπάμπελ, να κάνουν έναν συγκεκριμένο γύρο της μεταπολεμικής Ευρώπης, με σκοπό τη συνάντηση με Αγίους, την εκτίμηση των αναγκών τους και την παροχή βοήθειας προς αυτούς. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον και ο αδελφός Μπάμπελ αφηγήθηκαν αργότερα από μία μαρτυρία που άκουσαν, την εμπειρία ενός μέλους της Εκκλησίας, η οποία βρέθηκε σε μια περιοχή που δεν ελεγχόταν πλέον από την κυβέρνηση, η οποία ήλεγχε την περιοχή όπου διέμενε.

Η ίδια και ο σύζυγός της ζούσαν μια ειδυλλιακή ζωή στην Ανατολική Πρωσία. Κατόπιν ήρθε ο δεύτερος, μεγάλος παγκόσμιος πόλεμος στη ζωή τους. Ο αγαπημένος νέος σύζυγός της σκοτώθηκε τις τελευταίες ημέρες των φοβερών μαχών στην πατρίδα τους, αφήνοντάς την μόνη να φροντίσει τα τέσσερα παιδιά τους.

Οι δυνάμεις κατοχής απεφάσισαν να πάνε οι Γερμανοί της Ανατολικής Πρωσίας στη Δυτική Γερμανία, προς αναζήτηση νέας πατρίδας. Η γυναίκα ήταν Γερμανίδα και, επομένως, απαραίτητο να φύγει. Το ταξίδι ξεπερνούσε τα 1.600 χιλιόμετρα και έπρεπε να το πραγματοποιήσει με τα πόδια. Της επέτρεψαν να πάρει μόνον τόσα από τα υπάρχοντά της, όσα μπορούσε να φορτώσει στο μικρό αμαξάκι της, με τις ξύλινες ρόδες. Εκτός από τα παιδιά της και τα λιγοστά υπάρχοντά της, πήρε μαζί της τη δυνατή πίστη της στο Θεό και στο ευαγγέλιο, όπως είχε αποκαλυφθεί στον προφήτη των τελευταίων ημερών, Τζόζεφ Σμιθ.

Μαζί με τα παιδιά της, ξεκίνησε το ταξίδι στα τέλη του καλοκαιριού. Μην έχοντας τρόφιμα και χρήματα στα λιγοστά υπάρχοντά της, αναγκαζόταν να μαζεύει το καθημερινό φαγητό τους από τους αγρούς και τα δάση στη διαδρομή τους. Διαρκώς είχε να αντιμετωπίσει τους κινδύνους από τους πανικόβλητους πρόσφυγες και τις ληστρικές ομάδες.

Καθώς οι ημέρες γίνονταν εβδομάδες και οι εβδομάδες, μήνες, η θερμοκρασία έπεφτε κάτω από το μηδέν. Κάθε ημέρα παραπατούσε στο παγωμένο έδαφος, με το μικρότερο παιδί της --ένα μωρό-- στην αγκαλιά της. Τα άλλα τρία παιδιά της περπατούσαν με δυσκολία πίσω της, ενώ το μεγαλύτερο --επτά χρονών-- τραβούσε το μικρό αμαξάκι με τις ξύλινες ρόδες που είχε τα υπάρχοντά τους. Γύρω από τα πόδια τους είχαν τυλίξει κουρελιασμένες λινάτσες, ως μοναδική προστασία, μιας και τα παπούτσια τους είχαν από καιρό λιώσει. Οι λεπτές κουρελιασμένες ζακέτες τους, κάλυπταν τα λεπτά καταρρακωμένα ρούχα τους, προσφέροντας τη μοναδική προστασία στο κρύο.

Σε λίγο ήρθαν τα χιόνια και οι ημέρες και οι νύχτες έγιναν εφιάλτης. Τα βράδια προσπαθούσε με τα παιδιά της να βρει κάποιο καταφύγιο --έναν αχυρώνα ή κάποια καλύβα-- και στριμώχνονταν ο ένας δίπλα στον άλλο για ζεστασιά, με μερικές λεπτές κουβέρτες από επάνω τους, από το καρότσι.

Διαρκώς προσπαθούσε να διώξει από το μυαλό της τους μεγάλους φόβους της ότι θα πέθαιναν προτού φθάσουν στο προορισμό τους.

Και τότε, ένα πρωί, συνέβη το αδιανόητο. Καθώς ξύπνησε, αισθάνθηκε ένα πάγωμα στην καρδιά της. Η μικροσκοπική φιγούρα της τρίχρονης κόρης της ήταν παγωμένη και ακίνητη και κατάλαβε ότι το παιδί είχε πεθάνει. Μολονότι πλημμυρισμένη από θλίψη, ήξερε ότι έπρεπε να πάρει τα άλλα παιδιά και να προχωρήσει. Ωστόσο, πριν από αυτό, χρησιμοποίησε το μόνο μέσον που είχε --ένα κουτάλι-- για να σκάψει έναν τάφο στο παγωμένο χώμα για το μικρό πολύτιμο παιδί της.

Όμως ο θάνατος θα τη συντρόφευε ξανά και ξανά στο ταξίδι. Ο επτάχρονος γιος της πέθανε, είτε από πείνα είτε από το κρύο ή και από τα δύο. Ξανά το μοναδικό φτυάρι της ήταν το κουτάλι και ξανά έσκαβε με τις ώρες για να θάψει το θνητό υπόλειμμα στη γη. Κατόπιν πέθανε ο πεντάχρονος γιος της και ξανά χρησιμοποίησε το κουτάλι της για φτυάρι.

Η απελπισία της ήταν ολοκληρωτική. Της είχε μείνει μόνο η μικρή κόρη της και το φτωχό μωρό δεν ήταν καλά. Τελικά, καθώς έφθανε στο τέλος του ταξιδιού της, το μωρό πέθανε στα χέρια της. Το κουτάλι δεν υπήρχε πια κι έτσι έσκαβε με τις ώρες τον τάφο στο παγωμένο χώμα με τα γυμνά χέρια της. Ο πόνος της έγινε αβάσταχτος. Πώς θα γονάτιζε στο χιόνι δίπλα στον τάφο του τελευταίου παιδιού της; Είχε χάσει το σύζυγό της και όλα τα παιδιά της. Είχε εγκαταλείψει τα εγκόσμια αγαθά της, το σπίτι και την πατρίδα της.

Τη στιγμή εκείνη του καταλυτικού πόνου και της απόλυτης σύγχυσης, αισθάνθηκε κυριολεκτικά την καρδιά της να ραγίζει. Απελπισμένη, σκεφτόταν πώς να δώσει τέλος στη ζωή της, όπως έκαναν πολλοί συμπατριώτες της. Πόσο εύκολο θα ήταν να πηδήξει από κάποια κοντινή γέφυρα, σκέφθηκε, ή να πέσει μπροστά σε ένα τρένο που θα περνούσε.

Και τότε, καθώς την κυρίευαν αυτές οι σκέψεις, κάτι μέσα της είπε: «Γονάτισε και προσευχήσου». Αγνόησε την παρότρυνση, μέχρι που δεν μπορούσε να αντισταθεί άλλο. Γονάτισε και προσευχήθηκε πιο ένθερμα από ποτέ σε όλη τη ζωή της.

«Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, δεν ξέρω πώς να συνεχίσω. Δε μου έμεινε τίποτα -- εκτός από την πίστη μου σε Εσένα. Αισθάνομαι, Πατέρα, μέσα στην ερήμωση της ψυχής μου, μια ευγνωμοσύνη να με πλημμυρίζει για την εξιλεωτική θυσία του Υιού Σου, Ιησού Χριστού. Δεν μπορώ να εκφράσω απόλυτα την αγάπη μου για Εκείνον. Ξέρω πως επειδή Εκείνος υπέφερε και πέθανε, εγώ θα ζήσω ξανά με την οικογένειά μου. Ότι επειδή Εκείνος έσπασε τις αλυσίδες του θανάτου, θα δω ξανά τα παιδιά μου και θα έχω τη χαρά να τα μεγαλώσω. Αν και δεν επιθυμώ αυτή τη στιγμή να ζήσω, θα το κάνω, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε ενωμένοι ξανά ως οικογένεια και να επιστρέψουμε --μαζί-- σε Εσένα».

Όταν, τελικά, έφθασε στον τόπο προορισμού της, την Καρλσρούη της Γερμανίας, ήταν πολύ αδυνατισμένη. Ο αδελφός Μπάμπελ είπε ότι το πρόσωπό της ήταν σταχτο-βυσσινί, τα μάτια της κόκκινα και πρησμένα, τα κόκαλά της προεξείχαν. Ήταν κυριολεκτικά σε προχωρημένο στάδιο ασιτίας. Σε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας λίγο αργότερα, έδωσε μία λαμπρή μαρτυρία, δηλώνοντας πως από όλους τους άρρωστους ανθρώπους στην ταλαιπωρημένη πατρίδα της, εκείνη ήταν η ευτυχέστερη, διότι ήξερε ότι ο Θεός ζούσε, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι Εκείνος πέθανε και αναστήθηκε, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε ξανά. Έδωσε μαρτυρία ότι ήξερε πως αν εξακολουθούσε με πίστη και ειλικρινής ως το τέλος, θα ενωνόταν ξανά με εκείνους που είχε χάσει και θα σωζόταν στο σελέστιο βασίλειο του Θεού8.

Από τις άγιες γραφές, διαβάζουμε: «Όμως, ιδέστε, οι δίκαιοι, οι άγιοι που ανήκουν στον Άγιο του Ισραήλ, αυτοί που πίστεψαν [σ' Αυτόν]... αυτοί που υπέμειναν τους σταυρούς του κόσμου... θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού... και η αγαλλίασή τους θα είναι πλήρης για πάντα»9.

Καταθέτω μαρτυρία σε εσάς ότι οι υπεσχημένες ευλογίες μας είναι πέραν κάθε μέτρου. Αν και μπορεί να συσσωρεύονται σύννεφα, αν και μπορεί οι βροχές να πέφτουν επάνω μας, η γνώση μας του ευαγγελίου και η αγάπη μας για τον Επουράνιο Πατέρα μας και για τον Σωτήρα μας, θα μας παρηγορήσουν και θα μας στηρίξουν και θα φέρουν χαρά στην καρδιά μας καθώς προχωρούμε με εντιμότητα και τηρούμε τις εντολές. Δε θα υπάρχει τίποτα σ' αυτόν τον κόσμο που να μπορεί να μας νικήσει.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, μη φοβάστε. Να έχετε θάρρος. Το μέλλον είναι τόσο λαμπρό, όσο η πίστη σας.

Δηλώνω ότι ο Θεός ζει και ότι ακούει και απαντά στις προσευχές μας. Ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Οι ευλογίες των ουρανών μάς περιμένουν. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7.
2. Νεφί Β΄ 2:25.
3. Δ&Δ 68:6.
4. Προσαρμοσμένο από τον Thomas A. Condie, "History of Gibson and Cecelia Sharp Condie", (1937). Αδημοσίευτο.
5. Κατά Ιωάννην 16:33.
6. Κατά Ιωάννην 8:12.
7. Από το "The Gate of the Year" στο James Dalton Morrison, επιμέλεια υπό, *Masterpieces of Religious Verse* (1948), 92.
8. Από προσωπικές συζητήσεις και τον Φρέντερικ Μπάμπελ, *On Wings of Faith* (1972), 40-42.
9. Νεφί Β΄ 9:18.

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής

Ανιδιοτελής υπηρέτηση

Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ο Σωτήρας μας μάς διδάσκει να Τον ακολουθήσουμε με το να κάνουμε τις θυσίες απαραίτητες να χάσουμε τον εαυτόν μας σε ανιδιοτελή υπηρέτηση προς τους άλλους.

Ο Σωτήρας μας προσέφερε τον εαυτόν του σε ανιδιοτελή υπηρέτηση. Δίδαξε ότι ο καθείς εξ ημών θα πρέπει να Τον ακολουθήσει, έχοντας απαρνηθεί ιδιοτελή συμφέροντα, προκειμένου να υπηρετήσουμε τους άλλους.

«Αν κάποιος θέλει να 'ρθει πίσω μου [είπε], ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί.

»Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει και όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει» (Κατά Ματθαίον 16:24-25. Βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον 10:39).

I.

Ως ομάδα, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι μοναδικοί στο να ακολουθούν αυτήν τη διδασκαλία -- μοναδικοί στο μέτρο της ανιδιοτελούς τους υπηρετήσεως.

Κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδες Αγίων των Τελευταίων Ημερών υποβάλλουν τα χαρτιά τους για πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολική υπηρέτηση. Ηλικιωμένοι θέτουν κατά μέρος τις τέρψεις της συνταξιοδοτήσεως, τις ανέσεις του σπιτικού και τη στοργική συντροφιά των παιδιών και των εγγονιών και κάνουν το βήμα ώστε να υπηρετήσουν ξένοι σε άγνωστα μέρη. Οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες θέτουν την εργασία και τη μόρφωση σε αναμονή και διατίθενται να υπηρετήσουν οπουδήποτε τους αναθέσουν. Εκατοντάδες χιλιάδες πιστών μελών συμμετέχουν στην ανιδιοτελή υπηρέτηση που αποκαλούμε «έργο ναού», το οποίο δεν έχει άλλο κίνητρο από την αγάπη και την υπηρέτηση προς τους συνανθρώπους μας, ζώντες και νεκρούς. Η ίδια ανιδιοτελής υπηρέτηση προσφέρεται από πάρα πολλούς κατέχοντας υπεύθυνη θέση και διδασκάλους στους πασσάλους, τους τομείς και τους κλάδους μας. Όλοι δεν αμείβονται με εγκόσμιους όρους, αλλά είναι δεσμευμένοι στην υπηρέτηση σαν του Χριστού προς τους συνανθρώπους τους.

Δεν είναι εύκολο να εγκαταλείπουμε τις προσωπικές προτεραιότητες και επιθυμίες μας. Πριν από πολλά χρόνια ένας νέος ιεραπόστολος στην Αγγλία ήταν απογοητευμένος και αποθαρρυμένος. Έγραψε στο σπίτι του, λέγοντας ότι ένοιωθε ότι έχανε τον χρόνο του. Ο σοφός πατέρας του απήντησε: «Ξέχνα τον εαυτόν σου και πήγαινε να επιτελέσεις το έργο»1. Ο νεαρός Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλι γονάτισε και συνήψε διαθήκη με τον Κύριο να προσπαθήσει να ξεχάσει τον εαυτόν του και να χάσει τον εαυτόν του στην υπηρέτηση του Κυρίου2. Χρόνια αργότερα, ως ώριμος υπηρέτης του Κυρίου, ο Πρεσβύτερος Χίνκλι θα έλεγε: «Εκείνος που ζει μόνον για τον εαυτόν του, μαραίνεται και πεθαίνει, ενώ εκείνος που ξεχνά τον εαυτόν του στην υπηρεσία των άλλων, αναπτύσσεται και ανθεί σε αυτήν τη ζωή και την αιωνιότητα»3.

Τον περασμένο Ιανουάριο, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον δίδαξε στους φοιτητές του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ ότι οι φοιτητικές τους ημέρες θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνουν «το ζήτημα της πνευματικής προετοιμασίας», συμπεριλαμβανομένης της υπηρετήσεως προς τους άλλους. «Μία στάση αγάπης χαρακτήριζε την αποστολή του Διδασκάλου», είπε ο Πρόεδρος Μόνσον. «Έδωσε το

φως στους τυφλούς, πόδια στους χωλούς και ζωή στους νεκρούς. Ίσως, όταν [αντικρίσουμε] τον Δημιουργό μας, δεν θα ερωτηθούμε: 'Πόσες θέσεις κατείχες', αλλά αντιθέτως, 'Πόσους ανθρώπους βοήθησες;' »Στην πραγματικότητα», ολοκλήρωσε ο Πρόεδρος Μόνσον, «δεν μπορείς να αγαπάς τον Κύριο, εάν δεν Τον υπηρετείς, υπηρετώντας τους ανθρώπους Του»4.

Ένα οικείο παράδειγμα που χάνει κάποιος τον εαυτόν του στην υπηρέτηση των άλλων --αυτό δεν είναι μοναδικό στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών-- είναι η θυσία που κάνουν οι γονείς για τα παιδιά τους. Οι μητέρες υποφέρουν πόνο και απώλεια προσωπικών προτεραιοτήτων και ανέσεων, προκειμένου να γεννήσουν και να αναθρέψουν κάθε παιδί. Οι πατέρες προσαρμόζουν την ζωή και τις προτεραιότητές τους, για να υποστηρίξουν την οικογένεια. Το κενό ανάμεσα σε όσους είναι πρόθυμοι και σε όσους δεν είναι πρόθυμοι να το κάνουν αυτό, διευρύνεται στον σημερινό κόσμο. Ένα εκ των μελών της οικογενείας μας προσφάτως άκουσε κατά τύχη ένα ζεύγος νέων κατά τη διάρκεια μίας αεροπορικής πτήσεως να λέγει ότι επέλεξαν να έχουν σκύλο αντί για παιδιά. «Οι σκύλοι έχουν λιγότερα προβλήματα», είπαν. «Οι σκύλοι δεν αντιμιλούν και δεν πρέπει ποτέ να τους θέτουμε σε περιορισμό».

Αγαλλιούμε που τόσα πολλά ζεύγη Αγίων των Τελευταίων Ημερών ανήκουν στην ανιδιοτελή αυτή ομάδα που είναι πρόθυμη να εγκαταλείψει τις προσωπικές της προτεραιότητες και να υπηρετήσει τον Κύριο, κάνοντας και ανατρέφοντας τα τέκνα που αποστέλλει στη δική τους φροντίδα ο Επουράνιος Πατέρας μας. Αγαλλιούμε επίσης με όσους φροντίζουν ανάπηρα μέλη της οικογενείας και ηλικιωμένους γονείς. Κανείς που συμμετέχει στην υπηρέτηση σαν κι αυτήν δεν ερωτά: «Πώς με ωφελεί αυτό;» Όλα αυτά απαιτούν το να θέσουμε στην άκρη προσωπικές ανέσεις για την ανιδιοτελή υπηρέτηση. Όλα αυτά είναι αντίθετα με τη φήμη, την περιουσία και άλλη άμεσο ευαρέσκεια που αποτελούν τον εγκόσμιο τρόπο τόσο πολλών στις ημέρες μας.

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι δεσμευμένοι κατά τρόπον μοναδικό στη θυσία. Μεταλαμβάνοντας κάθε εβδομάδα, καταθέτουμε ως μαρτυρία τη δέσμευσή μας να υπηρετούμε τον Κύριο και τους συνανθρώπους μας. Σε ιερές τελετές του ναού συνάπτουμε διαθήκη να θυσιάζουμε και να αφιερώνουμε τον χρόνο και τα ταλέντα μας για την ευημερία των άλλων.

II.

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι επίσης γνωστοί για την ικανότητά τους να ενώνονται σε προσπάθειες συνεργασίας. Οι πρωτοπόροι Μορμόνοι, οι οποίοι αποίκισαν την ενδότερη ορεινή δύση, εδραίωσαν την τιμημένη μας παράδοση της ανιδιοτελούς συνεργασίας για το κοινό καλό. Ακολουθώντας αυτήν την παράδοση, υπάρχουν τα σχέδια «Χείρες Βοηθείας» σε πολλές χώρες5. Στις πρόσφατες εκλογές οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ενώθηκαν με άλλα άτομα, με τις ίδιες απόψεις, στην προσπάθεια να υπερασπισθούν τον θεσμό του γάμου. Για ορισμένους, αυτή η υπηρέτηση έχει εμπεριέχει μεγάλη θυσία και συνεχή προσωπικό πόνο.

Η θρησκευτική πίστη των μελών και η υπηρέτηση στην Εκκλησία τα έχουν διδάξει πώς να εργάζονται με προσπάθειες συνεργασίας, για να ωφελήσουν ευρύτερα την κοινότητα. Χάριν τούτου, οι εθελοντές Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν μεγάλη ζήτηση στην εκπαίδευση, στην τοπική αυτοδιοίκηση, σε αγαθοεργούς σκοπούς και σε αμέτρητες άλλες προσπάθειες που απαιτούν υψηλές επιδεξιότητες σε προσπάθειες συνεργασίας και ανιδιοτελή θυσία χρόνου και μέσων.

Ορισμένοι αποδίδουν την προθυμία των μελών μας να θυσιάζουν και τις επιδεξιότητες σε προσπάθειες συνεργασίας, στην αποτελεσματική οργάνωση της Εκκλησίας ή σε αυτό που εσφαλμένως οι σκεπτικιστές αποκαλούν «τυφλή υπακοή». Καμία εκ των εξηγήσεων δεν είναι ορθή. Καμία εξωτερική αντιγραφή της οργανώσεώς μας και καμία εφαρμογή της τυφλής υπακοής δεν θα μπορούσε να αντιγράψει πιστώς το ρεκόρ αυτής της Εκκλησίας ή την απόδοση των μελών της. Η προθυμία μας να θυσιάζουμε και οι επιδεξιότητές μας σε προσπάθειες συνεργασίας προέρχονται από

την πίστη μας στον Κύριο Ιησού Χριστό, από τις εμπνευσμένες διδασκαλίες των ηγετών μας και από τις δεσμεύσεις και διαθήκες που ενσυνειδήτως συνάπτουμε.

III.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι ορισμένοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αποφεύγουν την ανιδιοτελή υπηρέτηση προς τους άλλους, επιλέγοντας αντιθέτως να θέσουν τις προτεραιότητές τους σύμφωνα με τα πρότυπα και τις αξίες του κόσμου. Ο Ιησούς προειδοποίησε ότι ο Σατανάς επιθυμεί να μας κοσκινίσει σαν το σιτάρι (βλέπε Κατά Λουκάν 22:31, Νεφί Γ΄ 18:18), το οποίο σημαίνει να μας κάνει κοινούς σαν όλους τους άλλους γύρω μας. Όμως, ο Ιησούς δίδαξε ότι εκείνος που Τον ακολουθεί, θα πρέπει να είναι πολύτιμος και μοναδικός, «το αλάτι της γης» (Κατά Ματθαίον 5:13) και το φως του κόσμου, που λάμπει μπροστά στους ανθρώπους (Κατά Ματθαίον 5:14, 16. Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ΄ 18:24).

Δεν υπηρετούμε καλά τον Σωτήρα μας, εάν φοβόμαστε τους ανθρώπους περισσότερο από τον Θεό. Επέπληξε ορισμένους ηγέτες στην αποκατεστημένη Εκκλησία Του, επειδή επιζητούσαν τον έπαινο του κόσμου και επειδή είχαν το μυαλό τους στα της γης περισσότερο από τα του Κυρίου (βλέπε Δ&Δ 30:2, 58:39). Αυτές οι επιτιμήσεις μάς υπενθυμίζουν ότι έχουμε κληθεί να εδραιώσουμε τα πρότυπα του Κυρίου, όχι να ακολουθήσουμε εκείνα του κόσμου. Ο Πρεσβύτερος Τζων Γουίντσοου διεκήρυξε: «Δεν μπορούμε να ζούμε σαν τους άλλους ανθρώπους ή να ομιλούμε σαν τους άλλους ανθρώπους ή να κάνουμε σαν τους άλλους ανθρώπους, επειδή έχουμε έναν διαφορετικό προορισμό, υποχρέωση και ευθύνη που έχουν τεθεί επάνω μας και πρέπει να προσαρμοσθούμε [σε αυτά]»6. Αυτή η πραγματικότητα ισχύει επί του παρόντος για κάθε ενέργεια σύμφωνα με την επικρατούσα τάση, συμπεριλαμβανομένης της άσεμνης ενδύσεως. Όπως παρατήρησε ένας σοφός φίλος: «Δεν μπορείς να είσαι διασώστης, εάν ομοιάζεις με όλους τους άλλους κολυμβητές στην παραλία»7.

Όσοι συμμετέχουν στην προσπάθεια να σώσουν τη ζωή τους, επιζητώντας τον έπαινο του κόσμου, στην ουσία απορρίπτουν τη διδασκαλία του Σωτήρος ότι η μοναδική οδός να σώσουμε την αιωνία μας ζωή είναι να αγαπούμε αλλήλους και να χάσουμε τη ζωή μας στην υπηρέτηση.

Ο Κλάιβ. Λιούις εξήγησε αυτήν τη διδασκαλία του Σωτήρος:

«Τη στιγμή που έχετε έναν εαυτόν, υπάρχει η πιθανότης να θέσετε πρώτα τον εαυτόν σας --θέλοντας να είσθε το επίκεντρο-- θέλοντας, στην πραγματικότητα, να είσθε Θεός. Αυτή ήταν η αμαρτία του Σατανά: και αυτή ήταν η αμαρτία που δίδαξε στο ανθρώπινο γένος. Ορισμένοι άνθρωποι νομίζουν ότι η πτώση του ανθρώπου είχε να κάνει με σεξ, αλλά αυτό είναι λάθος. ...*Αυτό που έθεσε ο Σατανάς στην κεφαλή των μακρινών μας προγόνων ήταν η ιδέα ότι θα μπορούσαν να 'είναι σαν τους θεούς' -- θα μπορούσαν να στηριχθούν μόνοι τους, σαν να είχαν οι ίδιοι δημιουργήσει τον εαυτόν τους-- να είναι οι ίδιοι δικοί τους κύριοι -- να επινοήσουν κάποιου είδους ευτυχία για τον εαυτόν τους εκτός του Θεού, πλην του Θεού.* Και από αυτήν την απέλπιδα προσπάθεια προήλθε... η μακρά, τρομερή ιστορία του ανθρώπου που προσπαθεί να βρει κάτι άλλο παρά τον Θεό, το οποίο θα τον κάνει ευτυχισμένο»8.

Το ιδιοτελές άτομο ενδιαφέρεται περισσότερο να ευχαριστήσει τον άνθρωπο --ειδικώς τον εαυτόν του-- παρά να ευχαριστήσει τον Θεό. Ενδιαφέρεται μόνον για τις δικές του ανάγκες και επιθυμίες. Βαδίζει «το δικό του δρόμο και κατά το ομοίωμα του δικού του θεού, του οποίου το ομοίωμα είναι κατά τη μορφή του κόσμου» (Δ&Δ 1:16). Ένα τέτοιο άτομο αποκόπτεται από τις διαθήκες-υποσχέσεις του Θεού (Δ&Δ 1:15) και από τη θνητή φιλία και βοήθεια που όλοι χρειαζόμαστε σε αυτούς τους ταραχώδεις καιρούς. Εν αντιθέσει, εάν αγαπούμε και υπηρετούμε αλλήλους, όπως δίδαξε ο Σωτήρας, παραμένουμε συνδεδεμένοι με τις διαθήκες μας και τους φίλους μας.

IV.

Ζούμε σε μία εποχή όπου η θυσία είναι αναμφισβήτητα παλιομοδίτικη, όπου οι εξωτερικές δυνάμεις που δίδαξαν τους προγόνους μας την ανάγκη για ανιδιοτελή υπηρεσία συνεργασίας έχουν μειωθεί. Κάποιος απεκάλεσε αυτή τη γενεά, «γενεά του εαυτούλη μου» -- ιδιοτελής καιρός όπου όλοι φαίνεται να ερωτούν: «Πώς με ωφελεί αυτό;» Ακόμη κι αυτός που θα έπρεπε να γνωρίζει καλύτερα φαίνεται ότι επιζητεί διακαώς να κερδίσει τον έπαινο όσων χλευάζουν και λοιδορούν από το «μέγα και εκτεταμένο κτήριο», που προσδιορίζονται σε όραμα με την υπερηφάνεια του κόσμου (βλέπε Νεφί Α΄ 8:26-28, 11:35-36).

Η επίγεια φιλοδοξία της εποχής μας είναι να πάρουμε κάτι για τίποτε. Το αρχαίο κακό της απληστίας δείχνει το πρόσωπό του στον ισχυρισμό ότι έχουμε δικαίωμα για κάτι. Έχω δικαίωμα για αυτό ή εκείνο, λόγω αυτού που είμαι -- υιός ή θυγατέρα, πολίτης, θύμα ή μέλος κάποιας άλλης ομάδος. Το δικαίωμα σε κάτι είναι γενικώς ιδιοτελές. Απαιτεί πολλά και δίδει ελάχιστα ή τίποτε. Η ίδια του η έννοια μάς κάνει να επιζητούμε να υψώσουμε τον εαυτόν μας υπεράνω των γύρω μας. Αυτό μας αποχωρίζει από το θείο, αμερόληπτο πρότυπο ανταμοιβής σύμφωνα με το οποίο όταν κάποιος αποκτά οιανδήποτε ευλογία από τον Θεό, είναι με την υπακοή στον νόμο επί του οποίου αυτή η ευλογία είναι αναγκαίο επακόλουθο (βλέπε Δ&Δ 130:21).

Τα αποτελέσματα της απληστίας και του δικαιώματος σε κάτι είναι προφανή στα επιδόματα πολλών εκατομμυρίων δολαρίων ορισμένων εταιρικών διευθυντικών στελεχών. Όμως τα παραδείγματα είναι πιο διαδεδομένα από αυτό. Η απληστία και οι ιδέες για το δικαίωμα σε κάτι έχουν πυροδοτήσει τον απρόσεκτο και διαδεδομένο δανεισμό και την υπερβολική κατανάλωση πίσω από τις οικονομικές κρίσεις που απειλούν να καταβροχθίσουν τον κόσμο.

Η χαρτοπαιξία είναι ένα άλλο παράδειγμα απληστίας και ανιδιοτέλειας. Ο χαρτοπαίκτης διακινδυνεύει ένα ελάχιστο ποσόν με την ελπίδα μίας τεράστιας επιστροφής που την εξοικονομεί παίρνοντάς την από άλλους. Όποια παραλλαγή κι αν έχει, το να παίρνουμε κάτι για τίποτε είναι αντίθετο στον ευαγγελικό νόμο του θερισμού: «Ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει» (Προς Γαλάτες 6:7. Βλέπε, επίσης, Προς Κορινθίους Β΄ 9:6).

Οι αξίες του κόσμου διδάσκουν εσφαλμένως ότι «είναι όλα για μένα». Αυτή η στάση που διαφθείρει, δεν παράγει αλλαγή ούτε ανάπτυξη. Είναι αντίθετη στην αιωνία πρόοδο προς τον προορισμό που έχει προσδιορίσει ο Θεός στο μέγα σχέδιό Του για τα τέκνα Του. Το σχέδιο του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού μάς υψώνει άνω των ιδιοτελών μας επιθυμιών και μας διδάσκει ότι αυτή η ζωή είναι σχετικώς με αυτό που μπορούμε να γίνουμε.

Ένα σπουδαίο παράδειγμα ανιδιοτελούς υπηρετήσεως είναι η εκλιπούσα Μητέρα Τερέζα από την Καλκούτα, της οποίας ο όρκος δέσμευσε εκείνη και τους συνεργάτες της σε «ολόψυχη, δωρεάν υπηρέτηση προς τους πτωχότερους των πτωχών»9. Δίδαξε ότι «ένα πράγμα πάντοτε θα διασφαλίζει τους ουρανούς για εμάς -- οι πράξεις αγαθοεργίας και καλοσύνης με τις οποίες έχουμε γεμίσει τη ζωή μας»10. «Δεν μπορούμε να κάνουμε μεγάλα πράγματα», υποστήριξε η Μητέρα Τερέζα, «μόνον μικρά πράγματα με μεγάλη αγάπη»11. Όταν απεβίωσε αυτή η υπέροχη Καθολική υπηρέτις, το μήνυμα συλλυπητηρίων της Πρώτης Προεδρίας διετύπωνε: «Η ζωή της, με την ανιδιοτελή υπηρέτηση, είναι μία έμπνευση προς όλον τον κόσμο και οι πράξεις χριστιανικής καλοσύνης θα παραμένει ανάμνηση για τις επόμενες γενεές»12. Αυτό είναι που απεκάλεσε ο Σωτήρας το να χάσουμε τη ζωή μας στην υπηρέτηση των άλλων.

Ο καθείς εξ ημών θα πρέπει να εφαρμόζει αυτήν την αρχή στη στάση του, όταν παρευρίσκεται στην εκκλησία. Ορισμένοι λέγουν: «Δεν έμαθα τίποτε σήμερα» ή «Κανείς δεν ήταν φιλικός» ή «Προσεβλήθην» ή «Η Εκκλησία δεν καλύπτει τις ανάγκες μου». Όλες αυτές οι απαντήσεις είναι εγωκεντρικές και όλες παρακωλύουν την πνευματική ανάπτυξη.

Εν αντιθέσει, ένας σοφός φίλος έγραψε:

«Πριν από χρόνια άλλαξα τη συμπεριφορά μου ως προς το να πηγαίνω στην εκκλησία. Δεν πηγαίνω πια στην Εκκλησία για χάρη μου, αλλά για να σκέπτομαι τους άλλους. Δεν παραλείπω να χαιρετώ τους ανθρώπους που κάθονται μόνοι, να καλωσορίζω τους επισκέπτες... να προθυμοποιούμαι για μία ανάθεση...

»Εν ολίγοις, πηγαίνω στην εκκλησία κάθε εβδομάδα με την πρόθεση να είμαι ενεργός, όχι παθητικός, και να κάνω μία θετική διαφορά στη ζωή των ανθρώπων. Συνεπώς, η παρουσία μου στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας είναι πολύ περισσότερο ευχάριστη και ικανοποιητική»13.

Όλα αυτά δεικνύουν την αιωνία αρχή ότι είμαστε ευτυχέστεροι και πιο ικανοποιημένοι, όταν ενεργούμε και υπηρετούμε για αυτά που δίδουμε, όχι για αυτά που λαμβάνουμε.

Ο Σωτήρας μας μάς διδάσκει να Τον ακολουθήσουμε με το να κάνουμε τις θυσίες απαραίτητες να χάσουμε τον εαυτόν μας σε ανιδιοτελή υπηρέτηση προς τους άλλους. Εάν το κάνουμε, μας υπόσχεται αιωνία ζωή, «το ανώτερο από όλα τα δώρα του Θεού» (Δ&Δ 14:7), τη δόξα και την αγαλλίαση να ζούμε στην παρουσία του Θεού Πατέρα και του Υιού Του Ιησού Χριστού. Καταθέτω μαρτυρία για αυτούς και για το μέγα σχέδιό Τους για τη σωτηρία των τέκνων Τους. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Παρετέθη στο Γκόρντον Χίνκλι, "Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth," *Ensign*, Ιούλιος 1987, 7.
2. Βλέπε *Ensign*, Ιούλιος 1987, 7.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 588.
4. Τόμας Μόνσον, "Great Expectations," (Εκπαιδευτικό Σύστημα Εκκλησίας, εστιακή συγκέντρωση για νέους ενηλίκους, 11 Ιανουαρίου 2009), www.ldsces.org.
5. Βλέπε "Mormon Helping Hands Program Completes First Decade of Service," (*Liahona*, Μάρτιος 2009, Ν1).
6. John A. Widtsoe, στο *Conference Report*, Απρίλιος 1940, 36.
7. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), 97.
8. Κ. Λιούις, *Mere Christianity*, (1980), 49. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
9. *The Joy in Loving: A Guide to Daily Living with Mother Teresa*, συλλογή υπό Τζάγια Τσαλίχα και Έντουαρντ Λε Τζόλι (1996), 15.
10. *Life in the Spirit*, επιμέλεια υπό Κάθριν Σπινκ (1983), 42.
11. *Life in the Spirit*, 45.
12. "News of the Church," *Ensign*, Νοέμβρ. 1997, 110.
13. Μαρκ Σκούζεν προς τον Ντάλιν Όουκς, 15 Φεβρουαρίου 2009.

Έντιμα να κρατάμε όνομα και θέση

Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπένταρ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η φλόγα της διαθήκης θα φλέγεται στην καρδιά κάθε πιστού μέλους αυτής της Εκκλησίας που θα λατρεύσει και έντιμα θα κρατάει όνομα και θέση στον άγιο οίκο του Κυρίου.
Λίγο μετά αφού κλήθηκα να υπηρετήσω ως πρόεδρος πασσάλου το 1987, μίλησα με έναν καλό φίλο που πρόσφατα είχε απαλλαγεί από την κλήση του ως πρόεδρος πασσάλου. Κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας, τον ρώτησα τι θα μπορούσε να με διδάξει, για να γίνω αποτελεσματικός πρόεδρος πασσάλου. Η απάντησή του σε αυτήν την ερώτηση είχε έναν βαθύ αντίκτυπο στη μεταγενέστερη υπηρέτηση και διακονία μου.

Ο φίλος μου δήλωσε ότι είχε κληθεί να υπηρετήσει ως λειτουργός του ναού λίγο μετά την απαλλαγή του. Και τότε είπε: «Εύχομαι να ήμουν λειτουργός ναού πριν γίνω πρόεδρος πασσάλου. Αν είχα υπηρετήσει στον ναό πριν κληθώ ως πρόεδρος πασσάλου, θα ήμουν ένας πολύ διαφορετικός πρόεδρος πασσάλου».

Παραξενεύτηκα με την απάντησή του και του ζήτησα να εξηγήσει περαιτέρω. Αποκρίθηκε: «Πιστεύω ότι ήμουν καλός πρόεδρος πασσάλου. Τα προγράμματα στον πάσσαλο μας πήγαιναν καλά και τα στατιστικά μας ήταν πάνω από τον μέσο όρο. Αλλά η υπηρέτηση στον ναό έχει διευρύνει τον ορίζοντά μου. Αν μου δινόταν σήμερα η κλήση ως πρόεδρος πασσάλου, θα επικεντρωνόμουν πρωταρχικά στην αξιοσύνη να λάβουμε και να τιμούμε διαθήκες του ναού. Θα προσπαθούσα να κάνω την προετοιμασία για τον ναό το επίκεντρο όλων όσων κάναμε. Θα έκανα μια καλύτερη δουλειά στο να ποιμάνω τους Αγίους στον οίκο του Κυρίου».

Αυτή η μικρή συζήτηση με τον φίλο μου με βοήθησε ως πρόεδρο πασσάλου να διδάξω αμείλικτα και να δώσω μαρτυρία για την αιώνια σημαντικότητα των διατάξεων, των διαθηκών και της λατρείας στον ναό. Η πιο βαθιά επιθυμία της προεδρίας μας ήταν το κάθε μέλος του πασσάλου να λάβει τις ευλογίες του ναού, να είναι άξιο και να χρησιμοποιεί συχνά το εγκριτικό ναού.

Το μήνυμά μου σήμερα επικεντρώνεται στις ευλογίες του ναού και προσεύχομαι το Άγιο Πνεύμα να φωτίσει το μυαλό μας, να διεισδύσει στην καρδιά μας και να καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια στον καθένα μας.

Ο θεϊκός σκοπός της συνάθροισης

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δήλωσε ότι σε όλες τις εποχές ο θεϊκός σκοπός της συνάθροισης των ανθρώπων του Θεού είναι να οικοδομήσουν ναούς, ώστε τα παιδιά Του να λάβουν τις ανώτατες διατάξεις και επομένως να κερδίσουν αιώνια ζωή (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [πρόγραμμα μελέτης Μελχισεδικής Ιεροσύνης και Ανακουφιστικής Εταιρείας, 2007], 415-417). Αυτή η ζωτική σχέση μεταξύ της αρχής της συνάθροισης και της οικοδόμησης ναών τονίζεται στο Βιβλίο του Μόρμον:

«Ιδέστε, ο αγρός ήταν ώριμος, και ευλογημένοι είστε σεις, γιατί τραβήξατε το δρεπάνι και θερίσατε με όλη την δύναμή σας, μάλιστα, κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας κοπιάζατε, και να ο αριθμός των δεματιών! Και θα συναχθούν στις σιταποθήκες, για να μην πάνε χαμένοι» (Άλμα 26:5).

Τα δεμάτια σε αυτήν την αναλογία αντιπροσωπεύουν τα προσφάτως βαπτισμένα μέλη της Εκκλησίας. Οι σιταποθήκες είναι οι άγιοι ναοί. Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ εξήγησε: «Σαφώς, όταν βαπτίζουμε, τα μάτια μας πρέπει να κοιτούν πέραν από την δεξαμενή βαπτίσματος στον άγιο ναό. Η μεγάλη

σιταποθήκη όπου θα πρέπει να συναχθούν αυτά τα δεμάτια είναι ο άγιος ναός» (στο John L. Hart, "Make Calling Focus of Your Mission," *Church News*, 17 Σεπτεμβρίου 1994, 4). Αυτό το δίδαγμα διασαφηνίζει και τονίζει την σημαντικότητα των διατάξεων και των διαθηκών του άγιου ναού -- ώστε τα δεμάτια να μην πάνε χαμένα.

«Μάλιστα, δε θα τους χτυπήσει η θύελλα κατά την τελευταία ημέρα. Μάλιστα, ούτε θα βολοκοπηθούν από τους ανεμοστρόβιλους, αλλά όταν θα έλθει η θύελλα θα συναχθούν στον τόπο τους, ώστε η θύελλα να μην μπορέσει να εισχωρήσει σε αυτούς. Μάλιστα, ούτε θα τους παρασύρουν οι άγριοι άνεμοι όπου κι αν έχει προγραμματίσει να τους φέρει ο εχθρός» (Άλμα 26:6).

Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς, έχει εξηγήσει ότι όταν ανανεώνουμε τις διαθήκες του βαφτίσματός μας μεταλαμβάνοντας από τα σύμβολα της μετάληψης, «δεν δίνουμε μαρτυρία ότι *παίρνουμε επάνω μας* το όνομα του Ιησού Χριστού. [Αντιθέτως], δίνουμε μαρτυρία ότι είμαστε *πρόθυμοι* να το κάνουμε. (Βλέπε Δ&Δ 20:77). Το γεγονός ότι δίνουμε μαρτυρία μόνον για την προθυμία μας υποδηλώνει ότι κάτι άλλο πρέπει να γίνει πριν πράγματι πάρουμε αυτό το ιερό όνομα επάνω μας κατά την [ύστατη και] πιο σημαντική επίγνωση» ("Taking Upon Us the Name of Jesus Christ," *Ensign*, Μάιος 1985, 81). Η διαθήκη του βαφτίσματος φανερά σκοπεύει σε ένα μελλοντικό γεγονός ή γεγονότα και προσμένει τον ναό.

Σε σύγχρονες αποκαλύψεις ο Κύριος αναφέρεται στους ναούς ως οίκους που οικοδομήθηκαν «στο όνομά μου» (Δ&Δ 105:33. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 109:2-5, 124:39). Στην προσευχή αφιέρωσης του Ναού στο Κίρτλαντ, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ζήτησε από τον Πατέρα «οι δούλοι σου να βγαίνουν από αυτόν τον οίκο σου οπλισμένοι με δύναμη, και το όνομά σου να είναι επάνω τους» (Δ&Δ 109:22). Επίσης ζήτησε μια ευλογία για «το[ν] λα[ό] σου επάνω στον οποίο θα τεθεί το όνομά σου σε τούτον τον οίκο» (εδ. 26). Καθώς ο Κύριος εμφανίστηκε μέσα στον ναό του Κίρτλαντ και τον αποδέχτηκε ως οίκο Του, δήλωσε: «Γιατί ιδέστε, αποδέχτηκα ετούτον τον οίκο, και το όνομά μου θα είναι εδώ, και θα φανερωθώ στο λαό μου με ευσπλαχνία σε τούτον τον οίκο» (Δ&Δ 110:7).

Αυτές οι γραφές μάς βοηθούν να καταλάβουμε ότι η διαδικασία του να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού αρχίζει στα νερά του βαφτίσματος και συνεχίζει και μεγαλώνει στον οίκο του Κυρίου. Καθώς στεκόμαστε στα νερά του βαφτίσματος, προσμένουμε τον ναό. Καθώς μεταλαμβάνουμε, προσμένουμε τον ναό. Υποσχόμαστε πάντοτε να θυμόμαστε τον Σωτήρα και να τηρούμε τις εντολές Του ως προετοιμασία για να συμμετάσχουμε στις ιερές διατάξεις του ναού και να λάβουμε τις ανώτατες ευλογίες που είναι διαθέσιμες μέσω του ονόματος και της εξουσίας του Κυρίου Ιησού Χριστού. Επομένως, στις διατάξεις του άγιου ναού πιο ολοκληρωτικά και πληρέστερα παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού.

«Και αυτή η ανώτερη [ή Μελχισεδική] ιεροσύνη χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατεί το κλειδί των διακονιών της βασιλείας, το κλειδί της γνώσεως του Θεού.

»Γι' αυτό, κατά τις διατάξεις της, η δύναμη της θεϊκότητας φανερώνεται.

»Και χωρίς τις διατάξεις της και την εξουσία της ιεροσύνης, η δύναμη της θεϊκότητας δε φανερώνεται στους ανθρώπους τους ενσαρκωμένους» (Δ&Δ 84:19-21).

Καμία συνομωσία ανομίας δεν θα υπερισχύσει του λαού σου

Ζούμε σε μια σπουδαία εποχή ανοικοδόμησης ναών σε όλον τον κόσμο. Και ο ενάντιος βέβαια έχει προσέξει τον αυξανόμενο αριθμό ναών που τώρα είναι διάστικτοι στη γη. Όπως πάντα, η ανοικοδόμηση και η αφιέρωση αυτών των ιερών κτηρίων συνοδεύονται από αντίθεση εχθρών της Εκκλησίας όπως και από ασύνετη επίκριση ατόμων εντός της Εκκλησίας.

Αυτός ο ανταγωνισμός δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Το 1861 ενώ ο ναός της Σωλτ Λέηκ ήταν υπό κατασκευή, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ ενθάρρυνε τους Αγίους: «Αν θέλετε αυτόν τον ναό να οικοδομηθεί, εργαστείτε και κάνετε ό,τι μπορείτε... Κάποιοι λένε: 'Δεν μου αρέσει να το κάνω, επειδή ποτέ δεν αρχίζουμε να οικοδομούμε τον ναό χωρίς να κρούουν οι καμπάνες της κόλασης'. Θέλω να τις ακούσω πάλι. Όλες οι φυλές της κόλασης θα είναι σε εγρήγορση... αλλά τι νομίζετε ότι θα σημαίνει; Έχετε δει κάθε φορά τι σημαίνει» (*Deseret News,* 10 Απρ. 1861, 41).

Εμείς ως πιστοί άγιοι έχουμε ενδυναμωθεί από την αντιξοότητα και είμαστε οι αποδέκτες των πολυεύσπλαχνων ελεών του Κυρίου. Έχουμε προοδεύσει υπό την υπόσχεση του Κυρίου: «Δε θα αφήσω [οι εχθροί μου] να καταστρέψουν το έργο μου. Μάλιστα, θα τους δείξω ότι η σοφία μου είναι ανώτερη από την πανουργία του διαβόλου» (Δ&Δ 10:43).

Για πολλά χρόνια η αδελφή Μπένναρ και εγώ καλούσαμε πιστούς άνδρες και γυναίκες ως ομιλητές σε πνευματικές συγκεντρώσεις στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ -- Άινταχο. Πολλοί από αυτούς τους ομιλητές ήταν επίτιμοι ή πρώην μέλη των Εβδομήκοντα που είχαν υπηρετήσει ως πρόεδροι ναού, μετά την υπηρέτησή τους ως Μέλη της Γενικής Εξουσίας. Καθώς μιλούσαμε με εκείνους τους ακλόνητους ηγέτες, πάντα έκανα αυτή την ερώτηση: «Τι μάθατε ως πρόεδρος ναού που ευχόσαστε να είχατε καταλάβει καλύτερα, όταν ήσαστε Μέλος της Γενικής Εξουσίας;»

Καθώς άκουγα τις απαντήσεις τους, ανακάλυψα ένα σταθερό θέμα που θα συνοψίσω ως εξής: «Έχω καταλάβει καλύτερα την προστασία που είναι διαθέσιμη μέσω των διαθηκών του ναού και τι σημαίνει να κάνουμε μια αποδεκτή προσφορά λατρείας στον ναό. Υπάρχει διαφορά μεταξύ των μελών εκείνων που παρευρίσκονται στην εκκλησία, πληρώνουν δέκατα και περιστασιακώς σπεύδουν στον ναό, για να περάσουν μια συγκέντρωση και των μελών εκείνων που πιστά και με συνέπεια λατρεύουν στον ναό».

Η ομοιότητα των απαντήσεών τους μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Κάθε απάντηση στην ερώτησή μου επικεντρωνόταν στην προστατευτική δύναμη των διατάξεων και των διαθηκών που είναι διαθέσιμες στον οίκο του Κυρίου. Οι απαντήσεις τους παρομοιάζονται ακριβώς με τις υποσχέσεις που περιέχονται στην προσευχή αφιέρωσης που προσφέρθηκε στον ναό του Κίρτλαντ το 1836:

«Σου ζητούμε, Άγιε Πατέρα, να εδραιώσεις έναν λαό που θα λατρεύει, και έντιμα θα κρατεί όνομα και θέση σε τούτον τον οίκο σου, σε όλες τις γενεές και για όλη την αιωνιότητα.

»Ώστε κανένα όπλο φτιαγμένο εναντίον τους να μην ευοδωθεί. Ώστε όποιος σκάβει λάκκο γι' αυτούς, να πέφτει ο ίδιος μέσα του.

»Ώστε καμία συνομωσία ανομίας να μην έχει τη δύναμη να ανυψωθεί και να υπερισχύσει του λαού σου επάνω στον οποίο θα τεθεί το όνομά σου σε τούτον τον οίκο.

»Και αν οποιοσδήποτε λαός ξεσηκωθεί εναντίον ετούτου του λαού, ο θυμός σου να εξαφτεί εναντίον τους.

»Και αν πλήξουν αυτόν το λαό, εσύ θα τους πλήξεις. Εσύ θα πολεμήσεις για το λαό σου όπως πολέμησες κατά την ημέρα της μάχης, για να ελευθερωθούν από τα χέρια όλων των εχθρών τους» (Δ&Δ 109:24-28).

Σας παρακαλώ να συλλογιστείτε αυτά τα εδάφια με την σκοπιά του τρέχοντος θυμού του ενάντιου και όσων συζητήσαμε για την προθυμία μας να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού και την ευλογία προστασίας που έχει υποσχεθεί σε εκείνους, οι οποίοι με τιμή κρατούν όνομα και θέση στον

άγιο ναό. Σημαντικώς, αυτές οι ευλογίες διαθηκών είναι για όλες τις γενεές και για όλη την αιωνιότητα. Σας προσκαλώ να μελετάτε επανειλημμένως και να συλλογίζεστε προσευχόμενοι εφαρμογές αυτών των γραφών στην ζωή σας και την οικογένειά σας.

Δεν πρέπει να μας εκπλήσσουν οι προσπάθειες του Σατανά να εμποδίσει ή να εξευτελίσει την λατρεία και το έργο του ναού. Ο διάβολος απεχθάνεται την αγνότητα και τη δύναμη του οίκου του Κυρίου. Και η προστασία που είναι διαθέσιμη στον καθένα μας μέσω των διατάξεων και διαθηκών του ναού στέκουν ως μεγάλο εμπόδιο στα πανούργα σχέδια του Εωσφόρου.

Η φλόγα της διαθήκης

Η έξοδος από την Ναβού τον Σεπτέμβριο του 1846 προκάλεσε αφάνταστη ταλαιπωρία για τους πιστούς Άγιους των Τελευταίων Ημερών. Πολλοί αναζήτησαν καταφύγιο σε καταυλισμούς κατά μήκος του ποταμού Μισισιπή. Όταν η είδηση έφτασε στον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο Ουίντερ Κουώρτερς για την κατάσταση αυτών των προσφύγων, αμέσως έστειλε ένα γράμμα απέναντι από τον ποταμό στο Κάουνσιλ Πόιντ ενθαρρύνοντας τους αδελφούς να βοηθήσουν -- υπενθυμίζοντάς τους την διαθήκη που συνήψαν στον ναό της Ναβού. Συμβούλεψε: «Τώρα είναι ο καιρός για εργασία. Είθε η φλόγα της διαθήκης που συνήψατε στον Οίκο του Κυρίου, να φλέγεται μέσα στην καρδιά σας, σαν μια άσβεστη φλόγα» (στο *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28 Σεπ. 1846, 5). Μέσα σε διάστημα ημερών, άμαξες ταξίδευαν ανατολικά, για να διασώσουν τους Αγίους που περνούσαν δυσκολίες.

Τι ήταν εκείνο που έδωσε σε εκείνους τους πρώτους Αγίους τέτοια δύναμη; Ήταν η φλόγα της διαθήκης του ναού που φλεγόταν στην καρδιά τους. Ήταν η δέσμευσή τους να λατρεύουν και έντιμα να κρατούν όνομα και θέση στον οίκο του Κυρίου.

Τώρα και στο μέλλον θα αντιμετωπίσουμε μεγάλες δυσκολίες στο έργο του Κυρίου. Αλλά σαν τους πρωτοπόρους που βρήκαν έναν τόπο, τον οποίον ο Θεός είχε προετοιμάσει, έτσι και εμείς θα πάρουμε κουράγιο από τη γνώση ότι ο Θεός μας δεν θα μας εγκαταλείψει (βλέπε «Ελάτε 'σείς, οι Άγιοι της γης» Ύμνοι και παιδικά τραγούδια, σελ. 2). Σήμερα ναοί βρίσκονται στη γη ως ιεροί τόποι διατάξεων και διαθηκών, πνευματικής ανύψωσης και ως καταφύγια από την θύελλα.

Προσκλήσεις και σύσταση

Ο Κύριος διακήρυξε: «Πρέπει, λοιπόν, να συναθροίσω το λαό μου... ώστε ο σίτος να ασφαλιστεί στις σιταποθήκες για να κερδίσει ζωή αιώνια, και να στεφθεί με σελέστια δόξα» (Δ&Δ 101:65).

Μεταξύ αυτών που ακούν την φωνή μου είναι πολλές νέες γυναίκες και νέοι άνδρες και παιδιά. Σας ικετεύω να είστε άξιοι, να είστε σταθεροί και να προσμένετε με μεγάλη προσδοκία την ημέρα που θα λάβετε τις διατάξεις και τις ευλογίες του ναού.

Μεταξύ αυτών που ακούν την φωνή μου υπάρχουν άτομα που θα έπρεπε, αλλά δεν έχουν ακόμα λάβει τις διατάξεις του οίκου του Κυρίου. Όποιος και να είναι ο λόγος, όσο μεγάλη η καθυστέρηση, σας προσκαλώ να αρχίσετε να κάνετε πνευματική προετοιμασία, ώστε να λάβετε τις ευλογίες που είναι διαθέσιμες μόνο στον άγιο ναό. Σας παρακαλώ να αποβάλλετε από την ζωή σας τα πράγματα που σας εμποδίζουν. Σας παρακαλώ να αναζητείτε τα πράγματα που έχουν αιώνιο αντίκτυπο.

Μεταξύ αυτών που ακούν την φωνή μου υπάρχουν άτομα που έχουν λάβει τις διατάξεις του ναού, αλλά για διάφορους λόγους δεν έχουν πάει πάλι στον οίκο του Κυρίου για αρκετό χρονικό διάστημα. Σας παρακαλώ μετανοήστε, προετοιμαστείτε και κάνετε ό,τι είναι απαραίτητο, ώστε να κερδίσετε και πάλι την λατρεία στον ναό και να θυμάστε και να τιμάτε πληρέστερα τις ιερές διαθήκες σας.

Μεταξύ αυτών που ακούν την φωνή μου υπάρχουν πολλά άτομα που έχουν εγκριτικά ναού εν ισχύι και προσπαθούν να τα χρησιμοποιούν. Σας συγχαίρω για την πίστη και αφοσίωσή σας.

Καταθέτω επίσημη μαρτυρία ότι η φλόγα της διαθήκης θα φλέγεται στην καρδιά κάθε πιστού μέλους αυτής της Εκκλησίας που θα λατρεύσει και έντιμα θα κρατάει όνομα και θέση στον άγιο οίκο του Κυρίου. Ο Ιησούς ο Χριστός είναι ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας μας. Ζει και καθοδηγεί τις υποθέσεις της Εκκλησίας Του μέσω αποκάλυψης στους κεχρισμένους Του υπηρέτες. Για αυτά τα πράγματα καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Κυρίου, Ιησού Χριστού, αμήν.

Άγια σπιτικά, άγιοι ναοί

Πρεσβύτερος Γκάρι Στίβενσον

Των Εβδομήκοντα

Η κατανόηση της αιώνιας φύσης του ναού θα σας κάνει να πλησιάσετε την οικογένειά σας, η κατανόηση της αιώνιας φύσης της οικογένειας θα σας κάνει να πλησιάσετε τον ναό.

Τι θαυμάσια συνέλευση ήταν αυτή. Πόσο ευλογημένοι είμαστε που ακούμε την συμβουλή της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, τους οποίους υποστηρίζουμε ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Θυμάμαι ένα ζεστό, ηλιόλουστο απόγευμα, όταν η άνοιξη προσπαθούσε να προωθηθεί μέσα από τον μακρύ χειμώνα στην κοιλάδα Κας, της Γιούτα. Ο πατέρας μου, του οποίου τα απογεύματα Σαββάτου πάντα ήταν γεμάτα με μικροδουλειές για τους εγγονούς του, ήλθε απ' το σπίτι μας προσφέροντας μια «βόλτα στο αυτοκίνητο». Πάντα χαρούμενοι να πάνε βόλτα στο φορτηγάκι του παππού τους, οι γιοι μας, τεσσάρων και έξι χρόνων, έσπευσαν στο πίσω κάθισμα και εγώ επιβιβάστηκα δίπλα στον πατέρα μου μπροστά. Η διαδρομή μας ήταν στους δρόμους του κέντρου του Λόγκαν, οι οποίοι περιβάλλουν τον ναό του Λόγκαν, που είναι όμορφα κείμενος σε εξέχουσα θέση επάνω σε έναν λόφο, στο κέντρο της πόλης. Καθώς ταξιδεύαμε μακριά από την πόλη, στρίψαμε από τους ασφαλτωμένους, πολυσύχναστους δρόμους σε σπάνια χρησιμοποιημένους χωματόδρομους, όπου διασχίσαμε παλιές γέφυρες και περάσαμε μέσα από δένδρα μακριά στην εξοχή. Ήμασταν μακριά από άλλα αυτοκίνητα και ολομόναχοι.

Καθώς κατάλαβε ότι οι εγγονοί του βρίσκονταν σε μέρος όπου δεν είχαν ξαναπάει, ο πατέρας μου σταμάτησε το φορτηγάκι. «Νομίζετε ότι έχουμε χαθεί;» ρώτησε τα παιδιά που με γουρλωμένα μάτια κοιτούσαν έξω από το παράθυρο την κοιλάδα. Μετά από μια στιγμή σιωπηλής εκτίμησης, ήλθε η στοχαστική απόκριση ενός μικρού παιδιού. «Κοίτα», είπε δείχνοντας με το δάχτυλό του, «Παππού, ποτέ δεν χάνεσαι, όταν βλέπεις τον ναό». Τα μάτια μας γύρισαν, εστίασαν με τα δικά του, και είδαν τον ήλιο να λάμπει επάνω στους οβελίσκους του ναού του Λόγκαν, μακριά στη άλλη άκρη της κοιλάδας.

Ποτέ δεν χάνεστε, όταν βλέπετε τον ναό. Ο ναός θα δώσει καθοδήγηση σε εσάς και την οικογένειά σας σε έναν κόσμο γεμάτο χάος. Είναι ένας παντοτινός οδοδείκτης που θα σας βοηθήσει να μην χαθείτε στην «καταχνιά σκότους»1. Είναι ο οίκος του Κυρίου2. Είναι ένα μέρος όπου συνάπτονται διαθήκες και τελούνται αιώνιες διατάξεις.

Στο Βιβλίο του Μόρμον, ο Βασιλιάς Βενιαμίν καθοδήγησε τους αγίους της εποχής του και του τόπου του να συγκεντρωθούν «ο κάθε άνθρωπος να έχει την σκηνή του με την πόρτα της προς τον ναό»3. Ως μέλη της Εκκλησίας έχουμε πρόσφατα λάβει συμβουλή από σύγχρονους προφήτες, η οποία, αν τηρηθεί, θα στρέψει την πόρτα του σπιτιού μας τελείως προς τον ναό.

Η Πρώτη Προεδρία έχει προσκαλέσει τα ενήλικα μέλη να έχουν ισχύον εγκριτικό ναού και να επισκέπτονται τον ναό πιο συχνά, όπου τα χρήματα και οι συνθήκες το επιτρέπουν και ενθάρρυνε τα μέλη να αντικαταστήσουν κάποιες δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου με την υπηρέτηση στον ναό. Επίσης ενεθάρρυνε «νεώτερα μέλη και τους νέους της Εκκλησίας που είναι 12 χρόνων και μεγαλύτεροι να ζουν άξια, για να βοηθήσουν αυτό το σπουδαίο έργο υπηρετώντας ως αντιπρόσωποι για βαφτίσεις και επικυρώσεις4. Ακόμα και τα μικρά παιδιά μας έχουν παροτρυνθεί να επισκέπτονται τον εξωτερικό χώρο του ναού και ακόμα και να αγγίξουν τον ναό5. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον κάποτε συμβούλευσε: «Καθώς αγγίζουμε τον ναό, ο ναός θα αγγίξει εμάς»6.

Είμαστε ευλογημένοι να ζούμε σε μια θεϊκή νομή οικοδομήσεως ναών, όπου 146 ναοί έχουν αφιερωθεί ή ανακοινωθεί7. Υπό τον ορισμό του «Ναού» στο Λεξικό της Βίβλου διαβάζουμε τα ακόλουθα: «Είναι το πιο άγιο όλων τον τόπων λατρείας στη γη», και ακολουθείται από αυτή τη στοχαστική δήλωση: «Μόνο το σπιτικό μπορεί να συγκριθεί με τον ναό σε ιερότητα»8. Για μένα, αυτό εννοεί ότι υπάρχει μια ιερά σχέση μεταξύ του ναού και του σπιτικού. Όχι μόνον μπορούμε να στρέψουμε την πόρτα του σπιτικού μας προς το ναό, ή τον οίκο του Κυρίου, αλλά μπορούμε να κάνουμε το σπιτικό μας έναν «οίκο του Κυρίου».

Πρόσφατα, σε μια συνέλευση πασσάλου, όλοι οι παρευρισκόμενοι προσκλήθηκαν από το μέλος εξουσίας που επισκεπτόταν, τον Πρεσβύτερο Γκλεν Τζόνσον, ένα Μέλος Ευρύτερης Περιοχής-Μέλος των Εβδομήκοντα, να πάνε μια ουσιαστική επίσκεψη στο σπίτι τους χρησιμοποιώντας τα πνευματικά τους μάτια. Θα ήθελα να προσκαλέσω τον καθένα σας να το κάνει επίσης. Όπου κι αν είναι το σπίτι σας και όποια κι αν είναι η διαμόρφωσή του, η εφαρμογή αιώνιων αρχών του ευαγγελίου μέσα στους τοίχους του είναι πάγκοινη. Ας αρχίσουμε. Φανταστείτε ότι ανοίγετε την πόρτα και περπατάτε μέσα στο σπίτι σας. Τι βλέπετε και πώς αισθάνεστε; Είναι ένα μέρος αγάπης, ειρήνης και ένα καταφύγιο από τον κόσμο, όπως ο ναός; Είναι καθαρό και σε τάξη; Καθώς περπατάτε στα δωμάτια του σπιτιού σας, βλέπετε ανυψωτικές εικόνες, οι οποίες συμπεριλαμβάνουν αρμόζουσες εικόνες του ναού και του Σωτήρος; Είναι το υπνοδωμάτιο ή το δωμάτιο όπου κοιμάστε ένα μέρος προσωπικής προσευχής; Είναι η αίθουσα υποδοχής σας ή η κουζίνα μέρος όπου προετοιμάζεται το φαγητό και το απολαμβάνετε μαζί, έχοντας ανυψωτική συζήτηση και καιρό για την οικογένεια; Υπάρχουν οι γραφές σε ένα δωμάτιο, όπου η οικογένεια μπορεί να μελετά, να προσεύχεται και να μαθαίνει μαζί; Μπορείτε να βρείτε το προσωπικό σας μέρος μελέτης του ευαγγελίου; Η μουσική που ακούτε ή η ψυχαγωγία που βλέπετε, στο Διαδίκτυο ή αλλού προσβάλλουν το Πνεύμα; Είναι η συζήτηση ανυψωτική και χωρίς φιλονικία; Αυτό τελειώνει την επίσκεψή μας. Ίσως εσείς, όπως κι εγώ, βρήκατε μερικά σημεία που χρειάζονται «βελτίωση στο σπιτικό» -- ας ελπίσουμε όχι μία «ακραία μετατροπή του σπιτικού».

Είτε ο τόπος διαβίωσής μας είναι μεγάλος είτε είναι μικρός, ταπεινός ή ακριβός, υπάρχει μέρος για κάθε μία από αυτές τις προτεραιότητες του ευαγγελίου σε κάθε σπίτι.

Προκειμένου να διατηρήσει τον ναό ιερό και εκείνους που παρευρίσκονται άξιους, ο Κύριος έχει καθιερώσει πρότυπα μέσω των δούλων Του, των προφητών. Μας δίνεται η καλή συμβουλή να συλλογιστούμε μαζί, σε ένα οικογενειακό συμβούλιο, τα πρότυπα του σπιτιού μας για να το διατηρήσουμε ιερό και να του επιτρέψουμε να είναι ένας «οίκος του Κυρίου». Η προειδοποίηση να «Εδραιώσ[ε]τε έναν οίκο προσευχής, έναν οίκο νηστείας, έναν οίκο πίστης, έναν οίκο μάθησης, έναν οίκο δόξας, έναν οίκο τάξης, έναν οίκο του Θεού»9, μας δίνει θεϊκή εσώτερη γνώση για το σπίτι που ο Κύριος θέλει να οικοδομήσουμε. Κάνοντάς το αυτό, αρχίζει η οικοδόμηση μιας «πνευματικής επαύλεως» στην οποία όλοι μπορούμε να κατοικήσουμε ανεξάρτητα από τις συνθήκες μας στον κόσμο -- ένα σπιτικό γεμάτο θησαυρό που «ούτε σκουλήκι ούτε σκουριά τον αφανίζει»10.

Υπάρχει δίκαιη ενότητα μεταξύ του ναού και του σπιτικού. Η κατανόηση της αιώνιας φύσης του ναού θα σας κάνει να πλησιάσετε την οικογένειά σας, η κατανόηση της αιώνιας φύσης της οικογένειας θα σας κάνει να πλησιάσετε τον ναό. Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ δήλωσε: «Στις διατάξεις του ναού, τα θεμέλια της παντοτινής οικογένειας επισφραγίζονται στη θέση τους»11.

Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ συμβούλεψε: «Πείτε την λέξη *ναός*. Πείτε την σιωπηλά και ευλαβικά. Πείτε την ξανά και ξανά. *Ναός. Ναός. Ναός*. Προσθέστε την λέξη *άγιος. Άγιος Ναός*. Πείτε το σαν να γραφόταν με κεφαλαία γράμματα χωρίς να πειράζει που βρίσκεται στην πρόταση.

«Ναός. Μία άλλη λέξη είναι ίση σε σημασία για έναν Άγιο των Τελευταίων Ημερών, Σπιτικό. Τοποθετήστε τις λέξεις άγιος ναός και σπιτικό μαζί και έχετε περιγράψει τον οίκο του Κυρίου!»12

Πέρυσι, τα παιδιά της Προκαταρκτικής συγκεντρώθηκαν, χιλιάδες από αυτά, από όλον τον κόσμο σε κάθε έναν από τους τομείς ή κλάδους τους και τραγούδησαν στην οικογένειά τους και τα μέλη του τομέα τους ως μέρος της Παρουσίασης της Προκαταρκτικής στη συγκέντρωση μεταλήψεως. Τραγούδησαν για την επιθυμία, τις υποσχέσεις και την προετοιμασία. Τα πράγματα για τα οποία τραγούδησαν, αρχίζουν σε άγια σπιτικά και συνεχίζουν σε άγιους ναούς. Νομίζω ότι θα ακούσετε την μελωδία στην καρδιά σας καθώς διαβάζω τα λόγια:

Μ' αρέσει ο ναός.
Θα πάω να τον βρω, να αισθανθώ το Πνεύμα, να έχω προσευχή.
Ο ναός είναι οίκος Θεού, είν' ομορφιά κι αγάπη.
Είμαι τώρα νέος, έτοιμος. Είναι καθήκον θείο.

Μ' αρέσει ο ναός.
Και μεσ' εκεί θα μπω.
Με τον Θεό Πατέρα υπόσχεση θα πω.
Αφού ο ναός είναι ιερός. Επισφραγίσεις κάνει.
Οικογένειες το έμαθα:
Μπορούν να' ναι αιώνιες 13.

Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ δήλωσε: «Ο απώτερος σκοπός όλων όσων διδάσκουμε είναι να ενώσουμε τους γονείς και τα παιδιά με πίστη στον Ιησού Χριστό, ώστε να είναι ευτυχισμένοι στο σπίτι, επισφραγισμένοι σε έναν παντοτινό γάμο, συνδεδεμένοι με τις γενεές τους και βέβαιοι για την υπερύψωση στην παρουσία του Επουράνιου Πατέρα μας»14.

Καταθέτω τη μαρτυρία μου σε σας ότι η εφαρμογή αυτών των αρχών θα βοηθήσει να στρέψετε την πόρτα του σπιτικού σας προς τον ναό ή τον οίκο του Κυρίου και θα σας επιτρέψει πληρέστερα να κάνετε το ιερό σας σπιτικό έναν οίκο του Κυρίου.

Τελειώνω εκεί που άρχισα, με τα λόγια ενός αθώου παιδιού: «Ποτέ δεν χάνεσαι, όταν βλέπεις τον ναό» και προσθέτω την μαρτυρία μου για την ιερή φύση των σπιτικών μας και των ναών του Κυρίου. Ξέρω ότι ο Θεός είναι ο στοργικός μας Επουράνιος Πατέρας. Καταθέτω μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και για τον ρόλο Του ως Σωτήρος και Λυτρωτή μας και για τους ζωντανούς προφήτες που έχουν την εξουσία να ασκούν όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης από τον Τζόζεφ Σμιθ μέχρι τον Τόμας Μόνσον. Το κάνω στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Α΄ 8:24.
2. Βλέπε Topical Guide, "Temple, House of the Lord," 519; Guide to the Scriptures, "Temple, House of the Lord," 239.
3. Μωσία 2:6.
4. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Μαρτίου 2003.
5. Βλέπε Τόμας Μόνσον, "Finding Peace," *Liahona*, Μάρτιος 2004, 5-6.
6. Στο JoAnn Jolley, "A Shining Beacon on a Hill: Jordan River Temple is Dedicated," *Ensign*, Jan. 1982, 77:
   «Στις αρχές τις εβδομάδας, ο Πρεσβύτερος Τόμας Μόνσον της Απαρτίας των Δώδεκα πρότεινε βαθιά πνευματική σημασία στην φυσική παρουσία του ναού. Αφηγήθηκε την ιστορία του Πρεσβυτέρου Μάθιου Κόουλι για τον παππού που πήρε την μικρή εγγονή του για τα γενέθλιά της να επισκεφτούν τον εξωτερικό χώρο του ναού στην Σωλτ Λέηκ. Με την άδεια του φύλακα του χώρου, περπάτησαν προς τις μεγάλες πόρτες του ναού. Την παρότρυνε να τοποθετήσει το χέρι της στον τοίχο του ναού και μετά στην πόρτα, λέγοντάς της τρυφερά: 'Να θυμάσαι ότι σήμερα άγγιξες τον ναό. Μια ημέρα θα εισέλθεις από την πόρτα'. Το ειδικό δώρο στην εγγονή του ήταν μια εκτίμηση για τον οίκο του Κυρίου. Παρομοίως, ο Πρεσβύτερος Μόνσον συμβούλευσε: 'Καθώς αγγίζουμε τον ναό, ο ναός θα αγγίξει εμάς'. »
7. Βλέπε «Οι ναοί ανά τον κόσμο», http://temples.*lds.org*. Κάνετε κλικ στο **Chronological.**
8. *Bible Dictionary*, "Temple," 781.

9. Δ&Δ 88:119.
10. Βλέπε Κατά Ματθαίον 6:19-20, Νεφί Γ΄ 13:19-20.
11. Χάουαρντ Χάντερ, "A Temple-Motivated People," *Liahona*, Μάιος 1995, 4.
12. Μπόιντ Πάκερ, "The Temple, the Priesthood," Ensign, Μάιος 1993, 20-21.
13. "I Love to See the Temple," *Children's Songbook*, 95.
14. Μπόιντ Πάκερ, "The Shield of Faith," *Ensign*, Μάιος 1995, 8.

Χαρίσματα να μας βοηθούν να οδηγούμε τη ζωή μας

Πρεσβύτερος Χοσέ Τεϊσέρα
Των Εβδομήκοντα

Δεν είμαστε μόνοι μας. Ο Θεός μάς έχει δώσει τα απαραίτητα χαρίσματα, προκειμένου να μας βοηθήσουν στην θνητή μας εμπειρία.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει ένα σχέδιο για εμάς, το σχέδιο ευδαιμονίας. Το σχέδιο Του επικεντρώνεται στον Κύριο Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του. Ακολουθώντας τις διδασκαλίες και το παράδειγμα του Ιησού Χριστού, θα καταστούμε ικανοί να κατανοήσουμε πληρέστερα το μέρος μας σε αυτό το σχέδιο.

Στο πρώτο κεφάλαιο από το βιβλίο του Μωυσή, ευρίσκουμε μία σύντομη κι όμως πολύτιμη δήλωση που σκιαγραφεί απλώς το έργο του Θεού -- δηλαδή: «Να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου»1.

Στο ταξίδι της ζωής για να επιστρέψουμε και να γίνουμε περισσότερο σαν τον Πατέρα μας, δεν είμαστε μόνοι μας. Ο Θεός μάς έχει δώσει τα απαραίτητα χαρίσματα, προκειμένου να μας βοηθήσουν στην θνητή μας εμπειρία.

«Τα πνευματικά χαρίσματα είναι ευλογίες ή ικανότητες δοθείσες υπό του Θεού στα τέκνα Του»2. Αυτά τα χαρίσματα μάς βοηθούν να οδηγούμε τη ζωή μας προς τους αιώνιους στόχους.

Τι ανακούφιση είναι να γνωρίζουμε ότι υπάρχει ένα σχέδιο, το οποίο μας παρέχει τον Σωτήρα, τον Ιησού Χριστό3. Η θυσία Του καθιστά δυνατόν σε όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι πειθαρχούν με τις ευαγγελικές διδασκαλίες Του, να συγχωρηθούν μέσω μετανοίας. Τι ανακούφιση είναι να γνωρίζουμε ότι είναι διαθέσιμη για εμάς βοήθεια, για να επιτύχουμε στις προσπάθειές μας να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Τι ανακούφιση είναι να γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας που πλέουμε σε αχαρτογράφητα ύδατα, καθώς βιώνουμε τις εμπειρίες της ζωής.

Ένα χάρισμα που θα μας βοηθήσει να οδηγούμε τη ζωή μας είναι το χάρισμα, το οποίο έχει δώσει σε όλους: η ικανότητα και η δύναμη να επιλέγουμε.

Οι επιλογές μας έχουν την αναντίρρητη δύναμη να μεταμορφώσουν τη ζωή μας. Αυτό το χάρισμα είναι μία εξαιρετική ένδειξη εμπιστοσύνης σε εμάς και ταυτοχρόνως μία ακριβή προσωπική ευθύνη να το χρησιμοποιούμε συνετώς. Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς σέβεται την ελευθερία μας να επιλέγουμε και δεν θα μας αναγκάσει ποτέ να κάνουμε το σωστό ούτε θα μας εμποδίσει από το να κάνουμε μέτριες επιλογές4. Η πρόσκλησή του, εντούτοις, σχετικώς με αυτό το σημαντικό και ζωτικό χάρισμα εκφράζεται ευκρινώς στις γραφές:

«Όμως, ιδέστε, αυτό που προέρχεται από τον Θεό μας προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε διαρκώς το καλό. Επομένως, καθετί που μας προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε καλό, και να αγαπάμε τον Θεό, και να τον υπηρετούμε, είναι εμπνευσμένο από τον Θεό»5.

Οι λέξεις «να κάνουμε διαρκώς το καλό» απεικονίζουν κάλλιστα το πρότυπο που χρειάζεται να εφαρμόσουμε, καθώς χρησιμοποιούμε την ελευθέρα μας βούληση.

Οι επιλογές συνοδεύονται από συνέπειες, οι οποίες ενδεχομένως ή όχι να εκδηλωθούν αμέσως μετά από τις αποφάσεις μας. Η χρήση των πνευματικών χαρισμάτων που μας έχουν δοθεί είναι σημαντικότατη, προκειμένου να παραμείνουμε στην ορθή πορεία.

Προσφάτως χρησιμοποίησαν έναν δέκτη GPS τσέπης. Είναι μία απίστευτη συσκευή, η οποία αποτελείται από μία κεραία που συντονίζεται στις μεταδιδόμενες από δορυφόρους συχνότητες, ψηλά επάνω από τη γη, μαζί με μία οθόνη που δεικνύει την τρέχουσα θέση μου στη γη.

Τις τελευταίες δεκαετίες αυτού του είδους οι συσκευές χρησιμοποιούνται ευρέως για επιστημονικούς σκοπούς, για χαρτογραφήσεις, για τοπογραφική αποτύπωση και προσφάτως για να μην χάνουν οι άνθρωποι τον δρόμο τους, όταν οδηγούν!

Διαμέσου της ιστορίας η ανθρωπότητα προσπάθησε να μην χαθεί. Στην πατρίδα μου την Πορτογαλία, παραδείγματος χάριν, κατά την περίοδο των ανακαλύψεων τον 15ο αιώνα, πλοηγοί «από τις ακτές της Λισαβόνας, σε θάλασσες όπου κανένα πλοίο δεν είχε πλεύσει ποτέ»6 χρησιμοποιούσαν τους καλύτερους δυνατόν χάρτες και διάβαζαν τους αστέρες στον νυκτερινό ουρανό μαζί με προηγμένα ιστιοφόρα για εκείνη την εποχή, προκειμένου να βρουν τον προορισμό τους. Παρά ταύτα, δεν ήταν εύκολο έργο για εκείνους τους πλοηγούς να πλεύσουν εναντίον ισχυρών ανέμων, και πολλές φορές περιπλανώντο ατελείωτα προτού βρουν την πορεία τους στην αχανή θάλασσα.

Εν αντιθέσει, σήμερα με αυτόν τον δέκτη GPS μπορώ πάντοτε να έχω ταυτόχρονες απαντήσεις σε ερωτήσεις όπως:

- Πού είμαι;
- Πού πηγαίνω;
- Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να πάω εκεί;
- Πότε θα φθάσω εκεί;

Με αυτήν την μικρή συσκευή έχω μία μεγάλη αίσθηση ασφαλείας, όταν οδηγώ και έχω εμπιστοσύνη ότι θα με πάει με εξαιρετική ακρίβεια εκεί όπου θέλω να πάω.

Θυμάμαι μία ημέρα, εντούτοις, καθώς οδηγούσα σε έναν υπόγειο χώρο σταθμεύσεως, ανακάλυψα ένα νέο χαρακτηριστικό αυτής της συσκευή -- μία προειδοποιητική φωνή με εξέπληξε: «Απώλεια δορυφορικής λήψεως». Οι υποδομές από σκυρόδεμα, οι οποίες με περιέβαλλαν, είχαν διακόψει το δορυφορικό σήμα και έκαναν τη συσκευή να χάσει τη σύνδεση.

Καθώς πήγα πάλι πίσω σε ανοικτό μέρος, συνειδητοποίησα ότι απαιτείτο επιπλέον χρόνος, ενώ η συσκευή έπιανε εκ νέου το απαραίτητο σήμα.

Κι εμείς έχουμε μέσα μας ένα GPS, που μας επιτρέπει να γνωρίζουμε πάντοτε ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος καθώς και να μας βοηθά στο να κάνουμε ορθές επιλογές.

«Έχουμε γεννηθεί με μία φυσική ικανότητα να διακρίνουμε το σωστό από το λάθος χάριν του φωτός του Χριστού που έχει δοθεί σε κάθε άτομο (Δ&Δ 84:46). Αυτή η ικανότητα αποκαλείται συνείδηση. Η κατοχή αυτής μάς καθιστά υπεύθυνα όντα»7.

Επιπροσθέτως, ως μέλη της Εκκλησίας μάς έχει δοθεί η δωρεά του Αγίου Πνεύματος, για να μας παρηγορεί, να μας προστατεύει και να *μας* καθοδηγεί8.

Εντούτοις, σαν και άλλες ικανότητες, η συνείδησή μας ενδεχομένως να γίνει αδρανής λόγω αμαρτίας ή κακής χρήσεως9. Αν απευαισθητοποιηθούμε από τα του Θεού στη ζωή μας, χάνουμε κι εμείς τη λήψη του απαραίτητου σήματος για να μας καθοδηγεί. Η τήρηση των εντολών είναι η καλύτερή μας διαβεβαίωση, για να διατηρούμε δυνατό σήμα με τα Θεία.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, ο αγαπημένος μας προφήτης, είπε: «Η ζωή μας θα εξαρτηθεί από τις αποφάσεις που λαμβάνουμε -- διότι οι αποφάσεις προσδιορίζουν τον προορισμό μας»10.

Καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι η επιλογή του καλού οδηγεί τελικώς στην ευδαιμονία, ενώ οι εσφαλμένες επιλογές μας παρασύρουν στη δυστυχία11. Το να μάθουμε αυτό που είναι καλό και να τηρούμε τις εντολές, θα διαμορφώσει ένα πρότυπο που θα μας βοηθήσει:

- Να επιτύχουμε ικανοποίηση στη ζωή.
- Να γίνουμε περισσότερο σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανούς και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, και
- Να αποκτήσουμε τις προϋποθέσεις, για να κληρονομήσουμε τις υπεσχημένες προς τους πιστούς ευλογίες.

Ένα άλλο χάρισμα που θα μας βοηθήσει να οδηγούμε τη ζωή μας είναι η ικανότητα να πιστεύουμε τα λόγια αυτών που καταθέτουν μαρτυρία για τον Ιησού *Χριστό*12.

Μέσω των προφητών μας σε κάθε εποχή, συμπεριλαμβανομένης της δικής μας, ο Θεός έχει αποκαλύψει το σχέδιό Του της ευδαιμονίας για τα άτομα και τις οικογένειες. Όσοι ακολουθούν τους προφήτες, λαμβάνουν τις ευλογίες που υποσχέθηκε ο Θεός.

Μπορούμε πάντοτε να εμπιστευόμαστε τους ζώντες προφήτες. Οι διδασκαλίες τους αντικατοπτρίζουν τον λόγο και το θέλημα του Κυρίου. «Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες»13.

Οι στίχοι ενός τραγουδιού της Προκαταρκτικής μάς νουθετούν να:

Ακολουθήστε, ακολουθήστε, ακολουθήστε τον προφήτη.
Ακολουθήστε, ακολουθήστε. Αυτός ξέρει τον δρόμο του Θεού!
Οδηγίες έχουμε στον δρόμο μας,
αν ακολουθούμε τον προφήτη μας14.

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Πατέρας μας στους Ουρανούς ενδιαφέρεται για τον καθέναν από εμάς, ότι εισακούει και απαντά στις προσευχές μας, ότι επικοινωνεί με τους προφήτες τους, για να μας καθοδηγεί. Καθώς αναπτύσσουμε την πίστη μας να πιστεύουμε και να ζούμε σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, θα ενδυναμώσουμε τη μαρτυρία μας για το σχέδιο ευδαιμονίας και τον κεντρικό ρόλο του Ιησού Χριστού σε αυτό.

Μέσω της δυνάμεως να επιλέγουμε και της εγγενούς ικανότητος να πιστεύουμε τα λόγια όσων καταθέτουν μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, θα είμαστε εις θέσιν να διασχίσουμε τα μεγάλα ύδατα της ζωής και να φθάσουμε στον αιώνιο προορισμό μας.

Αυτήν την εβδομάδα έχουμε διδαχθεί από προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές. Είμαι ευγνώμων για την καθοδήγηση που μας έχει δώσει ο Πατέρας μας στους Ουρανούς και για τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας. Καταθέτω μαρτυρία ότι ζουν και μας αγαπούν και καθώς τηρούμε τις διδασκαλίες που έχουμε λάβει, θα κάνουμε καλές επιλογές, δεν θα χαθούμε και θα φθάσουμε στην αιωνία οικία μας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μωυσή 1:39.
2. "Spiritual Gifts," στο gospeltopics.lds.org.

3. Βλέπε «Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για τη ζωή σας» στο www.mormon.org/mormonorg/eng/basic-beliefs/heavenly-father-s-plan-of-happiness/god-has-a-plan-for-your-life.
4. Βλέπε «Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για τη ζωή σας», στο www.mormon.org.
5. Μορόνι 7:13.
6. Luis de Camõens, *The Lusiad*, book I, στροφή 1, μετάφραση υπό William Julius Mickle (1776).
7. "Conscience," στο Guide to the Scriptures, στο scriptures.lds.org.
8. Βλέπε Πράξεις 2:38.
9. "Conscience," στο Guide to the Scriptures, στο scriptures.lds.org.
10. Τόμας Μόνσον, "Decisions Determine Destiny," *Tambuli*, Ιούλιος 1980, 30.
11. Βλέπε «Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για τη ζωή σας», στο www.mormon.org.
12. Βλέπε Δ&Δ 46:14.
13. Αμώς 3:7.
14. "Follow the Prophet," Children's *Songbook*, 110-111.

Οι δούλοι Του, οι προφήτες

Πρεσβύτερος Μάικλ Γουάτσον
των Εβδομήκοντα

Ο Σωτήρας μας μιλά μέσω του προφήτου Του.

Κατά τα νεανικά χρόνια μου στη μικρή αγροτική κοινότητα του Σπρινγκ Σίτυ της Γιούτα, είχα κάθε καλοκαίρι την ευκαιρία να βρίσκομαι μόνος με τον πατέρα μου για δύο εβδομάδες, βόσκοντας πρόβατα στα βουνά Μαντί ΛαΣάλ. Ήταν κάποια φορά που η ομίχλη έπεφτε βαριά στην περιοχή, σε τέτοιο βαθμό ώστε δεν μπορούσες να δεις ούτε το τεντωμένο χέρι σου μπροστά σου και το βράδυ πλησίαζε.

Ο πατέρας μου, πρότεινε να επιστρέψω στην κατασκήνωση και θα ερχόταν κι αυτός σε λίγο. Θυμάμαι που τον ρώτησα πώς θα έβρισκα την κατασκήνωση μέσα στην ομίχλη. Ο πατέρας μου, είπε απλά: «Άφησε να σε οδηγήσει το άλογο και θα σε πάει στην κατασκήνωση. Ακολουθώντας τη συμβουλή του, χαλάρωσα το κράτημα στα γκέμια και ενθαρρύνοντας το άλογο άρχισε το ταξίδι. Μερικές φορές με χτυπούσε στο πρόσωπο κάποιο χαμηλό κλαδί που δεν μπορούσα να δω ή περνούσε ξυστά το πόδι μου από κάποιο δέντρο. Τελικά, το άλογο σταμάτησε εντελώς και τότε φάνηκε το περίγραμμα της κατασκήνωσης .

Μερικές φορές ίσως να μην μπορούμε να βρούμε αμέσως εμπρός μας το δρόμο που επιθυμούμε, όμως η σοφία εκείνων που έχουν φύγει πριν από εμάς, μαζί και η σοφία αυτών που είναι μαζί μας ακόμα, μπορεί να γίνει ο οδηγός μας, αν την αφήσουμε να μας καθοδηγήσει .

«Άραγε, καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις;» ήταν η ερώτηση που έκανε ο Φίλιππος σε κάποιον που ερευνούσε με επιμέλεια τις γραφές.

Η απάντηση ήρθε υπό μορφή ερώτησης: «Και πώς θα μπορούσα, αν κάποιος δεν με οδηγήσει;»1

Η απάντηση σε αυτές τις διερευνητικές ερωτήσεις έρχεται από τους προφήτες όλων των περασμένων αιώνων, οι οποίοι δίδαξαν τη σημασία να ερευνούμε τις γραφές, μαζί με μία υπόσχεση: «Κι όποιος φυλάει σαν θησαυρό το λόγο μου, δε θα παραπλανηθεί»2.

Σε κάθε θεϊκή νομή ο Κύριος έδωσε εντολές στους προφήτες: «να διακηρύξουν όλα αυτά στον κόσμο. Και όλα αυτά, για να εκπληρωθεί [εκείνο το οποίο είχε γραφτεί από τους προφήτες]»3. Το Διδαχή και Διαθήκες, τμήμα 1, αποτελεί τον πρόλογο του Κυρίου στις διδαχές, διαθήκες και εντολές που δόθηκαν σε αυτή τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών. Ιδιαίτερης μνείας είναι οι στίχοι 37-38.

«Ερευνήστε αυτές τις εντολές, γιατί είναι αληθινές και πιστές, και όλες οι προφητείες και οι υποσχέσεις που είναι μέσα σ' αυτές θα εκπληρωθούν.

Αυτά που εγώ ο Κύριος είπα, τα είπα, και δεν προσπαθώ να δικαιολογηθώ. Και παρόλο που ο ουρανός και η γη θα εξαφανιστούν, ο λόγος μου δε θα εξαφανιστεί, αλλά όλα θα εκπληρωθούν, είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο».

Είναι η φωνή επτά δούλων του Κυρίου, για τους οποίους μιλώ σήμερα. Τον Μάρτιο του 1970, άρχισε να πραγματοποιείται μια επιθυμία που είχα από πολύ καιρό, να υπηρετήσω τους επιλεγμένους δούλους του Κυρίου. Από την αρχή ακόμα δόθηκαν οι ευκαιρίες να συναναστραφώ άμεσα τους αδελφούς της Απαρτίας των Δώδεκα και στη συνέχεια τα μέλη της Πρώτης Προεδρίας επί τέσσερις σχεδόν δεκαετίες. Κατά τη διάρκεια εκείνων των χρόνων που διαμορφωνόταν ο χαρακτήρας μου,

άρχισε να αναπτύσσεται στην καρδιά μου μια κατανόηση τού: «ο λόγος μου δε θα εξαφανιστεί, αλλά όλα θα εκπληρωθούν».

Μια σημαντική προειδοποίηση δόθηκε στις γενικές συνελεύσεις του παρελθόντος και θα εξακολουθήσει να δίνεται από εκείνους που έχουν τη σοφία των παλαιών εποχών, η οποία επιτρέπει στην καρδιά μας να φλέγεται μέσα μας. Ακολουθώντας αυτή τη συμβουλή, θα είμαστε δυνατοί, ποτέ δε θα εγκαταλείπουμε και θα υπομένουμε μέχρι τέλους.

Επιτρέψτε μου να σας πω την κατεύθυνση και συμβουλή που εδόθη από αυτούς τους προφήτες του Θεού. Για παράδειγμα, ήταν ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντιγκ Σμιθ εκείνος ο οποίος συχνά παρέθετε τα λόγια που βρίσκονται στο 24ο κεφάλαιο των Ψαλμών, όπου υποβλήθηκε μια ερώτηση, δόθηκε μια απάντηση και μια υπεσχημένη ευλογία στους πιστούς.

Η ερώτηση: «Ποιος θα ανέβει στο βουνό του Κυρίου; Και ποιος θα σταθεί στον άγιο τόπο του;»

Η απάντηση: «Ο αθώος στα χέρια, και ο καθαρός στην καρδιά· εκείνος που δεν έδωσε την ψυχή του σε ματαιότητα, και δεν αρκέστηκε με δολιότητα».

Η υπόσχεση: «Αυτός θα πάρει ευλογία από τον Κύριο, και δικαιοσύνη από τον Θεό της σωτηρίας του».

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη μάς συμβούλευσε στη γενική συνέλευση να δώσουμε προσοχή στα λόγια και τις εντολές που θα δώσει ο Κύριος μέσω του προφήτου Του: «Ίσως να μη σας αρέσουν αυτά που προέρχονται από την εξουσία της Εκκλησίας. Μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τις πολιτικές σας πεποιθήσεις... [ή] τις κοινωνικές σας απόψεις. Μπορεί να παρεμβαίνουν στην κοινωνική σας ζωή. Όμως εάν ακούσουμε προσεκτικά αυτά τα πράγματα, σαν να είναι από το ίδιο το στόμα του Κυρίου, με υπομονή και πίστη, η υπόσχεση είναι ότι... «ο Κύριος ο Θεός θα διασκορπίσει τις δυνάμεις του σκότους από εμπρός σας και θα κάνει ώστε οι ουρανοί να σείονται για το καλό σας και για τη δόξα του ονόματός του»5.

Πριν από το θάνατό του, τον Δεκέμβριο του 1973, ο Πρόεδρος Λη, μιλώντας σε μία ομάδα εργαζομένων στην Εκκλησία και στις οικογένειές τους, έθεσε το ερώτημα, αφού πρώτα έδωσε ένα ιστορικό του προγράμματος προνοίας της Εκκλησίας: «Πιστεύετε ότι αυτοί οι προφήτες ήξεραν για ποιο πράγμα μιλούσαν;» Αργότερα, στην ίδια ομιλία αναφορικά με τη συμβουλή των αδελφών να φυλαγόμαστε απέναντι στην ανεκτικότητα να εισβάλλει στο σπιτικό μας ακατάλληλο έντυπο υλικό και προγράμματα τηλεόρασης, ερώτησε: «Είσθε τόσο κοντά στους αδελφούς, ώστε να τους θεωρείτε όχι ως προφήτες, αλλά ως άνδρες που απλώς υποθέτουν ότι [μια τέτοια συμβουλή] μπορεί να ήταν κάτι καλό;»6

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ ήταν εκείνος ο οποίος με τα κείμενά του μας έδωσε τα παρηγορητικά λόγια ότι υπάρχει ένα θαύμα συγχώρησης και ο Θεός θα συγχωρήσει. Σε μια άλλη τοποθέτηση σχετικά με τις απροσδόκητες δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσουμε, ο Πρόεδρος Κίμπαλ μας επέστησε την προσοχή, αν δινόταν ατομικά στον καθέναν η δύναμη να μεταβάλλουμε τις στιγμές της ζωής που αλλάζουν, θα τροποποιούσαμε τα συμβάντα στη φυλακή Κάρθατζ, τα οποία κατέληξαν στο θάνατο του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ; Και το σημαντικότερο, με τόση ανεξέλεγκτη δύναμη, τι θα κάναμε στην αποφασιστική στιγμή της Γεθσημανή και στα λόγια που ειπώθηκαν: «Όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει»;7

Κάθε πρωί στη συγκέντρωση της Πρώτης Προεδρίας, οι αδελφοί προσεύχονται ο καθένας με τη σειρά. Πάντοτε μου άρεσε να ακούω τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον να προσεύχεται. Οι προσευχές του αναλώνονταν σχεδόν αποκλειστικά σε ευχαριστίες, αντί να ζητά ευλογίες. Σχετικά με το, Μια ακόμα

μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, ο Πρόεδρος Μπένσον επανέλαβε τα λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ότι «το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη, και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο στο Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου»8. Μας νουθέτησε να ακολουθήσουμε τον Σωτήρα, ο οποίος είπε: «Να προσβλέπετε σε μένα, και να υπομείνετε μέχρι τέλους, και θα ζήσετε. Γιατί σε αυτόν που θα υπομείνει μέχρι τέλους θα δώσω ζωή αιώνια»9.

Κατά τη διάρκεια της εννεάμηνης υπηρέτησής του ως πρόεδρος της Εκκλησίας, όλοι αγαπήσαμε την έμφυτη καλοσύνη του Προέδρου Χάουαρντ Χάντερ, ο οποίος προσκάλεσε τα μέλη της Εκκλησίας να:

«Ζήσουν δίνοντας ακόμα μεγαλύτερη προσοχή στη ζωή και στο παράδειγμα του Κυρίου Ιησού Χριστού, ιδιαίτερα στην αγάπη, την ελπίδα και τη συμπόνια που εκδήλωνε...

»Να θεσπίσουν το ναό του Κυρίου ως το μεγάλο σύμβολο της ιδιότητάς τους ως μέλη και ως τον ουράνιο χώρο για τις ιερότερες διαθήκες τους. Θα είναι η βαθύτερη επιθυμία της καρδιάς μου να γίνει κάθε μέλος της Εκκλησίας άξιο για το ναό»10.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, δήλωσε: «Δεν έχω μιλήσει πρόσωπο με πρόσωπο με όλους τους προφήτες αυτής της θεϊκής νομής. Δε γνώρισα τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ούτε τον άκουσα ποτέ να μιλά. [Ωστόσο], ο παππούς μου, ο οποίος ως νεαρός άνδρας έζησε στη Ναβού, τον άκουσε και έδωσε μαρτυρία για την ουράνια κλήση του ως μεγάλου προφήτη αυτής της θεϊκής νομής»11.

Ο Πρόεδρος Χίνκλι έδωσε μαρτυρία για το Πρώτο Όραμα, όταν ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ πήγε να προσευχηθεί σε ένα δάσος και έλαβε την απάντησή του μέσω ουράνιας αποκάλυψης τόσο από τον Πατέρα, όσο και από τον Υιό.

Το πάθος του Προέδρου Χίνκλι για την οικοδόμηση ναών και το ιερό έργο που τελείται εκεί, θα είναι ένας πολικός αστέρας για τον καθέναν μας, να τον ακολουθεί.

Ο αγαπημένος μας προφήτης, Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, τόνισε ξανά με έμφαση την ελπίδα της Πρώτης Προεδρίας, η οποία το 1839 έδωσε την κατεύθυνση που θα έπρεπε αδιάκοπα να επιζητούμε ακόμα και σήμερα: «Επάνω στην επιμέλειά σας, την επιμονή και την πίστη σας, την ορθότητα των διδαχών που κηρύττετε, τις ηθικές αρχές που προωθείτε και εξασκείτε... βασίζεται ο προορισμός των ανθρώπων»12.

Ο Πρόεδρος Μόνσον είναι εκείνος τον οποίο στηρίζουμε ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή, και ο οποίος υπηρετεί ως φωνή που αντηχεί για τη χήρα, το ορφανό και όλους όσοι βρίσκονται σε ανάγκη. Είναι πραγματικά στη ζωή του το παράδειγμα του υποδείγματος του Διδασκάλου και της ειλικρινούς επιθυμίας να βρίσκεται πάντοτε στην υπηρέτησή Του. Ο Πρόεδρος Μόνσον είναι το φερέφωνο του Κυρίου, τη συμβουλή και την καθοδήγηση του οποίου μάς έχουν προτρέψει να ακολουθούμε. Πραγματικά, ο Διδάσκαλος μάς μιλά μέσω του προφήτη Του. Γνωρίζω και το έχω καταγράψει σε συγκεντρώσεις των αδελφών, ότι αυτό είναι αληθινό.

Ως άνθρωπος ο οποίος διδάχθηκε στα πόδια ζώντων προφητών και από αυτούς τους μάρτυρες των τελευταίων ημερών, τους οποίους έχω γνωρίσει και αγαπώ, καταθέτω μαρτυρία με κάθε ειλικρίνεια, ότι καθώς ως μέλη αυτής της Εκκλησίας ακούμε με προσοχή τα λόγια και τις εντολές που έδωσε ο Κύριος στους προφήτες των διαθηκών και ακολουθούνται από τον προφήτη του Κυρίου σήμερα, θα κατανοήσουμε πληρέστερα το «Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες»13.

Για τις αλήθειες αυτές και για το ότι ο Θεός είναι στους ουρανούς, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και για αυτήν την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η οποία έχει προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές για να μας καθοδηγούν, καταθέτω επίσημη μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Πράξεις 8:30-31.
2. Τζόζεφ Σμιθ--Κατά Ματθαίον 1:37.
3. Δ&Δ 1:18.
4. Ψαλμοί 24:3-5.
5. Χάρολντ Λη, στο Conference Report, Οκτ. 1970, 152 ή *Improvement Era*, Δεκ. 1970, 126.
6. Χάρολντ Λη, Πνευματική συγκέντρωση Χριστουγέννων για υπαλλήλους της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, 13 Δεκ. 1973, στο *The Teachings of Harold B. Lee*, επιμέλεια υπό Clyde J. Williams (1996), 298.
7. Κατά Λουκάν 22:42. Βλέπε Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 100.
8. *History of the Church*, 4:461.
9. Νεφί Γ΄ 15:9.
10. Παρετέθη στο Jay M. Todd, "President Howard W. Hunter: Fourteenth President of the Church," *Ensign*, Ιούλιος 1994, 4-5.
11. Γκόρντον Χίνκλι, "Believe His Prophets," *Ensign*, Μάιος 1992, 50.
12. *History of the Church*, 3:395. Για περαιτέρω πληροφορίες επί ταύτης της επιστολής, βλέπε Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, *Church History and Modern Revelation* (1950), 48-49.
13. Αμώς 3:7.

«Φέρ[τε] ψυχές προς εμένα»

Πρεσβύτερος Τομ Πέρι
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Οι ιεραπόστολοι θα συνεχίσουν να κάνουν το μέγιστο που μπορούν, αλλά δεν θα ήταν καλύτερα εάν εσείς κι εγώ ήμαστε πρόθυμοι να κάνουμε μία δουλειά που δικαιωματικά είναι δική μας;

Πριν από πολλά χρόνια οδηγούσα κατά μήκος της Λεωφόρου Γιουνιβέρσιτυ, κοντά στο στόμιο του Πρόβο Κάνυον, όταν είδα εμπρός μου να κόβουν ταχύτητα τα αυτοκίνητα. Πέρα μπροστά υπήρχαν αυτοκίνητα της αστυνομίας με τα φώτα τους να αναβοσβήνουν, ένα φορτηγό της πυροσβεστικής και ορισμένα οχήματα από το έρευνα και διάσωση όλα συγκεντρωμένα, έχοντας φράξει τον δρόμο στο Πρόβο Κάνυον. Αρχικώς είχα ενοχληθεί, αφού φαινόταν ότι ενδεχομένως να μέναμε εκεί πολύ. Ήμουν επίσης περίεργος -- τι προκαλούσε όλη την αναστάτωση;

Καθώς κοίταξα τον βράχο κατά μήκος της ανατολικής πλευράς της εισόδου στο Πρόβο Κάνυον, είδα κάποιους άνδρες να αναρριχώνται. Υπέθεσα ότι ήταν άνθρωποι από την έρευνα και διάσωση. Για ποιο πράγμα ανερριχώντο; Τελικώς το είδα. Κάπως μία αμνάς, ένα χαμένο πρόβατο, είχε ανεβεί σχεδόν οκτώ μέτρα επάνω στον βράχο και είχε παγιδευθεί εκεί. Δεν ήταν ορεσίβια αίγα ή ορεσίβιο πρόβατο, απλώς μία λευκή αμνάς που είχε αποχωρισθεί από το ποίμνιο.

Καθώς δεν είχα τίποτε άλλο να κάνω, έψαξα τον βράχο, για να βρω τον δρόμο μέχρι εκεί που στεκόταν η αμνάς. Δεν μπορούσα καθόλου να καταλάβω πώς πήγε εκεί. Παρ' όλα αυτά, ήταν εκεί και όλη η αναστάτωση εμπρός μου εστιάζετο στη διάσωσή της. Μέχρι σήμερα, δεν γνωρίζω το τέλος της ιστορίας, αφού η αστυνομία βρήκε έναν τρόπο να κάνει ανοίξει πάλι την κυκλοφορία.

Καθώς έφευγα μακριά οδηγώντας, μία ανησυχία με ενοχλούσε. Ενώ το προσωπικό από την έρευνα και διάσωση είχε ασφαλώς τις καλύτερες προθέσεις, πώς θα αντιδρούσε σε αυτό η αμνάς; Είμαι σίγουρος ότι είχαν ένα σχέδιο για να την ηρεμήσουν -- ίσως θα της έριχναν ένα βέλος με ηρεμιστικό από μία κοντινή απόσταση, ούτως ώστε να την έπιαναν προτού πέσει. Μη γνωρίζοντας τίποτε για το σχέδιό τους, αλλά γνωρίζοντας λίγα για το πώς αντιδρούν τα ζώα, όταν τα στριμώχνει κάποιος ξένος, διερωτώμην για το εφικτό των προσπαθειών τους διασώσεως. Και κατόπιν, διερωτήθην: Πού είναι ο ποιμήν; Ασφαλώς, θα είχε την καλύτερη τύχη να πλησιάσει την αμνάδα χωρίς να την πανικοβάλει. Η ήρεμη φωνή του ποιμένος και μία χείρα βοηθείας ήταν ό,τι χρειαζόταν σε αυτήν την περίπτωση, αλλά φαινόταν ότι δεν ήταν παρών.

Ως μέλη της Εκκλησίας, ενίοτε φαίνεται ότι απουσιάζουμε, όπως ακριβώς αυτός ο ποιμήν. Συλλογισθείτε μία στιγμή τι είπε ο Πρόεδρος Μόνσον στους προσφάτως κληθέντες προέδρους ιεραποστολής στο σεμινάριο του 2008 για νέους προέδρους ιεραποστολής. Είπε: «Τίποτε δεν λειτουργεί τόσο καλά όσο ένα πρόγραμμα διδασκαλίας που εμπεριέχει τα μέλη. Η διανομή θρησκευτικών φυλλαδίων δεν θα το υποκαταστήσει. Οι χρυσές ερωτήσεις δεν θα το υποκαταστήσουν. Το πρόγραμμα που εμπεριέχει τα μέλη είναι το κλειδί της επιτυχίας και λειτουργεί όπου κι αν το προσπαθήσουμε». ("Motivating Missionaries," 22 Ιουνίου 2008, 8).

Από αυτήν την άποψη, τα μέλη-ιεραπόστολοι --τόσο εσείς, όσο κι εγώ-- είναι οι ποιμένες και οι πλήρους απασχολήσεως ιεραπόστολοι, όπως η ομάδα έρευνα και διάσωση, προσπαθούν να κάνουν κάτι που είναι σχεδόν αδύνατον να το κάνουν μόνοι τους. Ασφαλώς, οι πλήρους απασχολήσεως ιεραπόστολοι θα συνεχίσουν να κάνουν το μέγιστο που μπορούν, αλλά δεν θα ήταν καλύτερα εάν εσείς κι εγώ ήμαστε πρόθυμοι να κάνουμε μία δουλειά που δικαιωματικά είναι δική μας και στην οποίαν είμαστε κατάλληλοι καλύτερα, αφού γνωρίζουμε προσωπικώς αυτούς που είναι χαμένοι και χρειάζεται να διασωθούν;

Θα ήθελα να εστιάσω σε τρεις αντικειμενικούς στόχους για τα μέλη της Εκκλησίας, οι οποίες ευρίσκονται στο Διδαχή και Διαθήκες. Η καθεμία εξ αυτών μάς προτρέπει να μην είμαστε απόντες, όταν φίλοι, γείτονες και μέλη της οικογενείας χρειάζονται τη βοήθειά μας. Αυτό θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει όσους έχουν φύγει από την Εκκλησία, τα λιγότερο ενεργά μέλη. Όλοι εμείς θα πρέπει να είμαστε καλύτερα μέλη-ιεραπόστολοι.

Στο τμήμα 88, εδάφιο 81 από το Διδαχή και Διαθήκες, διαβάζουμε: «Και αρμόζει κάθε άνθρωπος που έχει προειδοποιηθεί να προειδοποιήσει τον πλησίον του». Είχα το προνόμιο να ταξιδεύσω σε πολλούς εκ των πασσάλων της Εκκλησίας, προκειμένου να προάγω την ανάπτυξη των ιεραποστολών τομέως. Ήταν μία πολύ πνευματική εμπειρία για μένα, η οποία μου προσέφερε ικανοποίηση. Έχω ανακαλύψει σε αυτά τα ταξίδια, και μία πρόσφατη δημοσκόπηση το έχει επιβεβαιώσει, ότι πάνω από το ήμισυ των ανθρώπων στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά γνωρίζουν ελάχιστα ή καθόλου τις πρακτικές και τα πιστεύω μας. Είμαι βέβαιος ότι το ποσοστό θα ήταν πολύ μεγαλύτερο σε άλλα μέρη του κόσμου. Αυτή η ίδια δημοσκόπηση έδειξε επίσης ότι, όταν μη μέλη συναναστρέφονται πιστά μέλη της Εκκλησίας περισσότερο από μία εκτεταμένη χρονική περίοδο ή εκτίθενται σε διαυγείς και επακριβείς πληροφορίες αναφορικώς προς τα πιστεύω και τις διδαχές της Εκκλησίας, η στάση τους γίνεται θετική και ανοικτή.

Η Εκκλησία έχει άνω των 50.000 ιεραποστόλων πλήρους απασχολήσεως που υπηρετούν σε όλον τον κόσμο. Το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* έχει βοηθήσει να κάνει τους καλύτερους διδασκάλους του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού που είχαμε ποτέ στην ιστορία της Εκκλησίας. Δυστυχώς οι πλείστοι εκ των πλήρους απασχολήσεως ιεραποστόλων μας δαπανούν περισσότερο χρόνο προσπαθώντας να βρουν ανθρώπους παρά να τους διδάσκουν. Θεωρώ τους πλήρους απασχολήσεως ιεραποστόλους μας ως μία ανεκμετάλλευτη πηγή διδασκαλίας. Εάν εσείς και εγώ βρίσκαμε ανθρώπους, κάνοντάς το για τους πλήρους απασχολήσεως ιεραποστόλους και τους ελευθερώναμε χρόνο, προκειμένου να δαπανούν περισσότερο από τον χρόνο τους για να διδάσκουν τους ανθρώπους που εμείς ευρίσκουμε, σπουδαία πράγματα θα άρχιζαν να γίνονται. Χάνουμε μία χρυσή ευκαιρία να μεγαλώσουμε την Εκκλησία, όταν περιμένουμε από τους πλήρους απασχολήσεως ιεραποστόλους να προειδοποιήσουν τον πλησίον μας, αντί να το κάνουμε εμείς οι ίδιοι.

Θα πρέπει να είναι «με μεγάλη επιμέλεια» (Δ&Δ 123:14) που φέρνουμε το φως του ευαγγελίου σε όσους αναζητούν απαντήσεις που προσφέρει το σχέδιο σωτηρίας. Πολλοί ανησυχούν για την οικογένειά τους. Ορισμένοι αναζητούν ασφάλεια σε έναν κόσμο μεταβλητών αξιών. Ευκαιρία μας είναι να τους δώσουμε ελπίδα και θάρρος και να τους ζητήσουμε να έλθουν μαζί μας και να προσχωρήσουν με αυτούς που ασπάζονται το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Το ευαγγέλιο του Κυρίου είναι επί γης και θα ευλογήσει τη ζωή εδώ και στην αιωνιότητα που θα έλθει.

Το ευαγγέλιο επικεντρώνεται στην εξιλέωση του Κυρίου και Σωτήρος μας. Η εξιλέωση προσφέρει τη δύναμη να καθαρίσει τις αμαρτίες, να θεραπεύσει και να προσφέρει αιωνία ζωή. Όλες οι απροσμέτρητες ευλογίες της εξιλεώσεως μπορούν να δοθούν μόνον σε όσους ζουν σύμφωνα με τις αρχές και λαμβάνουν τις διατάξεις του ευαγγελίου -- πίστη στον Ιησού Χριστό, μετάνοια, βάπτιση, λήψη του Αγίου Πνεύματος και να υπομείνουν μέχρι τέλους. Το σπουδαίο ιεραποστολικό μας μήνυμα προς τον κόσμο είναι ότι όλη η ανθρωπότητα προσκαλείται να σωθεί και να εισέλθει στο ποίμνιο του καλού ποιμένος, δηλαδή του Ιησού Χριστού.

Το ιεραποστολικό μας μήνυμα ενδυναμώνεται από τη γνώση για την αποκατάσταση. Γνωρίζουμε ότι ο Θεός ομιλεί στους προφήτες του σήμερα, όπως ακριβώς κατά τα αρχαία χρόνια. Γνωρίζουμε επίσης ότι το ευαγγέλιό Του χορηγείται με τη δύναμη και την εξουσία της αποκατεστημένης ιεροσύνης. Κανένα άλλο μήνυμα δεν έχει μία τόσο μεγάλη αιωνία σημασία στους πάντες που ζουν σήμερα επί γης. Όλοι εμείς χρειάζεται να διδάξουμε αυτό το μήνυμα στους άλλους με δύναμη και πεποίθηση. Η μικρή,

σιγαλή σαν αύρα φωνή του Αγίου Πνεύματος καταθέτει μαρτυρία μέσω ημών για το θαύμα της αποκαταστάσεως, αλλά πρώτα πρέπει να ανοίξουμε το στόμα μας και να καταθέσουμε μαρτυρία. Πρέπει να προειδοποιήσουμε τον πλησίον μας.

Αυτό με οδηγεί στη δεύτερη γραφή που θέλω να σας πω, από το Διδαχή και Διαθήκες. Ενώ το εδάφιο 81 του τμήματος 88 μας διδάσκει ότι το ιεραποστολικό μας έργο γίνεται ευθύνη για τον καθέναν μας, ευθύς ως προειδοποιηθούμε, τα εδάφια 7-10 του τμήματος 33 μας διδάσκουν να ανοίξουμε το στόμα μας.

Το εδάφιο 7 δεν αφήνει αμφιβολία στον νουν εκείνου που έχει απομνημονεύσει το τμήμα 4 από το Διδαχή και Διαθήκες ότι ο Κύριος μας μιλά για το ιεραποστολικό έργο:

«Μάλιστα, αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι ο αγρός είναι ήδη άσπρος, έτοιμος για συγκομιδή. Επομένως, βάλτε το δρεπάνι σας και θερίστε με όλο σας το σθένος, το νου και τη δύναμη».

Έπειτα έρχεται η νουθεσία --τρεις φορές-- να ανοίξουμε το στόμα μας:

«Ανοίξτε το στόμα σας και θα γεμίσει, και θα γίνετε σαν και τον Νεφί της παλαιάς εποχής που ταξίδεψε από την Ιερουσαλήμ, μέσα στην ερημιά.

»Μάλιστα, ανοίξτε το στόμα σας και μην περιορίζεστε, και θα φορτωθείτε με δεμάτια επάνω στην πλάτη σας, γιατί να, εγώ είμαι μαζί σας».

«Μάλιστα, ανοίξτε το στόμα σας και θα γεμίσει, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε, και ετοιμάστε την οδό του Κυρίου, και κάντε ίσιους τους δρόμους του. Γιατί η βασιλεία των ουρανών επλησίασε» (εδάφια 8-10).

Τι θα έλεγε ο καθένας από εμάς, εάν έπρεπε να ανοίξει το στόμα του τρεις φορές; Εάν επιτρέπετε, θα ήθελα να κάνω μία πρόταση. Πρώτο και κύριο, θα πρέπει να διακηρύξουμε το πιστεύω μας στον Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του. Η λυτρωτική Του πράξη ευλογεί όλη την ανθρωπότητα με τη δωρεά της αθανασίας και τη δυνητικότητα του να απολαύσει το σπουδαιότερο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο, το δώρο της αιωνίας ζωής. Τη δεύτερη φορά που ανοίγουμε το στόμα μας, θα πρέπει να πούμε με δικά μας λόγια την ιστορία του Πρώτου Οράματος -- δηλαδή, τη γνώση μας για ένα αγόρι ούτε καν δεκαπέντε ετών, το οποίο πήγε στο δάσος και ύστερα από ειλικρινή και ταπεινή προσευχή, άνοιξαν οι ουρανοί επάνω του. Ύστερα από αιώνες συγχύσεως, η αληθινή φύση της Θεϊκής Κεφαλής και οι αληθινές διδασκαλίες του Θεού απεκαλύφθησαν στον κόσμο.

Την τρίτη φορά που ανοίγουμε το στόμα μας, ας καταθέσουμε μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον, άλλη μία μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Το Βιβλίο του Μόρμον συμπληρώνει τη Βίβλο, δίδοντάς μας μεγαλύτερη κατανόηση των διδαχών του ευαγγελίου του Σωτήρος. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι μία πειστική απόδειξη ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν αληθώς προφήτης του Θεού. Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε υπήρξε αποκατάσταση της ιεροσύνης. Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε με τη δύναμη αυτής της ιεροσύνης, ο Τζόζεφ Σμιθ αποκατέστησε την Εκκλησία του Ιησού Χριστού.

Μόλις ολοκλήρωσα το βιβλίο του Άλμα από το διάβασμά μου στο Βιβλίο του Μόρμον. Κοντά στο τέλος του σπουδαίου μηνύματος του Άλμα προς την Εκκλησία στη Ζαραχέμλα, είπε:

«Γιατί ποιος βοσκός από εσάς που έχει πολλά πρόβατα δεν τα προσέχει, για να μην μπούνε οι λύκοι και καταβροχθίσουν το κοπάδι του; Ιδέστε λοιπόν, αν ένας λύκος μπει στο κοπάδι δεν θα τον διώξει; Μάλιστα, και τέλος, αν μπορεί θα τον αφανίσει.

»Και τώρα σας λέω ότι ο καλός βοσκός σας φωνάζει. Και αν ακούτε προσεκτικά τη φωνή του θα σας φέρει στη στάνη του, και σεις είστε τα πρόβατά του. Και σας προστάζει να μην αφήσετε κανέναν αρπακτικό λύκο να εισχωρήσει ανάμεσά σας, ώστε να μην καταστραφείτε» (Άλμα 5:59-60).

Ο Σωτήρας είναι ο καλός ποιμήν και όλοι καλούμεθα στην υπηρεσία Του. Η αμνάς στην πλευρά του βράχου κατά μήκος της εισόδου στο Πρόβο Κάνυον και αυτά τα λόγια μού υπενθυμίζουν την ερώτηση που έκανε ο Σωτήρας στο 15ο κεφάλαιο από το Κατά Λουκάν: «Ποιος άνθρωπος από σας, αν έχει εκατό πρόβατα, και χάσει ένα από αυτά, δεν αφήνει τα ενενήντα εννέα στην έρημο και πηγαίνει αναζητώντας το χαμένο, μέχρις ότου το βρει;» (εδάφιο 4).

Συνήθως, όταν σκέπτομαι για τα πρόβατα στο ποίμνιο, σκέπτομαι τις απαιτήσεις της επιστασίας του ποιμένος, ώστε να κάνει τα *πάντα* που μπορεί για *όλα* του τα πρόβατα. Αυτή η εμπειρία, εντούτοις, μού υπενθύμισε ότι είναι η παραβολή του *απολωλότος* προβάτου και οι σκέψεις μου εστράφησαν στην επικίνδυνη κατάσταση εκείνης της απολωλυίας αμνάδος που ήταν μόνη της και δεν ήταν εις θέσιν να βρει τον δρόμο προς τα επάνω ούτε και να γυρίσει πίσω και να βρει τον δρόμο της προς τα κάτω. Πόση ταραχή και απόγνωση πρέπει να ένοιωσε, εντελώς ανίκανη να σώσει τον εαυτόν της, ένα βήμα μακριά από συγκεκριμένη καταστροφή.

Είναι σημαντικό για τον καθέναν από εμάς να συλλογισθεί πώς είναι να είσαι απολωλός και τι σημαίνει να είσαι «πνευματικός» ποιμήν, ο οποίος θα αφήσει τα 99, για να βρει το ένα απολωλός. Τέτοιοι ποιμένες ενδεχομένως να χρειάζονται τη δαημοσύνη και τη βοήθεια της ομάδος έρευνα και διάσωση, αλλά είναι παρόντες, διαθέσιμοι και αναρριχώνται δίπλα τους, προκειμένου να σώσουν όσους έχουν άπειρη αξία στα μάτια του Θεού, διότι είναι τα τέκνα Του. Τέτοιοι ποιμένες ανταποκρίνονται στην τελική νουθεσία να είναι μέλη-ιεραπόστολοι, την οποίαν θα ήθελα να σας πω από το Διδαχή και Διαθήκες:

«Και αν γίνει ώστε να χρειαστεί να κοπιάζετε όλες τις ημέρες σας για να διαλαλείτε μετάνοια προς αυτόν τον λαό, και φέρετε, έστω μόνο μία ψυχή προς εμένα, πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά σας μαζί του στη βασιλεία του Πατέρα μου!

»Και τώρα, αν η χαρά σας θα είναι μεγάλη με μια ψυχή που φέρατε προς εμένα στη βασιλεία του Πατέρα μου, πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά σας αν μπορέσετε να φέρετε πολλές ψυχές προς εμένα!» (Δ&Δ 18:15-16).

Όπως διδάσκει επίσης η γραφή, τέτοιοι ποιμένες βιώνουν απερίγραπτη αγαλλίαση. Καταθέτω μαρτυρία για αυτό το γεγονός εις το όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Μέχρι να ξανασυναντηθούμε
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Είθε να θυμόμαστε για πολύ καιρό όσα ακούσαμε κατά τη διάρκεια αυτής της συνελεύσεως... Σας παροτρύνω να μελετήσετε τα μηνύματα και να συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τους και κατόπιν να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας.

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, η καρδιά μου είναι γεμάτη και τα συναισθήματά μου τρυφερά, καθώς ολοκληρώνουμε αυτήν τη σπουδαία γενική συνέλευση.

Έχουμε ευλογηθεί πλουσιοπάροχα, καθώς έχουμε ακούσει τις συμβουλές και τις μαρτυρίες όσων μας μίλησαν. Πιστεύω ότι είμαστε όλοι αποφασισμένοι να ζήσουμε σύμφωνα με τις αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Εκφράζω τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου σε κάθε έναν που συμμετείχε στη συνέλευση, συμπεριλαμβανομένων των αδελφών εκείνων που προσέφεραν προσευχές.

Η μουσική ήταν έξοχη. Πόσο ευγνώμων είμαι για αυτούς με το μουσικό ταλέντο, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να μοιρασθούν τα ταλέντα τους με άλλους. Ενθυμούμαι τη γραφή, η οποία ευρίσκεται στο Διδαχή και Διαθήκες: «Γιατί η ψυχή μου ευφραίνεται με το τραγούδι της καρδιάς. Μάλιστα, το τραγούδι του δικαίου αποτελεί προσευχή προς εμένα, και θα εισακουστεί με ευλογία επάνω στο κεφάλι τους»1.

Είθε να θυμόμαστε για πολύ καιρό όσα ακούσαμε κατά τη διάρκεια αυτής της συνελεύσεως. Σας υπενθυμίζω ότι τα μηνύματα θα τυπωθούν στα περιοδικά *Ensign* και *Λιαχόνα* του επομένου μηνός. Σας παροτρύνω να μελετήσετε τα μηνύματα και να συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τους και κατόπιν να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας.

Θέλω να γνωρίζετε πόσο πολύ αγαπώ και εκτιμώ τους αφοσιωμένους μου συμβούλους, τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ και τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ. Είναι άνδρες με σοφία και κατανόηση. Η υπηρέτησή τους είναι ανεκτίμητη. Αγαπώ και υποστηρίζω τους αδελφούς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Κατά τη διάρκεια αυτής της συνελεύσεως υποστηρίξαμε ένα νέο μέλος αυτής της Απαρτίας. Είναι εντελώς αφοσιωμένος στο έργο του Κυρίου και καταθέτω μαρτυρία ότι είναι ο άνδρας που ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να κατέχει αυτήν τη θέση, αυτή τη στιγμή.

Εκφράζω την αγάπη μου προς τα μέλη των Εβδομήκοντα και την Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία. Υπηρετούν ανιδιοτελώς και τόσο αποτελεσματικώς. Ομοίως, αποδίδω τιμές στους γενικούς κατέχοντας των βοηθητικών οργανώσεων. Σε αρμονία με την πολιτική περιτροπής, έχουμε υποστηρίξει νέες γενικές προεδρίες των Νέων Ανδρών και του Σχολείου Κυριακής. Προσδοκούμε να εργασθούμε μαζί τους. Ευχαριστούμε όσους απηλλάγησαν των καθηκόντων τους σε αυτήν τη συνέλευση και οι οποίοι υπηρέτησαν τόσο πιστώς υπό αυτές τις ιδιότητες.

Αδελφοί και αδελφές μου, είθε να προσπαθούμε να ζούμε πιο κοντά στον Κύριο. Είθε να θυμόμαστε να «προσ[ευχόμαστε] πάντα μην τυχόν και μπ[ούμε] σε πειρασμό»2.

Προς εσάς, γονείς, εκφράστε την αγάπη σας στα παιδιά σας. Να προσεύχεσθε για αυτά, ώστε να είναι εις θέσιν να αντέχουν στο κακό του κόσμου. Να προσεύχεσθε, ώστε να μπορούν να μεγαλώσουνε σε πίστη και μαρτυρία. Να προσεύχεσθε, ώστε να επιδιώκουν ζωή καλοσύνης και υπηρετήσεως προς τους άλλους.

Παιδιά, ας γνωρίζουν οι γονείς σας ότι τους αγαπάτε. Ας γνωρίζουν πόσο πολύ εκτιμάτε όλα όσα έχουν κάνει και συνεχίζουν να κάνουν για εσάς.

Τώρα, ένας προειδοποιητικός λόγος προς όλους -- τόσο τους νέους και τους ηλικιωμένους όσο και τους άνδρες και τις γυναίκες. Ζούμε σε μία εποχή όπου ο ενάντιος χρησιμοποιεί κάθε μέσον δυνατόν, προκειμένου να μας παγιδεύσει στον ιστό της απάτης του, προσπαθώντας απεγνωσμένα να μας πάρει κάτω μαζί του. Υπάρχουν πολλά μονοπάτια στα οποία μας δελεάζει να πάμε -- μονοπάτια που μπορούν να οδηγήσουν στην καταστροφή μας. Η τεχνολογική πρόοδος σε πολλούς τομείς που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το καλό, μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για να μας επισπεύσει σε εκείνα τα τρομερά μονοπάτια. Αισθάνομαι να αναφέρω ένα συγκεκριμένως, και αυτό είναι το Διαδίκτυο. Από την μία πλευρά, παρέχει σχεδόν απεριόριστες ευκαιρίες, για να αποκτήσουμε χρήσιμες και σημαντικές πληροφορίες. Μέσω αυτού μπορούμε να επικοινωνήσουμε με άλλους σε όλον τον κόσμο. Η ίδια η Εκκλησία έχει έναν υπέροχο ιστότοπο, γεμάτο με πολύτιμες και ανυψωτικές πληροφορίες και ανεκτίμητες πηγές.

Από την άλλη πλευρά, εντούτοις --και άκρως ανησυχητικό-- είναι οι αναφορές αριθμού ατόμων που χρησιμοποιεί το Διαδίκτυο για κακό και εξευτελιστικούς σκοπούς, με την προβολή πορνογραφίας να είναι ο πιο διαδεδομένος από αυτούς τους σκοπούς. Αδελφοί και αδελφές μου, η εμπλοκή σε αυτό, θα καταστρέψει στην κυριολεξία το πνεύμα. Να είσθε δυνατοί. Να είσθε καθαροί. Αποφεύγετε τέτοια εξευτελιστικά και καταστροφικά είδη περιεχομένου πάση θυσία -- όπου κι αν είναι! Απευθύνω αυτήν την προειδοποίηση σε όλους, παντού. Προσθέτω --ειδικώς προς τους νέους-- ότι αυτό περιλαμβάνει πορνογραφικές εικόνες που μεταδίδονται μέσω κινητών τηλεφώνων.

Αγαπημένοι φίλοι μου, υπό οιεσδήποτε συνθήκες μην επιτρέψετε στον εαυτόν σας να παγιδευτεί στην θέαση πορνογραφίας, έναν εκ των πιο αποτελεσματικών δελεασμών του Σατανά. Και εάν έχετε επιτρέψει στον εαυτόν σας να εμπλακεί σε αυτήν τη συμπεριφορά, σταματήστε τώρα. Επιζητήστε τη βοήθεια που χρειάζεσθε, για να υπερνικήσετε και να αλλάξετε την κατεύθυνση της ζωής σας. Κάνετε τα απαραίτητα βήματα, για να πάτε πίσω στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι, και κατόπιν παραμείνετε εκεί.

Είθε να πούμε, με τον Ιησού του Ναυή της αρχαίας εποχής: «Διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να λατρεύετε... εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο»3.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, έχουμε οικοδομήσει ναούς σε όλον τον κόσμο και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Σε εσάς που είσθε άξιοι και εις θέσιν να παρευρεθείτε στον ναό, θα σας νουθετούσα να πηγαίνετε συχνά. Ο ναός είναι ένα μέρος όπου μπορούμε να βρούμε γαλήνη. Εκεί λαμβάνουμε μία ανανεωμένη αφιέρωση στο ευαγγέλιο και μία ενδυναμωμένη αποφασιστικότητα να τηρούμε τις εντολές.

Τι προνόμιο είναι να είμαστε εις θέσιν να πηγαίνουμε στον ναό, όπου μπορούμε να βιώσουμε την καθαγιαστική επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου. Σπουδαία υπηρέτηση δίδεται, όταν τελούμε διατάξεις εξ υποκαταστάσεως για όσους έχουν πάει πέραν του πέπλου. Σε πολλές περιπτώσεις, δεν γνωρίζουμε αυτούς για τους οποίους επιτελούμε το έργο. Δεν αναμένουμε ευχαριστίες ούτε έχουμε καμία βεβαίωση ότι θα αποδεχτούν αυτό που προσφέρουμε. Εντούτοις, υπηρετούμε και σε εκείνη τη διαδικασία επιτυγχάνουμε αυτό που δεν μπορούμε να αποκτήσουμε με κανέναν άλλον τρόπο: κυριολεκτικώς γινόμαστε σωτήρες στο Όρος Σιών. Όπως ο Σωτήρας μας έδωσε τη ζωή Του ως θυσία εξ υποκαταστάσεως για εμάς, έτσι και εμείς, σε μικρότερο βαθμό, κάνουμε το ίδιο, όταν τελούμε έργο αντιπροσώπων στον ναό για όσους δεν έχουν τα μέσα να προχωρήσουν, εκτός κι αν γίνει κάτι για αυτούς από εμάς εδώ στη γη.

Είμαι βαθέως ευγνώμων που ως εκκλησία συνεχίζουμε να δίδουμε ανθρωπιστική βοήθεια εκεί όπου υπάρχει μεγάλη ανάγκη. Έχουμε κάνει πολλά από την άποψη αυτή και έχουμε ευλογήσει τη ζωή χιλιάδων επί χιλιάδων από τα τέκνα του Πατρός μας, τα οποία δεν είναι από το δικό μας δόγμα, καθώς και αυτούς που είναι από το δόγμα μας. Προτιθέμεθα να συνεχίσουμε να βοηθούμε οπουδήποτε υπάρχει ανάγκη για κάτι τέτοιο. Εκφράζουμε ευγνωμοσύνη σε εσάς για τις συνεισφορές σας από την άποψη αυτή.

Πόσο ευγνώμων είμαι, αδελφοί και αδελφές μου, για την αποκατάσταση του ευαγγελίου σε αυτήν τη θεϊκή νομή και για όλες τις ευλογίες που έχουν έλθει στη ζωή μου και στη ζωή σας ως αποτέλεσμα. Είμαστε ευλογημένος λαός, διότι έχουμε τη βεβαία γνώση ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

Είθε οι ευλογίες των ουρανών να είναι μαζί σας. Είθε το σπιτικό σας να είναι γεμάτο αρμονία και αγάπη. Είθε να καλλιεργείτε συνεχώς τη μαρτυρία σας, ώστε να αποτελεί προστασία για εσάς από τον ενάντιο.

Ως ταπεινός υπηρέτης σας, επιθυμώ με όλη μου την καρδιά να κάνω το θέλημα του Θεού και να Τον υπηρετώ και να σας υπηρετώ.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, η συνέλευση τελείωσε. Καθώς επιστρέφουμε στο σπίτι μας, είθε να το κάνουμε με ασφάλεια.

Σας αγαπώ. Προσεύχομαι για σας. Σας ζητώ να θυμάσθε εμένα και όλα τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας στις προσευχές σας. Μέχρι να ξανασυναντηθούμε σε έξι μήνες, ζητώ οι ευλογίες του Κυρίου να είναι επάνω σε όλους εμάς και το κάνω στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου και Σωτήρος μας, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Δ&Δ 25:12.
2. Νεφί Γ΄ 18:18.
3. Ιησούς του Ναυή 24:15.

Γενική συγκέντρωση Νέων Γυναικών

Ελάτε, ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου
Ιλέιν Ντάλτον
Γενική Πρόεδρος Νέων Γυναικών

Η προσωπική σας αρετή θα... σας επιτρέψει να πάρετε τις αποφάσεις που θα σας βοηθήσουν να είστε άξιες να εισέλθετε στο ναό.

Μια από τις πιο συχνές ερωτήσεις που μου θέτουν είναι: «Πώς μπορεί μια μητέρα πέντε γιων και μόνο μιας κόρης να έχει τα προσόντα να είναι γενική πρόεδρος των Νέων Γυναικών;» Η απάντησή μου είναι πάντα η ίδια: «Είναι επειδή έχω μια τέλεια κόρη και γνωρίζω όλα τα μυστικά των αγοριών!» Απόψε οι γιοι μου, μού έδωσαν την άδεια να αποκαλύψω ένα από αυτά τα μυστικά σε εσάς. Είναι το εξής: οι ενάρετοι νέοι άνδρες έλκονται από τις ενάρετες νέες γυναίκες.

Οι νέοι άνδρες, πριν πάνε στην ιεραποστολή τους, αν τους ρωτήσετε ποιο είναι το νούμερο ένα προτέρημα που ψάχνουν σε μια νέα γυναίκα, ίσως αναφέρουν ένα χαρακτηριστικό που στηρίζεται σε πρότυπα του κόσμου, όπως η εμφάνιση. Αλλά μετά από δύο χρόνια στο ιεραποστολικό πεδίο, οι ίδιοι νέοι άνδρες επιστρέφουν στην πατρίδα τους και έχουν αλλάξει --οι απόψεις τους έχουν αλλάξει-- και το προτέρημα νούμερο ένα που αναζητούν σε μια παντοτινή σύντροφο έχει αλλάξει χωρίς ούτε να το καταλάβουν! Ένας ενάρετος επιστρέψας ιεραπόστολος έλκεται από μια ενάρετη νέα γυναίκα -- μία που έχει μια μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και έχει δεσμευτεί σε μια ζωή αγνότητας.

Τι προκάλεσε αυτήν την μεγάλη αλλαγή στην καρδιά τους; Αυτοί οι νέοι άνδρες κατανοούν την ταυτότητά και τον ρόλο τους στο σχέδιο ευδαιμονίας. Έχουν εξαγνίσει την ζωή τους ώστε να καθοδηγούνται από την συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Είναι άξιοι να εισέλθουν στους άγιους ναούς του Κυρίου. Είναι ενάρετοι. Δεν είναι να απορεί κανείς που οι γραφές μας λένε να «προσθέσ[ουμε] στην πίστη [μ]ας την αρετή» (Πέτρου Β΄ 1:5). Γιατί είναι αληθινό: «Η αρετή αγαπάει την αρετή. Το φως προσκολλάται στο φως» (Δ&Δ 88:40). Όπως ο Παύλος συμβούλεψε τον νεαρό φίλο του, τον Τιμόθεο, να είναι «τύπος των πιστών... σε αγνότητα» (Επιστολή προς Τιμόθεον Α΄ 4:12), απόψε θα ήθελα να επαναλάβω τα λόγια του Παύλου προς εσάς επειδή *η αρετή είναι αγνότητα*.

Όπως θυμάστε, πριν έναν χρόνο σχεδόν, η προεδρία μας αναρριχήθηκε σε ένα βουνό και ξεδίπλωσε μια χρυσή σημαία που καλούσε για «μια επιστροφή στην αρετή». Καλέσαμε νέες γυναίκες και γυναίκες σε όλον τον κόσμο να σηκωθούν και να λάμψουν ως σημαία για τα έθνη (βλέπε Δ&Δ 115:5). Ως αποτέλεσμα, η αξία της αρετής προστέθηκε στο θέμα των Νέων Γυναικών και στην Προσωπική Πρόοδο, ώστε να είναι «γραμμένο μέσα στις καρδιές [σας]» (Προς Ρωμαίους 2:15). Αυτή η προσθήκη για σας και την εποχή σας έχει εμπνευστεί από τα λόγια και τις διδασκαλίες προφητών, που είναι βλέποντες και αποκαλυπτές. Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ είπε ότι «τίποτα στην ιστορία της Εκκλησίας ή την ιστορία του κόσμου... δεν συγκρίνεται με τις τωρινές μας συνθήκες. Τίποτα... δεν υπερβαίνει την ανομία και την εξαχρείωση που μας περιβάλλει σήμερα» ("The One Pure Defense" [ομιλία προς τους διδάσκοντες θρησκείας ΕΣΕ, 6 Φεβρ. 2004], 4). Ποτέ πριν δεν υπήρξε μεγαλύτερη ανάγκη για αρετή και αγνότητα στον κόσμο.

Στην αξία της αρετής έχει δοθεί ένα συμβολικό χρώμα όπως και στις άλλες αξίες. Το χρώμα της αρετής είναι χρυσό, επειδή ο χρυσός είναι αγνός. Λάμπει. Είναι απαλός, όχι φανταχτερός. Είναι πολύτιμος. Ο χρυσός πρέπει να εξαγνίζεται. Καθώς ζείτε μια αγνή και ενάρετη ζωή, θα εξαγνιστείτε με τις εμπειρίες της ζωής σας και καθώς «[ελπίζετε] στον Κύριο» (Παροιμίες 3:5) και Τον πλησιάζετε, θα «κάνει την καρδιά [σας] σαν το χρυσάφι» (Roger Hoffman, "Consider the Lilies").

Τί σημαίνει επιστρέψουμε στην αρετή; Καλούμε για μια επιστροφή στην ηθική καθαρότητα και την αγνότητα. Η αρετή είναι καθαρότητα. Η αρετή είναι αγνότητα. Η λέξη αρετή έχει οριστεί επίσης ως «ακεραιότητα και ηθική υπεροχή, ισχύς και δύναμη» (Guide to the Scriptures, "Virtue," στο scriptures.lds.org, βλέπε, επίσης, Κατά Λουκάν 8:46). Ο πυρήνας της ενάρετης ζωής είναι η σεξουαλική αγνότητα και όμως, αυτός ο ορισμός έχει σχεδόν σβηστεί από τον κόσμο. Ο προφήτης Μόρμον δίδαξε ότι η αγνότητα και η αρετή είναι «το προσφιλέστερο και πολυτιμότερο υπεράνω όλων» (Μορόνι 9:9). Πάνε μαζί. Δεν μπορείτε να έχετε το ένα χωρίς το άλλο και «πιστεύουμε στο να είμαστε... ενάρετοι» (Άρθρα της Πίστεως 1:13).

Προκειμένου να είσθε κα να παραμείνετε ενάρετες, πρέπει να είστε αληθινές στην θεϊκή σας ταυτότητα και να καθορίσετε δείγματα σκέψης και συμπεριφοράς βασισμένα σε υψηλά ηθικά πρότυπα (βλέπε *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 118-119). Αυτά τα πρότυπα είναι αιώνια και δεν αλλάζουν. Έχουν διδαχτεί από προφήτες του Θεού. Σε έναν κόσμο γεμάτο από σχετική αλήθεια, τα πρότυπα του Κυρίου είναι απόλυτα. Δίνονται στην κάθε μία από εμάς για να μας κρατήσουν στο μονοπάτι που οδηγεί πίσω στην παρουσία του Επουράνιου Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστό.

Στο Διδαχή και Διαθήκες, τμήμα 25, ο Κύριος συμβουλεύει κάθε αγαπητή Του κόρη, εσάς και εμένα, να «βαδί[σουμε] στο δρόμο της αρετής» (εδ. 2). Δεν είστε κοινές. Δεν είστε συνηθισμένες. Είστε κόρες του Θεού. Φέρετε μέσα σας την ιερή δύναμη να δημιουργήσετε ζωή. Είναι ένα από τα πιο σπουδαία δώρα του Θεού στις πολύτιμες κόρες Του και πρέπει να διαφυλάσσετε αυτή τη δύναμη με το να ζείτε τα πρότυπα και να διατηρείστε ενάρετες. Πρέπει να διαφυλάξετε την δύναμή σας μέσω αγνότητας στην σκέψη και την πράξη. Κάνοντάς το αυτό, εσείς, η οικογένειά σας και οι γενεές που θα ακολουθήσουν θα είναι δυνατές και ευλογημένες. Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε ότι η «δύναμη της Σιών είναι στην αρετή των γιων και των κόρων της» *(Letters of Brigham Young to His Sons,* επιμέλεια υπό Dean C. Jessee [1974], 221). Πρέπει να φυλάξετε την δική σας αρετή και να βοηθήσετε άλλους να υψωθούν στο επίπεδο στης θεϊκότητας που είναι μέσα τους. Στην κυριολεξία, είστε ένας φύλακας της αρετής. Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι δίδαξε ότι «μια γυναίκα πρέπει να είναι βασίλισσα του σώματός της» (στο Conference Report, Απρ. 1952, 86). «Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας;» (Προς Κορινθίους Α΄ 3:16). Η ερώτησή μου προς όλες εσάς είναι: «Αν δεν υποστηρίξουμε την αρετή, ποιος θα το κάνει;»

Πρόσφατα, έμαθα για μια ομάδα νέων γυναικών στο Περού που αναρριχήθηκαν σε ένα βουνό και ξεδίπλωσαν την σημαία τους στον κόσμο. Μια άλλη ομάδα Νέων Γυναικών και οι ηγέτιδές τους έγραψαν την μαρτυρία τους και, όπως εκείνες στο Περού, ξεδίπλωσαν την σημαία τους στον κόσμο. Έχω λάβει φωτογραφίες πολλών από εσάς από την Καλιφόρνια μέχρι την Κόστα Ρίκα που δεσμευτήκατε να παραμείνετε ενάρετες και πρωτοπορείτε στον κόσμο σε μια επιστροφή στην αρετή.

Όταν ήμουν νέα γυναίκα, η ηγέτιδες μου των Νέων Γυναικών ζήτησαν στη καθεμία μας να επιλέξουμε ένα σύμβολο που θα αντιπροσώπευε την ζωή που θα ζούσαμε και αυτό που θα προσπαθούσαμε να γίνουμε ως κόρες του Θεού. Κατόπιν ράψαμε αυτά τα σύμβολα σε μια υφασμάτινη σάρπα --τις οποίες φορούσαμε. Αυτές οι σάρπες ήταν η ατομικές μας σημαίες στον κόσμο! Επέλεξα το σύμβολο ενός λευκού τριαντάφυλλου επειδή τα τριαντάφυλλα γίνονται όλο και πιο όμορφα όσο μεγαλώνουν και ανθίζουν και επέλεξα το λευκό χρώμα, επειδή συμβολίζει την αγνότητα. Παροτρύνω την καθεμία σας να συλλογιστείτε ποια θα ήταν η σημαία σας αν μπορούσατε να δώσετε ένα μήνυμα στον κόσμο.

Πριν μερικά χρόνια, η κόρη μου και εγώ, μαζί με δύο άλλες φίλες, κάναμε εκδρομή με σακίδια στο Τέτον Ρέιντζ. Ψάχνοντας για περιπέτεια, ρωτήσαμε τον δασοφύλακα αν υπήρχε ένα μονοπάτι που δεν γνώριζαν πολλοί. Μας είπε για ένα μονοπάτι χωρίς χαραγμένη πορεία που θα μας πήγαινε μέσα από λιβάδια, ρυάκια και πεδιάδες με ογκόλιθους, σε μια φυσική λίμνη και τελικά στον προορισμό μας -- τον Τοίχο. Συμφωνήσαμε! Μας έδωσε οδηγίες για τις βασικές κατευθύνσεις και είπε: «Να παραμείνετε

ψηλά στο βουνό. Μην πάτε στα λιβάδια επειδή εκεί συχνάζουν οι αρκούδες, δώστε προσοχή στις σημαδεμένες πέτρες και θα σας δείξουν τον δρόμο». Οι σημαδεμένες πέτρες ήταν πέτρες τοποθετημένες μαζί η μία επάνω στην άλλη σχηματίζοντας ένα φιλικό προς το περιβάλλον σημάδι πεζοπορίας.

Ξεκινήσαμε νωρίς το επόμενο πρωί. Για λίγο, ήμασταν κάτω στα λιβάδια, το οποίο με έκανε πολύ νευρική. Κατόπιν είδαμε τις πρώτες σημαδεμένες πέτρες επάνω στο πλάι του βουνού και πήγαμε προς αυτές. Πεζοπορήσαμε από σημάδι σε σημάδι. Μερικές φορές αισθανόμασταν σαν να είχαμε χαθεί, επειδή περπατούσαμε αρκετά μεγάλη απόσταση χωρίς να δούμε άλλες σημαδεμένες πέτρες, αλλά προς ανακούφισή μας θα τις βλέπαμε τελικά και όλα πήγαιναν καλά. Φτάσαμε σε μια τεράστια πεδιάδα με ογκόλιθους και έπρεπε να τραβήξουμε η μία την άλλη και τα σακίδιά μας στη κορυφή του κάθε ογκόλιθου, αυτό ήταν δύσκολο, αλλά κατά το βραδάκι φτάσαμε στην πανέμορφη, φυσική λίμνη. Εκεί στήσαμε τις σκηνές μας. Είχαμε εκθαμβωτική θέα σε κάθε κατεύθυνση. Η σκληρή πεζοπορία άξιζε τον κόπο!

Νωρίς το πρωί, όμως, με ξύπνησε ο θόρυβος δυνατού ανέμου. Επάνω στην λίμνη είχε κατέβει ομίχλη και ήταν σχεδόν αδύνατον να δούμε προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Μαζέψαμε τις σκηνές μας και τα σακίδια ύπνου και ξεκινήσαμε ταξιδεύοντας γύρω από την λίμνη, αρχίζοντας την κάθοδο προς τον προορισμό μας, τον Τοίχο. Πότε δεν ήμουν τόσο ευτυχής που έφτασα στον Τοίχο -- πράγματι, όλες ήμασταν! Πήγαμε επάνω στον τεράστιο τοίχο από γρανίτη και τον φιλήσαμε! Είχαμε φτάσει.

Καθώς στέκομαι εμπρός σας απόψε και καλώ όλες τις νέες γυναίκες της Εκκλησίας να σηκωθούν και να επιστρέψουν στην αρετή, το κάνω με τα λόγια του Ησαΐα: «Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου... και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του» (Ησαΐας 2:3). Το μονοπάτι της αρετής είναι το «λιγότερο ταξιδεμένο» ("The Road Not Taken," στο *The Poetry of* Robert Frost, επιμέλεια υπό, Edward Connery Lathem [1969], 105) θα μας πάει από τα λιβάδια, τα ρυάκια και τις φυσικές λίμνες της ζωής -- ακόμα και από πεδιάδες με ογκόλιθους! Θα χρειαστεί να υψώσουμε και να τραβήξουμε η μία την άλλη! Το μονοπάτι μπορεί να είναι σκληρό, αλλά αν είμαστε πρόθυμες, οι ανταμοιβή θα είναι αιώνια.

Καθώς αναρριχείστε, μην επιτρέψετε στον εαυτό σας να κατέβει στα λιβάδια. Παραμείνετε ψηλά στο βουνό. Είστε οι πολύτιμες κόρες του Θεού! Λόγω της γνώσης μας για την θεϊκή μας ταυτότητα, όλα πρέπει να είναι διαφορετικά για εμάς: το ντύσιμο, η ομιλία, οι προτεραιότητες και η προσοχή μας. Δεν πρέπει να αναζητούμε την καθοδήγησή μας στον κόσμο και αν η αληθινή μας ταυτότητα έχει σκιαστεί από λάθη ή αμαρτίες, μπορούμε να αλλάξουμε. Μπορούμε να αλλάξουμε, να μετανοήσουμε και να επιστρέψουμε στην αρετή. Μπορούμε να αναρριχηθούμε πάνω από τα λιβάδια. Η εξιλέωση του Σωτήρα είναι για εσάς και για εμένα. Εκείνος προσκαλεί την καθεμία μας να έλθουμε προς Αυτόν.

Καθώς ζείτε μία ενάρετη ζωή, θα έχετε την απαραίτητη αυτοπεποίθηση, δύναμη και ισχύ για να αναρριχηθείτε. Επίσης θα ευλογηθείτε με την συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Ακολουθείστε τις προτροπές που λαμβάνετε. Ενεργείστε σύμφωνα με αυτές. Όπως οι σημαδεμένες πέτρες στο λιγότερο ταξιδεμένο μονοπάτι, το Άγιο Πνεύμα θα σας δείξει όλα όσα πρέπει να κάνετε (βλέπε Νεφί Β΄ 32:5). Θα διδάξει και θα καταθέσει μαρτυρία για τον Χριστό που έχει «σημαδέψει το μονοπάτι και έχει ετοιμάσει το δρόμο» ("How Great the Wisdom and the Love," *Hymns*, αρ. 195).

Η προσωπική σας αρετή όχι μόνο θα σας επιτρέψει να έχετε την συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος, αλλά επίσης θα σας επιτρέψει να πάρετε τις αποφάσεις που θα σας βοηθήσουν να είστε άξιες να εισέλθετε στο ναό, εκεί να συνάψετε και να τηρήσετε ιερές διαθήκες και να λάβετε τις ευλογίες τις υπερύψωσης. Προετοιμάστε στον εαυτό σας πνευματικά και καταστήστε τον ικανό να εισέλθει στη παρουσία του Επουράνιου Πατέρα μας. Προετοιμαστείτε τώρα για τον ναό, το βουνό του Κυρίου. Περπατήστε στην παρουσία Του με αγνότητα και αρετή και λάβετε τις ευλογίες Του -- ακόμα και «όλα

τα υπάρχοντά του» (Κατά Λουκάν 12:44). Μέσα στον άγιο οίκο Του, τον ναό, θα καθαρθείτε, θα διδαχθείτε και θα προικισθείτε με δύναμη και «οι άγγελοί [Του θα σας] φροντί[σ]ουν» (Δ&Δ 109:22).

Πρέπει να ξέρουμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι, όπως ο Ουίνστον Τσώρτσιλ είπε σε μια κρίσιμη στιγμή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου: «σε κάθε άνδρα [και νέα γυναίκα] έρχεται... εκείνη η ειδική στιγμή όπου μεταφορικά κάποιος τους χτυπάει στην πλάτη και τους προσφέρει την ευκαιρία να κάνουν ένα ειδικό πράγμα, μοναδικό για εκείνους. ...Τι τραγωδία αν αυτή η στιγμή τους έλθει και βρεθούν απροετοίμαστοι ή χωρίς τα προσόντα για αυτήν που [θα μπορούσε να ήταν] η καλύτερη στιγμή τους» (βλέπε Τζέφρυ Χόλαντ, "Sanctify Yourselves", *Liahona*, Ιαν. 2001, 49). Αυτή η στιγμή είναι κρίσιμη. Σας χτυπάνε στην πλάτη. Προετοιμάζεστε τώρα για εκείνο το έργο το οποίο θα είναι η καλύτερη στιγμή σας. Προετοιμάζεστε για την αιωνιότητα.

Πέρυσι, όταν κλήθηκα να γίνω γενική πρόεδρος των Νέων Γυναικών, καθώς έφευγα από το γραφείο του Προέδρου Μόνσον, άπλωσε το χέρι του σε ένα μπουκέτο λευκά τριαντάφυλλα, πήρε ένα από το βάζο και μου το έδωσε. Την στιγμή που μου έδωσε εκείνο το όμορφο λευκό τριαντάφυλλο, ήξερα το γιατί. Με πήγε πίσω στα χρόνια που ως νέα γυναίκα είχα επιλέξει το λευκό τριαντάφυλλο ως σύμβολο αγνότητος -- την προσωπική μου σημαία. Πώς το ήξερε ο Πρόεδρος Μόνσον; Πήρα αυτό το πολύτιμο τριαντάφυλλο σπίτι, το έβαλα σε ένα όμορφο κρυστάλλινο βάζο και το τοποθέτησα στο τραπέζι όπου θα μπορούσα να το βλέπω κάθε μέρα. Κάθε μέρα αυτό το τριαντάφυλλο μου υπενθύμιζε την σημαντικότητα της δικής μου προσωπικής αγνότητας και αρετής και μου υπενθύμιζε εσάς. Καθώς αναπτύσσεσθε και ακμάζετε, η προσωπική σας αγνότητα θα σας επιτρέψει να γίνετε μια δύναμη για το καλό και μια επιρροή δικαιοσύνης στον κόσμο. Πραγματικά πιστεύω ότι μια ενάρετη νέα γυναίκα που καθοδηγείται από το Πνεύμα, μπορεί να αλλάξει τον κόσμο.

Είθε αυτός να είναι ο στόχος σας και η επιθυμία της καρδιάς σας. Είθε να ευλογηθείτε καθώς προσπαθείτε να παραμείνετε ενάρετες είναι η προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ζώντας ενάρετα -- Βήμα-βήμα

Μαίρη Κουκ
Πρώτη σύμβουλος της Γενικής Προεδρίας Νέων Γυναικών

Η νεανική ηλικία είναι μια καθοριστική εποχή στην οποία μπορείτε να αναπτύξετε πρότυπα αρετής που θα σας βοηθήσουν να κάνετε απαραίτητα βήματα προς την αιώνια ζωή.

Μία από τις πιο εκλεκτές στιγμές στη ζωή μιας μητέρας είναι όταν δέχεται το νεογέννητο κοριτσάκι της στα χέρια της και καταλαβαίνει ότι είναι ένα αγνό πνεύμα που μόλις ήρθε από τον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Είναι μία γλυκιά υπενθύμιση ότι *είμαστε* κόρες του Επουράνιου Πατέρα μας και έχοντας μόλις φύγει από την παρουσία Του, ένα παιδί έρχεται στη γη αγνό και έτοιμο να μάθει και να προοδεύσει.

Όταν ήμουν μακριά από το σπίτι φοιτώντας στο πανεπιστήμιο, έλαβα ένα γράμμα την ημέρα της μητέρας από τη μητέρα μου διηγούμενη αυτήν την τρυφερή εμπειρία:

«Αυτή η ημέρα της μητέρας είναι ιδιαίτερα ξεχωριστή επειδή σκέφτομαι ότι είμαι 'μητέρα' για σένα για 21 χρόνια και τι προνόμιο αποτελεί αυτό. Αισθανθήκαμε ότι ήσουν ξεχωριστή για εμάς. Σε ονομάσαμε Μαρία. Θέλαμε να παραμείνεις αγνή και καλοσυνάτη, όπως συνεπάγεται από το όνομα.

«Η θεία σου, που είχε το ίδιο όνομα, σε αγαπούσε πολύ, πάρα πολύ και σου έραψε ένα όμορφο, μικρό φόρεμα για την ευλογία σου, το μεγαλύτερο μέρος του ήταν ραμμένο στο χέρι, ώστε να μπορούσες να έχεις το όνομά σου στην πρώτη συγκέντρωση μεταλήψεως αφότου είχες επιστρέψει στο σπίτι -- όσο ήσουν τόσο μικρή».

Καθώς διάβαζα αυτό το γράμμα, συνειδητοποίησα ότι η μεγαλύτερη ελπίδα της μητέρας μου ήταν να παραμείνω αγνή και ενάρετη. Η αρετή «είναι ένα δείγμα σκέψης και συμπεριφοράς βασισμένο σε υψηλά ηθικά πρότυπα» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιο μου* [2004], 131). Η μητέρα μου ήξερε ότι η ζωή θα ήταν δύσκολη και ότι να παραμείνω ενάρετη θα ήταν μια πρόκληση για όλη τη ζωή. Ήθελε να έχω τις ευλογίες του ευαγγελίου να με οδηγούν και να με βοηθούν να αντιμετωπίσω αυτή την πρόκληση.

Εσείς, αγαπημένες μου νέες γυναίκες, έχετε ήδη κάνει πολλές καλές επιλογές. Τώρα πρέπει να καθιερώσετε πρότυπα αρετής τα οποία θα σας διατηρήσουν σε αυτό το μονοπάτι κατά τη διάρκεια της ζωής σας. Αναζητήστε «τύπους των πιστών» (Επιστολή προς Τιμόθεον Α΄ 4:12) οι οποίοι μπορούν να είναι δίπλα σας, να σας υποστηρίζουν και να σας βοηθούν να ζήσετε μια ενάρετη ζωή.

Γιατί το να είμαστε ενάρετες είναι τόσο σημαντικό όχι μόνο για τους επίγειους γονείς μας, αλλά επίσης για τον Επουράνιο Πατέρα μας; Η αρετή φέρνει ειρήνη, δύναμη χαρακτήρα και ευτυχία σε αυτήν την ζωή. Ο Επουράνιος Πατέρας μας ήξερε ότι θα αντιμετωπίζαμε πολλές επιλογές και προκλήσεις και ότι η ενάρετη ζωή θα μας προετοίμαζε να πετύχουμε.

Για πολλές από εσάς, η ημέρα που ευλογηθήκατε ήταν το πρώτο βήμα για το ταξίδι σας σε μια ενάρετη ζωή. Η επιλογή σας να βαπτιστείτε, να επικυρωθείτε και να λάβετε την δωρεά του Αγίου Πνεύματος και οι προσπάθειές σας να μεταλαμβάνετεόντας άξιες και να ανανεώνετε τις διαθήκες του βαπτίσματος κάθε εβδομάδα είναι σημαντικά βήματα στο να ζούμε μια ενάρετη ζωή.

Το επόμενο βήμα σε αυτό το ταξίδι είναι να προετοιμάσετε τον εαυτό σας να είναι άξιος να εισέλθει στο ναό όπου θα κάνετε επιπρόσθετες ιερές διαθήκες και θα λάβετε ιερές διατάξεις του ναού, συμπεριλαμβανομένου του σελέστιου γάμου. Αυτό απαιτεί από εσάς να είστε ενάρετες.

Η νεανική ηλικία είναι μια καθοριστική εποχή στην οποία μπορείτε να αναπτύξετε πρότυπα αρετής που θα σας βοηθήσουν να κάνετε απαραίτητα βήματα προς την αιώνια ζωή.

Αυτό το πολύ γνωστό όραμα που βρίσκεται στο Νεφί Α΄ κεφάλαιο 8, μας υπενθυμίζει την δυσκολία του να διατηρούμαστε στο στενόχωρο και στενό μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Ο πατέρας Λεχί περιέγραψε στους γιους του τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν διαφορετικές ομάδες ανθρώπων ψάχνοντας το δέντρο της ζωής «του οποίου ο καρπός ήταν ποθητός για να κάνει κάποιον ευτυχισμένο» (εδ. 10). Αυτό το δέντρο αντιπροσωπεύει την αγάπη του Θεού. (Βλέπε Νεφί Α΄ 11:21-22).

Η πρώτη ομάδα ξεκίνησε στο στενόχωρο και στενό μονοπάτι, αλλά δεν πιάστηκαν από την σιδερένια ράβδο η οποία θα τους κρατούσε στο μονοπάτι και χάθηκαν στη καταχνιά του σκότους (βλέπε Νεφί Α΄ 8:21-23).

Μερικές από αυτές τις καταχνιές του σκότους ή πειρασμούς που ο Σατανάς χρησιμοποιεί για να σκοτεινιάσει το μονοπάτι για την αιώνια ζωή, είναι ειδικά κατευθυνόμενες στις γυναίκες. Κάνει την αγνότητα και την ηθική καθαρότητα να φαίνονται παλαιομοδίτικες. Έχει κάνει τη μητρότητα να φαίνεται λιγότερο σημαντική. Είναι επιτυχής στο να μπερδεύει τις γυναίκες για το ρόλο τους στο θεϊκό σχέδιο του Κυρίου.

Για να ταξιδέψουμε μέσα από αυτές τις καταχνιές σκότους χρειαζόμαστε την σιδερένια ράβδο, που συμβολίζει το λόγο του Θεού (βλέπε Νεφί Α΄ 15:23-24). Πρέπει να μελετάμε και να κατανοούμε τις αλήθειες και τις εντολές που βρίσκονται στις γραφές. Πρέπει να ακούμε τα λόγια των προφητών των τελευταίων ημερών, των οποίων οι διδασκαλίες θα μας δώσουν καθοδήγηση, κατεύθυνση και προστασία. Και πρέπει να κρατάμε τα πρότυπα που βρίσκονται στο *Για την ενδυνάμωση των νέων*.

Αυτοί στη δεύτερη ομάδα των ανθρώπων που ο Λεχί είδε, προσκολλήθηκαν στη σιδερένια ράβδο. Συνέχισαν στην σωστή κατεύθυνση και είχαν την δυνατότητα να λάβουν από τον καρπό του δέντρου. Γεύτηκαν την αληθινή ευτυχία, αλλά δυστυχώς η ευτυχία τους δεν κράτησε για πολύ επειδή καθώς κοίταξαν τριγύρω, είδαν αυτούς που τους κορόιδευαν. (Βλέπε Νεφί Α΄ 8:24-27). Ντρέπονταν και υποχώρησαν στις πιέσεις της παρέας. Γεύτηκαν, ντράπηκαν, τους περιγελούσαν και παραστράτησαν.

Αυτή είναι μια από τις μεγαλύτερες στρατηγικές του Σατανά με τους νέους. Νέες γυναίκες, πρέπει να είμαστε ενωμένες σε δικαιοσύνη ώστε να στεκόμαστε δυνατές όταν οι άλλοι περιγελούν τις πράξεις και τα πιστεύω μας.

Ενας τρόπος να αντιστεκόμαστε στις πιέσεις του κόσμου είναι να «σταθ[ούμε] σε άγιους τόπους και [να] μη μετακινη[θούμε]» (Δ&Δ 87:8). Μείνετε μακρία από καταστάσεις που μπορεί να υποστείτε πειρασμό, κοροϊδία και περιφρόνηση. Μια δέσμευση να παραμείνετε ενάρετες θα σας δώσει δύναμη να αντισταθείτε στις πιέσεις της παρέας. Όπως μας συμβουλεύει το *Για την ενδυνάμωση των νέων*, «Να έχετε το θάρρος να φεύγετε από μια ταινία ή βίντεο πάρτι, να κλείνετε τον υπολογιστή ή την τηλεόραση, να αλλάζετε ραδιοφωνικό σταθμό ή να αφήνετε στην άκρη ένα περιοδικό που δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα του Ουράνιου Πατέρα» ([2001], 19). Πρέπει να αποφεύγουμε ανάρμοστο υλικό στο Διαδίκτυο και στα κινητά τηλέφωνα, όσο και την προσβλητική μουσική και τον υπαινικτικό χορό. Μπορεί να σας κοροϊδέψουν, μπορεί να είστε δακτυλοδεικτούμενες, μπορεί να πρέπει να σταθείτε μόνες σας, αλλά σας παρακαλώ να έχετε θάρρος να αντισταθείτε σε αυτούς τους πειρασμούς.

Τι θα σας βοηθήσει να ωθηθείτε προς τα εμπρός με εντατική προσπάθεια και συνεχώς να κρατιέστε από τη σιδερένια ράβδο; Επικεντρώστε την ζωή σας στον Σωτήρα και αναπτύξτε καθημερινές συνήθειες δίκαιης ζωής.

Γνωρίστε τον Σωτήρα και όλα όσα έχει κάνει για εσάς. Το βρίσκω ενδιαφέρον ότι όταν η τελευταία ομάδα έφτασε στο δέντρο της ζωής, έπεσαν κάτω. Ήταν ταπεινοί. Κατανοούσαν ότι δεν θα μπορούσαν να φτάσουν χωρίς τη βοήθεια του Σωτήρα.

Να θυμάστε, είναι η καθαριστική δύναμη της εξιλέωσης που καθιστά δυνατό για μας να είμαστε ενάρετες. Όλοι κάνουμε λάθη, αλλά, «επειδή ο Σωτήρας σάς αγαπάει και έδωσε τη ζωή Του για εσάς, μπορείτε να μετανοήσετε.

Η μετάνοια είναι μια πράξη πίστης στον Ιησού Χριστό. . . Η εξιλεωτική θυσία του Σωτήρα κατέστησε δυνατόν σε εσάς να συγχωρεθείτε από τις αμαρτίες σας... Αποφασίστε να μεταλάβετε άξια κάθε εβδομάδα και γεμίστε την ζωή σας με ενάρετες δραστηριότητες που θα σας φέρουν πνευματική δύναμη. Καθώς το κάνετε αυτό, θα αναπτύξετε την ικανότητά σας να αντιμετωπίσετε τον πειρασμό, θα τηρείτε τις εντολές [παραμένοντας καθαρή] και θα γίνετε περισσότερο σαν τον Ιησού Χριστό» (Προσωπική πρόοδος Νέων Γυναικών [ένθετο, 2009], 3).

Καθημερινές συνήθειες δίκαιης συμπεριφοράς επίσης θα σας βοηθήσουν να κρατιέστε από την σιδερένια ράβδο *συνεχώς*. Ως γενική προεδρία των Νέων Γυναικών έχουμε προσκαλέσει όλες τις νέες γυναίκες στον κόσμο να αναπτύξουν τρεις καθημερινές συνήθειες:

Πρώτον, να προσεύχεστε στον Πατέρα σας στους ουρανούς, πρωί και βράδυ, κάθε μέρα. Δεύτερον, να διαβάσετε το Βιβλίο του Μόρμον για τουλάχιστον πέντε λεπτά κάθε μέρα. Και τρίτον, χαμογελάτε! Γιατί; Έχουμε το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού που μας φέρνει αληθινή ευτυχία.

Τώρα, πρέπει να θυμάστε ότι δεν είστε μόνες σας σε αυτό το ταξίδι. Όταν βαπτιστήκατε και επικυρωθήκατε, σας δόθηκε η δωρεά του Αγίου Πνεύματος να σας καθοδηγεί σε όλους τους τομείς της ζωής σας. Θα χρειαστείτε αυτήν την καθοδήγηση. Η ενάρετη ζωή «όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους» (Μωσία 18:9) μας κάνει ικανούς να έχουμε την συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος.

Μερικές φορές θα αισθάνεστε ότι είστε οι μόνες που περπατάτε σε αυτό το μονοπάτι. Όπως αγαπημένα πρόσωπα σας περιτριγύρισαν όταν ήρθατε σε αυτόν τον κόσμο, υπάρχουν πολλοί γύρω σας τώρα που μπορούν να σας επηρεάσουν για το καλό -- οι γονείς σας, οι αδελφοί και αδελφές σας, οι ηγέτιδες των Νέων Γυναικών, οι ηγέτες της ιεροσύνης, οι καλοί φίλοι, ακόμη και οι «άγγελοι [θα είναι] τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν» (Δ&Δ 84:88).

Αναζητήστε γύρω σας απόψε εκείνους που μπορούν να σας βοηθήσουν σε αυτό το μονοπάτι. Είναι φίλοι που κρατούνται σφικτά από την σιδερένια ράβδο ανεξαρτήτως από το τι τους λέει ο κόσμος, που γνωρίζουν και ζουν σύμφωνα με το λόγο του Θεού και τα λόγια των προφητών Του, που στέκουν σε ιερούς τόπους και δεν μετακινούνται από τις πιέσεις του κόσμου, που εστιάζουν τη ζωή τους στον Σωτήρα και την εξιλεωτική θυσία Του και που καθημερινά πασχίζουν να ζουν δίκαια. Αυτοί είναι οι τύποι των πιστών για σας. Μάθετε από αυτούς και τις νέες γυναίκες, *εσείς* μπορείτε να είστε ένας τύπος των πιστών για εκείνους και για άλλους.

Επιτρέψτε μου να σας πω για ένα λαμπρό παράδειγμα που ονομάζεται Χίλαρι, μια Μέλισσα που ζει στο Λάγος της Νιγηρίας. Μερικοί συμμαθητές της κορόιδευαν τα πρότυπά της, ειδικά το σεμνό ντύσιμό της. Αποφάσισε πάντα να κρατάει δύο μικρά αντίτυπα από το *Για την ενδυνάμωση των νέων* μαζί της. Όταν κάποιος την έκανε να αισθάνεται άσχημα, του έδινε να κρατήσει ένα από τα αντίτυπα, και εξηγούσε τα πρότυπα και γιατί τα ακολουθούσε. Το άλλο αντίτυπο το κρατούσε για να της υπενθυμίζει να είναι υπάκουη στα πρότυπα.

Πρέπει να ενωθούμε και να βοηθάμε ο ένας τον άλλον να γεμίσουμε τη ζωή μας με εκείνα τα πράγματα που είναι «ενάρετ[α], ωραί[α], είτε καλής φήμης» (*Άρθρα της Πίστης 1:13*). Προσκαλούμε όλες τις νέες γυναίκες, μητέρες και εκ των πραγμάτων όλες τις γυναίκες που επιθυμούν να ενωθούν μαζί μας σε αυτό το σκοπό της αρετής, να ολοκληρώσουν τις καινούργιες εμπειρίες και σχέδια για την καινούργια αξία της Αρετής.

Μερικές εβδομάδες πριν, ερώτησα την 86χρονη μητέρα μου να με βοηθήσει να εργαστώ στην αξία της Αρετής. Ήταν μια γλυκιά ευλογία για τις δυο μας. Καθώς εργαζόμασταν στις εμπειρίες αξιών, μοιράστηκε μαζί μου την απόφαση της ως νέα γυναίκα στην δεκαετία του 1930 να προσπαθήσει να ζήσει πιο ενάρετα. Διαβάσαμε μαζί γραφές για την αρετή, το *Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο* και ακόμα το *Για την ενδυνάμωση των νέων -- μαζί.* Η καθεμία ξεχωριστά έγραψε στα ημερολόγιά μας τις ευλογίες που λάβαμε καθώς προσπαθήσαμε να ζήσουμε ενάρετες ζωές. Μια ευλογία κλειδί που και οι δυο αναγνωρίσαμε ήταν να είμαστε άξιες να πάμε στο ναό. Νέες γυναίκες, αυτό είναι το επόμενο βήμα σας.

Όπως ο Ναός του Σωλτ Λέηκ χρειάστηκε 40 χρόνια για να κτιστεί, έτσι κι εσείς κτίζετε μια ενάρετη ζωή βήμα- βήμα. Έχετε κάνει διαθήκες να είστε υπάκουες. Έχετε κάνει μερικές σωστές επιλογές. Τα πρότυπα της αρετής που αναπτύσσετε τώρα θα σας βοηθήσουν να κρατιέστε από την σιδερένια ράβδο συνεχώς. Δεν θα είστε ποτέ μόνες στο ταξίδι σας, επειδή ο Σωτήρας θα είναι πάντα μαζί σας, και μπορείτε να μετανοείτε. Έχετε ευλογηθεί με το Άγιο Πνεύμα να σας παρηγορεί και να σας καθοδηγεί. Κοιτάτε προς τους «τύπ[ους] των πιστών» στη ζωή σας, και να επιζητάτε να βοηθάτε τους άλλους στο ταξίδι τους.

Καταθέτω μαρτυρία ότι *είμαστε* κόρες του Επουράνιου Πατέρα μας. Μας αγαπάει και προσέχει την καθεμία από εμάς, όποιες και αν είναι η συνθήκες μας. Είτε είμαστε 16 είτε 86, η μεγαλύτερη επιθυμία Του είναι η αιώνια ευτυχία μας. Για αυτό ταπεινά καταθέτω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Γίνε τύπος των πιστών

Ανν Ντιμπ
Δεύτερη σύμβουλος στη Γενική Προεδρία Νέων Γυναικών

Τα μικρά και απλά πράγματα που επιλέγετε να κάνετε σήμερα, θα μεγαλυνθούν σε σπουδαίες και ένδοξες ευλογίες αύριο.

Είμαι ευτυχισμένη που βρίσκομαι εδώ μαζί σας απόψε και αισθάνομαι ταπεινότητα που σκέπτομαι την καλοσύνη σας. Είστε ένα όμορφο θέαμα που προσφέρει έμπνευση. Ελπίζω πως η μητέρα μου ή η αδελφή Ντάλτον θα υπογράψουν το Προσωπική πρόοδος, γνώση, εμπειρίες αξιών αριθμός 4, διότι αυτή η ομιλία θα εκπληρώσει τα απαιτούμενα μιας ομιλίας πέντε λεπτών επάνω σε ένα θέμα του ευαγγελίου (βλέπε *Προσωπική πρόοδος Νέων Γυναικών [φυλλάδιο, 2001], 35).*

Αγαπώ τις νέες γυναίκες, αγαπώ τις νέες γυναίκες μου και αγαπώ το πρόγραμμα Νέων Γυναικών. Όταν ήμουν νεαρό κορίτσι, το πρόγραμμα Νέων Γυναικών και η Περίοδος Ανταλλαγής αποτελούσαν σημαντικό μέρος της ζωής μου. Αγαπούσα τις φίλες μου, τα μαθήματα που διδασκόμασταν, τις συνελεύσεις των νέων και την κατασκήνωση.

Οι ηγέτες μου με αγαπούσαν και μου δίδασκαν τις αλήθειες του ευαγγελίου. Πρόσφεραν υπηρεσία ως δεύτεροι μάρτυρες των αρχών του ευαγγελίου που μου είχαν διδάξει οι γονείς μου.

Οι γονείς μου, ο επίσκοπός μου και οι αγαπημένες ηγέτιδες των Νέων Γυναικών ήταν «τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε αγνότητα» (Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12). Ακολουθούσα με προθυμία το παράδειγμά τους, διότι ήθελα να είμαι σαν κι αυτούς.

Όταν συλλογίζομαι τα χρόνια που ήμουν νέα γυναίκα, αναγνωρίζω πως δεν καταλάβαινα τη σπουδαιότητα αυτού που συνέβαινε στη ζωή μου. Δεν καταλάβαινα ότι η συμμετοχή μου σε κάθε μία και σε όλες τις δραστηριότητες της Εκκλησίας, με βοηθούσε να αναπτύξω ένα υπόδειγμα ζωής και τη δέσμευση να ακολουθήσω τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού. Δεν καταλάβαινα ότι προετοιμαζόμουν για τη μελλοντική ζωή μου ως άτομο, σύζυγος, μητερα και ηγέτιδα. Δεν καταλάβαινα ότι καθώς προσπαθούσα να επιλέξω το σωστό, τιμούσα τις διαθήκες του βαπτίσματός μου, ασκούσα πίστη, αύξανα την αρετή μου και προετοιμαζόμουν να πάω στο ναό. Τότε δεν μπορούσα να δω όλα αυτά, όμως με μικρά, σταδιακά βήματα αλλαγών, γινόμουν ένα άτομο πίστης -- και «τύπος των πιστών».

Αν και δεν είχαμε το πρόγραμμα Προσωπικής Προόδου όπως το έχετε σήμερα, είχαμε ένα σχεδόν όμοιο πρόγραμμα. Συμπεριλάμβανε ευκαιρίες να μάθουμε, να εξασκήσουμε και να αναφέρουμε σχετικά με την πρόοδό μας, ζώντας τις αρχές του ευαγγελίου. Πρόσφατα, είχα την ευκαιρία να συλλογιστώ την εμπειρία μου, όταν η φίλη μου και ένα παράδειγμα για εμένα, η αδελφή Κάθυ Άντερσον, μού έδειξε το δικό της «Εγχειρίδιο Κοριτσιών, Μέλισσες». Θα ήθελα να σας μιλήσω για μερικά από τα θέματα του πολυκαιρισμένου βιβλίου της αδελφής Άντερσεν:

Στο τμήμα: «Αγαπάτε την αλήθεια», έπρεπε:
«1. Να είστε ευγενικές και με συμμετοχή στην τάξη.

»2. Να είστε έντιμες σε όλα όσα κάνετε. Είναι σημαντικό να αποκτήσουμε γνώση στο σχολείο, αλλά είναι εξίσου σημαντικό να μας διακρίνει εντιμότητα και ακεραιότητα και να μην εξαπατούμε. Εάν 'περάσετε' στα μαθήματα και 'αποτύχετε' στον χαρακτήρα που θέλετε να διαμορφώσετε με το να μην είστε έντιμες, δεν έχετε μάθει το νόημα της αλήθειας.

»3. Μην κουτσομπολεύετε ούτε να ακούτε κουτσομπολιά αυτό το μήνα. Προσπαθήστε να το κάνετε συνήθεια για το υπόλοιπο της ζωής σας.

»4. Παρατηρήστε τα πολλά καλά πράγματα στα μέλη της οικογένειά σας και στους φίλους σας και πείτε τους ειλικρινά και με ευθύτητα ό,τι παρατηρήσατε. Θα σας συμπαθήσουν περισσότερο. Θυμηθείτε -- 'η ψεύτικη κολακεία δεν ωφελεί'» (*Εγχειρίδιο Μελισσών* [1967-1968], 59).

Αν και αυτά που μόλις διάβασα μπορεί να φανούν παλιομοδίτικα, περιέχουν αλήθεια. Οι νέες γυναίκες με πίστη, πρέπει να είναι ευγενικές, έντιμες, να μιλούν καλοσυνάτα και να είναι ειλικρινείς. Αυτά τα πράγματα ίσως φαίνονται μικρά και απλά, όμως ο προφήτης Άλμα του Βιβλίου του Μόρμον, διδάσκει:

«Λοιπόν μπορεί να υποθέτεις ότι αυτό αποτελεί ανοησία για μένα. Όμως ιδές, εγώ σου λέω, ότι με μικρά και απλά πράγματα πραγματοποιούνται σπουδαία πράγματα. Και μικροί φορείς σε πολλές περιπτώσεις υπερνικούν το σοφό» (Άλμα 37:6)

Πρόσφατα, ακολουθούσα τους ζωντανούς προφήτες μας, εργαζόμενη στο Προσωπική Πρόοδος, αρετή, εμπειρίες αξιών των Νέων Γυναικών. Αν και μπορεί να φανεί μικρό και απλό πράγμα, δίνω μαρτυρία ότι το εμπειρίες αξιών, αριθμός 3, είχε μεγάλο αντίκτυπο στη ζωή μου. Η εμπειρία απαιτούσε μελέτη στα εξής:

Το Άλμα, κεφάλαιο 5, ζητεί στη συνέχεια να κάνετε έναν κατάλογο των πραγμάτων που θα κάνετε, ώστε να προετοιμαστείτε να εισέλθετε στο ναό και να λάβετε τις ευλογίες που έχει υποσχεθεί ο Επουράνιος Πατέρας (Βλέπε *Προσωπική Πρόοδος Νέων Γυναικών* [ένθετο, 2009], 3).

Καθώς μελετούσα τα λόγια του Άλμα, ένιωθα ταπεινότητα για τα πολλά πράγματα που έπρεπε να κάνω, ώστε να αριθμούμαι στο ποίμνιο του Καλού Ποιμένα. Στον κατάλογό μου, στο ημερολόγιό μου, συμπεριέλαβα:

«Πρέπει να επιλέξω να γεννηθώ πνευματικά από τον Θεό και να έχω την ομοίωσή Του στην όψη μου [βλέπε εδάφιο 14].
»Πρέπει να επιλέξω να εξασκώ πίστη στη λύτρωση Εκείνου, ο οποίος με έπλασε [εδάφιο 15].

»Πρέπει να επιλέξω να στέκω μακριά από τους ανόμους και να είμαι ξεχωριστά [βλέπε εδάφιο 57].
»Πρέπει να επιλέξω να αποτινάξω την υπερηφάνεια και να είμαι επαρκώς ταπεινή και να προχωρώ άμεμπτη ενώπιον του Θεού [βλέπε εδάφια 27-28].
»Πρέπει να επιλέξω να αλλάξω, να μετανοήσω και να δεχθώ την πρόσκληση του Κυρίου να έλθω προς Αυτόν και να μμετέχω του καρπού του δένδρου της ζωής» [βλέπε εδάφιο 34].

Στο ημερολόγιό μου, δεσμεύθηκα να κάνω τα εξής. Μερικά από τα οποία αντικατοπτρίζουν τώρα τις προσωπικές μου επιδιώξεις:

«Να διαβάζω τις γραφές μου και να εφαρμόζω περισσότερο στη ζωή μου το νόημά τους.

»Να είμαι θετική. Να μην παραπονιέμαι.

»Να δείχνω σεβασμό και να αρνούμαι να κοροϊδεύω τους άλλους.

»Να εκφράζω ευγνωμοσύνη, ιδιαίτερα στους κοντινούς μου ανθρώπους.

»Να είμαι περισσότερο μεθοδική στο να προσκαλώ το Πνεύμα στο σπιτικό μου και στη ζωή μου.

»Να μετανοώ, να αυξάνω την ταπεινότητά μου και να συλλογίζομαι την πνευματική κατάσταση της καρδιάς μου.

»Να μεταφράσω τα λόγια του Άλμα, θα αλλάξω, θα επιλέγω να αυξάνω τη δέσμευσή μου στο να είμαι 'τύπος των πιστών'».

Επειδή συμμετέχω σε αυτήν τη «μικρή και απλή» δραστηριότητα Προσωπικής Προόδου, η μαρτυρία μου για τους προφήτες και η δέσμευσή μου να ακολουθώ τον Ιησού Χριστό, αυξήθηκε πολύ. Η ολοκλήρωση αυτού το στόχου, με προετοίμασε ώστε να είμαι δεκτικότερη στο Πνεύμα την επόμενη φορά που παρευρέθηκα στην εκκλησία και στο ναό. Κάθε φορά που ξαναδιαβάζω τα λόγια που έγραψα στο ημερολόγιό μου, αισθάνομαι το Πνεύμα και θυμάμαι αυτό που αισθάνθηκα όταν βίωνα αυτήν την εμπειρία στο τραπέζι της κουζίνας μου. Το κεφάλαιο 5 του Άλμα είναι τώρα ένα από τα αγαπημένα μου κεφάλαια. Πραγματικά, έλαβα πολλές ευλογίες καθώς ασχολούμουν με αυτήν, την εμπειρία μου στο Προσωπική Πρόοδος.

Νωρίτερα, ανέφερα την αδελφή Άντερσεν και το δικό της Εγχειρίδιο Μελισσών. Είναι η σύζυγος του Πρεσβύτερου Νιλ Άντερσεν της Προεδρίας των Εβδομήκοντα, μητέρα και γιαγιά. Μου αρέσει η σκέψη ότι μολονότι μετακόμισε τόσες πολλές φορές, ήξερε πάντα πού θα βρει το Εγχειρίδιό της και την ταινία της, επιτεύγματος. Η αδελφή Άντερσεν στάθηκε στο πλάι του συζύγου της και δίδαξε το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο. Επίσης, υπήρξε παράδειγμα γυναίκας και καλοσύνης, ως πιστό μέλος της Εκκλησίας.

Ως 11χρονο κορίτσι, η αδελφή Άντερσεν περίμενε με ανυπομονησία να μπει στο πρόγραμμα Νέων Γυναικών. Όταν έφθασαν, τελικά, τα γενέθλια των δώδεκα χρόνων της, της έδωσαν το, Εγχειρίδιο Μελισσών. Η αδελφή Άντερσεν εξηγεί:

«Στην αρχή του βιβλίου, έλεγε: 'Ως [κορίτσι] Μέλισσα και για το υπόλοιπο της ζωής σας, θέστε υψηλούς στόχους' (Εγχειρίδιο Μελισσών, 12). Ήξερα ότι θα ήταν μια μεγάλη περιπέτεια για μένα. Πήρα σπίτι το βιβλίο και αμέσως το διάβασα από την αρχή μέχρι το τέλος, για να δω τι στόχους έπρεπε να ολοκληρώσω στη διάρκεια των επόμενων δύο ετών.

»Ανακάλυψα ότι υπήρχαν 80 πιθανοί στόχοι να επιλέξω από αυτούς. Μέσα στον ενθουσιασμό μου, αποφάσισα πως αν δούλευα σκληρά, μπορούσα να ολοκληρώσω όλους τους στόχους στο βιβλίο μου -- δηλαδή όλους εκτός από έναν: να «πάω το ναό...και να βαπτιστώ για τους νεκρούς» *(Εγχειρίδιο Κοριτσιών, Μέλισσες*, 240). Δεν μπορούσα να βαπτιστώ για τους νεκρούς, διότι δεν υπήρχε ναός στη Φλόριδα».

»Η αδελφή Άντερσεν αποφάσισε να μιλήσει γι' αυτό στον πατέρα της. Στο γράμμα της, συνεχίζει:

»Ο πατέρας μου δίστασε μόνο για μια στιγμή. Δεν είχαμε μέλη οικογενείας στη Δύση και κανέναν άλλον λόγο να ταξιδέψουμε στη Γιούτα. Μου είπε σκεπτικώς: 'Κάθυ, αν ολοκληρώσεις όλους τους άλλους στόχους στο βιβλίο σου, Μέλισσες, θα σε πάμε 4.000 χιλιόμετρα στο ναό στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ούτως ώστε να κάνεις τις βαπτίσεις για τους νεκρούς και να ολοκληρώσεις τον τελευταίο στόχο σου'.

»Εργάστηκα για τους στόχους στο βιβλίο μου, Μέλισσες, επί δύο χρόνια και ολοκλήρωσα 79 στόχους. Ο πατέρας μου εργάστηκε εκείνα τα δύο χρόνια, ώστε να εξοικονομήσει αρκετά χρήματα για το ταξίδι στο ναό. Ο πατέρας μου, κράτησε την υπόσχεση που μου έδωσε.

»Το αεροπορικό ταξίδι εκείνη την εποχή ήταν πολύ ακριβό για την οικογένειά μας κι έτσι ταξιδέψαμε 8.000 χιλιόμετρα με το αυτοκίνητο να πάμε και να γυρίσουμε από τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ούτως ώστε να ολοκληρώσω τον τελευταίο μου στόχο των Μελισσών. Πόση χαρά ένιωσα όταν μπήκα στο Ναό της

Σωλτ Λέηκ και έγινε η βάπτιση δι' αντιπροσώπου από τον πατέρα μου. Ήταν μία εμπειρία που δεν θα ξεχάσω ποτέ.

»Θα είμαι παντοτινά ευγνώμων για την προθυμία της μητέρας και του πατέρα μου να κάνω το ναό ένα σημαντικό τμήμα της ζωής μου... Πολύ σοφά κατάλαβαν ότι εργαζόμενη για τους στόχους μου των Νεαρών Γυναικών, η πίστη μου θα ενδυναμωνόταν. Η πίστη και η θυσία των γονέων μου να κάνουμε το μακρύ ταξίδι στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, είχε σημαντικό αντίκτυπο σε εμένα και στις γενεές που ακολούθησαν». ("I Can Complete All of the Goals--Except One", αδημοσίευτο χειρόγραφο).

Ως νεαρό κορίτσι, η αδελφή Άντερσεν προσπάθησε να κάνει τα μικρά και απλά πράγματα που θα τη βοηθούσαν να γίνει μια υποδειγματική γυναίκα --«τύπος των πιστών»-- και αυτό ήταν που έγινε. Η καθεμία από εσάς έχει την ίδια ευκαιρία. Τα μικρά και απλά πράγματα που επιλέγετε να κάνετε σήμερα, θα μεγαλυνθούν σε σπουδαίες και ένδοξες ευλογίες αύριο. Ζώντας την κάθε ημέρα ως «τύπος των πιστών», θα σας βοηθήσει να είστε ευτυχισμένες και με περισσότερη αυτοπεποίθηση. Θα ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας, θα σας βοηθήσει να τηρείτε τις διαθήκες σας του βαπτίσματος και θα σας προετοιμάσει να λάβετε τις ευλογίες του ναού, ώστε, τελικά, να μπορέσετε να επιστρέψετε στον Επουράνιο Πατέρα σας.

Είθε η καθεμία από εμάς να προσπαθεί να είναι «τύπος των πιστών». Είθε να ζούμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και να κάνουμε όλα όσα ζητηθούν από εμάς και είθε να κάνουμε αυτά τα πράγματα με πίστη, χωρίς να ταλαντευόμαστε, με αγνή και ενάρετη καρδιά, είναι η ειλικρινής και ταπεινή προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Είθε να έχετε θάρρος
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Η θερμότατη προσευχή μου είναι να έχετε το θάρρος που απαιτείται, για να απέχετε από το να κρίνετε τους άλλους, το θάρρος να είσθε αγνές και ενάρετες και το θάρρος να είσθε σταθερές για την αλήθεια και τη χρηστότητα.

Αγαπητές μου νέες αδελφές, τι υπέροχο θέαμα είσθε. Συνειδητοποιώ ότι πέραν αυτού του μεγαλοπρεπούς Κέντρου Συνελεύσεων, πολλές χιλιάδες έχουν συναθροισθεί σε εκκλησίες και σε άλλα μέρη σε όλον τον κόσμο. Προσεύχομαι για ουράνια βοήθεια καθώς ανταποκρίνομαι στην ευκαιρία να απευθυνθώ προς εσάς.

Έχουμε ακούσει επίκαιρα, εμπνευσμένα μηνύματα από τις γενικές ηγέτιδές σας των Νέων Γυναικών. Είναι εκλεκτές γυναίκες, κεκλημένες και ξεχωρισμένες να σας καθοδηγούν και να σας διδάσκουν. Σας αγαπούν όπως κι εγώ.

Έχετε έλθει σε αυτήν τη γη σε μία ένδοξη εποχή. Οι ευκαιρίες εμπρός σας είναι σχεδόν απεριόριστες. Σχεδόν όλες σας ζείτε σε άνετα σπιτικά, με στοργικές οικογένειες, επαρκή τροφή και ένδυση. Επιπλέον, οι περισσότερες από εσάς έχετε πρόσβαση σε καταπληκτικές τεχνολογικές προόδους. Επικοινωνείτε μέσω κινητών τηλεφώνων, γραπτών μηνυμάτων, στιγμιαίων μηνυμάτων, ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ιστολογίων, του Facebook και άλλων τέτοιων μέσων. Ακούτε μουσική στα iPod και τα MP3 player. Αυτός ο κατάλογος, ασφαλώς, αντιπροσωπεύει μόνον λίγες από τις τεχνολογίες που είναι διαθέσιμες σε εσάς.

Όλα αυτά είναι ολίγον τι εκφοβιστικά για κάποιον σαν κι εμένα που μεγάλωσα όταν τα ραδιόφωνα ήταν γενικώς μεγάλα επιδαπέδια μοντέλα και όταν δεν υπήρχαν τηλεοράσεις, πόσο μάλλον υπολογιστές ή κινητά τηλέφωνα. Στην πραγματικότητα, όταν ήμουν στην ηλικία σας, μοιραζόμασταν κατά κόρον τις τηλεφωνικές γραμμές. Στην οικογένειά μου, εάν θέλαμε να κάνουμε ένα τηλεφώνημα, θα έπρεπε να σηκώσουμε το ακουστικό και να ακούσουμε πρώτα, ούτως ώστε να βεβαιωθούμε ότι καμία άλλη οικογένεια δεν χρησιμοποιούσε τη γραμμή, διότι αρκετές οικογένειες μοιράζονταν μία γραμμή.

Θα μπορούσα να συνεχίσω όλη τη νύκτα ομιλώντας περί διαφορών μεταξύ της δικής μου και της δικής σας γενεάς. Αρκεί να πω ότι πολλά έχουν αλλάξει από τον καιρό που ήμουν στην ηλικία σας μέχρι τώρα.

Αν και αυτή είναι μία αξιοσημείωτη περίοδος, όπου οι ευκαιρίες αφθονούν, αντιμετωπίζετε επίσης δυσκολίες που είναι μοναδικές σε αυτήν την εποχή. Παραδείγματος χάριν, τα ίδια αυτά τα τεχνολογικά εργαλεία που ανέφερα, προσφέρουν ευκαιρίες για τον ενάντιο να σας βάλει σε πειρασμό και να σας παγιδεύσει στα δίχτυα της απάτης και κατ' αυτόν τον τρόπο ελπίζοντας να κατακυριεύσει τον προορισμό σας στη ζωή.

Καθώς συλλογίζομαι όλα όσα αντιμετωπίζετε στον σημερινό κόσμο, μία λέξη μου έρχεται στο μυαλό μου. Περιγράφει ένα χαρακτηριστικό που χρειαζόμαστε όλοι εμείς, αλλά που εσείς --αυτήν την εποχή της ζωής σας και σε αυτόν τον κόσμο-- θα χρειασθείτε ιδιαιτέρως. Αυτό το χαρακτηριστικό είναι το θάρρος.

Απόψε θα ήθελα να σας ομιλήσω σχετικώς με το θάρρος που θα χρειασθείτε στις τρεις εκφάνσεις της ζωής σας:

• Πρώτον, το θάρρος να αποφεύγετε να κρίνετε τους άλλους.

• Δεύτερον, το θάρρος να είσθε αγνοί και ενάρετοι, και

• Τρίτον, το θάρρος να είσθε ακλόνητες στην αλήθεια και τη χρηστότητα.

Επιτρέψατέ μου να ομιλήσω πρώτα σχετικώς με το θάρρος να αποφεύγετε να κρίνετε τους άλλους. Μπορεί να ερωτήσετε: «Αυτό απαιτεί πραγματικώς θάρρος;» Και θα απαντούσα ότι πιστεύω πως υπάρχουν πολλές φορές, όταν απέχουμε από κρίσεις --ή κουτσομπολιό ή επικρίσεις, οι οποίες είναι ασφαλώς όμοιες με τις κρίσεις-- απαιτεί μία πράξη θάρρους.

Δυστυχώς, υπάρχουν εκείνοι που αισθάνονται ότι είναι απαραίτητο να επικρίνουν και να μειώνουν τους άλλους. Χωρίς αμφιβολία έχετε συναναστραφεί τέτοιους ανθρώπους, όπως και θα γίνει στο μέλλον. Αγαπητές μου νεαρές φίλες, δεν χρειάζεται να διερωτώμεθα ποια θα πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας σε τέτοιες καταστάσεις. Στην Επί του Όρους Ομιλία, ο Σωτήρας διεκήρυξε: «Μη κρίνετε»1. Σε μία μετέπειτα εποχή νουθέτησε: «Πάψτε να βρίσκετε λάθη ο ένας στον άλλον»2. Θα απαιτηθεί αληθινό θάρρος, όταν περιβάλλεσθε από τους συνομηλίκους σας και αισθάνεσθε την πίεση να συμμετάσχετε σε τέτοιες επικρίσεις και κρίσεις, να απέχετε από αυτές.

Θα αποτολμούσα να πω ότι υπάρχουν νέες γυναίκες γύρω σας, οι οποίες εξαιτίας αγενών σχολίων και επικρίσεως, αποκλείονται. Φαίνεται ότι είναι το πρότυπο, ειδικώς αυτήν την εποχή της ζωής σας, να αποφεύγετε ή να είσθε αγενείς με όσους μπορεί να κρίνονται διαφορετικά, με όσους δεν ταιριάζουν με αυτό που εμείς ή οι άλλοι σκεπτόμαστε ότι θα έπρεπε να είναι.

Ο Σωτήρας είπε:

«Μια καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον...

»Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας απέναντι στον άλλον»3.

Η μητέρα Τερέζα, μία Καθολική μοναχή, η οποία εργάσθηκε ανάμεσα στους πτωχούς στην Ινδία το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της, είπε την εξής αλήθεια: «Εάν κρίνετε τους ανθρώπους, δεν έχετε χρόνο να τους αγαπήσετε».

Μία φίλη μού είπε για μία εμπειρία που είχε πριν από χρόνια, όταν ήταν έφηβη. Στον τομέα της υπήρχε μία νέα γυναίκα ονόματι Σάντρα, η οποία είχε υποστεί ένα τραύμα κατά τη γέννηση, έχοντας ως αποτέλεσμα να είναι κάπως διανοητικώς ανάπηρη. Η Σάντρα λαχταρούσε να συμπεριλαμβάνεται στα άλλα κορίτσια, αλλά ομοίαζε ανάπηρη. Ενεργούσε σαν ανάπηρη. Τα ρούχα της ποτέ δεν της ταίριαζαν. Κάποιες φορές έκανε ακατάλληλα σχόλια. Αν και η Σάντρα παρευρίσκετο στις δραστηριότητές τους της Κοινής, ήταν πάντοτε ευθύνη της δασκάλας να της κρατά συντροφιά και να προσπαθεί να την κάνει να νοιώσει ευπρόσδεκτη και ότι την εκτιμούσαν, αφού τα κορίτσια δεν το έκαναν.

Τότε κάτι συνέβη: ένα νέο κορίτσι της ίδιας ηλικίας μετακόμισε στον τομέα. Η Νάνσυ ήταν ένα χαριτωμένο, κοκκινομάλλικο, γεμάτο αυτοπεποίθηση, δημοφιλές κορίτσι που την αποδέχονταν όλοι εύκολα. Όλα τα κορίτσια ήθελαν να είναι φίλη τους, αλλά η Νάνσυ δεν περιόριζε τις φιλίες της. Στην πραγματικότητα, έδειξε ειδική φροντίδα για να περιβάλλει με φιλία την Σάντρα και να διαβεβαιώσει ότι ένοιωθε πάντοτε της παρέας. Φαινόταν ότι στη Νάνσυ άρεσε ανυπόκριτα η Σάντρα.

Ασφαλώς, τα άλλα κορίτσια έδωσαν σημασία στο γεγονός και άρχισαν να διερωτώνται γιατί δεν είχαν περιβάλλει με τη φιλία τους τη Σάντρα. Τώρα δεν φαινόταν μόνον αποδεκτό, αλλά και επιθυμητό.

Τελικώς, άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι η Νάνσυ, με το παράδειγμά της, τις δίδασκε: ότι η Σάντρα ήταν μία πολύτιμη θυγατέρα του Επουράνιου Πατρός μας, ότι μπορούσε να συνεισφέρει και ότι άξιζε να της φέρονται με αγάπη και καλοσύνη και θετική προσοχή.

Μέχρι να μετακομίσει η Νάνσυ και η οικογένειά της από τη γειτονιά έναν περίπου χρόνο αργότερα, η Σάντρα ήταν μόνιμο μέλος της ομάδος των νέων γυναικών. Η φίλη μου είπε ότι από τότε και στο εξής εκείνη και τα άλλα κορίτσια βεβαιώνονταν ότι καμία δεν απεκλείετο, άσχετα από τι θα μπορούσε να την κάνει διαφορετική. Είχαν μάθει ένα πολύτιμο, αιώνιο μάθημα.

Η αληθινή αγάπη μπορεί να αλλάξει τις ανθρώπινες ζωές και την ανθρώπινη φύση.

Πολυαγαπημένες μου νέες αδελφές, σας παρακαλώ να έχετε το θάρρος να απέχετε από το να προβαίνετε σε κρίσεις και επικρίσεις των γύρω σας, καθώς και το θάρρος να βεβαιώνεσθε ότι όλοι συμπεριλαμβάνονται και αισθάνονται αγάπη και εκτίμηση.

Περνώ κατόπιν στο θάρρος που θα χρειασθείτε να είσθε αγνές και ενάρετες. Ζείτε σε έναν κόσμο όπου σε μεγάλο βαθμό οι ηθικές αξίες έχουν παραμερισθεί, όπου η αμαρτία παρουσιάζεται κατάφωρα και όπου οι πειρασμοί, για να σας αποτραβήξουν από το στενό και στενόχωρο μονοπάτι, σάς περιβάλλουν. Πολλές είναι οι φωνές που σας λέγουν ότι είσθε κατά πολύν στενόμυαλες ή ότι υπάρχει κάτι εσφαλμένο σε εσάς, εάν ακόμη πιστεύετε ότι υπάρχει η ανήθικη συμπεριφορά.

Ο Ησαΐας διεκήρυξε: «Αλίμονο σε εκείνους που λένε το κακό, καλό και το καλό κακό, που βάζουν το σκοτάδι για φως, και το φως για σκοτάδι»4.

Θα απαιτηθεί μεγάλο θάρρος καθώς παραμένετε αγνές και ενάρετες εν μέσω του αποδεκτού τρόπου σκέψεως της εποχής.

Στην άποψη του κόσμου σήμερα υπάρχει ελάχιστη η σκέψη ότι οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες θα παραμείνουν ηθικώς καθαροί και αγνοί πριν από τον γάμο. Αυτό κάνει την ανήθικη συμπεριφορά αποδεκτή; Βεβαίως όχι!

Οι εντολές του Επουράνιου Πατρός μας δεν είναι διαπραγματεύσιμες!

Δυνατό είναι αυτό το παράθεμα από τον σχολιαστή ειδήσεων επί πολλά έτη Τεντ Κόπελ, οικοδεσπότη του προγράμματος Nightline στο κανάλι ABC:

«Στην πραγματικότητα έχουμε πείσει τον εαυτό μας ότι τα συνθήματα θα μας σώσουν. 'Κάνε ένεση με ηρωίνη, εάν θέλεις, αλλά χρησιμοποίησε μία καθαρή βελόνα'. Ή 'Απολάμβανε το σεξ οποτεδήποτε και με οιονδήποτε θέλεις, αλλά [προστάτευσε τον εαυτό σου]'

»Όχι! Η απάντηση είναι όχι. Όχι επειδή δεν είναι ωραίο ή έξυπνο ή επειδή μπορεί να καταλήξεις στη φυλακή ή να πεθάνεις στον θάλαμο νοσοκομείου για το AIDS, αλλά όχι επειδή είναι λάθος...

»Αυτές που έφερε ο Μωυσής από το Όρος Σινά δεν ήταν οι Δέκα Προτάσεις, είναι εντολές. Είναι, όχι ήταν!»5

Γλυκιές μου νέες αδελφές, διατηρήστε μία αιωνία προοπτική. Να είσθε σε επιφυλακή σε οτιδήποτε θα έκλεβε από εσάς τις ευλογίες της αιωνιότητος.

Βοήθεια στη διατήρηση της κατάλληλης προοπτικής, σε αυτούς τους ανεκτικούς καιρούς, μπορεί να σας έλθει από πολλές πηγές. Μία πολύτιμη πηγή είναι η πατριαρχική σας ευλογία. Διαβάζετε την

συχνά. Μελετάτε την προσεκτικά. Να καθοδηγείσθε από τις προειδοποιήσεις της. Να ζείτε, ούτως ώστε να αξίζετε τις υποσχέσεις της. Εάν δεν έχετε λάβει ακόμη την πατριαρχική σας ευλογία, σχεδιάστε τον καιρό που θα την λάβετε και κατόπιν να την φυλάτε σαν θησαυρό.

Εάν έχει σκοντάψει κάποια στο ταξίδι της, υπάρχει ο δρόμος της επιστροφής. Η διαδικασία ονομάζεται μετάνοια. Ο Σωτήρας μας πέθανε, για να προσφέρει σε εσάς και σε εμένα αυτήν την ευλογημένη δωρεά. Το μονοπάτι ίσως είναι δύσκολο, αλλά η υπόσχεση είναι αληθινή: «Αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν το χιόνι»6. «Δεν θα [τις] θυμάμαι πλέον»7.

Πριν από ορισμένα χρόνια, μία άλλη Πρώτη Προεδρία έκανε αυτήν τη δήλωση και τη Πρώτη Προεδρία σας σήμερα επαναλαμβάνει την έκκληση. Παραθέτω: «Προς τους νέους... σας παρακαλούμε να ζείτε καθαρές [ζωές], διότι η ακάθαρτη ζωή οδηγεί μόνον σε δεινά, δυστυχία και θλίψη σωματικώς -- και πνευματικώς είναι το μονοπάτι προς την καταστροφή. Πόσο ένδοξος και κοντά στους αγγέλους είναι ένας νέος που είναι καθαρός. Αυτός ο νέος έχει ανείπωτη αγαλλίαση εδώ και αιώνια ευδαιμονία στην επομένη ζωή. Η σεξουαλική καθαρότητα είναι το πιο πολύτιμο αγαθό των νέων. Είναι το θεμέλιο πάσης χρηστότητος»8.

Είθε να έχετε το θάρρος να είσθε αγνές και ενάρετες.

Η τελική μου έκκληση απόψε είναι να έχετε το θάρρος να είσθε ακλόνητες στην αλήθεια και τη χρηστότητα. Επειδή η γενική τάση στην κοινωνία σήμερα είναι μακριά από τις αξίες και τις αρχές που μας έχει δώσει ο Κύριος, σχεδόν μετά βεβαιότητος θα κληθείτε να υπερασπίσετε αυτά στα οποία πιστεύετε. Αν οι ρίζες της μαρτυρίας σας δεν είναι γερά φυτεμένες, θα είναι δύσκολο για εσάς να ανθέξετε τη χλεύη όσων βάζουν σε δοκιμασία την πίστη σας. Όταν είναι γερά φυτεμένη, η μαρτυρία σας για το ευαγγέλιο, για τον Σωτήρα και για τον Επουράνιο Πατέρα μας θα επηρεάσει όλα όσα κάνετε σε όλη σας την ζωή. Ο ενάντιος δεν θα ήθελε τίποτε καλύτερο από το να επιτρέψετε σε χλευαστικά σχόλια και επικρίσεις για την Εκκλησία να σας κάνουν να αμφιβάλλετε. Η μαρτυρία σας, όταν καλλιεργείται συνεχώς, θα σας κρατά ασφαλείς.

Ενθυμηθείτε μαζί μου το όραμα του Λεχί για το δένδρο της ζωής. Είδε ότι πολλοί που κρατούσαν τη σιδερένια ράβδο και είχαν καταφέρει να περάσουν μέσα από την καταχνιά του σκότους, έφθαναν επιτέλους στο δένδρο της ζωής και γεύονταν τον καρπό του δένδρου και κατόπιν «έριξαν τα μάτια τους τριγύρω σαν να ντρέπονταν»9. Ο Λεχί διερωτήθη για την αιτία της ντροπής τους. Καθώς κοίταξε τριγύρω: «είδ[ε], στην άλλη πλευρά του ποταμού του νερού, ένα μέγα και εκτεταμένο κτήριο.

»Και ήταν γεμάτο ανθρώπους τόσο γέρους όσο και νέους, τόσο άρρενες όσο και θήλεις. Και το είδος της ενδυμασίας τους ήταν εξαιρετικά κομψό. Και ήταν σαν να κορόιδευαν και να έδειχναν με το δάκτυλο εκείνους που... έτρωγαν από τον καρπό»10.

Το μέγα και εκτεταμένο κτήριο στο όραμα του Λεχί αντιπροσωπεύει τα άτομα εκείνα στον κόσμο που περιγελούν τον λόγο του Θεού και χλευάζουν όσους τον ασπάζονται και όσους αγαπούν τον Σωτήρα και ζουν σύμφωνα με τις εντολές. Τι συμβαίνει σε όσους ντρέπονται, όταν υπόκεινται τον χλευασμό; Ο Λεχί μας λέγει: «Αφού είχαν γευτεί τον καρπό, ντράπηκαν εξαιτίας αυτών που τους περιγελούσαν, και παραστράτησαν μέσα σε απαγορευμένα μονοπάτια και χάθηκαν»11.

Αγαπημένες μου νεαρές αδελφές, με το θάρρος των πεποιθήσεών σας, μπορείτε να διακηρύξετε με τον Απόστολο Παύλο: «Δεν ντρέπομαι το ευαγγέλιο του Χριστού· για τον λόγο ότι, είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία»12.

Μην τυχόν και αισθάνεσθε ανεπαρκείς για το έργο που ευρίσκεται στο μέλλον σας, σας υπενθυμίζω μία άλλη από τις ανυψωτικές δηλώσεις του Αποστόλου Παύλου, από την οποία θα μπορούσαμε να αντλήσουμε θάρρος: «Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού»13.

Κλείνοντας, επιτρέψατέ μου να σας πω την αφήγηση μίας γενναίας νέας γυναίκας, της οποίας η εμπειρία έχει παραμείνει στους αιώνες ένα παράδειγμα θάρρους να υποστηρίζει την αλήθεια και τη χρηστότητα.

Οι περισσότερες από εσάς είσθε εξοικειωμένες με την αφήγηση από την Παλαιά Διαθήκη για την Εσθήρ. Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και εμπνευσμένο χρονικό ενός όμορφου, νεαρού κοριτσιού από την Ιουδαία, της οποίας οι γονείς της είχαν πεθάνει, αφήνοντάς την να ανατραφεί από τον εξάδελφό της τον Μαροδοχαίο και τη σύζυγό του.

Ο Μαροδοχαίος εργαζόταν για τον βασιλέα της Περσίας, και όταν ο βασιλεύς αναζητούσε μία βασίλισσα, ο Μαροδοχαίος πήγε την Εσθήρ στα ανάκτορα και την παρουσίασε ως υποψήφια, συμβουλεύοντάς την να μην αποκαλύψει ότι ήταν Ιουδαία. Ο βασιλεύς ευαρεστήθηκε με την Εσθήρ υπεράνω όλων των άλλων και έκανε την Εσθήρ βασίλισσά του.

Ο Αμάν, ο προεξάρχων πρίγκιπας στην αυλή του βασιλέως, θύμωσε πάρα πολύ με τον Μαροδοχαίο, διότι ο τελευταίος δεν έσκυβε και δεν τον προσκυνούσε. Ως τιμωρία, ο Αμάν έπεισε τον βασιλέα --με έναν μάλλον δόλιο τρόπο-- ότι υπήρχε «κάποιος λαός» σε όλες τις 127 επαρχίες του βασιλείου, του οποίου οι νόμοι ήταν διαφορετικοί από των άλλων και ότι δεν υπάκουαν στους νόμους του βασιλέως και ότι θα έπρεπε να καταστραφούν14. Χωρίς να ονομάσει αυτόν τον λαό στον βασιλιά, ο Αμάν αναφερόταν, ασφαλώς, στους Ιουδαίους, συμπεριλαμβανομένου του Μαροδοχαίου.

Με την άδεια του βασιλέως να χειρισθεί το ζήτημα, ο Αμάν απέστειλε επιστολές στους κυβερνήτες όλων των επαρχιών, καθοδηγώντας τους «να αφανίσουν, να φονεύσουν, και να εξολοθρεύσουν όλους τους Ιουδαίους, νέους και γέροντες, νήπια και γυναίκες... τη 13^{η} μέρα του 12^{ου} μηνός»15.

Με έναν υπηρέτη ο Μαροδοχαίος ειδοποίησε την Εσθήρ σχετικώς με το διάταγμα εναντίον των Ιουδαίων, ζητώντας της να πάει στον βασιλέα, προκειμένου να παρακαλέσει για τον λαό της. Αρχικώς η Εσθήρ ήταν απρόθυμη, υπενθυμίζοντας στον Μαροδοχαίο ότι ήταν εναντίον του νόμου να πάει κάποιος στην ενδότερη αυλή του βασιλέως απρόσκλητος. Η τιμωρία εις θάνατον θα ήταν το αποτέλεσμα -- εκτός κι αν ο βασιλεύς άπλωνε το χρυσό του σκήπτρο, επιτρέποντας στο άτομο να ζήσει.

Η απάντηση του Μαροδοχαίου στους ενδοιασμούς της Εσθήρ ήταν ειλικρινής. Της απήντησε τοιουτοτρόπως:

«Μη στοχάζεσαι... ότι εσύ, από όλους τους Ιουδαίους, θα σωθείς στον οίκο του βασιλιά επειδή, αν ολοκληρωτικά σιωπήσεις σ' αυτόν τον καιρό... εσύ όμως και η οικογένεια του πατέρα σου θα απολεστείτε»16.

Και εν συνεχεία προσέθεσε αυτήν την ερευνητική ερώτηση: «Ποιος ξέρει αν εσύ ήρθες στη βασιλεία για έναν τέτοιον καιρό, που είναι τούτος;»17

Εις απάντηση, η Εσθήρ ζήτησε από τον Μαροδοχαίο να συγκεντρώσει όλους τους Ιουδαίους που μπορούσε και να τους ζητήσει να νηστέψουν τρεις ημέρες για εκείνη και είπε ότι εκείνη και οι υπηρέτριές της θα έκαναν το ίδιο. Δήλωσε: «Και έτσι θα μπω στον βασιλιά, που δεν γίνεται σύμφωνα

με τον νόμο και αν χαθώ, ας χαθώ»18. Η Εσθήρ είχε συγκεντρώσει όλο της το θάρρος και θα ήταν ακλόνητη και αμετακίνητη από εκείνο που ήταν σωστό.

Σωματικώς, συναισθηματικώς και πνευματικώς προετοιμασμένη, η Εσθήρ στάθηκε στην εσωτερική αυλή του βασιλικού οίκου. Όταν την είδε ο βασιλεύς, άπλωσε το χρυσαφένιο του σκήπτρο, λέγοντάς της ότι θα της έδιδε οτιδήποτε ζητούσε. Προσκάλεσε τον βασιλέα σε ένα συμπόσιο που είχε κανονίσει και κατά το συμπόσιο του απεκάλυψε ότι ήταν Ιουδαία. Επίσης απεκάλυψε την ύποπτη σκευωρία του Αμάν να εξολοθρεύσει όλους τους Ιουδαίους στο βασίλειο. Η έκκληση της Εσθήρ να σωθεί και να σώσει τον λαό της έγινε αποδεκτή19.

Η Εσθήρ, μέσω νηστείας, πίστεως και θάρρους, είχε σώσει ένα έθνος.

Πιθανώς δεν θα κληθείτε να διακινδυνεύσετε τη ζωή σας για αυτά που πιστεύετε, όπως έκανε η Εσθήρ. Εντούτοις, θα βρεθείτε πιθανότατα σε καταστάσεις όπου θα απαιτηθεί μεγάλο θάρρος, καθώς είσθε σταθερές για την αλήθεια και τη χρηστότητα.

Και πάλι αγαπητές μου νεαρές αδελφές, μολονότι πάντοτε υπήρχαν δυσκολίες στον κόσμο, πολλές από όσες αντιμετωπίζετε, είναι μοναδικές σε αυτήν την εποχή. Όμως είσθε ορισμένα από τα πιο δυνατά τέκνα του Επουράνιου Πατρός και σας έχει σώσει, για να έλθετε στη γη «για έναν τέτοιον καιρό, που είναι τούτος»20. Με τη βοήθειά Του, θα έχετε το θάρρος να αντιμετωπίσετε οτιδήποτε έλθει. Αν και ενίοτε ο κόσμος ενδεχομένως να φαίνεται σκοτεινός, έχετε το φως του ευαγγελίου που θα είναι σαν φάρος να σας καθοδηγεί.

Η θερμότατη προσευχή μου είναι να έχετε το θάρρος που απαιτείται, για να απέχετε από το να κρίνετε τους άλλους, το θάρρος να είσθε αγνές και ενάρετες και το θάρρος να είσθε σταθερές για την αλήθεια και τη χρηστότητα. Καθώς το κάνετε, θα είσθε «τύπος των πιστών»21, και η ζωή σας θα είναι γεμάτη αγάπη, γαλήνη και αγαλλίαση. Είθε να είναι κατ' αυτόν τον τρόπο, αγαπημένες μου νεαρές αδελφές, στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Σωτήρος μας, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ματθαίον 7:1.
2. Δ&Δ 88:124.
3. Κατά Ιωάννην 13:34-35.
4. Ησαΐας 5:20.
5. Τεντ Κόπελ, Ομιλία αποφοιτήσεως από το Πανεπιστήμιο Ντιούκ, 1987.
6. Ησαΐας 1:18.
7. Ιερεμίας 31:34.
8. Πρώτη Προεδρία, στο Conference Report, 6 Απριλίου 1942, 89.
9. Νεφί Α΄ 8:25.
10. Νεφί Α΄ 8:26-27.
11. Νεφί Α΄ 8:28.
12. Προς Ρωμαίους 1:16.
13. Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7.
14. Εσθήρ 3:8.
15. Εσθήρ 3:13.
16. Εσθήρ 4:13-14.
17. Εσθήρ 4:14.
18. Εσθήρ 4:16.
19. Βλέπε Εσθήρ 5-8.
20. Εσθήρ 4:14.
21. Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Greek 08349 133